

รายการอ้างอิง

กัลยา ดิงศภักดิ์, ม.ร.ว.และอมรา ประดิษฐ์รัฐสินธุ์. การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัยกรุงรัตนโกสินทร์:รายงานการวิจัยโครงการไทยศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

กำชัย ทองหล่อ.หลักภาษาไทย.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.2533.

คณะผู้เชี่ยวชาญไลออนส์. เจาะโลกพระคัมภีร์. พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์กนกบรรณสาร, 2535.

จารุวรรณ แสงวรรณ.แนวความคิดว่าด้วยเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจากพระกิตติคุณลูกา .

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะศาสนศาสตร์แมคกิลลารี

มหาวิทยาลัยพายัพ,2529.

ทองหล่อ วงศ์กำชัย.หัวหน้าฝ่ายการแปลสมาคมพระคริสตธรรมไทย.สัมภาษณ์,15 มีนาคม

พ.ศ.2545.

ธนพล เสวทานพงศ์ , จดหมาย , 14 มีนาคม พ.ศ.2545.

_____ . ผู้อำนวยการภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกศูนย์กลางการแปลพระคัมภีร์โลก.สัมภาษณ์,

14 เมษายน พ.ศ.2545.

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์,"ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการแสดงความสุภาพในภาษาไทย

กรุงเทพฯ "ใน ภาษาไทยกับสังคมไทย รายงานการสัมมนาว่าด้วยภาษาไทยเนื่อง

ในการเฉลิมฉลอง 700ปีลายสือไทยพ.ศ.2526. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ประกายพริ้ง, 2526.

วรรณภา แสงอร่ามเรือง. ทฤษฎีและหลักการแปล. พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

วราภรณ์ แสงสด. บุรุษสรรพนามในภาษาไทย:การศึกษาเชิงประวัติ. วิทยานิพนธ์

อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย,1989.

ศรัณย์ , จดหมาย , 22 กรกฎาคม ค.ศ.1964.

ศูนย์กลางการแปลพระคัมภีร์โลก.พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับอ่านเข้าใจง่ายภาคคำสัญญา

ใหม่. พิมพ์ครั้งที่1:เชียงใหม่.2544.

สมาคมพระคริสตธรรมไทย. พระคริสตธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ฉบับศึกษา :

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลักษณ์.2542.

_____ . History of Bible Translation. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช. คำวิจารณ์พระคัมภีร์ไบเบิลฉบับเดิมและฉบับซึ่งได้แต่งขึ้นใหม่. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่)

Eugene A.,Nida. Bible Translation (An Analysis Principles and Procedures with Special Reference to Aboriginal Language). American Bible Society :United Bible Societies.1947.

Palakornkul,Angkarb. A Sociolinguistic Study of Pronominal Strategy in Spoken Thai. Ph.D dissertation University of Texas at Austin,1972.

Katarina,Reiss. Translation Criticism - the potential and limitations. United Kingdom:St.Jerome Publishing.2000.

World Bible Translation Center. Holy Bible (Easy-to-Read). Texas.1987.

ภาคผนวก ก

ตารางเปรียบเทียบการใช้สรรพนามในพระกิตติคุณลูกา ฉบับ 1971 และฉบับอ่านง่าย

ตารางเปรียบเทียบการใช้สรรพนามในพระกิตติคุณ ลูกาฉบับ 1971 และฉบับอ่านง่าย		
1. ผู้พูด : พระเจ้า	1.1 ผู้ฟัง: พระเยซู	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก	ลูกเป็นลูกที่รักของพ่อ พ่อพอใจลูกมาก
ลูกา 3:22	ผู้นี้เป็นบุตรของเรา เป็นผู้ถูกเลือกสรรไว้ จงเชื่อฟังท่าน เกิด	มีเสียงหนึ่งดังออกมาจากเมฆว่า "นี่คือลูกของเราที่เราได้ เลือกไว้ ให้เชื่อฟังเขา"
ลูกา 9:35		
2. ผู้พูด: ทูต สวรรค์	2.1 ผู้ฟัง: ประชาชน	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	เราคือกาเบรียลซึ่งยืนคอยรับใช้อยู่หน้าพระพักตร์ของ พระเจ้าและทรงใช้ให้มาพูดข่าวดีแก่ท่าน	เราคือกาเบรียลที่ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าพระองค์ส่งเรามา บอกข่าวดีนี้แก่เจ้า
ลูกา 1: 19	นี่แน่ะ เพราะท่านมีเชื่อด้อยค่าของเราถึงเรื่องที่จะ บังเกิดขึ้นตามกำหนด ท่านก็จะเป็นไปไปจนถึงวันที่ การณเหล่านี้จะสำเร็จ	แต่เพราะเจ้าไม่เชื่อคำพูดของเรา เจ้าจะกลายเป็นไปจน กว่าลูกของเจ้าจะเกิด เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมทุกอย่าง จะเป็นไปตามที่เราบอกอย่างแน่นอน
ลูกา 1: 20	เธอผู้ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดปรานมาก จงจำเริญเกิด พระ เจ้าทรงสถิตอยู่กับเธอ	ทูตสวรรค์ได้มาหานางและพูดว่า "สวัสดี หญิงเอ๋ย พระ เจ้าอวยพระพรเจ้าจริงๆ และองค์เจ้าชีวิตได้อยู่กับเจ้า เป็นพิเศษ"
ลูกา 1: 28	มารีย์เอ๋ย ออย่ากลัวเลย เพราะเธอเป็นที่พระเจ้าทรง โปรดปรานแล้ว	ทูตสวรรค์จึงบอกกับนางว่า "ไม่ต้องกลัว มารีย์ เพราะ พระเจ้าชื่นชอบในตัวเจ้ามาก
ลูกา 1: 30	ดูเถิดเธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชาย จงตั้งชื่อบุตร นั้นว่าเยซู	ฟังนะ เจ้าจะตั้งท้อง และคลอดลูกชาย ให้เจ้าตั้งชื่อเขา ว่าเยซู
ลูกา 1: 31	บุตรนั้นจะเป็นใหญ่ และจะทรงเรียกว่าเป็นพระบุตร ของพระเจ้าสูงสุด	เขาจะยิ่งใหญ่ และจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของพระเจ้าผู้สูงสุด พระเจ้าองค์เจ้าชีวิตจะทำให้เขาเป็นกษัตริย์เหมือนกับ
ลูกา 1: 32	พระเจ้าจะทรงประทานพระที่นั่งของดาวิดบรรพบุรุษ ของท่านให้ท่าน	ดาวิดบรรพบุรุษของเขา
	และท่านจะครอบครองพงศ์พันธุ์ของยาโคบสืบไปเป็น นิรันดร์ และแผ่นดินของท่านจะไม่รู้จักสิ้นสุดเลย	เขาจะปกครองบรรดาลูกหลานของยาโคบตลอดไป และ แผ่นดินของเขาจะไม่มีวันเสื่อมสลาย
ลูกา 1: 33	พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอและฤทธิ์เดช ของผู้สูงสุดจะปกเธอเหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้นจะ ได้เรียกว่าวิสุทธิและเรียกว่าบุตรของพระเจ้า	พระวิญญาณบริสุทธิ์จะลงมาที่เจ้า และฤทธิ์อำนาจของ พระเจ้าสูงสุดจะปกคลุมเจ้าไว้ ดังนั้นเด็กที่เกิดมาจาก เจ้าจะเป็นของพระเจ้าโดยเฉพาะ และจะได้ชื่อว่าเป็นลูก ของพระเจ้า
ลูกา 1: 35	ดูซิ ถึงเอลีซาเบธญาติของเธอชราแล้วก็ยังตั้งครรภ์มี	ฟังนะ ตอนนี้เอลีซาเบธญาติของเจ้าก็ตั้งท้องได้หกเดือน

	บุตรเป็นชายด้วย บัดนี้นางนั้นที่คนเขาถือว่าเป็นหมันก็มีครรภ์ได้หกเดือน	แล้ว นางจะมีลูกชายถึงแม้จะมีอายุมากแล้วและคนก็ยังว่านางเป็นหมันด้วย
ลูกา1: 36	เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระทรงกระทำไม่ได้	เพราะทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า
ลูกา1: 37	อย่ากลัวเลยเพราะเรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดีซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง	แต่ทูตสวรรค์พูดว่า ไม่ต้องกลัวเรามีข่าวดีมาบอก เป็นข่าวที่จะทำให้ทุกคนดีใจ
ลูกา2:10	เพราะว่าในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสตเจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด	เพราะวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้มาเกิดแล้วที่เมืองของดาวิด พระองค์คือพระคริสต์ องค์เจ้าชีวิต
ลูกา2:11	นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลาย คือท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนอยู่ในรางหญ้า	สิ่งที่จะบอกให้เจ้ารู้ว่าเป็นพระองค์คือ เจ้าจะพบเด็กทารกที่นอนอยู่ในรางหญ้าโดยมีผ้าอ้อมห่อตัวไว้
ลูกา2:12	พวกท่านแสวงหาคนเป็นในหมู่มนุษย์ทำไมเล่า	พวกเธอมาหาคนที่มิมีชีวิตในที่ของคนตายทำไม
ลูกา24:5	พระองค์ไม่อยู่ที่นี้ แต่ทรงเป็นขึ้นมาแล้ว	พระเยซูไม่ได้อยู่ที่นี้แล้ว พระองค์ฟื้นขึ้นมาแล้ว จำได้หรือเปล่าตอนที่อยู่แคว้นกาลิลี พระองค์บอกว่า
ลูกา24:6	2.2 อ้างอิงถึง:พระเจ้า	
ข้อพระคัมภีร์	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ลูกา2:14	พระสิริจึงมีแก่พระเจ้าในที่สุด ส่วนบนแผ่นดินโลกสันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงโปรดนั้น	สรรเสริญพระเจ้าบนสวรรค์สูงสุดและขอให้คนที่ทำให้พระเจ้าพอใจได้รับสันติสุขในโลกนี้
3. ผู้พูด:พระเยซู	3.1 ผู้ฟัง: ประชาชน	
	พระคัมภีร์ฉบับ1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	พระเยซูจึงตอบเขาว่า ท่านเที่ยวหาฉันทำไม ท่านไม่ทราบหรือว่า ฉันต้องอยู่ในนิเวศแห่งพระบิดาของฉัน	พระเยซูก็ตอบว่า ตามหาลูกทำไมครับ แม่ไม่รู้หรือครับว่าลูกจะต้องอยู่ในบ้านพ่อของลูก
ลูกา2:49	พระคัมภีร์ตอนที่ท่านได้ยินกับหูของท่านก็สำเร็จในวันนี้แล้ว	พระองค์จึงเริ่มพูดกับเขาว่า ในวันนี้เรื่องในพระคัมภีร์ที่คุณเพิ่งได้ยินเราอ่านไปนั้น ได้เป็นจริงแล้ว
ลูกา4:21	ท่านทั้งหลายคงจะกล่าวคำสาธุชิตข้อนี้แก่เราเป็นแน่ คือว่า หมอจงรักษาตัวเองเถิด คือบรรดาการซึ่งเราได้ยินว่าท่านได้	แล้วพระองค์พูดว่า พวกคุณจะต้องยกคำสาธุชิตนี้มาอ้างกับเราแน่ที่ว่า ให้หมอรักษาตัวเองก่อน พวกคุณอยากให้เราทำ
ลูกา4:23	กระทำในเมืองคาเปอรนาอุมจงกระทำในเมืองของตบนี้ด้วย	เรื่องอัศจรรย์ที่นี้ในบ้านเมืองของเราเหมือนกับที่เราทำที่เมืองคาเปอรนาอุม ใช่ไหมละ
	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้เผยพระวจนะคนใดได้รับการต้อนรับจากเมืองของตน	แต่เราจะบอกให้รู้ว่าจะไม่มีผู้พูดแทนพระเจ้า คนไหน ที่ได้รับการยอมรับในบ้านเมืองของตัวเองหรอก
ลูกา4:24	แต่เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า มีหญิงม่ายหลายคนในพวกอิสราเอลในคราวเอลียาห์เมื่อท้องฟ้า	ดูอย่างสมัยของเอลียาห์ สิ เมื่อเกิดฝนแล้งเป็นเวลาถึงสามปีครึ่ง จนเกิดความอดอยากไปทั่ว มีแม่ม่ายมาก

	ปิดเสียถึงสามปีหกเดือน จึงเกิดกันดารอาหารมากทั่วแผ่นดิน	มายในหมู่ชาวอิสราเอล
ลูกา4:25	และเอลียาห์มิได้รับให้ไปหาหญิงม่ายคนใด เว้นแต่หญิงม่ายคนหนึ่งในบ้านคารเฟทแขวงเมืองไซดอน	แต่พระเจ้าก็ไม่ได้ส่งเอลียาห์ไปหาพวกแม่ม่ายชาวอิสราเอลนั้น แต่กลับส่งไปหาแม่ม่ายคนหนึ่งที่ไม่ใช่คนยิวที่เมืองคารเฟทในเขตแดนไซดอน
ลูกา4:26	และมีคนโรคเรื้อนหลายคนในพวกอิสราเอลโรคราวเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะ แต่ไม่มีผู้ใดได้รับการรักษาให้หายโรคนั้นเลย เว้นแต่คนอาามาานชาวซีเรีย	ก็เหมือนกับในสมัยของเอลียาห์ที่ เป็นผู้พูดแทนพระเจ้า มีคนเป็นโรคผิวหนังร้ายแรงมากมายในอิสราเอล แต่ไม่มีใครได้รับการชำระให้สะอาดเลย เว้นแต่คนที่ชื่ออาามาานเพียงคนเดียว และเขาเป็นคนซีเรียไม่ใช่คนยิว
ลูกา4:27	เราต้องไปประกาศข่าวประเสริฐแห่งแผ่นดินของพระเจ้าแก่เมืองอื่นด้วย เพราะว่าที่เราได้รับใช้มา ก็เพราะเหตุนี้เอง	แต่พระองค์พูดว่าเราต้องไปประกาศข่าวดีเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้าให้กับเมืองอื่นๆด้วยเพราะเราถูกส่งมาทำงานนี้
ลูกา4:43	จงถอยออกไปที่น้ำลึก หย่อนอวนลงจับปลา	เมื่อพระองค์สอนเสร็จแล้วแล้วก็พูดกับซีโมนว่า ออกไปที่น้ำลึกหน่อย จะได้หย่อนอวนลงจับปลา
ลูกา5:4	พระองค์ทรงยื่นพระหัตถ์ถูกต้องเขาแล้วตรัสว่า เราพอใจแล้วจงหายเถิด	พระเยซูจึงยื่นมือออกไปจับตัวเขาแล้วพูดว่า เราเต็มใจหายจากโรคเถิด เขาก็หายจากโรคผิวหนังร้ายแรงนั้นทันที
ลูกา5:13	แต่จงไปสำแดงตัวแก่ปุโรหิต และถวายเครื่องบูชาสำหรับคนที่หายโรคเรื้อนแล้วตามซึ่งดโมเสสสั่งไว้เพื่อเป็นหลักฐานต่อคนทั้งหลายว่าเจ้าหายโรคแล้ว	แล้วพระเยซูสั่งว่าอย่าไปเล่าให้ใครฟังละไปให้นักบวชตรวจดู และถวายเครื่องบูชาตามที่โมเสสสั่งไว้ให้คนที่หายจากโรคผิวหนังร้ายแรงต้องทำเพื่อจะได้ยืนยันกับทุกคนว่าคุณหายจากโรคแล้ว
ลูกา5:14	เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนง่อยว่า บุรุษเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว	เมื่อพระเยซูเห็นความเชื่อของพวกเขา พระองค์ก็พูดว่า เพื่อนรัก บาปของคุณได้รับการอภัยแล้ว
ลูกา5:20	แต่พระองค์ทรงทราบความคิดของเขา จึงตรัสแก่คนมื่อลีนันว่า จงลุกขึ้นมายืนอยู่ข้างหน้า	แต่พระเยซูรู้ว่าพวกเขาคิดอะไรอยู่จึงพูดกับชายมื่อลีนันว่า ลุกขึ้นมายืนข้างหน้าสิ เขาก็ทำตาม
ลูกา6:8	เราจะถามท่านทั้งหลายว่า ในวันสะบาโตควรจะทำกา รดีหรือควรจะทำร้าย จะช่วยชีวิตหรือจะผลาญชีวิตเสีย ดี	พระเยซูจึงพูดกับพวกเขาว่า ขอถามหน่อย ตามกฎแล้ว ในวันหยุดทางศาสนา ควรจะทำดีหรือทำชั่วควรจะช่วยชีวิตหรือทำลายชีวิต
ลูกา6:9	พระองค์จึงทอดพระเนตรดูทุกคนโดยรอบ แล้วตรัสกับคนมื่อลีนันว่า จงเหยียดมือออกเถิด เขาก็กระทำตาม และมือของเขาก็หายเป็นปกติ	พระเยซูมองไปรอบๆพวกเขา แล้วพูดกับชายมื่อลีนันว่า เหยียดมือออกสิ เขาก็ทำตามแล้วมือของเขาก็หายเป็นปกติ
ลูกา6:10	แต่เราบอกท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศัตรูของท่าน จงทำดีแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน	แต่เราจะบอกพวกคุณที่กำลังฟังอยู่ว่า ให้รักศัตรูและทำดีกับคนที่เกลียดคุณ
ลูกา6:27	จงอวยพรแก่คนที่แช่งด่าท่าน จงอธิษฐานเพื่อคนที่	อวยพรให้กับคนที่สาปแช่งคุณ อธิษฐานให้กับคนที่โหด

	เคียวเชิญท่าน	ร้ายกับคุณ
ลูกา6:28	ผู้ใดตบแก้มของท่านข้างหนึ่ง จงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย และผู้ใดริบเอาเสื้อคลุมของท่านไป ถ้าเขาจะเอาเสื้อด้วยก็อย่าหวงห้าม	ถ้ามีใครตบแก้มคุณข้างหนึ่ง ก็หันอีกข้างหนึ่งให้เขาตบด้วย ถ้ามีใครแย่งเสื้อคลุมของคุณไป ก็ให้แถมเสื้อตัวข้างในกับเขาไปด้วย
ลูกา6:29	จงให้แก่ทุกคนที่ขอจากท่าน และถ้าใครริบของของท่านไป อย่าทวงคืน	ให้กับทุกคนที่ขอจากคุณและถ้ามีใครเอาของคุณไปอย่าทวงคืน
ลูกา6:30	จงปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติแก่ท่าน	ให้ทำกับคนอื่นเหมือนกับที่คุณอยากให้คนอื่นทำกับคุณ
ลูกา6:31	แม้ว่าท่านทั้งหลายรักผู้ที่รักท่าน จะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน ถึงแม้คนบาปก็ยิ่งรักผู้ที่รักเขาเหมือนกัน	ถ้าคุณรักแต่เฉพาะคนที่รักคุณ มีอะไรพิเศษตรงไหน? เพราะคนบาปก็ยิ่งรู้จักรักคนที่รักพวกเขาเหมือนกัน
ลูกา6:32	ถ้าท่านทั้งหลายทำดีแก่ผู้ที่ทำดีแก่ท่าน จะทรงนับว่าเป็นคุณอะไรแก่ท่าน เพราะว่าคนบาปก็กระทำเหมือนกัน	ถ้าคุณดีกับเฉพาะคนที่ดีกับคุณเท่านั้น มีอะไรพิเศษหรือ? เพราะแม้แต่คนบาปก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน
ลูกา6:33	ถ้าท่านทั้งหลายให้ยืมเฉพาะแต่ผู้ที่ท่านหวังจะได้คืนจากเขาอีกจะทรงนับคุณอะไรแก่ท่านถึงแม้คนบาปก็ยิ่งให้คนบาปยืมโดยหวังว่าจะได้รับคืนจากเขาเท่านั้น	หากคุณให้ยืมเฉพาะคนที่คุณหวังจะได้รับคืนจากเขาเท่านั้น มีอะไรพิเศษตรงไหนหรือ? เพราะแม้แต่คนบาปก็ยิ่งให้คนบาปยืมโดยหวังว่าจะได้รับคืนทั้งหมดเหมือนกัน
ลูกา6:34	แต่จงรักศัตรูของท่านทั้งหลาย และทำการดีต่อเขา จงให้เขายืมโดยไม่หวังที่จะได้คืนอีก บำเหน็จของท่านทั้งหลายจึง	พวกคุณต้องรักศัตรูของคุณ ทำดีกับพวกเขาด้วย และให้พวกเขายืมโดยไม่ต้องหวังว่าจะได้คืน แล้วคุณจะได้รับรางวัล
ลูกา6:35	จะมีบริบูรณ์ และท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของพระเจ้าสูงสุด เพราะว่าพระองค์ยังทรงโปรดแก่คนอกตัญญูและคนชั่ว	มากมาย และเป็นลูกที่แท้จริงของพระเจ้าสูงสุด เพราะพระเจ้าดีกับคนเนรคุณและคนชั่ว
	ท่านทั้งหลายจงมีความเมตตากรุณา เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตากรุณา	ขอให้คุณแสดงความเมตตาเหมือนกับที่พระบิดาแสดงความเมตตา
ลูกา6:36	อย่าวินิจฉัยโทษเขา และท่านทั้งหลายจะไม่ถูกวินิจฉัยโทษ อย่ากล่าวโทษเขา และท่านทั้งหลายจะไม่ถูกกล่าวโทษ จงยกโทษให้เขา และเขาจะยกโทษให้ท่าน	อย่าตัดสินคนอื่น แล้วพระเจ้าจะไม่ตัดสินคุณ อย่าประณามคนอื่น แล้วพระเจ้าจะไม่ประณามคุณ ยกโทษให้คนอื่นแล้วพระเจ้าจะยกโทษให้คุณ
ลูกา6:37	จงให้เขา และท่านจะได้รับด้วยและในดักของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนานด้วยยัดสั้นแน่นพูนล้นใส่ให้ เพราะว่าท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด พระเจ้าจะได้ทรงดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น	ถ้าคุณให้คนอื่น พระเจ้าก็จะให้กับคุณ ด้วยการเทลงบนดักของคุณด้วยด้วยดวงที่อัดแน่นจนล้นออกมา สรุปแล้วคุณทำกับคนอื่นแบบไหน คุณก็จะได้รับผลแบบนั้น
ลูกา6:38	พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายเป็นคำอุปมาด้วยว่าคนตาบอดจะนำทางคนตาบอดได้หรือทั้งสองจะไม่ตกลงไปในบ่อหรือ	พระองค์ยังเล่าเรื่องเปรียบเทียบให้ฟังอีกว่า "คนตาบอดจะจูงคนตาบอดได้หรือ? ทั้งสองคนจะไม่ตกบ่อหรือ?"
ลูกา6:39	ศิษย์ไม่ใหญ่กว่าครู แต่ศิษย์ทุกคนที่ได้รับการฝึกสอน	นักเรียนจะเหนือครูหรือ? แต่เมื่อเขาได้รับการอบรม

	ครบแล้ว ก็จะเป็นเหมือนครูของตน	ครบถ้วนแล้ว เขาก็จะเป็นเหมือนกับครู
ลูกา6:40	เหตุไฉนท่านมองเห็นผงในตาพี่น้องของท่านแต่ไม่ทิ้งก้อนที่อยู่ในตาของท่าน ท่านก็ไม่รู้สึก	ที่ซึ่งผงในตาของพี่น้อง คุณกลับมองเห็นชัด แต่ไม่ทิ้งก้อนที่อยู่ในตาของตัวเองกลับมองไม่เห็น
ลูกา6:41	เหตุไฉนไหนท่านจึงจะพูดกับพี่น้องของท่านว่า พี่น้องเอ๋ย ให้เราเชี่ยผงออกจากตาของเธอ แต่ที่จริงท่านเองยังไม่เห็นไม้ทั้งท่อนในตาของท่าน ท่านคนหน้าซื่อใจคด จงชักไม้ทั้งท่อนออกจากตาของท่านก่อน แล้วท่านจะเห็นได้นัด จึงจะเชี่ยผงออกจากตาพี่น้องของท่านได้	แล้วคุณจะพูดกับพี่น้องได้ยังไงว่า 'เดี๋ยวจะเชี่ยผงในตาให้มันนะ' ทั้งๆที่ซึ่งท่อนในตาตัวเองก็ยังมองไม่เห็น? เจ้าคนหน้าซื่อใจคด*เอาท่อนซึ่งออกจากตาของตัวเองก่อน แล้วจะได้มองเห็นชัดๆพอที่จะเชี่ยซึ่งผงออกจากตาพี่น้องได้
ลูกา6:42	ด้วยว่าต้นไม้ดีย่อมไม่เกิดผลเลวหรือต้นไม้เลวย่อมไม่เกิดผลดี	ต้นไม้ดีจะไม่ออกลูกเลวๆ ไม่ได้ และต้นไม้เลวก็จะออกลูกดีๆไม่ได้เหมือนกัน
ลูกา6:43	เพราะว่าจะรู้จักต้นไม้ทุกต้นได้ก็เพราะผลของมัน เพราะว่าเขาย่อมไม่เก็บผลมะเดื่อจากต้นไม้หนามหรือย่อมหรือยอมไม่เก็บผลองุ่นจากต้นระกำ	อยากรู้ว่าต้นไม้จะไรก็ให้ดูที่ลูกของมัน แน่แน่นอน คุณจะไม่น่าไปหลูกมะเดื่อจากต้นหนาม หรือลูกองุ่นจากกอหนามแน่
ลูกา6:44	คนดีย่อมเอาของดีออกจากคลังดีแห่งใจของตน และคนชั่วย่อมเอาของชั่วออกจากคลังแห่งใจของตน ด้วยใจเต็มด้วยอะไรปากก็พูดออกมาอย่างนั้น	คนดีก็จะทำดีเพราะจิตใจเต็มไปด้วยสิ่งที่ดีๆ คนชั่วก็จะทำชั่วเพราะจิตใจเต็มไปด้วยสิ่งชั่วๆ ปากจะพูดในสิ่งที่เต็มล้นออกมาจากใจ
ลูกา6:45	เหตุไฉนท่านจึงเรียกเราว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์เจ้าข้า แต่ไม่กระทำตามที่เราบอกนั้น	เมื่อคุณไม่ทำตามที่เราบอก แล้วจะมาเรียกเราว่า องค์เจ้าชีวิต องค์เจ้าชีวิตทำไม?
ลูกา6:46	ทุกคนที่มาหาเราและฟังคำของเรา และกระทำตามคำนั้น เราจะแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ว่า เขาเปรียบเหมือนผู้ใด	เราจะบอกให้รู้ว่า คนที่มาหาเราและทำตามคำสอนของเรา
ลูกา6:47	เขาเปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างตึกเขาขุดลึกลงไปแล้วตั้งรากบนศิลา เมื่อน้ำท่วม กระแสน้ำไหลเชี่ยวกระทบบกระแทกแต่ทำให้หวั่นไหวไม่ได้	ก็เปรียบเหมือน คนสร้างบ้าน ที่ขุดดินลงไปลึก และวางรากฐานไว้บนหิน เมื่อน้ำท่วม กระแสน้ำไหลเชี่ยวมาพัดบ้าน บ้านก็ไม่สั่นคลอน เพราะสร้างไว้อย่างมั่นคง
ลูกา6:48	ส่วนคนที่ได้ยินและมีได้กระทำตาม เปรียบเหมือนคนหนึ่งที่สร้างตึกบนดินไม่ก่อราก เมื่อกกระแสน้ำไหลเชี่ยวกระทบบกระแทกตึกนั้น ตึกนั้นพังทลายทันที และความพินาศของตึกนั้นก็ใหญ่ยิ่งนัก	แต่คนที่ได้ยินคำสอนของเรา แต่ไม่ได้ทำตาม ก็เปรียบเหมือนกับคนที่สร้างบ้านไว้บนดิน ไม่มีรากฐาน เมื่อกกระแสน้ำไหลเชี่ยวมาพัดบ้าน บ้านก็พังราบคาบ เสียหายยับเยินทันที
ลูกา6:49	เมื่อพระเยซูทรงได้ยินคำเหล่านั้นแล้วก็ทรงประหลาดใจ ด้วยคนนั้น จึงเสลียหลังตรัสกับประชาชนที่ตามพระองค์มาว่า เราบอกท่านทั้งหลายว่า แม้ในอิสราเอลเราไม่เคยพบศรัทธามากเท่านี้	เมื่อพระเยซูได้ยินแบบนั้น พระองค์ก็แปลกใจมาก จึงหันไปพูดกับชาวบ้านที่ติดตามพระองค์มาว่า "เราขอ บอกว่า ยังไม่เคยเจอใครที่มีความเชื่อมากขนาดนี้เลย แม้แต่คนอิสราเอล*เองก็เถอะ"
ลูกา7:9	เมื่อพระองค์ได้ทรงเห็นมารดานั้น พระองค์ทรงเมตตากรุณาเขาตรัสว่า อัยาร์องให้	เมื่อพระเยซูเห็นนาง ก็รู้สึกสงสาร และพูดว่า "อัยาร์องให้เลย "

ลูกา7:13	แล้วพระองค์เสด็จเข้าไปใกล้ถูกต้องใจคนหามศพนั้น หยุดมองพระองค์ พระองค์ตรัสชายหนุ่มเอ๋ยเราสั่งเจ้า ว่าลุกขึ้น	แล้วพระองค์เดินเข้าไปแตะใจศพ พวกคนที่หามโลงก็ หยุด แล้วพระองค์พูดว่า "พ่อหนุ่ม เราสั่งให้เจ้าลุกขึ้นมา"
ลูกา7:14	จงไปแจ้งแก่ยอห์นตามที่ท่านได้เห็นและได้ยินคือว่า คนตาบอดก็หายบอด คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหาย สะอาด คนหูหนวกได้ยิน คนตายแล้วเป็นขึ้นและข่าว ประเสริฐก็ประกาศแก่คนอนาถา	พระเยซูบอกกับสองคนนั้นว่า "ไปบอกยอห์นในสิ่งที่ท่าน ได้เห็น และได้ยิน ว่าคนตาบอดมองเห็น คนง่อยเดินได้ คนเป็นโรคผิวหนังร้ายแรงก็หาย คนหูหนวกก็ได้ยิน คน ตายกลับฟื้นคืนชีพ และคนจนก็ได้ยินเรื่องข่าวดี"
ลูกา7:22	บุคคลผู้ไม่เห็นว่าเป็นอุปลรรคนั้นเป็นสุข	คนที่ไม่ทั้งเรา* เพราะสิ่งที่เราทำ ก็มีเกียรติจริงๆ
ลูกา7:23	เมื่อผู้สื่อข่าวทั้งสองของยอห์นไปแล้ว พระองค์จึงตรัส กับประชาชนถึงยอห์นว่า ท่านทั้งหลายได้ออกไปในถิ่น ทุรกันดารเพื่อดูอะไร มิใช่ดูต้นอ้อไหวโดยถูกลมพัดนะ	พอศิษย์ทั้งสองของยอห์นกลับไปแล้ว พระเยซูก็พูดถึง ยอห์นให้ชาวบ้านฟังว่า "พวกคุณออกไปดูอะไรในสิ่งที่เปล่า เปลี่ยวแห้งแล้ง? ไปดูต้นอ้อ*ไหวเอนตามลมหรือ?"
ลูกา7:24	ถ้าอย่างนั้นท่านทั้งหลายได้ไปดูอะไร ดูคนนุ่งผ้า เนื้ออ่อนนิ่มหรือ ดูเด็ก คนนุ่งหม้อผ้างดงามและอยู่อย่าง พุ่มเพื่อย่อมอยู่ในราชสำนัก	ไม่ใช่แน่ดูคนใส่เสื้อผ้าสวยหรูหราแพงหรือ? ไม่ใช่หรอก เพราะคนที่ใส่เสื้อผ้าสวยหรูหราแพงนั้นอยู่ในวังแล้ว คุณออกไปดูอะไรล่ะ? ไปดูคนใส่เสื้อผ้าสวยหรูหราแพง หรือ? ไม่ใช่หรอก เพราะคนที่ใส่เสื้อผ้าสวยหรูหราแพง นั้นอยู่ในวัง
ลูกา7:25	แต่ท่านทั้งหลายออกไปดูอะไรดูผู้เผยพระวจนะหรือแน่ ทีเดียวและเราบอกท่านว่าท่านนั้นแหละเป็นผู้ประเสริฐ ยิ่งกว่าผู้เผยพระวจนะเสียอีก	ถ้าอย่างนั้นแล้วคุณออกไปดูอะไรล่ะ? ออกไปดูผู้พูดแทน พระเจ้าหรือ? ใช่แล้ว เราขอออกให้รู้ว่าเขาเป็นมากกว่าผู้ พูดแทนพระเจ้าเสียอีก
ลูกา7:26	เราบอกท่านทั้งหลายว่า ในบรรดาคนที่บังเกิดจากผู้ หญิงมานั้นไม่มีผู้ใดใหญ่กว่ายอห์น แต่ว่าผู้ที่ต่ำต้อยที่ สุดในแผ่นดินของพระเจาก็ใหญ่กว่ายอห์นอีก	เราจะออกให้รู้ว่า ยอห์นนั้นยิ่งใหญ่กว่าทุกๆคนที่เกิดมา จากผู้หญิง แต่คนที่สำคัญน้อยที่สุดในแผ่นดินของ พระเจ้า ก็ยิ่งยิ่งใหญ่กว่ายอห์นอีก"
ลูกา7:28	เหตุฉะนั้นเราจะเปรียบคนยุคนี้เหมือนกับอะไรดี	พระเยซูพูดต่อ ว่า "เราจะอธิบายคนในสมัยนี้ยังดี? จะ เปรียบเทียบกับอะไรดี?"
ลูกา7:31	เปรียบเหมือนเด็กนั่งที่กลางตลาด ร้องแก่เพื่อนว่า พวก ฉันได้เป่าปี่ให้พวกเธอและเธอมิได้เต้นรำ พวกฉันได้ พิลาปรำให้และเธอมิได้ตีกองหนั้ว	พวกเขาเป็นเหมือนเด็กๆ ที่นั่งอยู่กลางตลาดร้องตะโกน ไล่กันว่า 'พวกเราเป่าปี่ให้ฟัง แต่พวกเธอก็ไม่ยอมเต้นรำ พวกเราร้องเพลงเศร้า แต่พวกเธอก็ไม่ยอมร้องให้'
ลูกา7:32	ด้วยว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาก็ไม่ได้รับประทานขนม ปังหรือดื่มน้ำองุ่น และท่านทั้งหลายว่า มีมีเข้าสิงอยู่	เมื่อยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำมา เขาไม่ได้กินขนมปังหรือดื่ม เหล้าองุ่น พวกคุณก็ว่า 'เขามีผีร้ายสิงอยู่'
ลูกา7:33	ฝ่ายบุตรมนุษย์มาทั้งกินและดื่ม และท่านทั้งหลายว่า คุณ เกิด นี้เป็นคนกินเติบโตและซี้เมา เป็นมิตรสหายกับคน เก็บภาษี	แต่พอบุตรมนุษย์*มา ทั้งกินและดื่ม พวกคุณก็หาว่า ' เป็นคนตะกละและซี้เมา แถมยังคบกับพวกคนเก็บภาษี* และคนบาปอีกด้วย'
ลูกา7:34	แต่พระบัญญัติก็ปรากฏว่าชอบแล้ว โดยบรรดาผลแห่ง พระบัญญัตินั้น	คนจะเห็นว่าสดีบัญญัตินั้นถูกต้อง ก็เมื่อเห็นจากชีวิต ของลูกศิษย์ที่ทำตามสดีบัญญัตินั้น"
ลูกา7:35	พระองค์จึงตรัสแก่นางว่า ความผิดบาปของเจ้าโปรด	พระเยซูพูดกับนางว่า "คุณได้รับการยกโทษจากบาป

	ยกเสียแล้ว	แล้ว" คนที่นั่งดื่มกินกับพระองค์ก็พูดกันว่า
ลูกา7:48	ความเชื่อของเจ้าได้ทำให้เจ้ารอด จงไปเป็นสุขเถิด	พระเยซูพูดกับหญิงคนนั้นว่า "ความเชื่อของคุณได้ทำให้คุณรอดแล้ว ไปเป็นสุขเถิด"
ลูกา7:50	มีคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืชของตน เมื่อเขาหว่านเมล็ดพืชนั้นตกตามหนทางบ้างถูกเหยียบย่ำและนกในอากาศมากินเสีย	มีชื่อนานาคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่หว่านอยู่นั้น พืชบางเมล็ดตกตามถนนหนทาง ถูกเหยียบย่ำและถูกนกมากิน
ลูกา8:5	บ้างก็ตกที่หิน และเมื่องอกขึ้นแล้วก็เหี่ยวแห้งไปเพราะที่ไม่ชื้น	บางเมล็ดก็ตกลงในดินที่ชื้นล่งเป็นหิน หลังจากที่ยกแล้ว ก็เหี่ยวแห้งไปเพราะรากตื้นจึงขาดความชุ่มชื้น
ลูกา8:6	บ้างก็ตกที่กลางต้นหนาม ต้นหนามก็งอกขึ้นมาด้วยยกคลุมเสีย	บางเมล็ดก็ตกอยู่ในพงหนาม เมื่องอกขึ้นมา ก็ถูกพงหนามปกคลุมจนทำให้ไม่เจริญเติบโต
ลูกา8:7	บ้างก็ตกที่ดินดี จึงงอกเกิดผลร้อยเท่า ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว จึงทรงร้องว่า ใครมีหูจงฟังเถิด	บางเมล็ดตกในที่ดินดี เมื่องอกขึ้นมาก็เกิดผลเป็นร้อยเท่าของที่หว่านไว้" เมื่อพระองค์เล่าเสร็จแล้ว ก็พูดว่า "ใครมีหู ก็ให้ฟังไว้"
ลูกา8:8	มารดาของเราและพี่น้องของเรา คือคนเหล่านั้นที่ได้รับฟังพระคำรัสของพระเจ้าแล้วได้กระทำตาม	พระองค์ตอบไปว่า "คนที่ฟังพระคำของพระเจ้าแล้วทำตามนั้นแหละคือแม่และน้องๆของเรา"
ลูกา8:21	จงกลับไปที่บ้านเรือนของตัว และบอกชาวเมืองถึงเรื่องการใหญ่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงกระทำแก่เจ้า	กลับบ้านไปเถอะ แล้วไปเล่าให้ทุกคนฟังถึงเรื่องทั้งหมดที่พระเจ้าได้ทำให้กับคุณ ชายคนนั้นก็กลับไป และเล่าเรื่องทุกอย่างที่พระเยซูได้ทำให้กับเขาไปทั่วทั้งเมือง
ลูกา8:39	พระเยซูตรัสถามว่า ใครได้ถูกต้องเรา	พระเยซูถามขึ้นว่า "ใครแต่ตัวเรา?" พวกเขาต่างปฏิเสธ เปโตรจึงพูดว่า "อาจารย์ครับ มีคนเบียดเสียดพระองค์แน่นไปหมด"
ลูกา8:45	มีผู้หนึ่งได้ถูกต้องเรา เพราะเรารู้สึกว่าฤทธิ์ได้ชานออกจากเราแล้ว	แต่พระองค์ก็พูดว่า "มีคนแต่ตัวเราแน่ เพราะเรารู้สึกว่ามีพลังแผ่ชานออกจากตัว"
ลูกา8:46	ลูกหญิงเอี้ยที่เจ้าหายโรคนั้นก็เพราะเจ้าเชื่อ จงไปเป็นสุขเถิด	แล้วพระเยซูก็พูดกับหญิงคนนั้นว่า "ลูกเอี้ย ความเชื่อของคุณ ได้ทำให้คุณหายแล้ว ไปเป็นสุขเถิด"
ลูกา8:48	ฝ่ายพระเยซูเมื่อได้ยินจึงตรัสแก่เขาว่า อยากล้วยเลย จงเชื่อเท่านั้น และลูกท่านจะหาย	ไม่ ต้องกล้วย ขอให้เชื่อเท่านั้น แล้วลูกสาวของคุณจะหาย"
ลูกา8:50	และตรัสว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ พวกผู้ใหญ่พวกมหาปุโรหิตและพวกธรรมจารย์จะไม่ยอมรับพระองค์ ในที่สุดพระองค์จะต้องถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่	พระองค์พูดว่า "บุตรมนุษย์*จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายอย่าง พวกผู้นำชาวยิว พวกหัวหน้านักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ ก็จะไม่ยอมรับพระองค์ และพระองค์จะต้องถูกฆ่า แต่พระองค์จะฟื้นขึ้นมาใหม่ในวันที่สาม"
ลูกา9:22	พระองค์จึงตรัสแก่คนทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามาให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกทุกวันและตามเรา	แล้วพระองค์ก็พูดกับทุกคนว่า"ถ้าใครอยากจะทำตามเรา ต้องเลิกตามใจตัวเองแล้วแบกกางเขนของตัวเองตามเราทุกวัน"

ลูกา9:23	เพราะว่าผู้ใดใครจะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิตแต่ถ้าผู้ใดจะเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เราผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด	คนที่พยายามจะรักษาชีวิตไว้ ก็จะสูญเสียชีวิตไป แต่คนที่ยอมสูญเสียชีวิตเพื่อเรา จะได้ชีวิตที่เที่ยงแท้
ลูกา9:24	เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ้นโลก แต่ต้องเสียตัวของตนเองผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร	แล้วมันจะมีประโยชน์อะไรละ ถ้าหากได้เป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่างในโลก แต่ต้องสูญเสียชีวิตของตัวเองหรือถูกทำลายไป?
ลูกา9:25	เพราะถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเราและถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์ก็จะอายเพราะผู้นั้น เมื่อท่านจะมาด้วยพระสิริของท่านเอง ของพระบิดา และของทูตสวรรค์บริสุทธิ	คนที่อับอายเรา และถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์*ก็จะอับอายคนนั้นเหมือนกันในวันที่บุตรมนุษย์มาพร้อมกับสง่าราศีของพระองค์เอง สง่าราศีของพระบิดา และของพวกทูตสวรรค์ที่ศักดิ์สิทธิ์
ลูกา9:26	แต่เรากล่าวความจริงแก่ท่านว่าทั้งหลายว่า มีบางคนที่ยืนอยู่ที่นี้ซึ่งยังไม่รู้สความตายจนกว่าจะได้เห็นแผ่นดินของพระเจ้า	แต่เราขอบอกให้รู้ว่า มีบางคนในพวกคุณที่ยืนอยู่ที่นี้ จะได้เห็นแผ่นดินของพระเจ้าก่อนตาย
ลูกา9:27	พระเยซูตรัสตอบว่า โอรสในยุคนี้ที่ขาดความเชื่อและมีทริฐชั่ว เราจะต้องอยู่กับเจ้าทั้งหลายและอดทนเพราะพวกเจ้าอีกนานเท่าใด จงพานูตรของท่านมาที่นี้เกิด	พระเยซูจึงตอบว่า "โอ้ พวกไม่มีความเชื่อและดื้อดึง เราจะต้องอยู่กับพวกคุณไปอีกนานแค่ไหน?เราจะต้องทนอยู่กับพวกคุณไปอีกนานไหม?เอาลูกคุณมานี่สิ"
ลูกา9:41	พระเยซูตรัสว่า นมาจึงจอกยังมีโพรงและนกในอากาศก็ยังมีรังแต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ว่างคิระชะ	พระเยซูจึงตอบไปว่า "นมาจึงจอกยังมีโพรง นกในท้องฟ้ายังมีรัง แต่บุตรมนุษย์ไม่มีแม้แต่ที่จะชุกห้วนอน"
ลูกา9:58	พระองค์ตรัสแก้อีกคนหนึ่งว่า จงตามเรามาเกิด	พระองค์พูดกับอีกคนหนึ่งว่า "ตามเรามา" แต่ชายคนนั้นตอบว่า "ขออนุญาตไปฝังศพพ่อก่อนนะครับ"
ลูกา9:59	พระเยซูตรัสว่าปล่อยให้คนตายฝังคนตายเกิดของเขาเองเกิด แต่ส่วนท่าน จงไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้า	พระเยซูจึงบอกว่า "ให้คนตายฝังคนตายกันเองเกิด ส่วนคุณให้ไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้าเถอะ"
ลูกา9:60	พระเยซูตรัสกับเขาว่า ผู้ใดเอามือจับคันไถแล้วหันกลับเสีย ผู้นั้นก็ไม่สมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า	พระเยซูจึงตอบว่า "ถ้าคนที่จับคันไถแล้วยังห่วงหน้าห่วงหลังอยู่ คนนั้นก็ไมเหมาะสมควรกับแผ่นดินของพระเจ้า"
ลูกา9:62	วิบัติแก่เจ้าเมืองโคราซิน วิบัติแก่เจ้าเมืองเบธไซดา ถ้าการมหัศจรรย์ซึ่งได้กระทำท่ามกลางเจ้าได้กระทำในเมืองไทระและเมืองไซดอน คนในเมืองทั้งสองคงได้นุ่งผ้ากระสอบ นั่งบนขี้เถ้ากลับใจเสียใหม่มานานมาแล้ว	น่าอับอายจริงๆ เมืองโคราซินและเมืองเบธไซดา*เพราะถ้าเรื่องอัศจรรย์*ที่ได้เกิดขึ้นในเมืองของเจ้านี้ไปเกิดที่เมืองไทระและเมืองไซดอน*แล้วละก็ คนที่นั่นก็คงกลับตัวกลับใจ ใสผ้ากระสอบ*และเอาขี้เถ้าโรยหัวไปนานแล้ว
ลูกา10:13	แต่ในวันพิพากษานั้น โทษของเมืองไทระและเมืองไซดอนจะมากกว่าโทษของเจ้า	ในวันพิพากษานั้น โทษของเมืองนี้จะรุนแรงกว่าโทษของเมืองไทระและเมืองไซดอนเสียอีก
ลูกา10:14	ฝ่ายเจ้าเมืองคาเปอรนาอุมเจ้าจะถูกยกขึ้นเทียมฟ้าหรือมิได้เจ้าจะต้องลงไปถึงแดนคนตายต่างหาก	ส่วนเจ้า เมืองคาเปอรนาอุม*เจ้าคิดว่า เจ้าจะถูกยกขึ้นสูงเทียมฟ้าหรือยัง?ไม่มีทาง เจ้าจะต้องตกลงไปถึงดินแดนของคนตายต่างหากเล่า
ลูกา10:15	ผู้ที่ฟังท่านทั้งหลายก็ได้ฟังเรา ผู้ที่ไม่รับท่านทั้งหลายก็ไม่ยอมรับฟังเรา ผู้ที่ไม่ยอมรับเราก็ไม่ยอมรับผู้ที่ใช้เรา	แล้วพระองค์ก็บอกกับศิษย์ว่า คนที่ยอมรับถ้อยคำของพวกคุณ ก็เท่ากับยอมรับเราด้วย และคนที่ปฏิเสธพวกคุณก็เท่ากับปฏิเสธเราด้วย แล้วคนที่ปฏิเสธเรา ก็เท่า

		กับปฏิเสธพระเจ้าผู้ที่ส่งเรามาด้วย
ลูกา 10:16	พระบิดาของเราได้ทรงมอบสิ่งสารพัดให้แก่เรา และไม่มีใครรู้ว่าพระบุตรเป็นผู้ใดนอกจากพระบิดา และไม่มีใครรู้ว่าพระบิดาเป็นผู้ใดนอกจากพระบุตร และผู้ที่พระบุตรประสงค์จะสำแดงให้รู้	พระบิดาได้มอบทุกอย่างไว้กับลูกา ไม่มีใครรู้จักพระบุตรหรือ นอกจากพระบิดา และไม่มีใครรู้จักพระบิดาหรือ นอกจากพระบุตร และคนที่พระบุตรได้เลือกที่จะบอกให้รู้เกี่ยวกับพระบิดา"
ลูกา 10:22	ในธรรมบัญญัติมีคำเขียนว่าอย่างไร ท่านได้อ่านเข้าใจอย่างไร	พระเยซูตอบว่า "กฎเขียนไว้ว่าอะไร? แล้วคุณเข้าใจว่าอย่างไร?"
ลูกา 10:26	ท่านตอบถูกแล้ว จงกระทำอย่างนั้นแล้วจะได้ชีวิต	พระเยซูพูดว่า "ถูกต้องแล้ว ไปทำตามนั้นเถอะ แล้วจะมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าตลอดไป"
ลูกา 10:28	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า มีชายคนหนึ่งลงไปจากกรุงเยรูซาเล็มจะไปยังเมืองเยรีโค และเขาถูกปล้น โจรนั้นได้แย่งเอาเสื้อผ้าของเขาและทูบตีเขา แล้วทิ้งเขาไว้เกือบตาย	พระเยซูตอบว่า "มีชายคนหนึ่งเดินทางจากเมืองเยรูซาเล็ม ไปเมืองเยรีโค ในระหว่างทางถูกโจรปล้นและทำร้าย
ลูกา 10:30		พวกโจรถอดเอาเสื้อผ้าเขาไป ทูบตีเขาแล้วหนีไป ทิ้งเขาให้นอนบาดเจ็บปางตายอยู่ที่นั่น
	เผชิญปุโรหิตคนหนึ่งเดินทางไปในที่นั้น เมื่อเห็นคนนั้นก็เดินเลยไปเสียอีกฟากหนึ่ง	บังเอิญมีนักบวชคนหนึ่งเดินทางมาทางนั้นพอดี แต่พอเขาเห็นชายคนนั้น เขาก็หลีกข้ามไปเดินอีกฝั่งหนึ่ง
ลูกา 10:31	คนหนึ่งในพวกเลวีก็ทำเหมือนกัน เมื่อมาถึงที่นั้นและเห็นแล้วก็เลยไปอีกฟากหนึ่งเสีย	ผู้ช่วยในวิหาร*คนหนึ่งก็เหมือนกัน เมื่อเดินมาพบชายคนนั้น เขาก็หลีกเดินข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งของถนน
ลูกา 10:32	แต่ชาวสะมาเรียคนหนึ่งเมื่อเดินทางมานั้น ครั้นเห็นแล้วก็มิมีใจเมตตา	แต่มีชาวสะมาเรีย*คนหนึ่งเดินทางมา เมื่อเห็นชายคนนั้น เขาก็สงสาร
ลูกา 10:33	เข้าไปหาเขาเอาผ้าพันแผลให้พลงเอาน้ำมันกับเกล้าองุ่นเทใส่บาดแผลนั้นแล้วให้เขาขึ้นขี่สัตว์ของตน พามาถึงโรงแรมและรักษาพยาบาลเขาไว้	รีบเข้าไปช่วย เอาเหล้าองุ่นและน้ำมันมะกอก*เทลงบนบาดแผล และพันผ้าไว้ แล้วก็ยกขึ้นหลังลาของเขา พาไปที่โรงแรม ดูแลพยาบาลเขา
ลูกา 10:34	วันรุ่งขึ้นเมื่อจะไป เขาก็เอาเงินสองเดนาริอันมอบให้เจ้าของโรงแรม บอกว่า จงรักษาเขาไว้เถิด และเงินที่จะเสียเกินนี้ เมื่อกลับมาฉันจะใช้ให้	วันต่อมา คนสะมาเรียคนนี้ก็ให้เงินสองเหรียญกับเจ้าของโรงแรมและบอกว่า "ช่วยดูแลเขาให้ดีด้วยนะ ส่วนที่เกินจากนี้ ผมจะจ่ายคืนให้ตอนขากลับ"
ลูกา 10:35	ในสามคนนั้น ท่านคิดว่าคนไหนปรากฏว่าเป็นเพื่อนบ้านของคนที่ถูกปล้น	คุณคิดว่า ในสามคนนี้ ใครเป็นเพื่อนบ้านของชายที่ถูกโจรปล้นละ?
ลูกา 10:36	แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตอบเธอว่า มารธา มารธา เธอกระวนกระวายและร้อนใจด้วยหลายสิ่งนัก	แต่องค์เจ้าชีวิตตอบนางไปว่า "มารธา มารธา เธอกำลังกังวลและวุ่นวายกับหลายเรื่องเหลือเกิน
ลูกา 10:41	แต่พระองค์ทรงทราบความคิดของเขาจึงตรัสกับว่า ราชอาณาจักรใดๆ ซึ่งแตกแยกกันแล้วก็คงต้องพินาศ คราวเรือนใดๆซึ่งแตกแยกกันแล้วก็ล้มลง	พระเยซูรู้ว่าพวกเขาคิดอะไรอยู่ จึงบอกว่า "แผ่นดินไหนที่แตกสามัคคีและต่อสู้กันเองจะถูกทำลาย และบ้านไหนที่ทะเลาะกันเองก็จะแตก"

ลูคา 11:17	และถ้าซาตานแก่งแย่งกันระหว่างมันเองอาณาจักรของมันจะตั้งอยู่อย่างไร เพราะท่านทั้งหลายว่าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบูล	ถ้าซาตานต่อสู้กับตัวมันเองแล้ว แผ่นดินของมันจะตั้งอยู่ได้อย่างไร? คุณเห็นว่าเราใช้ฤทธิ์อำนาจของเบเอลเซบูล ขับไล่พวกผีร้ายนั้น
ลูคา 11:18	ถ้าเราขับผีออกโดยเบเอลเซบูลนั้น พวกพ้องของท่านทั้งหลายขับมันโดยอำนาจของใครเล่า เหตุฉะนั้นพวกพ้องของท่านเองจะเป็นผู้ตัดสินกล่าวโทษพวกท่าน	แล้วพวกศิษย์ของคุณล่ะ ใช้ฤทธิ์อำนาจของใคร? เพราะพวกเขาก็ขับผีร้ายเหมือนกัน พวกศิษย์ของคุณเอง จะพิสูจน์ว่าสิ่งที่คุณพูดเกี่ยวกับเรานั้นผิด
ลูคา 11:19	แต่ถ้าเราขับผีออกด้วยนิ่วพระหัตถ์ของพระเจ้า แผ่นดินของพระเจ้าก็มาถึงท่านแล้ว	แต่ถ้าเราใช้ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าขับผีร้าย ก็แสดงว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาถึงพวกคุณแล้ว
ลูคา 11:20	เมื่อคนมีเรียวแรงถืออาวุธเฝ้าตึกของตนอยู่ สิ่งของของเขา ก็ไม่เป็นอันตราย	เมื่อมีเจ้าของบ้านที่แข็งแรงและมีอาวุธครบมือเฝ้าบ้านอยู่ ทรัพย์สินของเขาก็ปลอดภัย
ลูคา 11:21	แต่เมื่อคนมีกำลังมากกว่าเขามาต่อสู้นะเขา คนนั้นก็ชิงเอาเครื่องอาวุธที่เขาได้วางใจนั้นไปเสีย แล้วแบ่งปันของที่เขาได้รับเขาไปนั้น	แต่ถ้ามีคนที่แข็งแรงกว่าบุกเข้ามาเอาชนะเขา และยึดเอาอาวุธที่เขาใช้ป้องกันตัวไป ตอนนั้น ก็ปล้นเอาทรัพย์สินของเขาไปแบ่งปันกันได้
ลูคา 11:22	ผู้ใดไม่อยู่ฝ่ายเราก็เป็นปฏิปักษ์ต่อเราและผู้ใดไม่รวบรวมไว้กับเรา ก็เป็นผู้กระทำให้กระจัดกระจายไป	คนที่ไม่ได้อยู่ฝ่ายเรา ก็ต่อต้านเรา และคนที่ไม่ช่วยเรา รวบรวมฝูงแกะ ก็เป็นคนที่ทำให้ฝูงแกะกระจัดกระจายไป
ลูคา 11:23	แต่พระองค์ตรัสว่า มิใช่เช่นนั้นแต่คนทั้งหลายที่ได้ยินพระวจนะของพระเจ้า และได้ถือรักษาพระวจนะนั้นไว้ ก็เป็นสุข	แต่พระองค์พูดว่า "ใช่ แต่คนที่ฟังและทำตามถ้อยคำของพระเจ้า ก็มีเกียรติมากกว่า"
ลูคา 11:28	เมื่อคนทั้งปวงประชุมแน่นขึ้น พระองค์ตรัสว่า คนยุคนี้เป็นคนชั่วมีแต่แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่โปรดให้หมายสำคัญแก่เขา เว้นแต่หมายสำคัญของโยนาห์เท่านั้น	เมื่อมีชาวบ้านมามากขึ้น พระเยซูก็พูดว่า "คนสมัยนี้มา แต่พระพิสุจน์กับพวกเขา นอกจากเรื่องอัศจรรย์ของโยนาห์"
ลูคา 11:29	ด้วยว่าโยนาห์ได้เป็นหมายสำคัญแก่ชาวนินะเวห์อันใด บุตรมนุษย์ก็เป็นหมายสำคัญแก่คนยุคนี้อันนั้น	สิ่งที่เกิดขึ้นกับโยนาห์ เป็นเรื่องอัศจรรย์ที่พิสุจน์ให้ชาวนินะเวห์รู้ว่า พระเจ้าส่งโยนาห์มา และสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับเรา ก็จะเป็นเรื่องอัศจรรย์ที่พิสุจน์ให้คนในสมัยนี้รู้ว่า พระเจ้าได้ส่งบุตรมนุษย์มา
ลูคา 11:30	นางกษัตริย์ฝ่ายทิศใต้จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยุคนี้ และจะเป็นตัวอย่างให้คนยุคนี้ได้รับโทษ ด้วยว่าพระนางนั้นได้มาจากที่ สุดปลายแผ่นดินโลก เพื่อจะฟังสติปัญญาของซาโลมอน และซึ่งใหญ่กว่าซาโลมอน ก็มีอยู่ที่นี้	ในวันตัดสินโทษ ราชีนีที่มาจากทางใต้*จะฟ้องว่าคนสมัยนี้ผิด เพราะนางอุตส่าห์เดินทางมาจากสุดขอบฟ้า เพื่อมาฟังความเฉลียวฉลาดของกษัตริย์ซาโลมอน แต่ตอนนี้ สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ากษัตริย์ซาโลมอนก็อยู่ที่นี้แล้ว
ลูคา 11:31	ชนชาวนินะเวห์จะลุกขึ้นในวันพิพากษาพร้อมกับคนยุคนี้ และจะเป็นตัวอย่างให้คนยุคนี้ได้รับโทษ ด้วยว่าด้วยชาวนินะเวห์ได้กลับใจใหม่ เพราะคำประกาศของโย	ในวันตัดสินโทษ ชาวเมืองนินะเวห์ ก็จะมาทำให้เห็นว่าคนสมัยนี้ผิดเหมือนกัน เพราะชาวเมืองนินะเวห์นั้นได้กลับตัวกลับใจเมื่อได้ฟังคำสั่งสอนของโยนาห์ และตอน

	น่าน และสิ่งใหญ่กว่าโยน่านที่มีอยู่ที่นี้	นี่ สิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าโยน่านก็อยู่ที่นี้แล้ว
ลูกา11:32	ไม่มีใครใดเมื่อจุดตะเกียงแล้วจะตั้งไว้ในที่กำบัง หรือเอา ถังครอบไว้ แต่ตั้งไว้บนเชิงตะเกียง เพื่อคนทั้งหลายที่ เข้ามาจะเห็นแสงสว่างได้	ไม่มีใครหรอกที่จุดตะเกียงแล้วจะเอาไปแอบไว้ หรือเอา ถังครอบไว้ มีแต่จะเอาไปตั้งไว้บนเชิงตะเกียง เพื่อจะได้ ส่องสว่างให้กับคนที่เข้ามาในห้อง
ลูกา11:33	ตาเป็นประทีปของร่างกาย เมื่อตาของท่านปกติ ทั้งตัว ก็พลอยสว่างไปด้วย แต่เมื่อตาของท่านผิดปกติ ทั้งตัว ของท่านก็พลอยมืดไปด้วย	ดวงตาของคุณก็คือตะเกียงของร่างกาย ถ้าดวงตาดี ทั้ง ร่างกายก็มีแสงสว่างเต็มไปหมด แต่ถ้าดวงตาไม่ดี ทั้งร่าง กายก็จะมีมืดมนไปหมด
ลูกา11:34	เหตุฉะนั้นจงระวังให้ดี ไม่ให้ความสว่างซึ่งอยู่ในท่าน เป็นความมืดนั่นเอง	ระวังตัวไว้ให้ดี อย่าให้แสงสว่างในตัวคุณกลับมืดไป
ลูกา11:35	เหตุฉะนั้นถ้ากายทั้งสิ้นของท่านเต็มไปด้วยความสว่าง ไม่มีความมืดเลย ก็สว่างตลอด เหมือนอย่างแสง สว่างของตะเกียงที่ส่องมาให้ท่าน	ถ้าทั้งร่างของคุณมีความสว่างเต็มไปหมด ก็จะไม่มีส่วน ไหนมืดเลย คุณก็จะสว่างจ้าไปทั้งตัว เหมือนกับมีแสง ตะเกียงส่องมาที่คุณ"
ลูกา11:36	มิตรสหายของเราเอ๋ย เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่า กลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย และภายหลังไม่มีอะไรที่จะทำได้ อีก	เพื่อนรัก อย่ากลัวมนุษย์เลย เพราะเขาฆ่าได้แต่เพียงร่าง กายเท่านั้น หลังจากนั้นเขาก็ทำอะไรคุณไม่ได้อีกแล้ว
ลูกา12:4	แต่เราจะเตือนให้ท่านรู้ก่อนว่าควรกลัวผู้ใด จงกลัว พระองค์ผู้ทรงฆ่าตน แล้วก็ยังมีฤทธิ์อำนาจที่จะทิ้งลง ในนรกได้แท้จริง เราบอกท่านว่าจงกลัวพระองค์นั้น แหละ	แต่ให้เกรงกลัวพระเจ้าผู้ที่มีอำนาจที่นอกจากจะฆ่าแล้ว ยังโยนลงไปในนรกได้อีกด้วยใช่แล้วเราบอกให้เกรงกลัวผู้ นี้แหละ
ลูกา12:5	นกกระจาบห้าตัวเขาขายสองบาทมิใช่หรือ และนกนั้น แม้สักตัวเดียวพระเจ้ามิได้ทรงลืมเลย	ขนาดนกกระจาบห้าตัว ขายแค่บาทเดียว พระเจ้าก็ยัง ไม่เคยลืมพวกมันสักตัว
ลูกา12:6	ถึงผมของท่านทั้งหลายก็ทรงนับไว้ทุกเส้น อย่ากลัวเลย ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่านกกระจาบหลายตัว	ขนาดผมบนหัวคุณมีกี่เส้น พระองค์ก็นับไว้หมดแล้ว อย่ากลัวเลย เพราะคุณมีค่ามากกว่านกกระจาบหลาย ตัวนัก
ลูกา12:7	และเราบอกท่านทั้งหลายว่า ทุกคนที่จะรับเราต่อหน้า มนุษย์ บุตรมนุษย์ก็จะรับผู้นั้นต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ ของพระเจ้า	เราจะบอกให้รู้ว่า คนที่บอกว่าเขาเป็นคนของเรา บุตร มนุษย์ก็จะบอกต่อหน้าทูตของพระเจ้าเหมือนกันว่า คน คนนั้นเป็นของเรา
ลูกา12:8	แต่ถ้าผู้ใดจะไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์เราจะไม่ยอม รับผู้นั้นต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้า	แต่คนที่ไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราก็จะไม่ยอมรับ คนคนนั้นต่อหน้าทูตของพระเจ้าเหมือนกัน
ลูกา12:9	ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์จะทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้น ได้ แต่ถ้าผู้ใดจะกล่าวหมิ่นพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะ ทรงโปรดยกโทษให้ผู้นั้นไม่ได้	ส่วนคนที่พูดจาดูหมิ่นบุตรมนุษย์*พระเจ้ายกโทษให้ได้ คนที่ดูหมิ่นวิญญาณบริสุทธิ์พระเจ้าจะไม่ยกโทษ ให้เลย
ลูกา12:10	เมื่อเขาพาพวกท่านเข้าในธรรมศาลา หรือต่อหน้าเจ้า เมืองและผู้ที่มีอำนาจ อย่ากระวนกระวายว่าจะตอบ อย่างไร หรือจะกล่าวอะไร	เมื่อคุณถูกนำตัวไปสอบสวนในที่ประชุมของยิว* และ ต้องยืนอยู่ต่อหน้าพวกผู้ปกครองและผู้มีอำนาจ ไม่ต้อง เป็นห่วงว่าจะพูดแก้ตัวยังดี

ลูกา 12:11	เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดสอนท่านว่า ในเวลาไม่งั้นเองว่า ควรจะพูดอะไรบ้าง	เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสอนคุณว่าคุณจะต้องพูดอะไรในเวลานั้น"
ลูกา 12:12	แต่พระองค์ตรัสตอบเขาว่า บุรุษเอ๋ยใครตั้งเราให้เป็นผู้ตุลาการ หรือเป็นผู้แบ่งมรดกให้ท่าน	แต่พระเยซูตอบว่า "พ่อหนุ่ม ใครเป็นคนตั้งให้เราเป็นผู้แบ่งมรดก ระหว่างคุณสองคนหรือ?"
ลูกา 12:14	แล้วพระองค์จึงตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า จงระวังและเว้นเสียจากการโลกทุกประการ เพราะว่าชีวิตของคนมิได้อยู่ในการที่มีของฟุ่มเฟือย	พระเยซูพูดอีกว่า "ระวังตัวให้ดี อย่าโลก เพราะชีวิตที่แท้จริงนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับทรัพย์สมบัติที่คนมี"
ลูกา 12:15	พระองค์จึงตรัสคำเปรียบเทียบกับข้อหนึ่งว่า ไร่นาของ เศรษฐีคนหนึ่งเกิดผลบริบูรณ์มาก	แล้วพระองค์เล่าเรื่องเปรียบเทียบนี้ให้ฟังว่า "มีชายที่ร่ำรวยคนหนึ่ง ไร่นาของเขาให้พืชผลดีมาก
ลูกา 12:16	เศรษฐีคนนั้นจึงคิดในใจว่า เราจะทำอย่างไรดี เพราะว่าเราไม่มีที่ที่จะเก็บผลของเรา	เขาคิดในใจว่า 'ฉันจะทำยังไงดี ไม่มีที่ที่จะเก็บพืชผลพวกนี้แล้ว?
ลูกา 12:17	เขาจึงคิดว่า เราจะทำอย่างนี้ คือจะรื้อยุ้งฉางของเราเสียและจะสร้างใหม่ให้โตขึ้น	เขาจึงคิดว่า 'อ้อ รู้แล้ว จะรื้อยุ้งฉางพวกนี้ทิ้ง แล้วสร้างขึ้นใหม่ให้ใหญ่กว่าเดิม เพื่อจะได้เก็บพืชผลและสิ่ง
ลูกา 12:18	แล้วเราจะรวบรวมข้าวและสมบัติทั้งหมดของเราไว้ที่นั่น	ของทั้งหมดไว้ที่นั่น
	แล้วเราจะว่าแก่จิตใจของเราว่า จิตใจเอ๋ยเจ้ามีทรัพย์สมบัติมากเก็บพอหลายปี จงอยู่สบายกินดื่มและรื่นเริงเถิด	แล้วจะบอกกับตัวเองว่า 'ฉันได้เก็บสะสมของดี ๆ ไว้ตั้งเยอะแยะแล้ว มีพอสำหรับหลายปี ไปกิน ดื่มและใช้ชีวิตอย่างสนุกสนานดีกว่า'
ลูกา 12:19	แต่พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า โอ คนโง่ ในคืนวันนี้ชีวิตของเจ้าจะต้องเรียกเขาไปจากเจ้า แล้วของซึ่งเจ้าได้รวบรวมไว้ นั้นเป็นของใครเล่า	แต่พระเจ้าบอกว่า 'โง่ โง่! คืนนี้เจ้าก็จะตายแล้ว แล้วของที่เจ้าสะสมไว้จะตกไปเป็นของใครกัน?'
ลูกา 12:20	คนที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัว และมีได้มั่งมีจำเพาะพระเจ้าก็เป็นเช่นนั้น	มันก็จะเป็นอย่างนี้แหละ สำหรับคนที่ชอบสะสมความร่ำรวยให้กับตัวเอง สำหรับพระเจ้าแล้วเขาไม่ได้ร่ำรวยอะไรเลย"
ลูกา 12:21	ฝูงแกะเล็กน้อยเอ๋ย อย่ากลัว เพราะว่าพระบิดาของท่านชอบพระทัยจะประทานแผ่นดินนั้นให้แก่ท่าน	ไม่ต้องกลัว ฝูงแกะเล็กๆทั้งหลาย เพราะพระบิดาของคุณยินดีที่จะมอบแผ่นดินให้กับคุณ
ลูกา 12:32	ท่านทั้งหลายจงขายของที่มีค่าของท่านอยู่และทำทาน จงกระทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้แก่ คือมีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้จะหมดสิ้น ที่ขโมยมิได้เข้ามา โกลั และที่ตัวแมลงมิได้ทำลายเสีย	ให้ไปขายทรัพย์สมบัติที่มีอยู่ เอาเงินไปแจกให้กับคนจน แล้วจัดหาถุงเงินที่ไม่มีวันเก่าหรือขาดให้กับตัวเอง คือ ทรัพย์สมบัติบนสวรรค์ที่ไม่มีวันหมด ขโมยก็ลักเอาไปไม่ได้ และตัวมอดก็กัดกินไม่ได้ด้วย
ลูกา 12:33	เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย	เพราะทรัพย์สมบัติของคุณอยู่ที่ไหน ใจของคุณก็อยู่ที่นั่นด้วย
ลูกา 12:34	ท่านทั้งหลายจงคาดเอวของท่านไว้ และให้ตะเกียงของท่านจุดอยู่	แต่งตัวให้พร้อมที่จะรับใช้อยู่เสมอ และจุดตะเกียงให้ส่องสว่างอยู่เสมอ
ลูกา 12:35	พวกท่านเองจงเหมือนคนที่คอยรับนายของตนเมื่อนาย	เหมือนกับคนที่กำลังคอยเจ้านายของตนกลับมาจาก

	จะกลับมาจากงานสมรส เพื่อเมื่อนายมาเคาะประตูแล้วเขาจะ	งานแต่งงาน เมื่อเขามาเคาะประตูเรียก ก็จะได้เปิดให้เขาทันที
ลูกา12:36	เปิดให้นายทันทีได้	
	บ่าวซึ่งนายมาพบกำลังคอยเฝ้าอยู่ก็เป็นสุข เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า นายคนนั้นจะคาดเอาไว้และให้บ่าว	สำหรับพวกคนใช้ ที่เจ้านายกลับมาพบว่ายังกดตื่นคอย เขาอยู่ ก็ถือว่านายยกย่องจริงๆ เราจะบอกให้รู้ว่า นายคนนั้นจะ
ลูกา12:37	เหล่านั้นเอนกายลงมาและท่านจะมาเดินโต๊ะ	พวกพวกคนใช้ไปนั่งที่โต๊ะ และเขาก็จะใส่ผ้ากันเปื้อน มาคอยให้บริการพวกคนใช้ที่นั่งกินอยู่
	ถ้านายมาเวลาสองยามหรือสามยามและพบว่าบ่าวอยู่อย่างนั้น บ่าวเหล่านั้นก็จะเป็นสุข	ถ้านายกลับมาตอนเที่ยงคืนหรือตีกว่านั้น แล้วพบว่าคนใช้ยังอยู่เตรียมพร้อมอย่างนั้น พวกเขาก็จะได้รับการยกย่อง
ลูกา12:38	ให้ท่านทั้งหลายเข้าใจอย่างนี้เกิดว่า ถ้าเจ้าของบ้านล่วงรู้ได้ว่าขโมยจะมาเวลาไหน เขาจะตื่นอยู่และระวังไม่ให้ทะเลง	ให้รู้ถ้าเจ้าของบ้านรู้ล่วงหน้าว่า ขโมยจะมาเวลาไหน เขาคงไม่ปล่อยให้ขโมยบุกเข้ามาในบ้านแน่
ลูกา12:39	เรือนของเขาได้	
	ท่านทั้งหลายจงเตรียมตัวไว้ให้พร้อมด้วย เพราะในโมงที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา	พวกคุณก็เหมือนกัน ให้เตรียมพร้อมอยู่เสมอ เพราะบุตรมนุษย์จะมาตอนที่คุณคิดไม่ถึง"
ลูกา12:40	เรามาเพื่อจะให้ไฟบังเกิดขึ้นที่แผ่นดินโลก เราอยากใหไฟนั้นติดขึ้น	เรามาเพื่อทำให้โลกนี้ลุกเป็นไฟ เราหวังว่ามันจะลุกเป็นไฟเดี๋ยวนี้เลย
ลูกา12:49	เราจะต้องรับบัพติศมาอย่างหนึ่ง เราเป็นทุกข์มากจนกว่าจะสำเร็จ	แต่เราต้องได้รับการจุ่มลงไปในความทุกข์เสียก่อน เรายังไม่รู้สึกรู้สึกรักทุกข์ใจมากจนกว่ามันจะสำเร็จ
ลูกา12:50	ท่านทั้งหลายคิดว่าเรามาเพื่อจะให้เกิดสันติภาพในโลกหรือ เราบอกท่านว่า มิใช่ แต่จะให้แตกแยกกันต่างหาก	คุณคิดว่าเรานำความสงบสุขมาให้กับโลกหรือไม่ใช่หรือ แต่เรามาทำให้เกิดการแตกแยก
ลูกา12:51	ด้วยว่าตั้งแต่นี้ไปหากคนในเรือนหนึ่งก็จะแตกแยกกัน คือสามต่อสองและสองต่อสาม	ต่อไปนี้ ครอบครัวที่มีห้าคนจะแตกแยกกันเป็นสองฝ่าย สามต่อสอง หรือสองต่อสาม
ลูกา12:52	ดพ่อจะแตกแยกจากลูกชาย และลูกชายจะแตกแยกจากพ่อ แม่จากลูกสาว และลูกสาวจากแม่ แม่ผัวจากลูกสะใภ้และลูก	จะเกิดการแตกแยกกันขึ้นระหว่าง พ่อกับลูกชาย แม่กับลูกสาว และแม่ผัวกับลูกสะใภ้"
ลูกา12:53	สะใภ้จากแม่ผัว	
	พระองค์ตรัสกับประชาชนว่า เมื่อท่านทั้งหลายเห็นเมฆเกิดขึ้นในทิศตะวันตก ท่านก็กล่าวทันทีว่า ฝนจะตกและก็เป็น	แล้วพระเยซูหันไปพูดกับชาวบ้านว่า "เมื่อคุณเห็นก้อนเมฆมืดครึ้มลอยมาจากทิศตะวันตก คุณก็พูดว่า 'ฝนจะตกแล้ว'
ลูกา12:54	อย่างนั้นจริงๆ	แล้วมันก็ตกจริงๆ
	เมื่อท่านเห็นลมพัดมาทิศใต้ ท่านก็ว่า จะร้อนจัด และก็เป็น	เมื่อคุณเห็นลมพัดมาจากทิศใต้ คุณก็บอกว่า 'อากาศจะ

	เป็นจริง	ร้อนแน่ๆ' และมันก็เป็นอย่างนั้น
ลูกา12:55	โอ คนหน้าซื่อใจคด เจ้าท่านทั้งรู้จักวิจัยความเป็นไปของแผ่นดินและท้องฟ้า แต่เหตุไฉนพวกเจ้าวิจัยความเป็นไปของ	พวกหน้าซื่อใจคด*พวกคุณรู้จักที่จะตีความหมายของดินฟ้าอากาศ และเข้าใจว่าจะเป็นอย่างงี้ แต่ไม่รู้จักสังเกตและ
ลูกา12:56	ยุคนี้ไม่ได้	เข้าใจว่ากำลังเกิดอะไรขึ้นเดี๋ยวนี
	เหตุไฉนเจ้าทั้งหลายไม่ตัดสินใจเอาเองว่า สิ่งใดเป็นสิ่งที่ถูก	คุณตัดสินใจเอาเองไม่ได้หรือว่าคุณควรจะทำอย่างไร?
ลูกา12:57	เพราะเมื่อเจ้าพากันไปกับโจทก์หาผู้พิพากษา จงอุตสาหหาช่องที่จะประลองดองกับเขาเมื่อยังอยู่กลางทาง	เมื่อคุณกำลังไปศาลกับคนที่ฟ้องร้องคุณ พยายามไกล่เกลี่ยกับเขาซะในระหว่างทาง ไม่อย่างนั้นเขาจะลากตัวคุณ
ลูกา12:58	ฉลาดเจ้าเข้าไปถึงผู้พิพากษา และผู้พิพากษาจะมอบเจ้าไว้กับผู้คุม และผู้คุมจะขังเจ้าไว้ในเรือนจำ	ไปพบผู้พิพากษา และผู้พิพากษาก็จะส่งตัวคุณให้กับผู้คุมเพื่อจับเข้าคุก
	เราบอกเจ้าว่า เจ้าจะออกจากที่นั่นไม่ได้จนกว่าจะได้ใช้หนี้ให้ครบทุกสตางค์	เราจะบอกให้รู้ว่า คุณจะถูกขังจนกว่าจะใช้หนี้ครบทุกบาททุกสตางค์"
ลูกา12:59	ท่านทั้งหลายคิดว่า ชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาป ยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่นๆ ทั้งปวง เพราะว่าเขาได้ถูกกันอันตรายอย่างนั้น	พระเยซูจึงตอบว่า"พวกคุณคิดว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นกับพวกเขา เพราะพวกเขาบาปหนักกว่าชาวกาลิลีคนอื่นๆหรือ?"
ลูกา13:2	เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่แต่ถ้าท่านทั้งหลายยังมิได้กลับใจใหม่จะต้องพินาศเหมือนกัน	เราจะบอกให้รู้ว่า ไม่ใช่เลย แต่ถ้าพวกคุณไม่ยอมกลับตัวกลับใจ พวกคุณก็จะถูกทำลายเหมือนกัน
ลูกา13:3	หรือสิบแปดคนนั้นซึ่งหอบที่สิโลธัมได้พังทลายเขาตายเสีย นั้น ท่านทั้งหลายคิดว่าเขาเป็นคนบาปยิ่งกว่าคนทั้งปวง	หรืออย่างคนสิบแปดคนที่ถูกหอคอยสิโลธัมพังลงมาทับตายนั้น พวกคุณคิดว่า พวกเขาเป็นคนบาปหนักกว่าคนทั้งหมด
ลูกา13:4	ที่อยู่อาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มหรือ	ที่อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มหรือ?
	เราบอกท่านทั้งหลายว่ามิใช่แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจใหม่ จะต้องพินาศเหมือนกัน	ไม่ใช่เลย เราจะบอกให้รู้ว่า ถ้าคุณไม่กลับตัวกลับใจ พวกคุณทั้งหมดก็จะถูกทำลายเหมือนกับพวกเขาด้วย"
ลูกา13:5	พระองค์ตรัสคำอุปมาต่อไปนี้คนหนึ่งมีต้นมะเดื่อต้นหนึ่งปลูกไว้ในสวนองุ่นของตน และเขาหาผลที่ต้นนั้นก็	พระเยซูเล่าเรื่องเปรียบเทียบให้ฟังว่า "มีชายคนหนึ่งปลูกต้นมะเดื่อไว้ที่สวนของตน
ลูกา13:6	ไม่พบ	เขาไม่พบ
ลูกา13:6		เขามาเฝ้าดูลูกของมัน แต่ก็ไม่เคยเจอเลย
	เขาจึงว่าแก่คนที่รักษาเถาองุ่นว่า นี่แน่ะ เรามาหาผลที่ต้นมะเดื่อนี้ได้สามปีแล้ว แต่ไม่พบ จงโค่นมันเสีย จะให้ดิน	ชายคนนั้นจึงพูดกับคนสวนว่า"ผมมาหาลูกมะเดื่อเป็นเวลาสามปีแล้ว แต่ก็ไม่เคยเจอเลย โค่นทิ้งเถอะ ปลูกไว้ก็
ลูกา13:7	จืดไปเปล่าๆ ทำไม	เปลืองเนื้อที่เปล่าๆ'
	แต่ผู้รักษาเถาองุ่นตอบเขาว่า นายเจ้าข้า ขอเอาไว้ปีนี้	คนเฝ้าสวนตอบว่า 'นายครับ ขอเวลาอีกปีเถอะ แล้วผม

	อีก ให้ข้าพเจ้าพรวนดินเอาปุ๋ยใส่	จะพรวนดินใส่ปุ๋ยให้มัน
ลูกา13:8	แล้วถ้าปีหน้ามันเกิดผลก็ดีอยู่ ถ้าไม่เกิดผลก็ภายหลังท่านจงไถมันเสีย	แล้วถ้าปีหน้ามันออกลูก ก็ดี แต่ถ้ายังไม่ออกลูกอีก ก็ค่อยไถมันทิ้ง "
ลูกา13:9	หญิงเอ๋ย ตัวเจ้าหายพ้นจากโรคของเจ้าแล้ว	เมื่อพระเยซูเห็นนาง ก็เรียกนางเข้ามาพบและพูดว่า "หญิงเอ๋ย เธอได้รับการปลดปล่อยจากโรคแล้ว"
ลูกา13:12	โอ คนหน้าซื่อใจคด เจ้าทั้งหลายทุกคนได้แก้วแก้วจากคอกกมัน พาไปให้กินน้ำในวันสะบาโตมิใช่หรือ	องค์เจ้าชีวิตจึงตอบเขาไปว่า "พวกหน้าซื่อใจคด"จริงๆแล้ว ในวันหยุดทางศาสนา พวกคุณแต่ละคนก็ได้แก้วเชือกวัวหรือ
ลูกา13:15		ลา เพื่อจงออกไปกินน้ำมิใช่หรือ?
	ฝ่ายผู้หญิงนี้เป็นเชื้อสายของอับราฮัมซึ่งชาตानได้ผูกมัดไว้สิบแปดปีแล้ว ไม่ควรหรือที่จะให้เขาหลุดพ้นจาก	แล้วหญิงคนนี้ ที่เป็นลูกหลานของอับราฮัม ถูกชาตानผูกมัดมาเป็นเวลาสิบแปดปีแล้ว มันไม่ถูกต้องหรือ ที่จะปลด
ลูกา13:16	เครื่องจำจองอันนี้ในวันสะบาโต	ปล่อยให้เธอเป็นอิสระในวันหยุดทางศาสนา?"
	แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนสิ่งใด และเราจะเปรียบแผ่นดินนั้นกับอะไร	พระเยซูพูดว่า "แผ่นดินของพระเจ้าเหมือนกับอะไร? เราจะเปรียบเทียบกับอะไรดี?"
ลูกา13:18	ก็เปรียบเหมือนเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่คนหนึ่งได้เอาไปปลูกในสวนของตน มันงอกขึ้นเป็นต้น และนกในอากาศทำรัง	มันเปรียบเหมือนกับเมล็ดมัสตาร์ด*ที่มีคนนำไปปลูกไว้ในสวน เมื่อเมล็ดนั้นเติบโตขึ้นก็กลายเป็นต้นใหญ่
ลูกา13:19	อาศัยอยู่ตามกิ่งก้านของต้นนั้น	ที่มีนกมาทำรังตามกิ่งก้านของมันได้"
	เราจะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้ากับสิ่งใด	แล้วพระองค์ก็พูดอีกว่า "จะเปรียบแผ่นดินของพระเจ้ากับอะไรดี?"
ลูกา13:20	ก็เปรียบเหมือนเชื้อซึ่งหญิงคนหนึ่งเอาเจือลงในแป้งสามถัง จน แป้งนั้นฟูขึ้นทั้งหมด	มันก็เหมือนเชื้อฟูที่ผู้หญิงคนหนึ่งผสมลงไปในแป้งสามถัง แล้วมันทำให้แป้งฟูขึ้นมา"
ลูกา13:21	ท่านทั้งหลายจงเพียรเข้าไปทางประตูแคบ เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า คนเป็นอันมากจะพยายามเข้าไป แต่ว่าจะ	คุณต้องพยายามสุดความสามารถที่จะผ่านประตูแคบนั้นเข้าไปให้ได้ เพราะจะมีหลายคนที่ยพยายาม แต่ก็เข้าไปไม่ได้
ลูกา13:24	เข้าไม่ได้	
	เมื่อเจ้าของบ้านลุกขึ้นปิดประตูแล้ว และท่านทั้งหลายยืนอยู่ภายนอกเคาะประตูว่า นายเจ้าข้า ขอเปิดให้ข้าพเจ้าเถิด	เมื่อเจ้าของบ้านลุกขึ้นมาปิดประตู พวกคุณก็จะยืนอยู่ข้างนอกเคาะประตู และอ้อนวอน ว่า 'ท่าน ช่วยเปิดประตูให้พวก
ลูกา13:25	และเจ้าบ้านนั้นจะตอบท่านทั้งหลายว่า เราไม่รู้จักท่านมาจากไหน	เราหน่อยครับ' แต่เจ้าของบ้านจะตอบว่า 'ไม่รู้ว่าคุณเจ้าเป็นใคร มาจากไหน?'
	ขณะนั้นท่านทั้งหลายจะว่า ข้าพเจ้าได้ดื่มกับท่าน และท่านได้สั่งสอนที่ถนนของพวกข้าพเจ้า	คุณจะตอบว่า 'พวกเราเคยกินและดื่มด้วยกันกับท่านไง และท่านยังเคยสั่งสอนพวกเราตามท้องถนนในเมือง'

ลูคา13:26	เจ้าบ้านนั้นจะว่า เราไม่รู้จักเจ้าว่ามาจากไหน เจ้าผู้กระทำความชั่ว จงไปเสียให้พ้นหน้าเรา	เจ้าของบ้านจะตอบว่า 'เราไม่รู้ว่เจ้าเป็นใคร มาจากไหน ไปให้พ้น ให้อพวกคนชั่ว'
ลูคา13:27	เมื่อท่านทั้งหลายจะเห็นอับรามฮัมอิสคัส ยาโคบและบรรดาผู้เผยพระวจนะในแผ่นดินของพระเจ้า แต่ตัวท่านเองถูกขับ	พวกคุณจะยื่นร้องให้ขับเขี้ยวเคี้ยวฟันอยู่ที่นั่น เมื่อเห็นอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ* และพวกผู้พูดแทนพระเจ้าทั้งหมด
ลูคา13:28	ไล่ไล่ส่งออกไปภายนอกที่นั่นจะมีการร้องให้ขับเขี้ยวเคี้ยวฟัน	อยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า แต่พวกคุณกลับถูกโยนออกมาข้างนอก
	จะมีคนมาจากทิศตะวันออก ทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ จะมารวมสำหรับในแผ่นดินของพระเจ้า	จะมีคนมาจากทั่วทุกทิศ เหนือ ใต้ ออก ตก มานั่งในงานเลี้ยงที่แผ่นดินของพระเจ้า
ลูคา13:29	และดูเถิด จะมีผู้ที่เป็นคนสุดท้ายกลับเป็นคนต้นและผู้ที่เป็นคนต้นกลับเป็นคนสุดท้าย	แล้วคุณจะเห็นว่าคนที่สำคัญน้อยที่สุด ก็จะกลายเป็นคนสำคัญที่สุดในตอนนั้น และคนที่สำคัญที่สุดในตอนนี้ก็จะกลับ
ลูคา13:30		กลายเป็นคนสำคัญน้อยที่สุดในตอนนั้น"
	เมื่อผู้ใดเชิญท่านไปงานการเลี้ยงสมรส อย่างนั่งในที่อันมีเกียรติ เกลือกว่าเขาได้เชิญคนมียศมากกว่าท่านอีก	เมื่อมีคนเชิญคุณไปงานแต่งงาน อย่าไปเลือกนั่งในที่ที่มีเกียรติ เพราะเจ้าภาพอาจจะเชิญแขกที่สำคัญกว่าคุณมา
ลูคา14:8	และเจ้าภาพที่ได้เชิญท่านทั้งสองนั้นจะมาพูดกับท่านว่า จงให้ที่นั่งแก่ท่านผู้นี้เถิด แล้วท่านจะต้องเลื่อนลงมาที่ต่ำ	แล้วเขาจะมามากกับคุณว่า "ช่วยลุกให้แขกคนนี้นั่งหน่อย คุณก็จะอับอายขายหน้า และต้องเลื่อนไปนั่งที่ไม่มีเกียรติ
ลูคา14:9	ได้รับความมอดดู	
	แต่เมื่อท่านได้รับเชิญแล้ว จงไปนั่งในที่ต่ำก่อน เพื่อว่าเมื่อท่านเจ้าภาพมาพูดกับท่านว่าสหายเอ๋ยเชิญเลื่อนไปนั่ง	ทำอย่างนี้สิ เวลาไปงานเลี้ยง ให้ไปนั่งในที่ที่ไม่มีเกียรติ เมื่อเจ้าภาพเห็น ก็จะมามากกับคุณว่า เพื่อนรัก ย้ายขึ้นมานั่ง
ลูคา14:10	ที่อันมีเกียรติแล้วท่านจะได้รับเกียรติต่อหน้าคนทั้งหลายร่วมโต๊ะด้วยกัน	ในที่ที่มีเกียรตินี้
	เพราะว่าทุกคนที่ได้รับยกขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง และผู้ที่ถ่อมตัวลงนั้นจะได้รับการยกขึ้น	เพราะคนที่ยกตัวเองจะต้องถูกกดลง และคนที่ถ่อมตัวจะถูกยกขึ้น"
ลูคา14:11	เมื่อท่านจะทำการเลี้ยงจะเป็นกลางวันหรือเวลาเย็นก็ตาม อย่าเชิญเฉพาะเหล่ามิตรสหายหรือพี่น้องหรือญาติหรือเพื่อน	
ลูคา14:12	บ้านที่มั่งมี เกลือกว่าเขาจะเชิญท่านอีก และท่านจะได้รับการตอบแทน	
	แต่เมื่อท่านทำการเลี้ยงจงเชิญคนจน คนพิการ คนเขยง คนตาบอด	แต่เมื่อคุณจัดงานเลี้ยง ให้เชิญคนยากจน คนพิการ คนตาบอด

ลูกา14:13	แล้วท่านจะเป็นสุขเพราะว่าเขาไม่มีอะไรจอบตอบแทน ท่าน ด้วยว่าท่านจะได้รับตอบแทนเมื่อคนชอบธรรมเป็นขึ้นมา	เพราะคนพวกนี้ไม่สามารถจ่ายคืนได้ แต่พระเจ้าจะให้เกียรติและให้รางวัลกับคุณ ในวันที่คนที่ทำตามพระเจ้าจะฟื้น
ลูกา14:14	จากความตายแล้ว	ขึ้นจากความตาย"
	พระองค์ตรัสกับเขาว่า ยังมีคนหนึ่งได้ทำการเลี้ยงใหญ่ และได้เชิญคนเป็นอันมาก	พระเยซูก็ตอบเป็นเรื่องเปรียบเทียบว่า "มีชายคนหนึ่งจัดงานเลี้ยงใหญ่โต
ลูกา14:16		และเชิญแขกมากมาย
	เมื่อถึงเวลาเลี้ยงแล้วเขาก็ใช้บ่าวของตนไปบอกคนทั้งหลายที่ได้รับเชิญไว้แล้วเชิญมาเกิดเพราะสิ่งสารพัดเตรียมไว้แล้ว	เมื่อเตรียมทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว เขาก็ส่งคนใช้ออกไปบอกกับแขกทั้งหลายว่า 'มาได้แล้วครับ ทุกอย่างพร้อมแล้ว'
ลูกา14:17	ข้าพเจ้าได้ซื้อนาไว้และจะต้องไปดูนานั้น ข้าพเจ้าขอตัวเถอะ	แต่แขกแต่ละคนก็แก้ตัวกันต่างๆ นานา คนแรกบอกว่า 'ขอโทษที่ ไปไม่ได้ ต้องไปดูแลนาที่เพิ่งซื้อมาใหม่'
ลูกา14:18	อีกคนหนึ่งว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อโคไว้ห้าคู่ และจะต้องไปลองดูโคนั้นข้าพเจ้าขอตัวเถอะ	อีกคนหนึ่งก็บอกว่า 'ขอโทษที่ ไปไม่ได้ เพิ่งซื้อวัวมาห้าคู่ ต้องไปทดสอบมันดูหน่อย'
ลูกา14:19	อีกคนหนึ่งว่า ข้าพเจ้าเพิ่งแต่งงานใหม่เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าไปไม่ได้	อีกคนหนึ่งก็บอกว่า 'เพิ่งแต่งงาน ไปไม่ได้หรอก'
ลูกา14:20	บ่าวนั้นจึงกลับมาเล่าเนื้อความให้นายฟังนายโกรธจึงสั่งบ่าวว่า จงออกไปโดยเร็วตามถนนใหญ่ ตรอกน้อยในเมือง	เมื่อคนใช้กลับมาเล่าเรื่องทั้งหมดให้นายฟัง นายก็โกรธมาก จึงสั่งคนใช้ว่า 'รีบไปที่ถนนตามตรอกชอกชอยใน
ลูกา14:21	พาคณจน คนพิการ คนตาบอด และคนเขยกเข้ามาที่นี่	เมืองนี้ และพาคณยากจน คนพิการ คนขาเป๋ และคนตาบอด มาที่นี่'
	แล้วบ่าวจึงบอกว่า นายเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ได้กระทำตามท่านสั่งแล้วและยังมีที่ว่างอยู่	ต่อมา คนใช้นั้นมารายงานเจ้านายว่า 'ผมทำตามที่ท่านสั่งแล้ว แต่ก็ยังมีที่ว่างเหลืออยู่อีก'
ลูกา14:22	นายจึงสั่งบ่าวนั้นว่า จงออกไปตามทางใหญ่ชอกน้อย และเร่งเร้าเขาให้มา เพื่อเรือนของเราจะเต็ม	เจ้านายจึงสั่งว่า 'ถ้าจ้ง ให้ออกไปถนนนอกเมืองและตามถนนในชนบท ไปเร่งเร้าพวกเขามาให้เต็มบ้านของเราให้ได้'
ลูกา14:23	เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ในพวกคนทั้งหลายที่ได้รับเชิญไว้ นั้น ไม่มีสักคนหนึ่งจะได้ลิ้มเครื่องของเราเลย	เราขอบอกให้รู้ว่า พวกนั้นที่เราได้เชิญในตอนแรก จะไม่มีใครได้ชิมอาหารในงานเลี้ยงของเราเลย"
ลูกา14:24	คนเป็นอันมากได้ไปกับพระองค์ พระองค์จึงทรงเสด็จหลังตรัสกับเขาว่า	คนมากมายได้เดินตามพระเยซูไป พระองค์หันมาพูดกับพวกเขาว่า
ลูกา14:25	ถ้าผู้ใดมาหาเราและไม่ชิงบิดามารดา บุตรภรรยาและพี่น้องชายหญิง	"ถ้าพวกคุณอยากเป็นศิษย์ของเรา คุณต้องเกลียดพ่อแม่เมีย ลูกๆ รวมทั้งพี่น้อง และชีวิตของตัวเอง
ลูกา14:26	ผู้ใดมิได้แบกกางเขนของตนตามเรามา ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้	คนที่มิได้แบกกางเขนของตัวเองตามเรามา ก็เป็นศิษย์ของเราไม่ได้

ลูคา14:27	ด้วยว่าในพวกท่านมีผู้ใดเมื่อปรารถนาจะสร้างตึก จะไม่นั่งลงคิดราคาเสียก่อนว่า จะมีพอสร้างให้สำเร็จได้หรือไม่	สมมุติว่า คุณต้องการจะสร้างหอคอย สิ่งแรกที่คุณต้องทำคือ ต้องคิดราคาค่าก่อสร้างก่อน ดูว่ามีเงินพอหรือเปล่า?
ลูคา14:28	เกรงว่าเมื่อลงรากแล้ว และกระทำให้สำเร็จไม่ได้คนทั้งปวงที่เห็นจะเยาะเย้ยเขา	เพราะไม่อย่างนั้น เมื่อคุณลงฐานแล้ว เกิดเงินหมด ก็ต้องหยุดสร้าง คนอื่นเห็นก็จะหัวเราะเยาะเอาได้
ลูคา14:29	ว่า คนนี้ตั้งต้นก่อสร้าง แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้	ว่า "คนนี้มีมือสร้างแต่ไม่มีปัญญาสร้างให้เสร็จ"
ลูคา14:30	หรือมีกษัตริย์องค์ใดเมื่อจะยกกองทัพไปทำสงครามกับกษัตริย์อื่น จะมีได้นั่งลงคิดดูก่อนหรือว่า ที่ตนมีพลทหารหมื่น	หรือสมมุติว่ากษัตริย์องค์หนึ่งจะออกไปทำสงครามกับกษัตริย์อีกองค์หนึ่ง เขาจะไม่นั่งลงวางแผนก่อนหรือว่าทหาร
ลูคา14:31	หนึ่ง จะสู้กับกองทัพที่ยกมารบสองหมื่นนั้นได้หรือไม่	หนึ่งหมื่นคนของเขาจะไปสู้กับทหารสองหมื่นคนที่ยกทัพมาได้หรือเปล่า?
	ถ้าสู้ไม่ได้ เมื่อยังอยู่ห่างกัน ก็จะใช้พวกทูตไปขอเป็นไมตรีกัน	ถ้าเขาคิดว่าสู้ไม่ได้ เขาจะต้องรีบส่งคนไปเจรจาขอสงบศึก ในขณะที่กองทัพนั้นยังอยู่อีกไกล
ลูคา14:32	ก็เช่นนั้นแหละ ทุกคนในพวกท่านที่มีได้สะสมสิ่งสารพัดที่ตนมีอยู่ จะเป็นสาวกของเราไม่ได้	ก็เหมือนกัน ถ้าคุณไม่ยอมสละทุกสิ่งที่คุณมีอยู่ คุณก็เป็นศิษย์ของเราไม่ได้
ลูคา14:33	เกลือเป็นสิ่งดี แต่ถ้าแม่เกลือเกลือนั้นหมดรสเค็มไปแล้ว จะทำให้กลับไปเค็มอีกอย่างไร	เกลือเป็นสิ่งดี แต่ถ้าเกลือนั้นหมดรสเค็มแล้ว ก็ไม่มีทางที่จะทำให้มันเค็มได้อีก
ลูคา14:34	จะใช้ปุ๋ยใส่ดินก็ไม่ได้ จะหมักไว้กับกองมูลสัตว์ทำปุ๋ยก็ไม่ได้ แต่เขาก็ทิ้งเสียเท่านั้น ใครมีหูฟังเกิด	จะเอาไปใส่ดินหรือผสมกับปุ๋ยก็ไม่ได้ มีแต่ต้องโยนทิ้งไปเท่านั้น "คนที่มีหูก็ฟังเอาไว้ให้ดี"
ลูคา14:35	พระองค์ตรัสว่า ชายคนหนึ่งมีบุตรสองคน	พระเยซูพูดว่า "ชายคนหนึ่งมีลูกชายสองคน
ลูคา15:11	บุตรคนเล็กพูดกับบิดาว่า บิดาเจ้าข้า ขอทรัพย์ที่ตกเป็นส่วนของข้าพเจ้าเกิด บิดาจึงแบ่งสมบัติให้แก่บุตรทั้งสอง	ลูกคนเล็กพูดว่า 'พ่อครับ ช่วยแบ่งสมบัติส่วนที่เป็นของลูกให้ด้วย' พ่อจึงแบ่งสมบัติให้กับลูกชายทั้งสองไป
ลูคา15:12	ต่อมาไม่กี่วันบุตรคนเล็กนั้นก็รวบรวมทรัพย์ทั้งหมดแล้วไปเมืองไกล และได้ผลาญทรัพย์ของตนที่นั่นด้วยการเป็น	หลังจากนั้นไม่นาน ลูกคนเล็กก็รวบรวมทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขา เดินทางไปเมืองไกล และเขาก็ใช้จ่ายเงินทอง
ลูคา15:13	นักเลง	อย่างสุรุษสุร่าย
	เมื่อใช้ทรัพย์หมดแล้วก็เกิดกันดารอาหารยิ่งนักทั่วเมืองนั้น เขาจึงขัดสน	จนหมดเนื้อหมดตัว พอเกิดกันดารอาหารอย่างรุนแรงขึ้นทั่วแผ่นดินนั้น เขาก็เริ่มไม่มีอะไรจะกิน
ลูคา15:14	เขาไปอาศัยอยู่กับชาวเมืองนั้นคนหนึ่ง และคนนั้นก็ใช้เขาไปเลี้ยงหมูที่ทุ่งนา	เขาก็เลยไปรับจ้างทำงานกับชาวเมืองนั้นคนหนึ่ง เขาถูกส่งให้ไปเลี้ยงหมูในทุ่งนา16เขาหิวมาก อยากจะกินอาหารที่
ลูคา15:15	เขาใคร่ชิมท้องด้วยผักถั่วที่หมูกินนั้น แต่ไม่มีใครให้อะไรเขากิน	หมูกิน แต่ก็ไม่มีใครให้อะไรเขากินเลย

ลูกา15:16	เมื่อเขารู้สำนึกตัวแล้ว จึงพูดว่า ลูกจ้างของบิดาเรามีมาก ยังมีอาหารกินอิ่มและเหลืออีก ส่วนเราจะตายเสียที่นี่	ในที่สุด เขาก็สำนึกตัวได้ และว่า 'ลูกจ้างของพ่อเรามีอาหารกินอย่างเหลือเฟือ แต่ดูเราสิ กำลังจะอดตายอยู่แล้ว'
ลูกา15:17	เพราะอดอาหาร	
	จำเราจะลุกขึ้นไปหาบิดาเรา และพูดกับท่านว่า บิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้าได้ผิดต่อสวรรค์และผิดต่อท่านด้วย	เราจะกลับไปหาพ่อและพูดกับพ่อว่า "พ่อครับ ผมได้ทำบาปต่อพระเจ้าและต่อตัวพ่อ"
ลูกา15:18	ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกท่านต่อไป ขอท่านให้ข้าพเจ้าเป็นเหมือนลูกจ้างของท่าน คนหนึ่งเถิด	ผมไม่สมควรที่จะเป็นลูกของพ่ออีกต่อไป ให้ถือว่าผมเป็นเหมือนกับลูกจ้างคนหนึ่งของคุณพ่อเถิดครับ"
ลูกา15:19	แล้วเขาก็ลุกขึ้นไปหาบิดาของตน แต่เมื่อเขายังอยู่ไกล บิดาแลเห็นเขาก็มีความเมตตา จึงวิ่งออกไปกอดจูบเขา	ดังนั้น เขาจึงลุกขึ้นกลับไปหาพ่อของเขา ขณะที่เขายังอยู่แต่ไกล พ่อของเขาก็มองเห็น และเวทนาสงสาร วิ่งออกไป
ลูกา15:20		สวมกอดและจูบเขา
	ฝ่ายบุตรนั้นจึงกล่าวแก่บิดาว่า บิดาเจ้าข้าข้าพเจ้าได้ผิดต่อสวรรค์และต่อท่าน ข้าพเจ้าไม่สมควรจะได้ชื่อว่าเป็นลูกของท่านอีกต่อไป	ลูกชายจึงพูดว่า 'พ่อครับ ผมได้ทำบาปต่อพระเจ้าและต่อพ่อ ผมไม่สมควรที่จะเป็นลูกของคุณพ่ออีกต่อไป'
ลูกา15:21	แต่บิดาสั่งบ่าวของตนว่า จงรีบไปเอาเสื้ออย่างดีที่สุดมาสวมให้เขา และเอาแหวนเพชรมาสวมนิ้วมือ กับเอารองเท้า	แต่พ่อได้หันไปสั่งคนใช้ว่า "เร็วเข้า ไปเอาเสื้อผ้าที่ดีที่สุดมาสวมใส่ให้เขา เอาแหวนมาสวมนิ้วเขาด้วย เอารองเท้ามา"
ลูกา15:22	จงเอาลูกวัวอ้วนพีมาฆ่าเลี้ยงกัน เพื่อความรื่นเริงยินดีเถิด	ใส่ให้เขาด้วย
ลูกา15:23	เพราะว่าลูกของเราคนนี้อยู่ตายมาแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้วแต่ได้พบกันอีก เขาทั้งหลายต่างก็มีความรื่นเริง	แล้วไปฆ่าลูกวัวตัวอ้วนพีมาเลี้ยงฉลองกัน
ลูกา15:24	เพราะว่าลูกของเราคอนี้ตายมาแล้ว แต่กลับเป็นอีก หายไปแล้วแต่ได้พบกันอีก เขาทั้งหลายต่างก็มีความรื่นเริง	เพราะลูกชายคนนี้ได้ตายไปแล้วแต่ฟื้นขึ้นมาใหม่ เคยหลงหายไปแต่ตอนนี้พบแล้ว' แล้วพวกเขาทั้งหลายก็เลี้ยงฉลองกัน
ลูกา15:24	ฝ่ายบุตรคนโตนั้นกำลังอยู่ที่ทุ่งนา เมื่อเขากลับมาใกล้ ตึกแล้วก็ได้ยินเสียงมโหรีและเต้นรำ	เมื่อลูกชายคนโตที่ทำงานอยู่ในทุ่งนากลับมาใกล้จะถึงบ้าน เขาได้ยินเสียงร้องรำทำเพลงกัน
ลูกา15:25	เขาจึงเรียกบ่าวคนหนึ่งมาถามว่าเขาทำอะไรกัน	จึงเรียกคนใช้เข้าไปถามว่า 'เกิดอะไรขึ้น?'
ลูกา15:26	บ่าวจึงตอบว่า น้องของท่านกลับมาแล้ว และบิดาได้ให้ฆ่าลูกวัวอ้วนพีเพราะได้ลูกกลับมาโดยสวัสดิภาพ	คนใช้จึงตอบว่า 'น้องชายของท่านกลับมาบ้านด้วยความปลอดภัย พ่อของท่านก็เลยให้ฆ่าลูกวัวตัวอ้วนพีเลี้ยงฉลองกัน'
ลูกา15:27	ฝ่ายพี่ชายก็โกรธไม่ยอมเข้าไป บิดาจึงออกมาชักชวนเขา	พี่ชายโกรธมากและไม่ยอมเข้าไปในงานเลี้ยง พ่อเขาจึงออกมาขอร้องให้เข้าไปข้างใน
ลูกา15:28	แต่เขาบอกบิดาว่า ดูนะข้าพเจ้าได้ปรนนิบัติท่านก็ปีมาแล้ว และมีได้ละเมิดคำบัญชาของท่านสักข้อเลย	แต่เขาได้ตอบพ่อไปว่า 'ดูเอาเถิด ผมได้รับใช้พ่อมาหลายปี และไม่เคยขัดคำสั่งพ่อเลย แต่พ่อยังไม่เคยให้

	แม่เพียง	อะไรผมเลย
ลูกา15:29	ลูกแพะสักตัวหนึ่งท่านก็ยังไม่เคยให้ข้าพเจ้าเพื่อเลี้ยง กายเป็นที่รื่นเริงยินดีกับเพื่อนฝูงของข้าพเจ้า	แม้แต่แพะสักตัวเพื่อเลี้ยงฉลองกับเพื่อนฝูงก็ไม่มี
	แต่เมื่อลูกคนหนึ่งของท่าน ผู้ได้ผลบุญสิ่งเลี้ยงชีพของท่าน โดยคบหญิงชั่วมาแล้ว ท่านยังได้ฆ่าลูกวัวอ้วนพีเลี้ยง เขา	แต่พอไอ้ลูกของพ่อคนนี้ก็กลับมา หลังจากทีผลบุญทรัพย์สิน สมบัติของพ่อไปจนหมดเกลี้ยงกับหญิงโสเภณี พ่อก็ฆ่า ลูกวัว
ลูกา15:30		ตัวอ้วนพีฉลองให้กับมัน'
	บิดาจึงตอบลูกเขาว่า ลูกเอ๋ย เจ้าอยู่กับเราเสมอ และ สิ่งของทั้งหลายทั้งหมดของเราก็เป็นของเจ้า	พ่อจึงพูดว่า 'ลูกรัก ลูกได้อยู่กับพ่อตลอดเวลา ทรัพย์สิน สมบัติทุกอย่างของพ่อก็เป็นของลูกอยู่แล้ว
ลูกา15:31	แต่สมควรที่เราจะได้รื่นเริงและยินดี เพราะน้องของเจ้า คนนี้ตายแล้ว แต่กลับเป็นชั้นอีก หายไปแล้วแต่ได้พบ กันอีก	แต่พวกเราควรจะได้ใจและเฉลิมฉลองกันเพราะน้องได้ ตายไปแล้วกลับฟื้นขึ้นมาใหม่ได้หลงหายไปแล้วแต่กลับ พบอีก'
ลูกา15:32	ผู้โดยยาภรรยาของตน แล้วไปมีภรรยาใหม่ก็ผิด ประเวณีและผู้ได้รับหญิงที่สามมิได้หย่าแล้วมาเป็น ภรรยาของตน	ผู้ชายที่หย่าเมียของตนแล้วไปแต่งงานใหม่ ก็ถือว่าเป็นชู้ และผู้ชายที่มาแต่งงานกับหญิงที่หย่าร้างนี้ ก็ถือว่าเป็นชู้ชาย คน
ลูกา16:18	ก็ผิดประเวณีด้วย	นั่นเป็นชู้เหมือนกัน
	ยังมีเศรษฐีคนหนึ่งนุ่งหม้อผ้าสีม่วงและผ้าปานเนื้อดี รับประทาน อาหารอย่างประณีตทุกวันๆ	ครั้งหนึ่งมีเศรษฐีคนหนึ่ง เขาแต่งกายด้วยชุดสีม่วงราคา แพงและผ้าปานเนื้อดี และใช้ชีวิตอย่างหรูหราทุกวัน
ลูกา16:19	และมีคนขอทานคนหนึ่งชื่อลาซาร์ส เป็นแผลทั้งตัว นอน อยู่ที่ประตูรั้วบ้านของเศรษฐี	มีขอทานคนหนึ่งชื่อ ลาซาร์ส มีแผลเต็มตัวไปหมด นอน อยู่หน้าประตูบ้านเศรษฐี
ลูกา16:20	และเขาใคร่จะกินเศษอาหารที่ตกอยู่จากโต๊ะของ เศรษฐีนั้น แม้สุนัขก็มาเลียแผลของเขา	เขาอยากกินแค่อาหารที่ตกจากโต๊ะของเศรษฐี หมาก็ มาเลียแผลของเขา
ลูกา16:21	อยู่มาคนขอทานนั้นตาย และเหล่าทูตสวรรค์ได้นำเขา ไปไว้ที่อกของอับราฮัม ฝ่ายเศรษฐีนั้นก็ตายด้วย และ เขาฝัง	ต่อมาเมื่อขอทานนั้นตาย เหล่าทูตสวรรค์ก็มารับเขาไป อยู่กับอับราฮัม*เศรษฐีก็ตายเหมือนกัน และถูกฝังไว้
ลูกา16:22	แล้วเมื่ออยู่ในแดนมรณาเป็นทุกข์ทรมานยิ่งนักเศรษฐี นั้นจึงแหงนดูเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล ลาซาร์สอยู่ที่อก นั้น	เศรษฐีได้ไปอยู่ในดินแดนแห่งความตาย และได้รับความ ทุกข์ทรมานมาก เขามองเห็นอับราฮัมอยู่แต่ไกล และ เห็น
ลูกา16:23		ลาซาร์สอยู่ข้างๆอับราฮัม
	เศรษฐีจึงร้องว่า อับราฮัมบิดาเจ้าข้า ขอเอ็นดูข้าพเจ้า เกิด ขอใช้ลาซาร์สมาเพื่อจะเอาปลายนิ้วจุ่มน้ำมาแตะ ลิ้นของ	เศรษฐีจึงร้องตะโกนว่า 'คุณพ่ออับราฮัม สงสารผมด้วย เกิดครับ ช่วยส่งลาซาร์สมานี้หน่อย เพื่อเอาปลายนิ้วจุ่ม น้ำมาแตะลิ้นของผมให้เย็นลง เพราะผมเจ็บปวดทรมาน เหลือเกินในเปลวไฟนี้'
ลูกา16:24	ข้าพเจ้าให้เย็นด้วยว่าข้าพเจ้าตราทุกข์ทรมานอยู่ใน เปลวไฟนี้	น้ำมาแตะลิ้นของผมให้เย็นลง เพราะผมเจ็บปวดทรมาน เหลือเกินในเปลวไฟนี้'

	แต่อับราฮัมตอบว่าลูกเอ๋ย เจ้าจงระลึกว่าเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ของดีสำหรับตัว และลาซารัสได้ของเลว แต่	แต่อับราฮัมพูดว่า 'ลูกเอ๋ย จำได้ไหม ตอนที่เจ้ายังมีชีวิตอยู่นั้น เจ้าได้รับแต่สิ่งดีๆ แต่ลาซารัสนั้นได้รับแต่สิ่งที่ไม่ดี'
ลูกา 16:25	เดี๋ยวนี้เขาได้รับความเลื่อมใส แต่เจ้าได้รับความแสนระทม	ตอนนี้เขามีความสุขอยู่ที่นี้ ส่วนเจ้าได้รับความทุกข์ทรมาน
	นอกจากนั้น ระหว่างพวกเรากับพวกเจ้ามีเหวใหญ่ตั้งขวางอยู่เพื่อว่าถ้าผู้ใดปรารถนาจะข้ามไปจากที่นี่ถึงเจ้าก็	นอกจากนั้นก็ยังมีเหวกว้างใหญ่ขวางกั้นพวกเราอยู่ เพื่อให้ไม่ไปมาหาสู่กันได้
ลูกา 16:26	ไม่ได้ หรือถ้าจะข้ามจากที่นั่นมาถึงเราก็ไม่ได้	
	เศเรฐฐีนั้นจึงว่าบิดาเจ้าข้าถ้าอย่างนั้นขอท่านใช้ลาซารัสไปยังบิดาของข้าพเจ้า	เศเรฐฐีจึงพูดว่า 'ถ้าอย่างนั้น ขอร้องคุณพ่ออับราฮัมให้ช่วยส่งลาซารัสไปที่บ้านพ่อผมด้วย'
ลูกา 16:27	เพราะว่าข้าพเจ้ามีพี่น้องห้าคน ให้ลาซารัสเป็นพยานแก่เขา เพื่อมิให้เขามาถึงที่ทรมานนี้	เพราะผมมีพี่น้องห้าคน ลาซารัสจะได้ไปเตือนพวกเขาเพื่อเขาจะได้ไม่ต้องมาทนทุกข์ทรมานเหมือนกับผมในที่นี้'
ลูกา 16:28	แต่อับราฮัมตอบเขาว่า เรามีโมเสสและพวกผู้เผยพระวจนะนั้นแล้ว ให้เขาฟังคนเหล่านั้นเถิด	แต่อับราฮัมตอบไปว่า 'แต่พวกเขามีโมเสส และผู้พูดแทนพระเจ้า' คอยเตือนอยู่แล้ว ให้เขาฟังคนเหล่านั้นเถิด'
ลูกา 16:29	เศเรฐฐีนั้นจึงว่า มิได้ อับราฮัมบิดาเจ้าข้า แต่ถ้าคนหนึ่งจากหมู่คนตายไปหาเขา เขาคงจะกลับใจเสียใหม่	ฝ่ายเศเรฐฐีจึงพูดว่า 'แต่นั่นไม่พอหรอก คุณพ่ออับราฮัม ถ้ามีคนที่ยืนขึ้นจากความตายไปเตือนพวกเขา พวกเขาจะ
ลูกา 16:30		กลับตัวกลับใจเสียใหม่'
	อับราฮัมจึงตอบเขาว่าถ้าเขาไม่ฟังโมเสสและพวกผู้เผยพระวจนะ แม้คนหนึ่งเป็นมาจากความตาย เขาก็ยังไม่เชื่อ	อับราฮัมจึงพูดกับเขาว่า 'ถ้าพวกเขาไม่ฟังโมเสส และพวกผู้พูดแทนพระเจ้า เขาก็จะไม่มีทางฟังคนที่ฟื้นขึ้นจาก
ลูกา 16:31		ความตายเหมือนกัน' "
	ในพวกท่านมีคนที่มิบ่าวไถนาหรือเลี้ยงแกะ เมื่อบ่าวคนนั้นกลับมาจากทุ่งนา จะบอกเขาว่า เชิญนั่งลงรับประทานอาหาร	สมมุติว่าคุณมีทาสคนหนึ่ง เมื่อเขากลับมาจากไถนาหรือเลี้ยงแกะ คุณจะพูดกับเขาใหม่ว่า 'รีบๆไปหาอะไรกินเร็ว'
ลูกา 17:7	ทานที่เดียวเถิด	
	หรือจะไม่บอกเขาว่า จงหาให้เรารับประทานอาหารและคาดเอวไว้เดินโต๊ะให้เรา จนเราจะกินและดื่มอิ่มแล้วและภายหลัง	หรือคุณจะถูกกับเขาว่าไปเตรียมอาหารมาแล้วคอยรับใช้อยู่ที่นี่แหละจนกว่าเราจะกินและดื่มเสร็จแล้วเจ้าถึงค่อยไปกิน'?
ลูกา 17:8	เจ้าจึงค่อยกินและดื่มเถิด	
	นายจะขบใจบ่าวนั้น เพราะบ่าวได้ทำตามคำสั่งหรือ	นายต้องขบใจทาสที่เขาทำตามคำสั่งหรือ?

ลูกา 17:9	ฉันใดก็ดี เมื่อท่านทั้งหลายได้กระทำให้สิ่งสารพัด ซึ่งเราบัญญัติไว้ แก่ท่านนั้น ก็จงพูดด้วยว่า ข้าพเจ้าทั้งหลายไม่เป็น	พวกคุณก็เหมือนกัน เมื่อทำงานที่นายสั่งมาเสร็จแล้ว ก็ควรพูดว่า 'พวกเราเป็นแค่ทาสที่ทำตามหน้าที่เท่านั้น ไม่สมควร
ลูกา 17:10	บ้างที่ไม่มีบุญคุณต่อนาย ข้าพเจ้าได้กระทำให้ตามหน้าที่ซึ่งข้าพเจ้าควรกระทำเท่านั้น	ที่เจ้านายจะขอบใจหรือ" "
	ฝ่ายพระเยซูตรัสว่า มีสิบคนหายสะอาดมิใช่หรือ แต่เก้าคนนั้นอยู่ที่ไหน	พระเยซูถามว่า "มีสิบคนที่หายจากโรคมิใช่หรือ? แล้วอีกเก้าคนอยู่ที่ไหน?"
ลูกา 17:17	แล้วพระองค์ตรัสกับคนนั้นว่า จงลุกขึ้นไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าหายปกติ	แล้วพระเยซูก็บอกเขาว่า "ลุกขึ้นไปเถิดได้แล้ว ความเชื่อของคุณทำให้คุณหายจากโรคแล้ว"
ลูกา 17:19	พระองค์ตรัสว่า ในนครหนึ่ง มีผู้พิพากษาคนหนึ่ง ที่มีได้เกรงกลัวพระเจ้า และมีได้เห็นแก่มนุษย์	พระองค์เล่าว่า "ในนครหนึ่ง มีผู้พิพากษาคนหนึ่งที่ไม่เกรงกลัวพระเจ้า และไม่เคยมอบหน้าใจใครเลย
ลูกา 18:2	ในนครนั้นมีหญิงม่ายคนหนึ่งมาหาผู้พิพากษานั้นพูดว่า ขอให้ความยุติธรรมแก่ข้าพเจ้าในการสู้ความเถิด	ในเมืองนี้ มีหญิงม่ายคนหนึ่ง ที่เฝ้าวนเวียนมาอ้อนวอนผู้พิพากษานั้นว่า 'ช่วยตัดสินคดีของฉันอย่างยุติธรรมด้วยค่ะ'
ลูกา 18:3	ฝ่ายผู้พิพากษาไม่ยอมทำงานช้านาน แต่ภายหลังเขานึกในใจว่า แม้เราไม่ยำเกรงพระเจ้า และไม่เห็นแก่มนุษย์	ตอนแรก ผู้พิพากษาไม่ได้สนใจนางเลย แต่ในที่สุด ผู้พิพากษาก็พูดกับตัวเองว่า "ถึงแม้เราจะไม่เกรงกลัวพระเจ้า
ลูกา 18:4		และไม่กลัวมนุษย์หน้าไหนทั้งนั้น
	แต่เพราะแม่ม่ายคนนี้มีมากจนเราให้ลำบากเราต้องให้ความยุติธรรมแก่นางเพื่อมิให้นางมารบกวนบ่อยๆ ให้เรารำคาญใจ	แต่เราคงต้องให้ความยุติธรรมกับเธอ เพราะเธอเข้าซีงวนใจเหลือเกิน จะได้เลิกมายุ่งวุ่นวายกับเราเสียที ไม่งั้น
ลูกา 18:5		เราคงจะบ้าตายแน่"
	และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า จงฟังคำที่ผู้พิพากษาอธรรมนี้ได้พูด	แล้วพระองค์ก็พูดต่อว่า "เห็นหรือเปล่าว่า ผู้พิพากษาซีโกงคนนี้พูดว่าอะไร
ลูกา 18:6	พระเจ้าจะไม่ประทานความยุติธรรมแก่คนที่พระองค์ได้ทรงเลือกไว้ ผู้ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันกลางคืนหรือ	แล้วพระเจ้าจะไม่ให้ความยุติธรรม กับคนที่พระองค์ได้เลือกไว้ และร้องขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ทั้งวันทั้งคืน
ลูกา 18:7	พระองค์จะอดพระทัยไว้ช้านานหรือ	หรือ? พระองค์จะผลัดไปเรื่อยๆหรือ?
	เราบอกท่านทั้งหลายว่าพระองค์จะทรงประทานความยุติธรรมให้เขาโดยเร็ว แต่เมื่อบุตรมนุษย์มา ท่านจะพบความ	เราจะบอกให้รู้ว่า พระองค์จะรีบให้ความยุติธรรมกับเขาว่าแต่เมื่อบุตรมนุษย์มาถึง พระองค์จะเจอคนที่มีความเชื่อ
ลูกา 18:8	เชื่อในแผ่นดินโลกหรือ	หลงเหลืออยู่ในโลกนี้หรือเปล่า?"
	สำหรับบางคนที่ไม่ไว้วางใจในตัวเองว่าเป็นคนชอบธรรม และได้ดูหมิ่นคนอื่นนั้น พระองค์ตรัสคำอุปมานี้ว่า	พระเยซูเล่าเรื่องเปรียบเทียบนี้ เพื่อสอนคนที่มั่นใจในตัวเองเหลือเกินว่า เขาได้ทำตามใจพระเจ้าและชอบดูถูก

		คนอื่น
ลูกา18:9		พระองค์เสด็จ
	มีสองคนขึ้นไปอธิษฐานในบริเวณพระวิหาร คนหนึ่งเป็นฟาริสีและคนหนึ่งเป็นพวกเก็บภาษี	มีชายสองคนขึ้นไปอธิษฐานที่วิหาร* คนหนึ่งเป็นพวกฟาริสี* ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นคนเก็บภาษี*
ลูกา18:10	คนฟาริสีนั้นยืนนึกในใจของตน อธิษฐานว่าข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์โมทนาขอบพระคุณพระองค์ ที่ข้าพระองค์ไม่	คนฟาริสียืนอยู่ตามลำพังและอธิษฐานว่า "พระเจ้า ขอขอบคุณที่ผมไม่เป็นเหมือนคนอื่นที่เป็นขโมย หรือโกง หรือเป็น
ลูกา18:11	เหมือนคนอื่น ซึ่งเป็นคนโลภ คนอธรรม และคนลวงประเวณีและไม่เหมือนคนเก็บภาษีคนนี้	ขู้ หรือแม้แต่คนเก็บภาษีนี้
	ในสัปดาห์หนึ่งข้าพระองค์ก็อดอาหารสองหน และของสารพัดซึ่งข้าพระองค์หาได้ข้าพระองค์ได้เอาสิบกษัตริย์	ผมอดอาหาร*อาทิตย์ละสองครั้ง และถวายหนึ่งในสิบ* ของของทุกอย่างที่ได้มา"
ลูกา18:12	ผ่านคนเก็บภาษีนั่งยืนอยู่แต่ไกล ไม่แหงนดูฟ้าแต่ตอกของตนว่าข้าแต่พระเจ้าขอทรงโปรดพระเมตตาแก่ข้าพพระองค์	แต่คนเก็บภาษีนั่ง ยืนอยู่แต่ไกลในขณะที่อธิษฐาน ไม่กล้าแม้แต่จะเงยหน้าขึ้นมองท้องฟ้า ได้แต่ทบทวนตัวเอง
ลูกา18:13	ผู้เป็นคนบาปด้วยเกิด	คร่ำครวญว่า 'โอ พระเจ้า ขอโปรดเมตตาผมที่เป็นคนบาป'
	เราบอกท่านทั้งหลายว่า คนนี้แหละเมื่อกลับไปยังบ้านของตนก็นับว่าชอบธรรม มิใช่อีกคนหนึ่งนั้นเพราะว่าทุกคนที่	เราจะบอกให้รู้ว่า "เมื่อกลับบ้านไป คนที่พระเจ้ายอมรับคือคนเก็บภาษี ไม่ใช่ฟาริสี เพราะทุกคนที่ยกตัวเองขึ้น
ลูกา18:14	ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง แต่ทุกคนที่ได้ถ่อมตัวลงจะต้องถูกยกขึ้น	จะต้องถูกกดลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตัวลงจะถูกยกขึ้น"
	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้หนึ่งผู้ใดมิได้รับแผ่นดินของพระเจ้า เหมือนเด็กเล็กๆผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินนั้นไม่ได้	เราจะบอกให้รู้ว่า ถ้าคนไหนที่ไม่ยอมรับแผ่นดินของพระเจ้าเหมือนที่เด็กเล็กๆยอมรับ คนนั้นก็จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้"
ลูกา18:17	พระเยซูตรัสถามคนนั้นว่า ท่านเรียกเราว่าประเสริฐทำไม ไม่มีใครประเสริฐ เว้นแต่พระเจ้าองค์เดียว	พระเยซูจึงถามว่า "คุณเรียกเราว่า ผู้ดีเลิศทำไม? มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ดีเลิศ
ลูกา18:19	ท่านรู้จักพระบัญญัติแล้วซึ่งว่า อย่าล่วงประเวณีผัวเมียเขา อย่าฆ่าคน อย่าลักทรัพย์ อย่าเป็นพยานเท็จ จงให้เกียรติแก่	คุณก็รู้จักปฏิบัติแล้วนี่ ที่ว่า 'อย่ามีขู้ อย่าฆ่าคน อย่าขโมย อย่าเป็นพยานเท็จ และให้นับถือพ่อแม่*' "
ลูกา18:20	บิดามารดาของตน	
	เมื่อพระเยซูทรงได้ยินอย่างนั้น พระองค์ตรัสว่า ท่านยังขาดสิ่งหนึ่งจงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คน	เมื่อพระองค์ได้ยินอย่างนั้น ก็พูดต่อว่า "คุณยังขาดอยู่อีกอย่างหนึ่ง ไปขายทุกสิ่งทุกอย่างที่คุณมีอยู่ แล้วเอาเงินนั้นไป

ลูกา18:22	อนาถา ท่านถึงจะมีทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา	แจกจ่ายคนจนให้หมด แล้วคุณจะได้มีทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์ แล้วมาติดตามผม"
	แต่เมื่อเขาได้ยินอนาถานั้นก็เป็นทุกข์นัก เพราะเขาเป็นคนมั่งมีมาก	เมื่อเขาได้ยินอนาถานั้น ก็เสียใจอย่างหนัก เพราะเขาร่ำรวยมาก
ลูกา18:23	เมื่อพระเยซูทรงเห็นเขามีอาการอย่างนั้น พระองค์ตรัสว่า คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้าก็ยากจริงหนา	เมื่อพระเยซู เห็นว่าเขาเสียใจมาก จึงพูดขึ้นว่า "มันยากมากที่คนรวยจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า"
ลูกา18:24	เพราะว่าตัวอูฐจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า	ความจริงแล้ว ให้อูฐลอดรูเข็มยังจะง่ายกว่าให้คนรวยเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าเสียอีก"
ลูกา18:25	สิ่งที่มนุษย์ทำไม่ได้ พระเจ้าทรงกระทำได้	พระเยซูพูดว่า "สำหรับมนุษย์ เป็นไปไม่ได้หรอก แต่สำหรับพระเจาก็เป็นไปได้"
ลูกา18:27	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าผู้ใดได้สละทิ้งเย้าเรือนของข้าหรือภรรยาหรือพี่น้อง	พระเยซูจึงพูดตอบว่า "เราจะบอกให้รู้ว่า คนไหนที่ได้สละบ้านเรือนหรือเมีย หรือพี่น้องหรือพ่อแม่ หรือลูก
ลูกา18:29		เพราะเห็นแก่แผ่นดินของพระเจ้าแล้วละก็
	ในยุคนี้ผู้นั้นจะได้รับตอบแทนหลายเท่า และในยุคนั้นจะได้ชีวิตนิรันดร์	เขาจะได้รับสิ่งตอบแทนหลายเท่าในชีวิตนี้ และจะมีชีวิตกับพระเจ้าตลอดไปในโลกหน้าด้วย"
ลูกา18:30	เจ้าปรารถนาจะให้เราทำอะไรให้เจ้า เขาพูดว่า พระองค์เจ้าข้า โปรดให้ข้าพระองค์เห็นได้	จะให้เราทำอะไรให้หรือ? เขาจึงตอบว่า ผมอยากมองเห็นคริสท่นาน
ลูกา18:41	จงเห็นเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้ตัวเจ้าหายปกติ	พระเยซูจึงพูดกับเขาว่า "มองสิ แล้วจะเห็น ความเชื่อของคุณช่วยให้คุณหายแล้ว"
ลูกา18:42	พระเยซูตรัสกับเขาว่า วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว เพราะคนนี้เป็นลูกของอับราฮัมด้วย	พระเยซูจึงพูดถึงเขาว่า "วันนี้ความรอดได้มาถึงเขาและครอบครัวของเขาแล้ว เพราะเขาก็เป็นลูกหลานของอับราฮัม"
ลูกา19:9		ด้วยเหมือนกัน
	เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มาเพื่อจะเยียวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด	บุตรมนุษย์"มาก็เพื่อเรื่องนี้แหละคือเพื่อค้นหาและช่วยคนที่หลงหายไปรอด"
ลูกา19:10	เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า มีเจ้านายองค์หนึ่งไปเมืองไกล เพื่อจะรับอำนาจมาครองแผ่นดิน แล้วจะกลับมา	พระองค์เล่าว่ามีเชื้อพระวงศ์องค์หนึ่งกำลังเดินทางไปแดนไกลเพื่อไปรับการแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ แล้วเขาจะกลับมา
ลูกา19:12	ท่านจึงเรียกทาสของท่านสิบคนมามอบเงินไว้แก่เขาสิบมินา สั่งว่า จงเอาไปค้าขายจนเราจะกลับมา	ก่อนไป เขาก็เรียกทาสมาสิบคน มอบเงินให้สิบมินา* และสั่งว่า 'เอาไปทำการค้าจนกว่าเราจะกลับมา'
ลูกา19:13	แต่ชาวเมืองซึ่งท่านผู้นั้น จึงใช้คนละติดตามไปพูดว่า เราไม่ต้องการให้ผู้นี้ครอบครองเรา	แต่คนเมืองนั้นเกลียดเขา ก็เลยส่งตัวแทนตามหลังเขาไปเพื่อบอกว่า 'เราไม่อยากจะคนนี้มาเป็นกษัตริย์ของพวก'

		เรา'
ลูกา19:14	เมื่อท่านได้รับอำนาจครองแผ่นดินกลับมาแล้ว ท่านจึงเรียกทาสทั้งหลายที่ท่านได้ให้เงินไว้้นั้นมา เพื่อจะรู้ว่าเขาทำทุก	แต่สุดท้ายเขาก็ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ และได้เดินทางกลับมา เขาเรียกพวกทาสที่เขาฝากเงินมาพบ เพราะอยากรู้
ลูกา19:15	คนค้าได้กำไรก็มากน้อย	ว่าพวกเขาทำกำไรได้เท่าไร
	ฝ่ายคนแรกมาทูลว่า พระเจ้าข้า เงินมินาหนึ่งของพระองค์ ได้กำไรสิบมินา	คนแรกมาถึงและบอกว่า 'เจ้านายครับ เงินหนึ่งมินาของท่าน ผมเอาไปทำกำไรได้สิบมินาครับ'
ลูกา19:16	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า ดีแล้วเจ้าเป็นทาสที่ดี เพราะเจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อยเจ้าจึงมีอำนาจครอบครองสิบเมืองเกิด	เจ้านายชมเขาว่า 'เยี่ยมมาก เจ้าเป็นทาสที่ดี ไว้ใจได้แม้แต่เรื่องเล็กๆ เราจะให้เจ้าดูแลเมืองสิบเมือง'
ลูกา19:17	คนที่สองมาทูลว่า พระเจ้าข้า เงินมินาหนึ่งของพระองค์ ได้กำไรห้ามินา	ทาสคนที่สองก็เข้ามาหาและบอกว่า 'เจ้านายครับ เงินหนึ่งมินาของท่าน ผมเอาไปทำกำไรได้ห้ามินา'
ลูกา19:18	พระองค์จึงตรัสกับเขาเหมือนกันว่า เจ้าจงครอบครองห้าเมืองเกิด	เขาก็บอกทาสคนนั้นว่า 'เราจะให้เจ้าดูแลห้าเมือง'
ลูกา19:19	อีกคนหนึ่งมาทูลว่า พระเจ้าข้า นี่เงินมินาหนึ่งของพระองค์ ข้าพระบาทได้เอาผ้าห่อเก็บไว้	แล้วทาสอีกคนหนึ่งก็เข้ามาพบและบอกว่า 'เจ้านายครับ นี่เงินหนึ่งมินาของท่าน ผมได้เอาผ้าห่อเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัย
ลูกา19:20	เพราะข้าพระบาทกลัวฝ่าพระบาท ด้วยว่าฝ่าพระบาทเป็นคนเข้มงวด ฝ่าพระบาทเก็บผลซึ่งฝ่าพระบาทมิได้ลงแรง และ	เพราะกลัว ท่านเป็นคนเข้มงวด ชอบยึดเอาของคนอื่นมาเป็นของตนเอง และชอบเอาเปรียบคนอื่นโดยเก็บเกี่ยวใน
ลูกา19:21	เกี่ยวที่ฝ่าพระบาทมิได้หว่าน	สิ่งที่ตนเองไม่ได้หว่าน'
	พระองค์จึงตรัสตอบเขาว่า อ้ายข้าชั่วช้า เราจะปรับโทษเจ้าโดยคำของเจ้าเอง เจ้าก็รู้หรือว่าเราเป็นคนเข้มงวด เก็บผลซึ่ง	นายผู้หนึ่งจึงด่าว่า 'ไอ้ทาสชาติชั่ว เราจะลงโทษเจ้า ตามคำพูดของเจ้า ถ้าเจ้ารู้ว่า เราเป็นคนเข้มงวด ชอบยึดของคน
ลูกา19:22	เรามีได้ลงแรง และเกี่ยวที่เรามีได้หว่าน	อื่น และชอบเอาเปรียบ
	ก็เหตุไฉนเจ้ามิได้ฝากเงินของเราไว้ที่ธนาคารเล่า เมื่อเรามาจะได้รับเงินของเรากับดอกเบี่ยด้วย	แล้วทำไมถึงไม่เอาเงินไปฝากธนาคาร เมื่อเรากลับมาจะได้รับทั้งเงินต้นและดอกเบี่ยพร้อมกัน'
ลูกา19:23	แล้วพระองค์ตรัสสั่งคนที่ยืนอยู่ที่นั่นว่า จงเอาเงินมินาหนึ่งนั้นไปจากเขาให้แก่คนที่มิสิบมินา	แล้วเขาก็สั่งพวกทาสที่ยืนอยู่ตรงนั้นว่า 'เอาเงินที่เรามีไปให้คนที่มิสิบมินานั้น'
ลูกา19:24	คนเหล่านั้นทูลว่า พระเจ้าข้า เรามีสิบมินาแล้ว	พวกเขาจึงพูดว่า 'เจ้านาย เรามีตั้งสิบมินาแล้วนะ
ลูกา19:25	เราบอกท่านทั้งหลายว่าทุกคนที่มีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมอีก แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าซึ่งเขามีอยู่นั้น จะต้องเอาไปจากเขา	เจ้านายตอบว่า 'เราจะบอกให้รู้ว่า'คนที่มิอยู่แล้วก็จะยังมีมากขึ้นไปอีก ส่วนคนที่ไม่มี แม้แต่สิ่งที่เขามีเหลืออยู่บ้างก็
ลูกา19:26		จะถูกริบไปหมด'

	ฝ่ายศัตรูของเราที่ไม่ต้องการให้เราครอบครองเขานั้น จงพาเขามาที่นี่ และฆ่าเสียต่อหน้าเรา	แล้วไปจับพวกที่เป็นศัตรูของเราที่ไม่อยากให้เราเป็น กษัตริย์มาฆ่าต่อหน้าเราที่นี่ "
ลูกา19:27	สั่งว่า จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้าเมื่อเข้าไปแล้ว จะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ทั้งไม่ได้มีใครซึ่งแก้มันจง มาเถิด	พระองค์สั่งเขาว่า "เข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ข้างหน้านั้น เมื่อไปถึง คุณจะเห็นลูกลาล่ามอยู่ที่นั่นตัวหนึ่ง ยังไม่เคย มีใคร
ลูกา19:30	ถ้าผู้ใดถามว่า ท่านแก้มันทำไม จงบอกไปว่าพระองค์ ต้องประสงค์ลูกลานี้	ซีมันมาก่อน ให้แก้มัดแล้วจงมาที่นี่"
ลูกา19:31	ว่าอยากให้เจ้าคือเจ้าเองรู้ในกาลวันนี้ว่า สิ่งอะไรจะให้ สันติสุข แต่เดี๋ยวนี้สิ่งนั้นมันซ่อนไว้จากตาของเจ้าแล้ว	แล้วพูดว่า "เราหวังเหลือเกินว่า วันนี้เจ้าจะรู้ว่าอะไรจะ นำสันติสุขมาให้กับเจ้า แต่ตอนนี้สิ่งนั้นถูกปิดซ่อนไป จากเจ้า
ลูกา19:42	ด้วยว่าเวลาจะมาถึงเจ้า เมื่อศัตรูของเจ้าจะก่อเชิงหิน ต่อสู้อเจ้า และล้อมขังเจ้าไว้ทุกด้าน	โอ เยรูซาเล็ม อีกไม่ช้าศัตรูของเจ้า จะสร้างเนินดินบุกขึ้น กำแพงของเจ้า เจ้าจะถูกล้อมไว้ทุกด้าน
ลูกา19:43	แล้วจะเหวี่ยงเจ้าลงให้ราบพื้นดิน กับทั้งลูกทั้งหลาย ของเจ้าซึ่งอยู่ในเจ้า และเขาจะไม่ปล่อยให้ศิลาช้อนทับ กันไว้ภาย	เจ้าและคนของเจ้าจะถูกบุกทำลายลงอย่างราบคาบ ไม่ เหลือแม้แต่ซากหินช้อนทับกันให้เห็นอีกเลย เพราะเจ้า ยังโม้
ลูกา19:44	ในเจ้า เพราะเจ้าไม่ได้รู้เวลาที่พระองค์เสด็จมาเยี่ยม เจ้า	ตัวเลยว่าพระเจ้าได้มาช่วยแล้ว"
	มีพระวจนะเขียนไว้ว่า นิเวศของเราควรจะเป็นนิเวศ อธิษฐาน แต่เจ้าทั้ง	พระองค์พูดว่า "พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า บ้านของเราจะ เป็นที่สำหรับการอธิษฐาน* แต่พวกเจ้าได้เปลี่ยนให้ รังโจร* "
ลูกา19:46	หลายมากระทำให้เป็นถ้ำของพวกโจร	
	ฝ่ายพระองค์ตรัสคำอุปมาให้คนทั้งหลายฟังดังนี้ว่า ยัง มีชายคนหนึ่งได้ทำสวนองุ่นและให้ชาวสวนเช่า แล้วก็ ไปต่าง	พระเยซูเล่าเรื่องเปรียบเทียบให้คนฟังว่า "มีชายคนหนึ่ง ทำสวนองุ่น แล้วให้ชาวสวนเช่า ส่วนเขาก็ไปอยู่ต่าง ประเทศ
ลูกา20:9	ประเทศเสียช้านาน	เป็นเวลานาน
	เมื่อถึงเวลาแล้วจึงใช้บ่าวคนหนึ่งไปหาคนเช่าสวนเหล่า นั้น เพื่อเขาจะได้ให้ผลองุ่นเป็นส่วนแบ่งแก่บาวนั้น แต่ คนเช่า	เมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยว เขาได้ส่งคนใช้คนหนึ่งมารับส่วน แบ่งของเขา แต่พวกชาวสวนกลับทำร้ายทุบตีคนใช้คน นั้น
ลูกา20:10	สวนนั้นได้เขียนตีบาวคนนั้นและไล่ให้กลับไปมือเปล่า	และส่งเขากลับไปมือเปล่า
	แล้วเจ้าของสวนนั้นจึงใช้บาวอีกคนหนึ่ง แต่คนสวนได้ เขียนตีและทำการนำอภัยศต่างๆ แก่บาวนั้นด้วย และ ไล่ไป	เจ้าของสวนองุ่นก็เลยส่งคนใช้อีกคนหนึ่งไป พวกชาว สวนก็ได้ทำร้ายทุบตีเขาและทำให้เขาอับอายขายหน้า แล้วส่ง
ลูกา20:11		กลับไปมือเปล่าอีก
	แล้วเจ้าของสวนจึงใช้คนที่สามไป และคนเช่าสวนนั้นก็	เจ้าของสวนก็ส่งคนที่สามไปอีก พวกชาวสวนก็ทำ

	ทำให้เขาบาดเจ็บแล้วผลักไสออกไป	เหมือนเดิม ทำเขาจนบาดเจ็บสาหัสแล้วโยนออกไปนอกสวน
ลูกา20:12	ฝ่ายเจ้าของสวนองุ่นจึงว่า เราจะทำอย่างไรดี เราจะใช้บุตรที่รักของเราไป เขาคงเคารพบุตรนั้น	เจ้าของสวนองุ่นพูดกับตัวเองว่า 'จะทำยังไงดี? อ้อ รู้แล้ว เราจะส่งลูกชายสุดที่รักของเราพวกนั้นต้องเกรงใจลูกเราแน่ๆ'
ลูกา20:13	แต่พวกคนเช่าสวนเมื่อเห็นบุตรนั้นก็ปรึกษากันว่า คนนี้แหละเป็นทายาทฆ่าเสียเกิดเพื่อมรดกจะตกเป็นของเรา	แต่พอพวกเขาสวนเห็นลูกชายของเขา ก็ปรึกษากันว่า 'นี่เป็นผู้รับมรดก ให้เราฆ่าเขาซะ สวนนี้จะได้ตกเป็นของพวกเขา'
ลูกา20:14	แล้วเขาก็ผลักบุตรนั้นออกไปนอกสวนฆ่าเสีย เหตุฉะนั้นเข้าของสวนจะทำอย่างไรกับเขาเหล่านั้น	พวกเขาก็เลยจับลูกชายเจ้าของสวนโยนออกไปนอกสวนและฆ่าเขาทิ้ง
ลูกา20:15		พวกคุณคิดว่า เจ้าของสวนจะทำยังไงกับพวกเขาสวนนั้น?
	ท่านจะฆ่าคนเช่าสวนนั้นเสีย แล้วจะเอาสวนองุ่นนั้นให้ผู้อื่นเช่าคนทั้งหลายเมื่อได้ยินดังนั้นจึงว่า อย่าให้เป็นอย่างนั้น	เขาจะกลับไปฆ่าพวกเขาสวนเหล่านั้น และยกสวนองุ่นให้กับคนอื่นๆ"เมื่อผู้คนได้ยินอย่างนั้น ก็พูดขึ้นว่า "อย่าให้"
ลูกา20:16	ฝ่ายพระองค์ทรงฟังดูเขาและตรัสว่า เหตุฉะนั้นพระวจนะซึ่งเขียนไว้นั้น หมายความว่า ศิลาซึ่งช่างก่อ	เป็นอย่างนั้นเลย"
ลูกา20:17	ได้ทอดทิ้งเสีย ยังไม่ได้เป็นศิลาเอกแล้ว	
	จงให้เราดูเดนาวิอันหรือหญิงหนึ่งเกิด รูปและคำจารึกนี้เป็นของใครเขาพูดว่าของซีซาร์	ไหน ส่งเหรียญมาให้ดูอันหนึ่งสิ นี้อะไร? แล้วมีชื่อใครสลักอยู่?" พวกเขา ก็ตอบว่า "ซีซาร์"
ลูกา20:24	แล้วพระองค์ตรัสกับเขาว่าของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า	พระองค์จึงพูดว่า "ของของซีซาร์ก็ให้ซีซาร์ ของของพระเจ้านี้ให้พระเจ้า"
ลูกา20:25	พระองค์จึงตรัสตามเขาว่า ที่คนทั้งหลายว่า พระคริสต์ทรงเป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดนั้นเป็นอย่างไร	พระเยซูถามว่า "คุณพูดได้ยังไงว่า พระคริสต์เป็นลูกของดาวิด?"
ลูกา20:41	ด้วยว่าท่านดาวิดเองได้กล่าวไว้ในพระธรรมสดุดีว่า พระเจ้าตรัสกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้านั่งที่ขวามือของเรา	ทั้งๆที่ตัวดาวิดเองพูดในหนังสือสดุดีว่า 'องค์เจ้าชีวิต (พระเจ้า) ได้พูดกับองค์เจ้าชีวิต (พระคริสต์) ของผมว่า
ลูกา20:42		นั่งลงทางขวามือของเรา
	จนกว่าเราจะปราบศัตรูของท่าน ให้เป็นที่รองเท้าของท่าน	จนกว่าเราจะทำให้ศัตรูของท่าน เป็นที่วางเท้าของท่าน"
ลูกา20:43	กษัตริย์ดาวิดยังได้ทรงเรียกท่านว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ท่านจะเป็นเพียงเชื้อสายของดาวิดอย่างไรได้	ขนาดดาวิดยังเรียกพระคริสต์ว่าเป็นองค์เจ้าชีวิตเลย แล้วพระคริสต์จะเป็นลูกของดาวิดได้ยังไง?"
ลูกา20:44	พระองค์ตรัสว่า เรามอบท่านทั้งหลายจริงๆว่า หญิง	พระองค์จึงพูดว่า "เราจะบอกให้รู้ว่า หญิงมายาจนๆคนนี้

	มายคนนี้ได้ใส่ไว้มากกว่าคนทั้งปวงนี้	ได้ให้มากกว่าทุกคน
ลูกา21:3	เพราะว่าคนทั้งปวงนี้ได้เอาเงินเหลือใช้ของเขามาใส่ถวายแต่ผู้หญิงคนนี้ซัดสนที่สุด ยังได้เอาเงินที่มีอยู่สำหรับเลี้ยง	เพราะคนอื่นเอาเงินที่เหลือกินเหลือใช้มาใส่ แต่หญิงมายจนๆคนนี้ได้เอาเงินสำหรับเลี้ยงชีวิตของเธอมาใส่"
ลูกา21:4	ชีวิตของตนมาใส่จนหมด	
	เมื่อบางคนชมพระวิหารว่าได้ตกแต่งไว้ด้วยศิลางามและเครื่องถวาย พระองค์จึงตรัสว่า	ศิษย์บางคนได้พูดถึงความสวยงามของวิหาร พูดถึงหินแต่ละก้อน และของถวายแต่ละชิ้น ว่าช่างสวยงามเหลือเกิน
ลูกา21:5		พระเยซูจึงพูดขึ้นมาว่า
	สิ่งเหล่านี้ที่ท่านทั้งหลายเห็น วันหนึ่งศิลาที่ซ้อนทับกันอยู่ที่นี่ ซึ่งจะไม่ถูกทำลายลงก็ไม่มี	ทั้งหมดที่คุณเห็นนี้ วันหนึ่งจะถูกทำลายพังทลายลงมาไม่เหลือแม้แต่ซากหินซ้อนทับกันเลย"
ลูกา21:6	พระองค์จึงตรัสว่า ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านเป็นผู้นั้น และว่า เวลานั้นใกล้เข้ามาแล้วอย่าตามเขาไปเลย	พระเยซูตอบว่า "ระวังตัวให้ดี อย่าให้ใครมาหลอกเขาได้ เพราะจะมีหลายคนมาแอบอ้างว่าเป็นเรา และยังบอกอีกว่า "
ลูกา21:8		เวลานั้นมาถึงแล้ว' อย่าไปหลงเชื่อเขา
	เมื่อท่านทั้งหลายจะได้ยินถึงการสงครามและการจลาจลอย่าตกใจกลัว เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นจำเป็นต้องเกิดขึ้นก่อนแต่ที่สุด	เมื่อพวกคุณได้ยินว่าเกิดสงคราม และเกิดจลาจลรุนแรงขึ้น ก็ไม่ต้องตกใจกลัว เพราะเรื่องพวกนี้จะต้องเกิดขึ้นก่อน
ลูกา21:9	ปลายยังจะไม่มาทันที	แต่วันสุดท้ายนั้นจะยังไม่มาถึงทันทีหรอก"
	ประชาชาติต่อประชาชาติ ราชอาณาจักรต่อราชอาณาจักรจะต่อสู้กัน	แล้วพระองค์ก็พูดว่า "ชนชาติต่างๆและแผ่นดินต่างๆจะลุกขึ้นมาต่อสู้กัน
ลูกา21:10	ทั้งจะเกิดแผ่นดินไหวใหญ่และจะเกิดกันดารอาหารและโรคภัยในที่ต่างๆ และจะมีความวิบัติอันน่ากลัวและหมาย	จะเกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรงในที่ต่างๆ เกิดกันดารอาหาร เกิดโรคระบาดร้ายแรงขึ้น จะมีเรื่องที่น่ากลัวและสิ่งแปลก
ลูกา21:11	สำคัญใหญ่ๆ จากฟ้าสวรรค์	ประหลาดมากมายเกิดขึ้นบนท้องฟ้า
	แต่ก่อนเหตุการณ์เหล่านั้นเขาจะจับท่านไว้และข่มเหงท่าน และอายัดท่านไว้แก่ธรรมศาลาและแก่คุก และพาท่านไป	แต่ก่อนที่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้น พวกคุณจะถูกจับไปทรมาน ถูกนำตัวไปในที่ประชุมของยิว*และถูกจับขังคุกและจะถูก
ลูกา21:12	ต่อหน้ากษัตริย์และเจ้าเมืองเพราะท่านเห็นแก่นามของเรา	สอบสวนอยู่ต่อหน้ากษัตริย์ และเจ้าเมือง เพราะพวกคุณเป็นศิษย์ของเรา
	การนั้นจะเกิดแก่ท่านเพื่อท่านจะได้เป็นพยาน	นี่จะเป็นโอกาสดีของคุณที่จะได้พูดเรื่องเราให้พวกเขาฟัง
ลูกา21:13	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายต้องปลงใจไว้ว่า จะไม่คิดนึกก่อนว่าจะแก้ตัวอย่างไร	พวกคุณไม่ต้องเป็นห่วงกังวลล่วงหน้าว่าจะพูดแก้ตัวอย่างไร

ลูกา21:14	ด้วยว่าเราจะให้ปากและปัญญาแก่ท่าน ซึ่งศัตรูทั้งหลายของท่านจะต่อต้านและคัดค้านไม่ได้	เพราะเราจะให้สติปัญญาและคำพูดเด็ดๆกับคุณ เมื่อศัตรูของคุณฟังแล้ว จะไม่มีทางคัดค้านหรือโต้แย้งได้เลย
ลูกา21:15	แม้แต่บิดามารดาญาติพี่น้องและมิตรสหายจะอายัดท่านไว้และพวกเขาจะฆ่าบางคนในพวกท่านเสีย	ขนาดคนที่ใกล้ชิดกับคุณ ทั้งพ่อแม่ พี่น้อง ญาติๆ และเพื่อนฝูง ก็จะไม่หักหลังคุณ และพวกคุณบางคนก็จะถูกฆ่าด้วย
ลูกา21:16	คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่านเพราะความภักดีที่ท่านมีต่อเรา	ทุกคนจะเกลียดพวกคุณ เพราะมาติดตามเรา
ลูกา21:17	แต่ผมของท่านสักเส้นหนึ่งจะเสียไปก็หาไม่ได้	แต่ไม่ต้องกลัว แม้แต่ผมสักเส้นบนหัวของพวกคุณก็จะไม่ถูกทำลาย
ลูกา21:18	ท่านจะรอดได้ชีวิตรอดโดยความรอดของท่าน	ให้ออดทนไว้จนถึงที่สุด แล้วคุณจะได้รับ ความรอด
ลูกา21:19	เมื่อท่านเห็นกองทัพมาตั้งล้อมรอบกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อนั้นท่านจงรู้ว่าวิบัติของกรุงนั้นก็ใกล้เข้ามาแล้ว	เมื่อพวกคุณเห็นกองทัพมาล้อมเมืองเยรูซาเล็ม ก็ให้รู้ว่าเมืองนี้ใกล้จะถูกทำลายแล้ว
ลูกา21:20	เวลานั้นให้ผู้ที่อยู่ในแคว้นยูเดียหนีไปยังภูเขาและผู้ที่อยู่ในกรุงให้ออกไป และผู้ที่อยู่บ้านนอกอย่าให้เข้ามาในกรุง	ถ้าตอนนั้นคุณอยู่ในแคว้นยูเดีย ก็ให้รีบหนีขึ้นไปบนภูเขา ถ้าคุณอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม ก็ให้รีบหนีออกไปนอกเมือง
ลูกา21:21		คนที่อยู่นอกเมือง ก็อย่าได้เข้ามาในเมือง
	เพราะว่าเวลานั้นเป็นวันลงโทษ เพื่อจะให้สิ่งสารพัดที่เขียนไว้สำเร็จ	เพราะวันนั้นจะเป็นวันของการลงโทษเมืองเยรูซาเล็ม เพื่อทุกอย่างจะได้เป็นจริงตามที่ได้เขียนไว้แล้ว
ลูกา21:22	ในวันเวลานั้นวิบัติแก่หญิงที่มีครรภ์หรือมีลูกอ่อนกินนมอยู่เพราะว่าจะมีทุกข์ร้อนใหญ่หลวงทบนแผ่นดินและจะทรง	มันจะเป็นวันที่น่ากลัวมากสำหรับคนท้องและแม่ลูกอ่อน เพราะจะเกิดภัยพิบัติในแผ่นดินยูเดีย และพระเจ้าจะลงโทษ
ลูกา21:23	พิโรธแก่พลเมืองนี้	ชนชาติอิสราเอลนี้
	เขาจะล้มลงด้วยคมดาบและต้องถูกกวาดเอาไป เป็นเชลยทั่วทุกประชาชาติ และคนต่างชาติจะเหยียบย่ำกรุงเยรูซาเล็ม	พวกเขาจะถูกฆ่าฟัน และจะถูกจับไปเป็นเชลยของชนชาติอื่นๆ คนต่างชาติจะบุกกรุกย่ำเมืองเยรูซาเล็ม ไปจนกว่าจะ
ลูกา21:24	จนกว่าเวลากำหนดของคนต่างชาตินั้นจะครบถ้วน	ถึงเวลาที่พระเจ้ากำหนดไว้
	จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ที่ดวงจันทร์และที่ดวงดาวทั้งปวง และบนแผ่นดินก็จะมี ความทุกข์ร้อนตามธรรมชาติต่างๆ	จะมีสิ่งแปลกประหลาดเกิดขึ้นกับดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาวต่างๆส่วนในโลกนี้ ชนชาติต่างๆก็จะกลัว
ลูกา21:25	ซึ่งมีความฉงนสนเท่ห์ เพราะเสียงกึกก้องของทะเลและคลื่น	และสับสนวุ่นวายกับเสียงร้องกึกก้องของคลื่นในทะเล
	มนุษย์ก็จะสลบไสลไปเพราะความกลัว และเพราะสังหรณ์ถึงเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดในโลกด้วยว่า บรรดาสิ่งที่มีอำนาจ	คนจะเป็นลมล้มพับไป เพราะกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับโลกนี้ พวกผู้มีอำนาจในฟ้าสวรรค์ก็จะถูกลั่นคลอน

ลูกา21:26	ในท้องฟ้าจะสะท้อนสะท้อน	
	เมื่อนั้นเขาจะเห็นบุตรมนุษย์เสด็จมาในเมฆ ทรงฤทธานุภาพ และพระสิริเป็นอันมาก	แล้วพวกเขาจะเห็นบุตรมนุษย์*มาในหมู่เมฆ เต็มไปด้วยพลังอำนาจและรัศมีอันยิ่งใหญ่
ลูกา21:27	เมื่อเหตุการณ์ทั้งปวงนี้เริ่มจะบังเกิดขึ้นนั้น ท่านทั้งหลายจงยึดตัวและผิงศีรษะขึ้น ด่วนการไถ่ท่านใกล้จะถึงแล้ว	เมื่อสิ่งเหล่านี้เริ่มเกิดขึ้น ขอให้พวกคุณลุกขึ้นด้วยความมั่นใจ ใกล้ถึงเวลาที่พระเจ้าจะทำให้พวกคุณเป็นอิสระแล้ว"
ลูกา21:28	จงดูต้นมะเดื่อและต้นไม้ทั้งหลายเกิด	แล้วพระองค์ก็เล่าเรื่องเปรียบเทียบให้ฟังว่า "เมื่อพวกคุณเห็นต้นมะเดื่อหรือต้นไม้อื่นๆ
ลูกา21:29	เมื่อผลิใบออกแล้ว ท่านทั้งหลายก็เห็นและรู้ว่าฤดูร้อนจวนจะถึงแล้ว	แตกใบอ่อนออกมา คุณก็รู้ว่าใกล้ถึงฤดูร้อนแล้ว
ลูกา21:30	เช่นนั้นแหละ เมื่อนั้นท่านทั้งหลายเห็นเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้น ก็ให้รู้ว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว	เมื่อคุณเห็นสิ่งเหล่านี้ที่เราพูดไว้เกิดขึ้นก็เหมือนกัน คุณบอกได้เลยว่าแผ่นดินของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว
ลูกา21:31	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนในชั่วอายุนี้จะไม่ลงกลับไปก่อนสิ่งทั้งปวงนั้นบังเกิดขึ้น	เราจะบอกให้รู้ว่า สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะเกิดขึ้นก่อนที่คนรุ่นนี้จะตายไป
ลูกา21:32	ฟ้าและดินจะลวงไป แต่ถ้อยคำของเราจะสูญหายไปมิได้เลย	สวรรค์และโลกจะไม่อยู่ถาวรตลอดไป แต่ถ้อยคำของเราจะอยู่ถาวรตลอดไป
ลูกา21:33	แต่จงระวังตัวให้ดี เกือบกว่าใจของท่านจะล้นไปด้วยอาการดีเม้าอย่างงุนมาก และด้วยการเมา และด้วยคิดกังวลถึงชีวิตนี้	ระวังตัวให้ดี อย่าให้ใจหมกมุ่นอยู่แต่เรื่องดีเม้ากันหรือเมาเหล้ากัน หรือมัวแต่ห่วงกังวลเกี่ยวกับชีวิตนี้ เพราะถ้าทำ
ลูกา21:34	เวลานั้นจะมาถึงท่านดูบ่วงแร้วอย่างกระทันหัน	อย่างนั้น วันนั้นจะมาถึงโดยไม่ทันตั้งตัวเหมือนกับดัก
	เพราะว่าวันนั้นจะมาถึงคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วพื้นแผ่นดินโลก	เพราะวันนั้นจะมาถึงทุกคนที่อยู่บนโลกนี้
ลูกา21:35	เหตุฉะนั้นจงเฝ้าอยู่ทุกเวลา จงอธิษฐานเพื่อท่านทั้งหลายจะมีกำลังที่จะพ้นเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะเกิดมานั้น และจะยืน	คุณต้องระวังตัวทุกเวลา และอธิษฐานให้ผ่านพ้นไปอย่างปลอดภัยจากสิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่จะเกิดขึ้น และจะ
ลูกา21:36	อยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์ได้	มายืนอยู่ต่อหน้าบุตรมนุษย์**
	กลางวันพระองค์ทรงสั่งสอนในบริเวณพระวิหารทุกวัน และกลางคืนก็เสด็จออกไปประทับที่ภูเขา ซีอามะกอกเทศ	พระเยซู ได้สั่งสอนอยู่ในวิหาร*ทุกวัน และกลับไปนอนที่ภูเขามะกอกเทศ*ทุกคืน
ลูกา21:37	คนทั้งปวงก็มาหาพระองค์ในบริเวณพระวิหารแต่เข้าประตูเพื่อจะฟังพระองค์	ทุกคนจะตื่นแต่เข้ามาฟังพระองค์สอนที่วิหาร
ลูกา21:38	ธิดาเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องไห้สงสารเราเลย แต่จงร้องไห้สงสารตนเองและสงสารลูกทั้งหลายของตนเถิด	พระเยซูก็ได้หันไปบอกพวกนางว่า "หญิงชาวเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องไห้ให้กับเราเลย แต่ร้องไห้ให้กับตัวเองและลูกๆ
ลูกา23:28		ของคุณเองดีกว่า

	ด้วยว่า ดูเถิด จะมีเวลาหนึ่งที่เขาทั้งหลายจะว่า ผู้หญิงเหล่านั้นที่เป็นหมั้นและครวญที่มีได้ปฏิสนธิ และหัวนมที่มีได้ให้	เวลานั้นจะมาถึง ที่คนจะพูดว่า 'หญิงที่เป็นหมั้น ไม่เคยคลอดลูก และไม่เคยเลี้ยงนมลูก ก็ได้เปรียบจริงๆ'
ลูกา23:29	ดูเลย เป็นสุข	
	คราวนั้นเขาจะเริ่มว่าแก่ๆเขาทั้งหลายว่า จงฟังลงกับเรา และแก่เนิ่นเขาว่า จงคลุมเราไว้	แล้วพวกเขาก็จะขอร้องกับภรรยาว่า 'ช่วยฟังลงมาทับเราด้วย' และอ้อนวอนกับเนิ่นเขาว่า 'ช่วยฝังเราหน่อย*'
ลูกา23:30	เพราะว่าถ้าเขาทำอย่างนี้เมื่อไม่สด อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อไม้แห้งแล้วเล่า	เพราะถ้าพวกเขาทำอย่างนี้กับคนที่บริสุทธิ์ แล้วมันจะเกิดอะไรขึ้น กับคนที่ทำผิด**
ลูกา23:31	เราบอกความจริงแก่เจ้าว่า วันนี้เจ้าจะอยู่กับเราในเมืองบรมสุข	พระองค์จึงตอบว่า "เราจะบอกให้รู้ว่ วันนี้คุณจะได้อยู่กับเราในสวนสวรรค์อย่างแน่นอน"
ลูกา23:43		
	3.2 ผู้ฟัง: อัครสาวก	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ท่านทั้งหลายที่เป็นคนยากจนก็เป็นสุขเพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของท่าน	พระเยซูมองดูพวกลูกศิษย์แล้วก็พูด "พวกคุณคนจนนี้ มีเกียรติจริง เพราะแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคุณ"
ลูกา6:20	ท่านทั้งหลายที่อดอยากเวลานี้ก็เป็นสุข เพราะท่านจะได้อิ่มหนำ	พวกคุณที่อดอยากหิวโหยตอนนี้ มีเกียรติจริงเพราะพระเจ้าจะทำให้คุณอิ่มหนำสำราญพวกคุณที่ร้องไห้เสียใจ
ลูกา6:21		มีเกียรติจริงๆ เพราะพระเจ้าจะทำให้คุณหัวเราะอย่างมีความสุข
	ท่านทั้งหลายจะเป็นสุข เมื่อคนทั้งหลายเกลียดชังท่าน และจะไล่ท่านออกจากพวกเขา และจะประณามท่าน จะเหยียด	มีเกียรติจริงๆเมื่อคนเกลียดคุณ ชั้ไล่คุณดูถูกคุณและกล่าวหาว่าคุณเป็นคนเลว เพราะคุณได้ติดตามบุตรมนุษย์
ลูกา6:22	ชื่อของท่านว่าเป็นชั่วช้าเพราะท่านเห็นแก่บุตรมนุษย์	
	ในวันนั้นท่านทั้งหลายจงชื่นชม และเต้นโลดด้วยความยินดีเพราะ ดูเถิดบำเหน็จของท่านจะบริบูรณ์ในสวรรค์	ในวันนั้น ขอให้ดีใจและกระโดดโลดเต้นด้วยความสุข เพราะพระเจ้าได้เก็บรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้ให้กับพวกคุณแล้วที่
	0 เพราะว่าบรรพบุรุษของเขา ได้กระทำอย่างนั้นแก่พวกผู้เผยพระวจนะเหมือนกัน	สวรรค์ ออย่าลืมว่าแต่ก่อนบรรพบุรุษของพวกเขาก็ได้ทำแบบนี้กับผู้พูดแทนพระเจ้าเหมือนกัน
	แต่วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่มั่งมีเพราะเจ้าได้รับสิ่งที่เล่าโลมใจแล้ว	นำอับอายจริงๆพวกคุณที่ร่ำรวย เพราะพวกคุณได้รับความสะดวกสบายจนหมดแล้ว
ลูกา6:24	แต่วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่อิมหนำเวลานี้ เพราะเจ้าจะ	นำอับอายจริงๆ พวกคุณที่อิมหนำสำราญตอนนี้ เพราะ

	อดอยากวิบัติแก่เจ้าทั้งหลายที่หัวเราะเวลานี้ เพราะเจ้าเป็นทุกข์	พวกคุณจะอดอยากน่าอัปยศจริงๆ พวกคุณที่กำลังหัวเราะใน
ลูกา6:25	ร้องไห้	ตอนนี้ เพราะพวกคุณจะต้องเป็นทุกข์ และร้องไห้
	วิบัติแก่เจ้าทั้งหลายเมื่อคนทั้งหลายจะยอว่าเจ้าดี เพราะบรรพบุรุษของเขาได้กระทำอย่างนั้นแก่ผู้เผยพระวจนะเท็จ	น่าอัปยศจริงๆ พวกคุณที่ทุกคนยกย่องเยินยอ
ลูกา6:26	เหมือนกัน	เพราะบรรพบุรุษของพวกเขาที่เคยยกย่องเยินยอผู้พูดแทนพระเจ้าจอมปลอม* มา แล้วเหมือนกัน
	พระองค์จึงตรัสว่าขอความลึกกลับแห่งแผ่นดินพระเจ้าทรงโปรดให้ท่านรู้ได้ แต่สำหรับคนอื่นนั้นได้ให้เป็นคำอุปมาเพื่อ	พระองค์ตอบว่า "พระเจ้าได้เปิดโอกาสให้พวกคุณรู้จักความลับของแผ่นดินของพระองค์ แต่สำหรับคนอื่น เราจะไม่พูด
ลูกา8:10	เมื่อเขาดูก็ไม่เห็น และเมื่อเขาได้ยินก็ไม่เข้าใจ	เป็นเรื่องเปรียบเทียบให้ฟัง เพื่อว่า'แม้พวกเขาจะมองดู ก็จะไม่เห็นแม้พวกเขาได้ยิน ก็จะไม่เข้าใจ'
	คำเปรียบนั้นก็อย่างนี้ เมล็ดพืชนั้นได้แก่พระวจนะของพระเจ้า	นี่คือความหมายของเรื่องเปรียบเทียบนั้น "เมล็ดพืชก็คือพระคำของพระเจ้า
ลูกา8:11	ที่ตกตามหนทางได้แก่ คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้ว ก็รับพระวจนะจากใจของเขาเพื่อไม่ให้เชื่อและรอดได้	เมล็ดพืชที่ตกตามถนนหนทางก็คือ คนที่ได้ยินพระคำของพระเจ้า แต่ถูกมารร้ายมาแย่งเอาพระคำนั้นไปจากใจของ
ลูกา8:12		เขา ทำให้เขาไม่เชื่อ ก็เลยไม่รอด
	ซึ่งตกที่หินนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้ว ก็รับพระวจนะนั้นด้วยความเปรมปรีแต่ไม่มีราก เชื่อได้แต่ชั่วคราวเมื่อถูก	เมล็ดพืชที่ตกในดินที่ชั้นล่างเป็นหินก็คือ คนที่ได้ยินพระคำ และรับไว้ทันทีด้วยความดีใจ แต่มีรากที่ไม่ลึก
ลูกา8:13	ทดลองเขาก็หลงเสียไป	จึงเหมือนคนที่เชื่อประเดี๋ยวเดียว เมื่อเกิดความทุกข์ยากในชีวิตก็เลิกเชื่อ
	ที่ตกลงกลางหนามนั้นได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินแล้ว ออกไป และความปรารถนาปรารถมย์ ทรัพย์สมบัติ ความสนุกสนาน	เมล็ดพืชที่ตกอยู่กลางพงหนาม ก็คือคนที่ฟังพระคำของพระเจ้า และรับไว้ แต่เพราะความกังวลใจ หรือเห็นแก่ความ
ลูกา8:14	แห่งชีวิตนี้ก็ปกคลุมเขา ผลของเขาจึงไม่เติบโต	ร่ำรวย หรือความสนุกสนานในชีวิต ทำให้ไม่เกิดผล*
	และซึ่งตกที่ดินดีนั้น ได้แก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินพระวจนะด้วยใจศรัทธา แล้วก็จดจำไว้ จึงเกิดผลโดยความเพียร	เมล็ดพืชที่ตกในดินดี ก็คือคนที่มีจิตใจดีและซื่อสัตย์ เมื่อได้ยินพระคำของพระเจ้า ก็เก็บรักษาไว้ และเกิดผลมากด้วย
ลูกา8:15	ไม่มีผู้ใดเมื่อจุดตะเกียงแล้วเอาภาชนะครอบไว้ หรือวางไว้ได้เพียงตั้งไว้ที่เชิงตะเกียง เพื่อคนทั้งหลายที่เข้ามา จะเห็น	ไม่มีใครจุดตะเกียงแล้วเอาหม้อมาครอบไว้หรือวางไว้ได้เพียงหอรอก แต่เขาจะวางไว้บนเชิงตะเกียง

ลูกา8:16	แสงสว่างได้	จะได้ส่องสว่างให้กับคนที่เข้ามาในบ้าน
	ด้วยว่าไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนไว้จะไม่ปรากฏแจ้ง และไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ซึ่งจะไม่รู้ จะไม่ต้องแพร่พราย	ทุกอย่างที่ซ่อนไว้ได้ยวันนี้ ก็จะถูกค้นพบ ทุกอย่างที่เป็นความลับได้ยวันนี้ ก็จะถูกเปิดเผย
ลูกา8:17	เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจะฟังอย่างไรก็จงเอาใจจดจ่อ เพราะว่าผู้ใดมีอยู่แล้ว จะทรงเพิ่มเติมให้แก่ผู้นั้นอีก แต่ผู้ใด	ถ้าอย่างนั้น ระวังให้ดีว่าคุณจะเป็นผู้ฟังแบบไหน คนที่เข้าใจดีอยู่แล้ว ก็จะเข้าใจมากยิ่งขึ้น ส่วนคนที่ไม่เข้าใจแม้
ลูกา8:18	ไม่มี แม้ซึ่งเขาคิดว่ามีอยู่ นั้น จะทรงเอาไปจากเขา	แต่เรื่องที่เขาคิดว่าเข้าใจอยู่แล้วก็จะไม่เข้าใจไปด้วย
	พระองค์ตรัสว่า ความเชื่อของเจ้าอยู่ที่ไหน	แล้วพระเยซูพูดกับพวกเขาว่า "ความเชื่อของพวกคุณหายไปไหนหมด?" พวกเขาก็กลัวและประหลาดใจ พร้อมกับพูด
ลูกา8:25		กันว่า "คนนี้เป็นใครกัน แม้แต่ลมและคลื่นก็ยังสั่งได้ และมันก็เชื่อฟังด้วย?"
	อย่าเอาอะไรไปใช้ตามทาง เช่นไม้เท้าหรือยามหรืออาหารหรือเงิน	พระองค์สั่งว่า "ไม่ต้องเอาอะไรติดตัวไปเลย ไม่ว่าจะเป็ไม้เท้า ถุงยาม อาหาร เงินหรือเสื้อผ้าสำรอง
ลูกา9:3	และถ้าเข้าไปในเรือนไหนก็จงอยู่เรือนนั้นจนกว่าจะไป	เมื่อเข้าไปอยู่ในบ้านหลังไหนแล้ว ก็ให้อยู่นั้นตลอดจนกว่าจะออกจากเมืองนั้นไป
ลูกา9:4	ผู้ใดไม่ต้อนรับพวกท่านเมื่อท่านออกจากเมืองนั้นจงสะบัดผงคลื่นดินจากเท้าท่านออก ส่อให้เห็นความผิดของเขา	ถ้าเมืองไหนไม่ต้อนรับ ก็ให้ออกจากเมืองนั้นไป แล้วสะบัดฝุ่นออกจากเท้าด้วย เพื่อเป็นการเตือนพวกเขา"
ลูกา9:5	เพราะว่าคนเหล่านั้นนับแต่ผู้ชายประมาณห้าพันคน พระองค์จึงสั่งสาวกเหล่าของพระองค์ว่า จงให้คนทั้งปวงนั่งลง	ขณะนั้นมีผู้ชายอยู่ประมาณห้าพันคน แล้วพระเยซูก็พูดกับพวกศิษย์ว่า "ถ้าฉันไปบอกให้พวกเขานั่งกันเป็นกลุ่มๆ
ลูกา9:14	เป็นหมู่ๆ ราวหมู่ละห้าสิบคน	กลุ่มละประมาณห้าสิบคน"
	ท่านทั้งหลายจงให้คำเหล่านี้เข้าหูของท่าน เพราะว่า บุตรมนุษย์จะต้องถูกอายัดไว้ในมือมนุษย์	ตั้งใจฟังให้ดีในสิ่งที่เราจะบอก บุตรมนุษย์"จะต้องถูกส่งมอบไปให้กับศัตรูของพระองค์
ลูกา9:44	แล้วตรัสกับเขาว่า ถ้าผู้ใดจะรับเด็กเล็กๆคนหนึ่งในนามของเราผู้นั้นก็ได้รับเรา ผู้นั้นก็ได้รับพระองค์ผู้ทรงใช้เรา มา เพราะ	แล้วพูดกับพวกศิษย์ว่า "คนที่ยอมรับเด็กเล็กๆอย่างนี้ เพราะเห็นแก่เรา คนนั้นก็ยอมรับเรา และคนที่ยอมรับเราก็ยอมรับ
ลูกา9:48	ว่าในพวกท่านทั้งหลาย ผู้ใดเป็นผู้น้อยผู้นั้นแหละเป็นผู้ใหญ่	พระองค์ผู้ส่งเรามาด้วย คนที่ต่ำต้อยที่สุดในหมู่พวกคุณนั้นแหละคือคนที่สำคัญที่สุด"
	อย่าห้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ใดไม่เป็นฝ่ายต่อสู้ท่าน ก็เป็นฝ่ายท่านแล้ว	พระเยซูพูดกับยอห์นว่า "อย่าไปห้ามเขาเลย เพราะคนที่ไม่ได้ต่อต้านคุณก็เป็นพวกคุณอยู่แล้ว"
ลูกา9:50	แต่พระองค์ทรงเสี้ยวมาห้ามปรามเขา	แต่พระเยซูหันมาต่อว่าพวกเขา
ลูกา9:55	ชาวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมากแต่คนงานมีน้อยอยู่ เหตุฉะนั้น	พระองค์บอกพวกเขาว่า "พืชผลที่จะให้เก็บเกี่ยวนั้นมี

	พวกท่านจงอ่อนน้อมพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนา ให้ส่งคน	มากมาย แต่มีคนงานน้อย ให้อ่อนน้อมองค์เจ้าชีวิตผู้ดูแลเรื่องการ
ลูกา10:2	งานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์	เก็บเกี่ยวนี้ให้ช่วยส่งคนงานมาเพิ่มขึ้น จะได้ช่วยกันเก็บเกี่ยว
	ไปเถอะดูเถิดเราใช้ท่านทั้งหลายไปดูลูกแกะอยู่ที่ท่ามกลางฝูงสุนัขป่า	ไปเถอะ แต่อย่าลืมนะว่า เราได้ส่งพวกคุณออกไปเหมือนพวกลูกแกะที่อยู่ท่ามกลางฝูงหมาป่า
ลูกา10:3	อย่าเอาได้เงินหรือยาม หรือรองเท้าไป และอย่าคำนับผู้ใดตามทาง	ไม่ต้องเอาถุงเงิน ถุงยาม หรือรองเท้าติดตัวไป และไม่ต้องหยุดทักทายใครเลยในระหว่างทาง
ลูกา10:4	ถ้าจะไปในเรื่องใดๆจงพูดก่อนว่า ให้ความสุขมีแก่เรื่องนี้เถิด	เมื่อเข้าบ้านไหน ก็ให้ช่วยพกร่อนว่า 'ขอให้บ้านนี้อยู่เย็นเป็นสุข'
ลูกา10:5	ถ้าลูกแห่งสันติสุขอยู่ที่นั่น สันติสุขของท่านจะอยู่กับเขา ถ้าหาไม่สันติสุขของท่านจะกลับอยู่กับท่านอีก	ถ้าบ้านนั้นมีคนที่รักความสงบสุขอยู่ พรนั้นก็จะตกเป็นของเขา แต่ถ้าไม่มี พรนั้นก็จะกลับมาอยู่กับคุณอีก
ลูกา10:6	จงอาศัยอยู่ในเรือนนั้น กินและดื่มของซึ่งเขาจะให้นั้น ด้วยว่าผู้ทำงานสมควรจะได้รับค่าจ้างของตนอย่าเที่ยวจากเรือน	เมื่ออยู่บ้านไหน ก็อยู่บ้านนั้นให้ตลอด อย่าย้ายไปย้ายมา เมื่อเขาเอาอะไรมาให้กินและดื่ม ก็กินเลย เพราะคนงานก็
ลูกา10:7	นี่ไปเรือนนั้น	สมควรจะได้รับค่าจ้าง
	ถ้าท่านจะเข้าไปในเมืองใดๆและเขารับรองท่านไว้จงกินของที่เขาดังให้	เมื่อเข้าไปในเมืองไหน เขาเลี้ยงอะไร ก็ให้กินสิ่งนั้น
ลูกา10:8	และจงรักษาคนป่วยในเมืองนั้นให้หาย และแจ้งแก่เขาว่าแผ่นดินของพระเจ้ามาใกล้ท่านทั้งหลายแล้ว	รักษาคนที่ไม่สบายในเมืองนั้น และบอกเขาว่า 'แผ่นดินของพระเจ้า ใกล้มาถึงแล้ว'
ลูกา10:9	ถ้าท่านจะเข้าไปในเมืองใดๆเขาไม่รับรองท่านไว้ จงออกไปที่กลางถนนเมืองนั้นกล่าวว่า	แต่ถ้าเมืองไหน ไม่ต้อนรับคุณ ก็ให้ไปยืนอยู่ที่ถนนแล้วพูดว่า
ลูกา10:10	ถึงแม้ฝูงคลีดินแห่งเมืองของเจ้าทั้งหลายที่ติดอยู่กับเท้าของเรา แต่เจ้าทั้งหลายที่ติดอยู่กับเท้าของเราเราก็สะบัดเป็นที่	แม้แต่ฝุ่นในเมืองนี้ที่ติดเท้าเรา เราก็จะปัดออกให้หมด เพื่อเป็นการเตือนพวกเขา และรู้ไว้ด้วยว่า 'แผ่นดินของพระเจ้า'
ลูกา10:11	แสดงว่า เราไม่เห็นพ้องกับเจ้า แต่เจ้าทั้งหลายจงเข้าใจความนี้เถิดคือแผ่นดินของพระเจ้ามาใกล้แล้ว	ใกล้มาถึงแล้ว'
	เราบอกท่านทั้งหลายว่า โทษของเมืองไซโดมในวันนั้นจะเบากว่าโทษของเมืองนั้น	เราจะบอกให้รู้ว่า ในวันพิพากษา โทษของเมืองนี้จะรุนแรงกว่าโทษของเมืองไซโดม*เสียอีก"
ลูกา10:12	เราได้เห็นซาตาน ตกจากฟ้าเหมือนฟ้าแลบ	พระเยซูตอบว่า "เราเห็นซาตานตกลงมาจากฟ้าเหมือนฟ้าแลบ
ลูกา10:18	ดูเถิด เราได้ให้พวกท่านมีอำนาจเหยียบงูร้ายและแมลงป่อง และมี	เราให้อำนาจพวกคุณ ในการเหยียบงูร้ายและแมลงป่องและให้มีอำนาจเหนือศัตรูทั้งหมดไม่มีอะไรทำร้ายคุณได้

ลูกา10:19	สิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่ท่านได้เลย	
	แต่อย่าอย่าเปรมปรีดีในสิ่งพวกนี้คือที่พวกผีอยู่ได้บังคับของพวกท่าน	แต่อย่าดีใจเพราะพวกผีร้ายเชื่อฟังพวกคุณ แต่ให้ดีใจเพราะชื่อของพวกคุณได้จดไว้บนสวรรค์แล้ว"
ลูกา10:20	แต่จงเปรมปรีดีเพราะชื่อของท่านจดไว้ในสวรรค์	
	พระองค์ทรงเสด็จหลังทอดพระเนตรเหล่าสาวก ตรัสเฉพาะแก่พวกเขาว่า นัยน์ตาทั้งหลายที่ได้เห็นเหตุการณ์ซึ่งพวก	พระเยซูหันมาพูดกับพวกศิษย์เป็นการส่วนตัวว่า "เป็นเกียรติจริงๆสำหรับพวกคุณที่
ลูกา10:23	ท่านได้เห็นก็เป็นสุข	
	เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ผู้เผยพระวจนะหลาย คนและกษัตริย์หลายองค์ปรารถนาจะเห็นซึ่งท่านทั้งหลายเห็นอยู่	เราจะบอกให้รู้ว่า มีพวกผู้พูดแทนพระเจ้า* และพวก กษัตริย์ อยากเห็นอยากได้ยินสิ่งที่พวกคุณเห็นและได้ ยินนี้
ลูกา10:24		แต่พวกเขาที่ไม่ได้เห็นและก็ไม่"ได้ยินด้วย "
	นี้ แต่เขามีได้เคยเห็น และอยากจะได้ยินซึ่งพวกท่านทั้งหลายได้ยินแต่เขามีได้ยิน	มีคนที่เกี่ยวข้องของโมเสสคนหนึ่ง ลูกขึ้นทดสอบพระเยซู เขาถามว่า "อาจารย์ครับ ผมจะต้องทำอย่างไรถึงจะมีชีวิต อยู่
ลูกา10:25		กับพระเจ้าตลอดไป?"
	พระองค์ตรัสว่า เมื่ออธิษฐานจงว่าข้าแต่พระบิดาขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่สักการะขอให้แผ่นดินของพระองค์	พระเยซูบอกว่า "เมื่อพวกคุณอธิษฐาน ให้พูดอย่างนี้ว่า' พระบิดา ขอให้ชื่อของพระองค์เป็นที่เคารพนับถือเสมอ ขอ
ลูกา11:2	มาตั้งอยู่	ให้แผ่นดินของพระองค์มาถึง
	ขอทรงโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายทุกวัน	ขอช่วยให้อาหารที่จำเป็นกับเราในทุกๆวัน
ลูกา11:3	ขอทรงโปรดยกบาปผิดของข้าพระองค์ทั้งหลายด้วยว่าข้าพระองค์ยกความผิดของทุกคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์นั้นขออย่าทรง	ขอช่วยยกโทษให้กับบาปของพวกเราด้วยเหมือนกับที่เรายกโทษให้กับคนอื่นที่ทำบาปต่อเรา ขอช่วยปกป้องเราจาก
ลูกา11:4	นำข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง	การถูกยั่วยวน" "
	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า ผู้ใดในพวกท่านมีมิตรสหายคนหนึ่งและจะไปหามิตรสหายนั้นในเวลาเที่ยงคืนพูดกับเขาว่า	แล้วพระเยซูพูดต่อไปว่า "สมมุติว่ามีเพื่อนมาเยี่ยมคุณ แต่บ้านคุณก็ไม่มีอะไรจะให้เขากินสักอย่าง คุณก็เลยไปหา
ลูกา11:5	เพื่อนเอ๋ยขอให้ฉันยืมขนมปังสักสามก้อนเถิด	เพื่อนอีกคนหนึ่งตอนเที่ยงคืน และร้องเรียกว่า "นี่ เพื่อน ขอยืมขนมปังสักสามก้อนสิ
	เพราะเพื่อนของฉันคนหนึ่งเพิ่งเดินทางมาหาฉันและฉันไม่มีอะไรจะให้เขารับประทาน	พอดีมีเพื่อนมาเยี่ยม แต่ที่บ้านไม่มีอะไรจะให้เขากินเลย"
ลูกา11:6	ฝ่ายมิตรสหายที่อยู่ข้างในจะตอบว่า อย่ารบกวนฉัน	เพื่อนคนนั้นที่อยู่ในบ้านร้องตอบว่า "อย่ายุ่งนำ ประตูก็

	เลย ประตูก็ปิดเสียแล้ว ทั้งพวกลูกก็นอนร่วมเตียงเดียวกับฉันแล้ว	ลงกลอนแล้ว ฉันกับลูกๆก็อยู่บนเตียงนี้ นอนกันหมดแล้ว
ลูกา11:7	ฉันจะลุกขึ้นไปหยิบให้ท่านไม่ได้	จะลุกไปหยิบอะไรให้ไม่ได้แล้ว"
	เราบอกท่านทั้งหลายว่า แม้เขาจะไม่ลุกขึ้นหยิบให้มิตรสหายกัน แต่ว่าเพราะวิงวอนมากเข้า เขาจึงจะลุกขึ้นไปหยิบให้	เราจะบอกให้รู้ว่า ถึงแม้เขาจะไม่ลุกขึ้นมาหยิบให้ เพราะคุณเป็นเพื่อนเขา แต่เขาก็จะลุกขึ้นมาหยิบให้เท่าที่คุณอยาก
ลูกา11:8	ตามที่เขาต้องการ	ได้ เพราะทนคุณตื้อไม่ไหว
	เราบอกท่านทั้งหลายว่าจงขอแล้วจะได้ จงหาแล้วจะพบ จงเคาะแล้วจะเปิดให้แก่ท่าน	เราขอบอกให้รู้ว่า ขอแล้วจะได้ หาแล้วจะพบ เคาะแล้วประตูจะเปิดให้
ลูกา11:9	เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ได้ ทุกคนที่แสวงหาก็คพบ และทุกคนที่เคาะก็จะเปิดให้เขา	เพราะทุกคนที่ขอก็จะได้ ทุกคนที่หาก็คพบ และทุกคนที่เคาะ ประตูก็จะเปิดให้เขา
ลูกา11:10	มีผู้ใดในพวกท่านที่เป็นบิดา ถ้าบุตรขอปลาจะเอามือให้เขาแทนหรือ	มีพ่อคนไหนบ้าง ที่เมื่อลูกขอปลา แล้วจะส่งงูพิษให้แทน?
ลูกา11:11	หรือถ้าขอไข่ จะเอาแมงป่องให้เขาหรือ	หรือเมื่อลูกขอไข่ แล้วจะส่งแมงป่องให้แทน?
ลูกา11:12	เพราะฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนบาปยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาผู้ทรงสถิตย์	ขนาดพวกคุณที่เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีๆ กับลูกของคุณเลย
ลูกา11:13	ในสวรรค์จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้ขอต่อพระองค์	แล้วพระบิดาบนสวรรค์ล่ะ จะไม่ยิ่งพร้อมกว่าหรือ ที่จะให้พระวิญญาณบริสุทธิ์*กับคนที่ขอจากพระองค์"
	เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของตนว่าจะเอาอะไรกิน และอย่ากระวนกระวายถึง	แล้วพระเยซูก็พูดกับพวกศิษย์ว่า "เพราะอย่างนี้ เราถึงขอบอกพวกคุณว่า ไม่ต้องเป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับชีวิตนี้"
ลูกา12:22	ร่างกายของตนว่า จะเอาอะไรนุ่งห่ม	ว่าจะมีอะไรกิน หรือจะมีอะไรสวมใส่หรือเปล่า
	เพราะว่าชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุ่งห่ม	เพราะชีวิตนั้นสำคัญยิ่งกว่าอาหาร และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเสื้อผ้า
ลูกา12:23	จงพิจารณาดูอีกา มันมิได้หว่าน มิได้เกี่ยวและมิได้มียุ้งหรือฉาง แต่พระเจ้ายังทรงเลี้ยงมันไว้ ท่านทั้งหลาย ประเสริฐ	ดูอย่างอีกาสี มันไม่ต้องหว่านหรือเก็บเกี่ยว ไม่มีห้องเก็บของหรือยุ้งฉาง แต่พระเจ้ายิ่งเลี้ยงดูพวกมัน พวกคุณมีค่า
ลูกา12:24	กว่านกมากทีเดียว	มากกว่านกหลายเท่านัก
	มีใครในพวกท่านโดยความกระวนกระวาย อาจต่อชีวิตให้หายวอกออกไปอีกสักศอหนึ่งได้หรือ	กังวลไปทำไม กังวลแล้วทำให้ชีวิตของคุณยืดออกไปได้อีกสักชั่วโมงหรือเปล่าละ? ก็เปล่าเลย
ลูกา12:25	เหตุฉะนั้นถ้าสิ่งเล็กน้อยยังไม่ได้ทำ ท่านยังจะกระวนกระวายถึงสิ่งอื่นทำไมอีกเส่า	ถ้าขนาดเรื่องเล็กน้อยนี้ ยังทำไม่ได้เลย แล้วยังจะไปกังวลเกี่ยวกับเรื่องนั้นเรื่องนี้อีกทำไม
ลูกา12:26	จงพิจารณาดอกไม้วามันวอกเจริญขึ้นอย่างไร มันไม่	ดูอย่างดอกไม้ป่าสิ ว่ามันโตได้ยังไง มันไม่ได้ทำงาน

	ทำงาน มันไม่ปั่นด้ายแต่เราบอกท่านทั้งหลายว่า กษัตริย์ซาโลมอน	และไม่ได้ปั่นด้ายเอง แต่ก็ยังสวยกว่ากษัตริย์ซาโลมอน ในชุดเต็ม
ลูกา12:27	เมื่อบริบูรณ์ด้วยสง่าราศีก็มิได้ทรงเครื่องงามเท่าดอกไม้ชนิดดอกหนึ่ง	ยศเสียอีก
	แม้ว่าพระเจ้าทรงตกแต่งหน้ที่ท่งนาอย่างนั้นซึ่งเป็นผู้ยืนยั้งและรุ่งขึ้นต้องทิ้งในเตาไฟโอ ผู้ที่มีความเชื่อ น้อยพระองค์	ดูอย่างหน้ที่ในท่งพวกนี้สิ พวกมันอยู่แค่วันนี้ พรุ่งนี้ก็ถูกเผาไฟแล้ว แต่พระเจ้ายังตกแต่งให้สวยถึงขนาดนี้ แล้ว นับ
ลูกา12:28	จะทรงตกแต่งท่านมากยิ่งกว่านั้นหนา	ประสาอะไรกับพวกคุณเล่าพระองค์ไม่ยิ่งตกแต่งให้มากกว่าท่งหน้ที่พวกนี้หรือ? พวกคุณนี่ช่างมีความเชื่อ น้อย เสียจริงๆ
	ท่านทั้งหลายอย่าเสาะหาว่าจะกินอะไรดีหรือจะดื่มอะไร อย่ากังวล	เลิกกังวลเกี่ยวกับอาหารได้แล้วว่าจะมีอะไรกินหรือดื่ม
ลูกา12:29	เพราะว่าพวกต่างชาติทั่วโลกเสาะหาสิ่งของทั้งปวงนี้ แต่พระเจ้าบิดาของท่านทั้งหลายทรงทราบแล้วว่าท่าน ต้องการสิ่งนี้	เพราะนั่นเป็นสิ่งที่คนในโลกนี้ที่ไม่รู้จักพระเจ้ากังวลกัน ส่วนคุณ พระบิดาของคุณรู้อยู่แล้วว่า อะไรจำเป็น สำหรับคุณ
ลูกา12:30	แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าแล้ว พระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งเหล่านี้ให้	แต่ให้แสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าก่อน แล้วพระองค์จะ จัดการเรื่องพวกนี้ให้
ลูกา12:31	ใครเป็นต้นเรือนสัตย์ซื่อและฉลาดที่นายได้ตั้งไว้เหนือ พวกคนใช้สำหรับแจกจ่ายอาหารตามเวลา	องค์เจ้าชีวิตจึงตอบว่า? "ใครคือพ่อบ้านที่ชื่อสัตย์และฉลาด ที่นายมอบหมายให้ดูแลและให้อาหารกับคนใช้ คนอื่นๆ
ลูกา12:42		เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้?
	เมื่อนายมาพบเขากระทำอยู่อย่างนั้น บ่าวผู้นั้นก็จะ เป็นสุข	เมื่อเจ้านายเขากลับมาพบว่า เขากำลังทำงานที่ได้รับ มอบหมายอยู่ เขาก็จะได้รับเกียรติ
ลูกา12:43	เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่านายจะต้องเขาไว้ ให้ดูแลบรรดาข้าวยของของท่าน	เราจะบอกให้รู้ว่า เจ้านายจะแต่งตั้งคนใช้คนนั้นให้ดูแล ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของเขา
ลูกา12:44	แต่ถ้าบาวนั้นจะคิดในใจว่า นายคงจะมาช้า แล้วจะตั้ง ต้นโบายตีบ่าวชายหญิงกินและดื่มเมาไป	แต่ถ้าคนใช้คนนั้นคิดในใจว่า "อีกนานกว่าเจ้านายจะ กลับก็เลยเริ่มทุบตีคนใช้ชายหญิงคนอื่นๆและกินดื่มจน เมา
ลูกา12:45	นายของบาวนั้นจะมาในวันที่เขาไม่คิด ในโมงที่เขาไม่รู้ และจะทำโทษเขาถึงสาหัส ทั้งจะขับไล่เขาให้ไปอยู่กับ คนที่	เจ้านายจะกลับมาในวันและเวลาที่เขาไม่คาดคิด แล้ว เขาก็จะถูกตัดเป็นสองท่อน พร้อมกับคนใช้คนอื่นๆที่ไม่ เชื่อฟัง
ลูกา12:46	ไม่สัตย์ซื่อ	
	บาวนั้นที่ได้รู้เจ้านายและมีได้เตรียมตัวไว้มิได้กระทำ ตามเจ้านาย จะต้องเสียมาก	คนใช้ที่ไม่ยอมเตรียมตัวหรือไม่ทำตามสิ่งที่เจ้านายสั่งให้ ทำ จะถูกเขียนอย่างหนัก

ลูคา12:47	แต่ผู้ที่มิได้รับมาก จะต้องเรียนเอาจากผู้นั้นมากและผู้ใดได้รับฝากไว้มาก ก็จะต้องทวงเอาจากผู้นั้นมาก	แต่ถ้าคนใช้ไม่รู้ว่าเจ้านายสั่งให้ทำอะไร ก็จะถูกเขี่ยนน้อยหนอยเมื่อทำผิด พระเจ้าให้ใครมาก คนนั้นก็ต้องคืนมาก
ลูคา12:48		พระเจ้ามอบหมายงานให้ใครมาก พระเจ้าก็คาดหวังว่าเขาจะทำมาก
	พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า ยังมีเศเรฐฐีที่มีคนดันเรือนคนหนึ่ง และมีคนมาฟ้องเศเรฐฐีว่า คนดัน	พระเยซูพูดกับพวกศิษย์ว่า "เศเรฐฐีคนหนึ่งได้จ้างผู้จัดการมาดูแลกิจการของเขา ต่อมามีคนมาฟ้องว่า ผู้จัดการ
ลูคา16:1	เรือนนั้นผลาญสมบัติของท่านเสีย	คนนี้ให้จ่ายเงินทองของเศเรฐฐีอย่างสุรุ่ยสุร่าย
	เศเรฐฐีจึงเรียกคนดันเรือนนั้นมาว่าแก่เขาว่า เรื่องราวที่เราได้ยินเกี่ยวกับเจ้านั้นเป็นอย่างไร จงส่งบัญชีหน้าที	เศเรฐฐีจึงเรียกผู้จัดการคนนั้นมาถามว่า 'เจ้าจะแก้ตัวว่าอย่างไร ในเรื่องที่เราได้ยินมานี้? ไปเอาบัญชีที่เจ้าจัดการอยู่คืนมา
ลูคา16:2	เรือนของเจ้า เพราะว่าเจ้าจะเป็นคนดันเรือนต่อไปไม่ได้	เราไล่เจ้าออกแล้ว'
	คนดันเรือนนั้นคิดในใจว่า เราจะทำอย่างไรดีเพราะนายจะถอดเราเสียจากหน้าที่ดันเรือน จะขุดดินก็ไม่มีกำลัง	ผู้จัดการคนนี้ จึงคิดในใจว่า 'ทำยังไงดี นายกำลังจะไล่ ออก จะไปขุดดินก็ไม่มีแรง จะไปขอรานก็อายเขา
ลูคา16:3	ขอรานก็อายเขา	
	เรารู้แล้วว่าจะทำอย่างไรดี เพื่อเมื่อเราถูกถอดจากหน้าที่ดันเรือนแล้วเขาจะรับเราไว้ในเรือนของเขาได้	อ้อ รู้แล้วว่าทำยังไงดี จะได้มีคนต้อนรับผมเข้าบ้านเขาตอนที่ผมตกงาน'
ลูคา16:4	คนนั้นจึงเรียกลูกหนี้ของนายมาทีละคน แล้วถามคนแรกว่า ท่านเป็นหนี้นายข้าพเจ้ากี่มากน้อย	เขาจึงเรียกลูกหนี้ของนายมาถามทีละคน เขาถามคนแรกว่า 'คุณเป็นหนี้ผมอยู่เท่าไร?'
ลูคา16:5	เขาตอบว่า เป็นหนี้น้ำมันร้อยถัง คนดันเรือนจึงบอกเขาว่า เอาบัญชีของท่านนั่งลงแล้วแก้เป็นห้าสิบถัง เร็วๆ	เขาตอบว่า 'น้ำมันมะกอกร้อยถัง' ผู้จัดการจึงบอกเขาว่า 'นี่ใบกำยืมของคุณ รีบนั่งลงแก้เป็นห้าสิบถังเร็วเข้า'
ลูคา16:6	แล้วเขาก็ถามอีกคนหนึ่งว่า ท่านเป็นหนี้กี่มากน้อย เขาตอบว่า เป็นหนี้ข้าวสาลีร้อยกระสอบ คนดันเรือนจึงบอก	แล้วเขาก็ถามคนที่สองว่า 'คุณเป็นหนี้อยู่เท่าไร?' เขาก็ตอบว่า 'ข้าวสาลีหนึ่งร้อยถัง' ผู้จัดการ จึงพูดกับเขาว่า 'เอาใบกำยืม
ลูคา16:7	จงเอาบัญชีของท่านแก้เป็นแปดสิบ	ยืมนี้ไปแก้เป็นแปดสิบถัง'
	แล้วเศเรฐฐีก็ชมคนดันเรือนธรรมนั้น เพราะเขาได้ทำลดความฉลาด ด้วยว่าคนในดลกนี้ ในพวกเขาเขาใช้สติ	เศเรฐฐีก็ชมผู้จัดการซึ่งโกงคนนี้ว่าเอาตัวรอดเก่ง เพราะคนของโลกลูกนี้ก็เอาตัวรอดในเรื่องอย่างนี้เก่งกว่าคนของพระเจ้า
ลูคา16:8	ปัญญาฉลาดกว่าคนของความสว่างอีก	
	เราบอกท่านทั้งหลายว่าจงกระทำตัวให้มีมิตรสหายด้วยทรัพย์สมบัติธรรม เพื่อเมื่อทรัพย์นั้นเสียไปแล้ว	เราจะบอกให้รู้ว่าจะให้ใช้เงินทองที่มีอยู่ในโลกนี้คบหาเพื่อนไว้ เพราะเมื่อเงินทองหมดไป เพื่อนๆก็จะได้ต้อนรับ

	เขาจะได้	คุณ
ลูกา16:9	ต้อนรับท่านไว้ในที่อาศัยอันถาวรเป็นนิรันดร์	เข้าอยู่ในบ้านที่ถาวรตลอดไป
	คนที่สัจซื่อในของเล็กน้อยจะสัจซื่อในของมากด้วย และคนที่ออสัจซื่อในของเล็กน้อยก็จะออสัจซื่อใน	คนที่ไว้ใจได้ในเรื่องเล็กๆ ก็จะใช้ใจได้ในเรื่องใหญ่ๆ ด้วย แต่คนที่ไว้ใจไม่ได้ในเรื่องเล็กๆ ก็จะใช้ใจไม่ได้ในเรื่อง
ลูกา16:10	ของมากเช่นกัน	ใหญ่ๆ ด้วย
	เหตุฉะนั้นถ้าท่านทั้งหลายไม่สัจซื่อในทรัพย์สมบัติ	ถ้าขนาดทรัพย์สมบัติในโลกนี้ ยังไว้ใจคุณไม่ได้เลย แล้ว
	ธรรม ใครจะมอบทรัพย์สมบัติอันแท้ให้แก่ท่านเล่า	วจะไว้ใจให้คุณดูแลทรัพย์สมบัติเพียงแท้ได้ยังไง?
ลูกา16:11	และถ้าท่านทั้งหลายมิได้สัจซื่อในของของคนอื่น ใคร	ถ้าของของคนอื่น ยังไว้ใจคุณไม่ได้เลย แล้ว ใครจะกล้า
	จะมอบทรัพย์อันแท้ให้เป็นของของท่านเล่า	ให้คุณเป็นเจ้าของอะไรเล่า?
ลูกา16:12	ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าจะซึ่ง	ไม่มีคนใช้คนไหนรับใช้นายสองคนได้ เพราะเขาจะ
	นายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือจะนับถือ	เกลียดนายคนหนึ่ง และรักอีกคนหนึ่ง หรือไม่ก็จะทุเมเท
	นายฝ่าย	ให้กับ
ลูกา16:13	หนึ่งและจะดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านจะปฏิบัติพระ	คนหนึ่ง และจะรังเกียจอีกคนหนึ่ง พวกคุณจะรับใช้
	เจ้าและจะปฏิบัติเงินทองพร้อมกันไม่ได้	พระเจ้า และเงินทองพร้อมๆ กันไม่ได้หรอก"
	พระองค์ตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์อีกว่า จำเป็น	พระเยซูพูดกับพวกศิษย์ว่า "จะมีสิ่งที่มีมายั่วชวนให้คนทำ
	ต้องมีเหตุให้หลงผิด แต่วิบัติแก่ผู้ที่ก่อเหตุให้เกิดความ	บาปเสมอ แต่ความหายนะจะเกิดขึ้นกับคนที่มายั่วชวน
	หลงผิดนั้น	
ลูกา17:1	ถ้าเอาหินไม้แบริ่งผูกคอคนนั้นถ่วงเสียที่ทะเล ก็ดีกว่าให้	ถ้าเขาถูกจับโยนลงไปในทะเล พร้อมกับมีหินไม้แบริ่งล่าม
	เขานำผู้เล็กน้อยเหล่านั้นคนหนึ่งให้หลงผิด	คออยู่ ก็ยังจะดีกว่าได้รับโทษ เพราะชักชวนคนที่ต่ำต้อย
		คน
ลูกา17:2		หนึ่งในพวกนี้ให้ทำบาป
	จงระวังตัวให้ดี ถ้าพี่น้องผิดต่อท่านจงเตือนเขา และถ้า	ระวังตัวไว้ให้ดี ให้ตักเตือนพี่น้องที่ทำบาป และอภัยให้
	เขากลับใจแล้ว จงยกโทษให้เขา	เขาเมื่อเขากลับตัวกลับใจแล้ว
ลูกา17:3	แม้เขาจะผิดต่อท่านวันหนึ่งเจ็ดหน และจะกลับมาหา	ถึงแม้เขาจะทำผิดบาปต่อคุณถึงวันละเจ็ดครั้งก็ตาม แต่
	ท่านทั้งเจ็ดหนนั้น แล้วว่า ฉันกลับใจแล้ว จงยกโทษให้	ถ้าทุกครั้งเขาบอกคุณว่าผมกลับตัวกลับใจแล้ว คว้าก็ให้
	เขาเถิด	ยกโทษเขา
ลูกา17:4	พระองค์ตรัสว่า ถ้าพวกท่านมีความเชื่อเท่าเมล็ดพืช	พระเยซูตอบว่า "แต่คุณมีความเชื่อเล็กเท่าเมล็ด
	เมล็ดหนึ่งท่านก็จะสั่งต้นหมอนนี้ได้ว่า จงถอนขึ้นออก	มัสตาร์ดนี้ คุณก็สั่งให้ต้นหมอนทั้งต้น ถอนรากถอนโคน
	ไปปัก	ไปปลูกอยู่ใน
ลูกา17:6	ในทะเลและมันจะพังท่าน	ทะเลได้แล้ว"
	คงจะมีเวลาหนึ่งเมื่อท่านทั้งหลายจะใคร่เห็นวันของ	แต่พระองค์พูดกับพวกศิษย์ว่า "วันนั้นจะมาถึง เมื่อพวก
	บุตรมนุษย์สักวันแต่จะไม่เห็น	คุณอยากจะได้เห็นวันเวลาของบุตรมนุษย์*สักวันหนึ่ง
		แต่จะ
ลูกา17:22		"ไม่มีโอกาสได้เห็น"

	เขาจะพูดกับท่านทั้งหลายว่า มาดูนี้ หรือไปดูโน่น อย่าออกไปอย่าตามเขา	เมื่อมีคนมาบอกว่า'พระองค์อยู่โน่นโน้ หรือ อยู่ที่นี่' ก็ไม่ต้องออกไปเที่ยวตามหาหรอก
ลูกา17:23	ด้วยว่าเปรียบเหมือนฟ้าแลบ เมื่อแลบออกจากฟ้าข้างหนึ่งก็ส่องสว่างไปถึงฟ้าอีกข้างหนึ่งบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่าง	เพราะเมื่อบุตรมนุษย์มานั้น จะเห็นชัดเหมือนกับสายฟ้าแลบจากท้องฟ้าฟากหนึ่งไปยังอีกฟากหนึ่ง
ลูกา17:24	นั่นแหละในวันของพระองค์	
	ก่อนนั้นจำเป็นที่พระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ และคนยุคนี้อาจจะไม่ยอมรับพระองค์	แต่พระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายอย่างเสียก่อน และคนในยุคนี้อาจปฏิเสธพระองค์
ลูกา17:25	ในสมัยของโนอาห์ เหตุการณ์ได้เป็นมาแล้วอย่างไรในสมัยของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นไปอย่างนั้นด้วย	วันที่พระองค์กลับมา นั้น จะเหมือนกับสมัยของโนอาห์
ลูกา17:26	เขาได้กินและดื่มได้สมรสกัน และได้ยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันนั้นที่โนอาห์ได้เข้าในนาวาและน้ำได้มาท่วม	คนกำลังดื่มกินกันอย่างสนุกสนาน และแต่งงานกัน จนกระทั่งเมื่อโนอาห์เข้าไปในเรือ แล้วน้ำก็ท่วมจนพวกเขาจมน้ำ
ลูกา17:27	ล้างผลาญเขาเสียทั้งสิ้น	ตายกันหมด
	ในสมัยของโลทก็เหมือนกัน เขาได้กินดื่ม ชื้อขาย หวานปลุก ก่อสร้าง	ในสมัยของโลทก็เหมือนกัน คนกำลังกินดื่มกัน ชื้อขายกัน เพาะปลูกกัน ก่อสร้างกัน
ลูกา17:28	แต่ในวันนั้นที่โลทออกไปจากเมื่อโลโดม ไฟกำมะถันได้ตกจากฟ้ามาเผาผลาญเขาเสียทั้งสิ้น	ก็มีไฟและกำมะถันตกลงมาจากท้องฟ้า เผาผลาญทำลายชีวิตผู้คนในเมืองนั้นจนหมด
ลูกา17:29	ในวันที่บุตรมนุษย์จะมาปรากฏก็เป็นเหมือนอย่างนั้น	ในวันที่บุตรมนุษย์กลับมา มันก็จะเป็นอย่างนั้นเหมือนกัน
ลูกา17:30	ในวันนั้นคนที่อยู่บนดาดฟ้าหลังคาตึกและของของเขาอยู่ในตึก อย่าให้เขาลงมาเก็บของคนนั้นไปและคนที่อยู่ใน	ในวันนั้น คนที่อยู่บนหลังคาบ้านอย่าเข้าไปเก็บข้าวของในบ้านเลยหรือคนที่อยู่ในทุ่งนา ก็อย่ากลับไปบ้านเอาอะไรเลย
ลูกา17:31	ทุ่งนาอย่าให้เขากลับมาเหมือนกัน	
	จงระลึกถึงภรรยาของโลทนั้นเถิด	จำเรื่องที่เกิดขึ้นกับเมียของโลทไว้ให้ดี
ลูกา17:32	ผู้ใดอุตสารให้เขาชีวิตของตนรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะสู้เสียชีวิตผู้นั้นจะได้รอดชีวิตแต่ผู้ใดจะสู้เสียชีวิตผู้นั้นจะ	คนที่พยายามจะรักษาชีวิตไว้ ก็จะเสียไป แต่คนที่ยอมเสียสละชีวิต ก็จะรักษาไว้ได้
ลูกา17:33	ได้ชีวิตรอด	
	เราบอกท่านทั้งหลายว่าในคืนวันนั้นจะมีชายสองคนนอนในที่นอนอันเดียวกัน จะทรงรับคนหนึ่งจะทรงละคนหนึ่ง	เราจะบอกให้รู้ว่า ในคืนนั้นเอง สองคนทีนอนอยู่บนเตียงเดียวกัน คนหนึ่งจะถูกรับไป และอีกคนหนึ่งจะถูกทิ้งไว้
ลูกา17:34	ผู้หญิงสองคนจะไม่แบ่งด้วยกัน จะทรงรับเอาไปคนหนึ่ง ทรงละไว้คนหนึ่ง	หญิงสองคนที่กำลังไม่แบ่งอยู่ด้วยกัน จะถูกรับไปคนหนึ่ง และถูกทิ้งไว้คนหนึ่ง"

ลูกา17:35	สองคนจะอยู่ในทุ่งนา จะทรงเอาไปคนหนึ่ง ทรงละไว้คนหนึ่ง	พวกศิษย์จึงถามพระองค์ว่า "อาจารย์ มันจะเกิดขึ้นที่ไหนครับ"
ลูกา17:36	เขาจึงทูลพระองค์ว่า จะเกิดขึ้นที่ไหนพระองค์เจ้าข้า พระองค์ตรัสว่าซากศพอยู่ที่ไหนฝูงแร้งก็จะตอมกันอยู่ที่นั่น	พระองค์จึงตอบว่า "ซากศพอยู่ที่ไหน ฝูงแร้งก็จะอยู่ที่นั่น"
ลูกา17:37	พระองค์จึงทรงพาสาวกสิบสองคนไปแล้วตรัสกับเขาว่า ดูเถิดเราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มและจะสำเร็จตาม	พระเยซูได้พาศิษย์เอก*ทั้งสิบสองคนปลีกตัวออกมาข้างๆ และพูดกับพวกเขาว่า "ฟังให้ดีนะ พวกเราจะขึ้นไป"
ลูกา18:31	สารพัดซึ่งเหล่าผู้เผยพระวจนะได้เขียนไว้ว่าด้วยบุตรมนุษย์	เมืองเยรูซาเล็ม ทุกอย่างที่คุณผู้พูดแทนพระเจ้า*ได้เขียนไว้ เกี่ยวกับบุตรมนุษย์*จะเกิดขึ้นที่
	ด้วยว่าบุตรมนุษย์นั้นจะต้องถูกอายัดไว้กับคนต่างชาติ และเขาเยาะเย้ยท่านกระทำหยาบคายแก่ท่านถ่มน้ำลายรดท่าน	เขาจะถูกส่งตัวให้กับพวกคนที่ไม่ใช่ยิว* พวกนั้นจะหัวเราะเยาะดูถูกและถ่มน้ำลายรดเขา
ลูกา18:32	เขาจะโบยตีและฆ่าท่านเสีย แล้วในวันที่สามท่านจะเป็นขึ้นมาใหม่	คนเหล่านั้นจะเขียนตีและฆ่าเขา แต่ในวันที่สาม เขาจะฟื้นขึ้นจากความตาย"
ลูกา18:33	ฝ่ายเหล่าสาวกมิได้เข้าใจในสิ่งเหล่านั้นเลย และคำนั้นเป็นข้อความลึกลับแก่เขา และเขาไม่รู้เนื้อความซึ่งพระองค์ตรัส	แต่พวกศิษย์ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์พูดเลย เพราะความหมายของมันถูกแอบซ่อนไปจากพวกเขา พวกเขา ก็เลย
ลูกา18:34		ไม่รู้ว่าพระองค์พูดถึงเรื่องอะไร
	เมื่อคนทั้งหลายกำลังฟังอยู่พระองค์จึงตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์นั้นว่า	ขณะที่ฝูงชนกำลังฟังอยู่นั้น พระเยซูก็ได้หันไปพูดกับพวกศิษย์ว่า
ลูกา20:45	จงระวังพวกธรรมาจารย์ให้ดี ผู้ที่ชอบสวมเสื้อยาวเดินไปมา ชอบให้คนค้ำบกลางตลาด ชอบที่อันมีเกียรติในธรรม	ระวังพวกครูสอนกฎปฏิบัติให้ดี พวกนี้ชอบใส่เสื้อคลุมยาวๆเดินอวดไปอวดมา ให้คนค้ำบตามท้องตลาดและชอบ
ลูกา20:46	ศาลาในการเลี้ยง	นั่งในที่สำคัญๆในที่ประชุม*และที่หัวโต๊ะในงานเลี้ยง
	เขามักรีบเอาเรือนของหญิงม่าย และสร้างอิฐฐานเสียยี่ดยาว เขาทั้งหลายนั้นจะต้องมีโทษหนักยิ่งนัก	พวกเขามักจะโกงเอาบ้านของหญิงม่าย และแก่งอิฐฐานชะยี่ดยาวเพื่ออวดคน คนพวกนี้จะต้องถูกลงโทษอย่างหนัก"
ลูกา20:47	จงไปเตรียมบิสดกให้เราทั้งหลายกิน	พระเยซูบอกเปโตรกับยอห์นว่า "ไปเตรียมอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อย*ให้พวกเรากินกัน"
ลูกา22:8	ดูเถิด เมื่อท่านจะเข้าไปในกรุงก็จะมีชายคนหนึ่งทูนหม้อน้ำมาพบท่าน	พระองค์ตอบว่า "ให้เข้าไปในเมือง แล้วพวกคุณจะเห็นชายคนหนึ่งแบกหม้อน้ำอยู่ ให้ตามเขาเข้าไปในบ้านหลังหนึ่ง"
ลูกา22:10	เขาจะเข้าเรือนไหน จงตามเขาไปในเรือนนั้น	

	จงพูดกับเจ้าของเรือนว่า พระอาจารย์ให้ถามท่านว่า ห้องที่เราจะบิณฑบาตกับเหล่าสาวกของเราได้นั้นอยู่ที่ไหน	ให้บอกกับเจ้าของบ้านนั้นว่า 'อาจารย์ ถามว่า ห้องที่เราจะใช้กินอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อย กับพวกศิษย์อยู่ที่
ลูกา22:11	เจ้าของเรือนจะชี้ให้ท่านเห็นห้องใหญ่ชั้นบนที่ตกแต่งไว้แล้ว ที่นั่นแหละจงจัดเตรียมไว้เถิด	เขาก็พาคุณขึ้นไปดูห้องใหญ่ชั้นบน ที่ตกแต่งไว้เรียบร้อยแล้ว ก็ให้คุณเตรียมอาหารที่ห้องนั้น"
ลูกา22:12	เขาทั้งสองจึงไปและพบเหมือนคำที่พระองค์ได้ตรัสแก่เขา แล้วได้จัดเตรียมบิณฑบาตไว้พร้อม	พวกเขา ก็ไป และมันก็เป็นไปตามที่พระเยซูบอกทุกอย่าง พวกเขาจึงเตรียมอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อยที่นั่น
ลูกา22:13	เรามีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะกินบิณฑบาตกับพวกท่านก่อนเราจะต้องทรทุกซ์ทรมาน	แล้วพูดว่า "เราอยากจะทำอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อยมือนี้กับพวกคุณมาก ก่อนที่เราจะถูกทรมาน
ลูกา22:15	ด้วยเราบอกท่านทั้งหลายว่าเราจะไม่กินบิณฑบาตนี้จนกว่าจะสำเร็จความ	เราจะบอกให้รู้ว่า เราจะไม่กินอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อยนี้อีก จนกว่าความหมายที่แท้จริงของเทศกาลวัน
ลูกา22:16	หมายของบิณฑบาตนั้นในแผ่นดินของพระเจ้า	ปลดปล่อยนี้จะสำเร็จครบถ้วนในแผ่นดินของพระเจ้า"
	พระองค์ทรงหยิบถ้วยโมทนาพระคุณตรัสว่า จงรับถ้วยนี้แบ่งกันดื่ม	แล้วพระองค์ก็ยกถ้วยขึ้นมาและขอบคุณพระเจ้า พร้อมพูดว่า "รับถ้วยนี้ไปแบ่งกันดื่ม"
ลูกา22:17	เพราะว่าเราบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่ดื่มน้ำผลไม้แห่งเถาองุ่นต่อไป	เราจะบอกให้รู้ว่า เราจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นอีกจนกว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะมา"
ลูกา22:18	อีกจนกว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะมา	
	พระองค์ทรงหยิบขนมปัง โมทนาพระคุณแล้วหักส่งให้แก่เขาทั้ง	หลังจากนั้นพระองค์ก็หยิบขนมปังขึ้นมา ขอบคุณพระเจ้า พร้อมหักส่งให้พวกเขา พระองค์พูดว่า "นี่คือร่างกายของ
ลูกา22:19	หลายตรัสว่านี่เป็นกายของเราจงกระทำอย่างนี้เพื่อเป็นการระลึกเรา	เรา ที่ได้ให้กับพวกคุณ ให้ทำอย่างนี้เพื่อเป็นการระลึกถึงเรา
	ถ้วยนี้ซึ่งเทออกเพื่อท่านทั้งหลายเป็นคำสำคัญใหม่โดยโลหิตของเรา	เมื่อพวกเขา กินอาหารเย็นเสร็จแล้ว พระองค์ก็หยิบถ้วยขึ้นมาทำเหมือนเดิม แล้วพูดว่า "นี่เป็นเลือดของเรา ที่ได้หลัง
ลูกา22:20		ไหลออกมาเพื่อคุณ พระเจ้าได้ทำสัญญาขึ้นใหม่กับพวกคุณด้วยเลือดนี้"
	ดูเถิดมือของผู้ที่จะอายัดเราไว้ก็อยู่บนโต๊ะกับเรา	พระเยซูพูดว่า "คนที่จะหักหลังเรา ก็นั่งอยู่ในโต๊ะนี้กับเราด้วย
ลูกา22:21	เพราะบุตรมนุษย์จะเสด็จไปเหมือนได้ทรงดำริไว้แต่ก่อนแล้ว แต่วิบัติ	บุตรมนุษย์*จะต้องตายตามที่พระเจ้าได้กำหนดไว้แล้วล่วงหน้า แต่คนที่หักหลังพระองค์นี้ น่าอับอายที่สุด"
ลูกา22:22	แก่ผู้คนที่อายัดพระองค์ไว้	

	พระองค์ตรัสแก่เขาว่า กษัตริย์ของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าเหนือเขานั้นเขาเรียกว่าเจ้านุญนายคุณ	พระเยซูบอกว่า "พวกกษัตริย์ของคนต่างชาติ ชอบออกคำสั่งประชาชนของเขาไปทั่ว ส่วนพวกนั้นที่มีอำนาจ ก็ชอบให้
ลูกา22:25		คนเรียกว่า "ผู้ทำ
	แต่พวกท่านจะหาเป็นอย่างนั้นไม่ผู้ใดในพวกท่านที่เป็นใหญ่ที่สุดให้ผู้นั้นเป็นเหมือนผู้เยาว์ที่สุด และผู้ใดเป็นนาย	แต่พวกคุณต้องไม่เป็นเช่นนั้นในพวกคุณ คนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดควรจะเป็นเหมือนเด็กที่สุดคนที่ เป็นหัวหน้าควรจะเป็น
ลูกา22:26	ให้ผู้นั้นเป็นเหมือนคนรับใช้	
	ด้วยว่าใครเป็นใหญ่กว่าผู้ที่นั่งโต๊ะหรือผู้เดินโต๊ะผู้ที่นั่งผู้ที่นั่งโต๊ะมิใช่หรือ แต่เราอยู่กลางท่านทั้งหลายเหมือนกัน	ใครใหญ่กว่ากันคนที่นั่งโต๊ะหรือคนที่ยืนรับใช้คนนั่งไม่ใช่หรือ แต่เราอยู่ท่ามกลางพวกคุณเหมือนกับคนรับใช้
ลูกา22:27	ฝ่ายท่านทั้งหลายเป็นคนที่ได้อยู่กับเราในเวลาที่เรากถูกทดลอง	ตลอดเวลาที่ผ่านมา เมื่อเรากถูกข่มเหง พวกคุณยืนเคียงข้างเราเสมอ
ลูกา22:28	และพระบิดาได้ทรงจัดเตรียมแผ่นดินมอบให้แก่เรา อย่างไรก็ตามเราก็จัดเตรียมมอบอะไรให้แก่ท่านทั้งหลายเหมือนกัน	เราก็จะให้พวกคุณปกครองเป็นกษัตริย์ เหมือนกับที่พระบิดาของเราให้เราเป็นกษัตริย์
ลูกา22:29	คือท่านทั้งหลายจะนั่งบนที่นั่งพิพากษาพวกอิสราเอลสิบสองเผ่า	เพื่อพวกคุณ จะได้ดื่มกินกับเราในแผ่นดินของเรา และพวกคุณได้นั่งบนบัลลังก์ตัดสินชนชาติอิสราเอล*สิบสองตระกูล
ลูกา22:30	ซีโมน ซีโมนเอ๋ยดูเถิดซาตานได้ขอพวกท่านไว้เพื่อจะผัดรอนเหมือนผัดข้าวสาลี	ซีโมน*เอ๋ย ซีโมน ฟังให้ดี ซาตานได้ขอพวกคุณแต่ละคนไปผัดรอนเหมือนข้าวเปลือก
ลูกา22:31	แต่เราได้อธิษฐานเผื่อตัวท่าน เพื่อความเชื่อของท่านไม่ขาดและเมื่อท่านได้หันกลับแล้วจงชูกำลังพี่น้องทั้งหลายของท่าน	แต่ ซีโมนเอ๋ย เราได้อธิษฐานให้คุณมีความเชื่อที่มั่นคงและเมื่อคุณหันกลับมาหาเราแล้ว ก็ให้ช่วยเหลือพี่น้องคนอื่น ๆ
ลูกา22:32		ให้ตั้งมั่นคงในความเชื่อด้วย"
	ฝ่ายท่านจึงทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์พร้อมแล้วที่จะไปกับพระองค์ ถึงจะติดคุกหรือถึงความตายก็ดี	เปโตรบอกว่า "ผมพร้อมที่จะติดคุกและตายพร้อมกับอาจารย์ครับ"
ลูกา22:33	พระองค์ตรัสว่าเปโตรเอ๋ย เราจะบอกท่านว่าวันนี้ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธว่าไม่รู้จักเราถึงสามครั้ง	พระองค์ตอบว่า "เปโตร เราจะบอกให้รู้ว่าคืนนี้ก่อนไก่ขัน คุณจะพูดว่าไม่รู้จักเราถึงสามครั้ง"
ลูกา22:34	เมื่อเราได้ใช้ท่านทั้งหลายออกไปโดยไม่มียูเงินไม่มียาม ไม่มีรอง	พระเยซูถามพวกศิษย์เอกว่า "แล้วตอนที่เราส่งพวกคุณออกไป โดยไม่มีกระเป๋าเงิน ถุงยาม และรองเท้า
ลูกา22:35	เท้า ท่านขัดสนสิ่งใดบ้างหรือ	พวกคุณขาดแคลนอะไรกันหรือเปล่า?"
	พระองค์ตรัสว่าแต่เดี๋ยวนี้ใครมีเงินให้เอาไปด้วย	พระองค์พูดว่า "แต่ตอนนี้ คนที่มีกระเป๋าเงิน หรือถุงยาม

	และยามก็ให้เอาไปเหมือนกัน และถ้าผู้ใดที่ไม่มีดาบก็ให้ขายเสื้อ	ก็ให้เอาติดตัวไปด้วย
ลูกา22:36	คลุมของตนไปซื้อดาบ	และถ้าใครไม่มีดาบ ก็ให้เอาเสื่อผ้าไปขาย แล้วไปซื้อดาบซะ
	ด้วยเรบอกท่านทั้งหลายว่า พระวจนะซึ่งเขียนไว้แล้วนั้นต้องสำเร็จในเรา คือที่ว่า ท่านถูกนับเข้ากับคนอธรรม	ที่เราบอกให้ทำอย่างนี้ก็เพราะว่า มีข้อพระคัมภีร์
ลูกา22:37	เพราะว่าคำพยากรณ์ที่เล็งถึงเรานั้นจะสำเร็จ	เขียนไว้ว่า "เขาถูกนับเป็นฆาตกรคนหนึ่งด้วย" ซึ่งหมายถึงตัวเราเอง และมันก็จะเป็นอย่างจริงตามนั้นในไม่ช้านี้"
	นอนหลับทำไม จงลุกขึ้นอธิษฐานเพื่อท่านจะไม่ต้องถูกการทดลอง	พระองค์จึงพูดว่า "ทำไมยังนอนกันอยู่อีก ลุกขึ้นมาอธิษฐานสิ จะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของสิ่งชั่วร้าย"
ลูกา22:46	แต่พระเยซูตรัสถามเขาว่า ยูดาส ท่านจะมอบบุตรมนุษย์ด้วยการจูบหรือ	พระเยซูจึงถามยูดาสว่า "ยูดาส คุณหักหลังบุตรมนุษย์ด้วยการจูบหรือ?"
ลูกา22:48	แต่พระเยซูตรัสว่า พอเสียทีเถอะ และพระองค์ทรงถูกต้องไปหุคนนั้นแหละให้เขาหาย	ห้ามว่า "พอแล้ว" แล้วพระองค์ก็ได้จับหุคนนั้นและรักษาให้เหมือนเดิม
ลูกา22:51	พระองค์ตรัสกับเขาว่า เมื่อเดินมาที่ท่านได้ตอบกันถึงเรื่องอะไร เขาก็หยุดยืนหน้าเศรำ	พระเยซูจึงถามว่า "พวกคุณกำลังเดินคุยกันเรื่องอะไรหรือ?"
ลูกา24:17	พระองค์ตรัสถามเขาว่า เหตุการณ์นั้นอะไร เขาจึงตอบพระองค์ว่า เหตุการณ์เรื่องพระเยซูชาวนาซาเร็จผู้เป็นผู้เผย	พระเยซูจึงตอบไปว่า "เกิดอะไรขึ้นหรือ?" พวกเขาจึงตอบว่า "ก็เรื่องที่เกิดกับเยซูชาวนาซาเร็จไง เขาเป็นผู้พูดแทน
ลูกา24:19	พระวจนะ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชในการทำงานและในถ้อยคำจำเพาะพระเจ้า	พระเจ้า ในสายตาของพระเจ้าและคนทั้งปวงเห็นว่าเยซูเป็นคนที่มฤทธิ์เดชมากทั้งในด้านคำพูดและการกระทำ
	พระองค์ตรัสแก่สองคนนั้นว่า โอ คนเขลา และมีใจเฉื่อยในการเชื่อบรรดาคำซึ่งพวกผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้	แล้วพระเยซูก็พูดว่า "ทำไมพวกคุณถึงได้โง่งอย่างนี้ ไม่ยอมเชื่อสิ่งที่ผู้พูดแทนพระเจ้าบอก?"
ลูกา24:25	จำเป็นซึ่งพระคริสต์จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างนั้นแล้วเข้าไปในพระสิริของพระองค์มิใช่หรือ	ก่อนที่พระคริสต์*จะได้รับสง่าราศีนั้น พระองค์จะต้องทนทุกข์ทรมานก่อนมิใช่หรือ?"
ลูกา24:26	พระองค์จึงทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระองค์ทุกข้อให้เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ	แล้วพระเยซูก็เริ่มอธิบายข้อพระคัมภีร์ต่างๆที่พูดถึงพระองค์จนหมดเกลี้ยง เริ่มตั้งแต่โมเสส ตลอดไปจนถึงผู้พูดแทน
ลูกา24:27		พระเจ้าทุกคน
	ท่านทั้งหลายวุ่นวายใจทำไม เหตุไฉนความคิดสันทะห์จึงบังเกิดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย	พระเยซูจึงพูดว่า "ตกใจทำไม? ทำไมขี้สงสัยอย่างนี้?"
ลูกา24:38	จงดูมือของเราและเท้าของเราว่าเป็นของเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าฝีมือมีเนื้อและกระดูกเหมือนท่าน	ดูมือและเท้าของเราสิ นี่เป็นตัวเราจริงๆ ไม่เชื่อลองจับดู จะได้ว่าไม่ใช่ผี เพราะผีไม่มีเนื้อไม่มีกระดูกอย่างที่คน

	เห็นเรา	เห็น
ลูกา24:39	มีอยู่นั้น	เรามีหรือ"
	เมื่อตรัสอย่างนั้นแล้วพระองค์ทรงสำแดงพระหัตถ์และพระบาทให้เขาเห็น	เมื่อพูดเสร็จ พระองค์ก็ยื่นมือและเท้าให้พวกเขาดู
ลูกา24:40	เมื่อเขาทั้งหลายยังไม่ปลงใจเชื่อ เพราะเป็นเรื่องน่าย็นคืออย่างเหลือเชื่อและกำลังประหลาดใจอยู่ พระองค์จึงตรัสถาม	พวกศิษย์ตีใจและแปลกใจมาก ไม่อยากเชื่อว่าเป็นจริงแล้วพระเยซูก็ถามขึ้นว่า "มีอะไรกันบ้าง?"
ลูกา24:41	เขาว่า พวกท่านมีอาหารกินที่นี่บ้างหรือ	
	พระองค์ตรัสกับเขาว่า นี่เป็นถ้อยคำของเรา ซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลาย เมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาคำที่	แล้วพระองค์ก็พูดกับพวกเขาว่า "แต่ก่อนตอนที่เรายูกับพวกคุณ เราได้บอกแล้วว่า ทุกเรื่องที่ได้เขียนไว้เกี่ยวเราในกฎ
ลูกา24:44	เขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของโมเสสและในหมวดผู้เผยพระวจนะและในหมวดสดุดีกล่าวถึงเรานั้นจำเป็น	ปฏิบัติของโมเสส ในหนังสือของพวกผู้พูดแทนพระเจ้า และในหนังสือสดุดี จะต้องเกิดขึ้นตามนั้น"
	จะต้องสำเร็จ	
	พระองค์ตรัสกับเขาว่า มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทรมานและทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย	พระองค์บอกพวกเขาว่า "พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า พระคริสต์*จะต้องทนทุกข์ทรมาน และจะฟื้นขึ้นมาจากความตาย
ลูกา24:46	ในวันที่สาม	ในวันที่สาม
	และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาปตั้งต้นที่เยรูซาเล็ม	เรื่องการกลับตัวกลับใจเพื่อจะได้รับการอภัยโทษจากบาป จะต้องได้รับการประกาศในนามของเราให้กับคนทุกชาติรู้
ลูกา24:47		โดยเริ่มจากเมืองเยรูซาเล็มก่อน
	ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น	พวกคุณจะต้องเป็นพยานเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ที่คุณเห็น
ลูกา24:48	และดูเถิด เราจะส่งซึ่งพระบิดาของเราทรงสัญญาขึ้นมาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงจน	แล้วเราจะส่งพระวิญญาณมาให้ เป็นพระวิญญาณที่พระบิดาของเราได้สัญญาว่าจะให้กับพวกคุณ แต่พวกคุณต้องคอย
ลูกา24:49	กว่าท่านจะได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน	อยู่ในเมืองเยรูซาเล็มก่อน จนกว่าจะได้รับฤทธิ์อำนาจนั้นจากสวรรค์"
	3.3 ผู้ฟัง: ฟาริสี ธรรมจารย์	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา พระองค์ตรัสแก่เขาว่า ไฉนท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่างนี้	แต่พระเยซูรู้ถึงความคิดเหล่านั้น ก็เลยตอบพวกเขาไปว่า "ทำไมคุณถึงคิดอย่างนั้น?"
ลูกา5:22	ที่จะว่าบาปทั้งปวงของเจ้าได้รับอภัยแล้ว และจะว่าลูก	ระหว่างพูดว่า 'บาปของคุณได้รับการอภัยแล้ว' หรือ 'ลูก

	ขึ้นเดินไปเกิด นั้น ช่างไหนจะง่ายกว่ากัน	ขึ้นเดิน' อย่างไหนจะง่ายกว่ากัน
ลูกา5:23	แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้	แต่เพื่อจะให้พวกคุณรู้ว่า ในโลกนี้ บุตรมนุษย์'มีสิทธิ์ที่จะให้อภัยบาปได้" แล้วพระองค์จึงพูดกับชายที่เป็นอัมพาตว่า
ลูกา5:24	พระเยซูตรัสตอบเขาว่า คนเจ็บต้องการหมอแคคนสบายไม่ต้องการ	เราขอส่งคุณให้ลุกขึ้น เก็บเปเลแล้วกลับบ้านไปเถอะ
ลูกา5:31	เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าตัวเองชอบธรรม แต่มาเพื่อเรียกคนที่พวกท่านว่านอกรีตให้กลับใจเสียใจ	เราไม่ได้มาเพื่อเรียกคนที่ถูกต้องดั่งงามอยู่แล้ว แต่เรามาเพื่อที่จะเรียกพวกคนบาปให้กลับตัวกลับใจ"
ลูกา5:32	ฝ่ายพระเยซูตรัสแก่เขาว่า ท่านจะให้สหายของเจ้าบ่าวอดอาหาร เมื่อเจ้าบ่าวยังอยู่กับเขากระนั้นหรือ	พระเยซูพูดกับเขาเหล่านั้นว่า "เพื่อนเจ้าบ่าวจะอดอาหารตอนที่เลี้ยงฉลองอยู่กับเจ้าบ่าวได้หรือ?"
ลูกา5:34	แต่จะมีวันหนึ่งเจ้าบ่าวจะต้องจากสหายไป ในวันนั้นสหายจะถืออดอาหาร	แต่เมื่อถึงวันนั้น ที่เจ้าบ่าวต้องถูกพาไปจากพวกเขา ตอนนั้นแหละพวกเขาจะถือศีลอดอาหาร"
ลูกา5:35	พระองค์ยังตรัสคำเปรียบข้อหนึ่งแก่เขาว่า ไม่มีผู้ใดฉีกท่อนผ้าจากเสื้อใหม่มาปะเสื้อเก่า ถ้าทำอย่างนั้นเสื้อใหม่นั้นจะ	พระองค์เล่าเรื่องเปรียบเทียบนี้ให้ฟัง "ไม่มีใครที่จะฉีกผ้าจากเสื้อใหม่ไปปะรูเสื้อเก่าหรอก เพราะถ้าทำอย่างนั้น
ลูกา5:36	ขาดฉีกไปทั้งท่อนผ้าที่เอามาจากเสื้อใหม่นั้นก็จะไม่สมกับเสื้อเก่าด้วย	เสื้อใหม่ก็จะฉีกขาดและชิ้นผ้าใหม่ก็เข้ากันไม่ได้กับเสื้อเก่า
	ไม่มีผู้ใดเอาน้ำองุ่นหมักใหม่มาใส่ถุงหนังเก่า ถ้าทำอย่างนั้นน้ำองุ่นหมักจะทำให้ถุงหนังเก่าขาดไปและน้ำองุ่นจะรั่ว	แล้วก็ไม่มีใครที่จะเอาเหล้าองุ่นหมักใหม่ไปใส่ไว้ในถุงหนังเก่าหรอก ถ้าทำอย่างนั้นเหล้าองุ่นใหม่จะทำให้ถุงหนัง
ลูกา5:37	ถุงหนังก็จะเสียไปด้วย	นั่นแตก เหล้าก็จะไหลออกมาหมดและถุงหนังก็จะพังไปด้วย
	แต่น้ำองุ่นหมักใหม่ต้องใส่ในถุงหนังใหม่	แต่เหล้าองุ่นหมักใหม่ต้องใส่ในถุงหนังใหม่
ลูกา5:38	ไม่มีผู้ใดเมื่อกินเหล้าองุ่นเก่าแล้ว จะอยากได้น้ำองุ่นหมักใหม่เพราะเขาย่อมว่า ของเก่ามันดีแล้ว	ไม่มีใครที่ดื่มเหล้าองุ่นเก่าแล้วยังอยากดื่มเหล้าองุ่นใหม่อีก เพราะเขาจะบอกว่า เหล้าองุ่นเก่ามันต้องดีกว่าอยู่แล้ว"
ลูกา5:39	พระเยซูตรัสว่า ท่านทั้งหลายยังไม่ได้อ่านเรื่องนี้หรือที่ดาวิดได้กระทำเมื่ออดอยาก ทั้งท่านและพรรคพวกด้วย	พระเยซูตอบว่า"ไม่เคยอ่านเรื่องที่ดาวิดทำหรือ ตอนที่เขากับคนของเขาหิว?"
ลูกา6:3	คือท่านได้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า และรับประทานขนมปังหน้าพระพิตร ทั้งให้พรรคพวกด้วย ซึ่งกฎหมาย	เขาเข้าไปในบ้านของพระเจ้า หยิบขนมปังที่ถวายให้กับพระเจ้าแล้วเอามากิน และส่งให้กับคนของเขากินด้วยซึ่งถือ
ลูกา6:4	ห้ามใครรับประทานเว้นแต่พวกปุโรหิตเท่านั้น	ว่าผิด เพราะขนมปังนี้คนธรรมดากินไม่ได้นอกจากจะเป็นพวกนักบวชเท่านั้น"

	พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า บุตรมนุษย์เป็นเจ้าของนายเหนือวันสะบาโต	พระเยซูบอกพวกฟาริสีว่า "บุตรมนุษย์" เป็นนายเหนือกฎต่างๆของวันหยุดทางศาสนา"
ลูกา6:5	พระองค์ตรัสว่า เจ้านี้คนหนึ่งมีลูกหนี้สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้เงินห้าร้อยเหรียญเดนาเรียน อีกคนหนึ่งเป็นหนี้เงิน	พระเยซูพูดว่า "มีคนปล่อยเงินกู้คนหนึ่ง มีลูกหนี้อยู่สองคน คนหนึ่งเป็นหนี้ห้าร้อยเหรียญเงิน*และอีกคนหนึ่ง
ลูกา7:41	ห้าสิบบเหรียญ	เป็นหนี้ห้าสิบบเหรียญเงิน
	เมื่อเขาไม่มีอะไรจะใช้หนี้แล้วท่านจึงโปรดยกหนี้ให้เขาทั้งสองคน ในสองคนนั้น คนไหนจะรักนายมากกว่ากัน	แต่ทั้งสองไม่มีเงินใช้หนี้ เจ้านี้ก็เลยยกหนี้ให้ทั้งสองคน คุณคิดว่าคนไหนจะรักเจ้านี้คนนี้นี้นมากกว่ากัน?"
ลูกา7:42	พระองค์เหลียวหลังดูผู้หญิงคนนั้นและตรัสแก่ซีโมนว่า ท่านเห็นผู้หญิงนี้หรือ เราได้เข้ามาในบ้านของท่าน ท่านมิได้	แล้วพระเยซูจึงหันไปมองหญิงคนนั้น และพูดกับซีโมนว่า "เห็นผู้หญิงคนนี้ไหม?
ลูกา7:44	ให้น้ำล้างเท้าของเรา แต่นางได้เอาน้ำตาชำระเท้าของเรา และได้เอาผมของตนเช็ด	เรามาบ้านคุณ คุณก็ไม่ได้เอาน้ำมาล้างเท้าเรา แต่เธอกลับใช้น้ำตาล้างเท้าเรา และเอาผมของเธอเช็ดจนแห้ง
	ท่านมิได้จูบเรา แต่ผู้หญิงนี้ตั้งแต่เรามามิได้หยุดจูบเท้าของเรา	คุณไม่ได้จูบต้อนรับเรา แต่เธอไม่ได้หยุดจูบเท้าเราเลย ตั้งแต่เข้ามา
ลูกา7:45	ท่านมิได้เอาน้ำมันชะโลมศีรษะเรา แต่นางได้เอาน้ำมันหอมชโลมเท้าของเรา	คุณไม่ได้เอาน้ำมันใส่หัวของเรา แต่เธอเอาน้ำหอมเทใส่เท้าของเรา
ลูกา7:46	เหตุฉะนั้นเราบอกท่านว่าความผิดบาปของนางซึ่งมีมากได้โปรดยกเสียแล้วเพราะนางรักมาก แต่ผู้ที่ได้รับการยกโทษ	เราจะบอกให้รู้ว่า ที่เธอแสดงความรักมากขนาดนี้ ก็เพราะเธอได้รับการยกโทษจากบาปมากมายนั่นเอง ส่วนคนอื่นที่
ลูกา7:47	น้อย ผู้นั้นก็รักน้อย	"ได้รับการยกโทษน้อย ก็มีความรักน้อย"
	องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขาว่า เจ้าฟาริสียอมชำระด้วยขามข้างนอกแต่ข้างในของเจ้าเต็มไปด้วยความโลภและความชั่ว	พระองค์ก็บอกว่า "พวกคุณฟาริสี ล้างด้วยขามแต่เพียงภายนอกเท่านั้น แต่ภายในนั้นมีแต่ความโลภ และความชั่วร้าย
ลูกา11:39		เต็มไปหมด
	คนโหดเขลาผู้ที่ได้สร้างข้างนอกก็ได้สร้างข้างในด้วยมิใช่หรือ	ช่างโง่เสียจริง พระเจ้าสร้างด้านนอกและด้านในด้วยมิใช่หรือ?
ลูกา11:40	แต่จงทานตามซึ่งเจ้ามีอยู่ข้างใน และดูเกิดสิ่งสารพัดบริสุทธิ์แก่เจ้าทั้งหลาย	ถ้าจั้น ก็ให้กับคนจนด้วยใจ แล้วทุกอย่างก็จะสะอาดบริสุทธิ์สำหรับคุณ
ลูกา11:41	แต่วิบัติแก่เจ้าพวกฟาริสี ด้วยว่าพวกเจ้าถวายนางคางคกของสระแห่งและขม้นและผักทุกอย่าง และได้ละเว้นความชอบ	น่าละอายจริงๆ พวกคุณที่เป็นฟาริสี คุณเคร่งครัดมากในเรื่องการถวายนางคางคกในสิบบ*ให้กับพระเจ้า แม้แต่ใบสระแห่ง
ลูกา11:42	ธรรมและความรักพระเจ้าเสีย สิ่งเหล่านั้นพวกเจ้าควรได้กระทำอยู่แล้วแต่สิ่งอื่นนั้นก็สมควรละเว้นด้วย	ต้นรุ*และสมุนไพโร ก็ให้จนครบถ้วน แต่พวกคุณกลับไม่มีความยุติธรรม และไม่มีความรักให้กับพระเจ้า คุณควร

		จะทำ
		สิ่งนี้ไปพร้อมๆกับการถวายด้วย
	วิบัติแก่เจ้าพวกฟาริสีด้วยว่าพวกเขาเข้าที่ขอบที่นั้งอันมี เกียรติในธรรมศาลา และขอให้เขาคำนับที่กลาง ตลาด	น่าละอายจริงๆ พวกคุณที่เป็นฟาริสี คุณขอบนั้งในที่อัน มีเกียรติในที่ประชุม และขอให้คนยกมือไหว้ที่ตลาด
ลูกา 11:43	วิบัติแก่เจ้าด้วยว่าเจ้าทั้งหลายเป็นเหมือนที่ฝังศพซึ่งมิ ได้ปรากฏ และคนที่เดินเหยียบที่นั่น ก็ไม่รู้ว่ามิอะไร	น่าละอายจริงๆ พวกคุณที่เป็นเหมือนหลุมศพที่ไม่ได้ทำ เครื่องหมายไว้ที่คนเดินเหยียบย่ำไปมาโดยไม่รู้ตัว"
ลูกา 11:44	บาเรียนคนหนึ่งทูลพระองค์ว่าอาจารย์เจ้าข้า ซึ่งท่านว่า อย่างนั้น ท่านก็ติเตียนพวกเราด้วย	คนที่เก่งกฎปฏิบัติคนหนึ่ง พูดยว่า "อาจารย์พูดอย่างนี้ ก็ เท่ากับดูถูกพวกเราด้วย"
ลูกา 11:45	พระองค์ตรัสว่า วิบัติแก่เจ้าทั้งหลาย เพราะพวกเจ้าเอา ของหนักที่แบกยากนักวางบนมนุษย์ แต่ส่วนพวกเจ้า เองก็ไม่จับ	พระเยซูจึงตอบว่า "ใช่แล้ว พวกคุณที่เก่งกฎปฏิบัติ ก็นำ ละอายจริงๆ เพราะพวกคุณออกกฎที่เป็นภาระที่หนักอึ้ง ให้คน
ลูกา 11:46	ต้องเลยแม้แต่นิวเดียว	อื่นแบกไว้ แต่ตัวเองไม่คิดที่จะช่วยแบกแม้แต่นิวเดียว
	วิบัติแก่เจ้าทั้งหลาย เพราะเจ้าก่อกุโมงค้ของพวกผู้เผย พระวจนะ และบรรพบุรุษของเจ้าเองก็ได้ฆ่าผู้เผยพระ วจนะนั้น	น่าละอายจริงๆ เพราะคุณได้สร้างอนุสาวรีย์ ให้ผู้พูด แทนพระเจ้า ที่บรรพบุรุษของพวกคุณเป็นคนฆ่า
ลูกา 11:47	ดังนั้นพวกเจ้าจึงเป็นพยานและเห็นชอบในการของ บรรพบุรุษของเจ้า ด้วยว่าเขาได้ฆ่าพวกพระวจนะนั้น แล้วพวก	แสดงว่าพวกคุณเห็นดีด้วยกับสิ่งที่บรรพบุรุษของคุณได้ ทำไป พวกเขฆ่า พวกคุณก็สร้างอนุสาวรีย์ให้
ลูกา 11:48	เจ้าก็ก่อกุโมงค้ให้	
	เหตุฉะนั้นพระปัญญาของพระเจ้าของพระเจ้าตรัสว่า เราจะใช้พวกผู้เผยพระวจนะและอัครทูตไปหาเขา และ เขาจะฆ่า	เพราะอย่างนี้ จึงมีสติปัญญาของพระเจ้า บอกไว้ว่า 'เรา จะส่งพวกผู้พูดแทนพระเจ้า*และพวกศิษย์*ไปให้พวก เขา
ลูกา 11:49	เสียบ้างและเคียวเขี้ยวบ้าง	ซึ่งบางคนก็จะถูกพวกเขาฆ่า และบางคนก็จะถูกข่มเหง
	เพื่อคนยุคนี้แหละ จะต้องรับผิดชอบในเรื่องโลหิตของ บรรดาผู้เผยพระวจนะซึ่งต้องไหลออกตั้งแต่แรกสร้าง โลก	คนสมัยนี้จะต้องถูกลงโทษสำหรับเลือดของพวกผู้พูด แทนพระเจ้าทุกคน ที่ถูกฆ่าตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมา
ลูกา 11:50	คือตั้งแต่โลหิตของอาเบล จนถึงโลหิตของเศคาริยาห์ ที่ถูกฆ่าตายระหว่างแท่นบูชาที่พระนิเวศของพระเจ้า เราบอก	นับจากเลือดของอาเบล* จนถึงเลือดของเศคาริยาห์*ที่ ถูกฆ่าตายระหว่างแท่นบูชาที่วิหาร*ของพระเจ้า ใช่ แล้ว
ลูกา 11:51	เจ้าทั้งหลายจริงๆว่า คนยุคนี้จะต้องรับผิดชอบในเรื่องโลหิต นั้น	เราจะบอกให้รู้ว่า คนในสมัยนี้แหละ ที่จะต้องถูกลง โทษสำหรับเลือดของพวกนั้นทุกคน
	วิบัติแก่เจ้าพวกบาเรียน ด้วยว่าเจ้าได้เอาลูกกุญแจแห่ง ความรู้ไปเสีย คือพวกเจ้าเองก็ไม่เข้าไป และคนที่กำลัง	น่าละอายที่สุดเลย พวกคุณที่เก่งกฎปฏิบัติ เพราะคุณได้ เอากุญแจที่จะไขความรู้ไป แต่ตัวเองไม่ยอมเข้าไป แล้ว

	เข้าไปนั้น	ยังขัด
ลูกา11:52	เจ้าก็ได้ขัดขวางไว้	ขวางคนอื่นที่กำลังจะเข้าไปอีกด้วย"
	พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า จงไปบอกสุนัขจึงจอกนั้นว่า ดูเถิด เราขับผีออกและรักษาโรคในวันนี้และพรุ่งนี้ แล้ววันที่สาม	พรุ่งนี้ แล้วในวันที่สามเราก็จะทำงานจนเสร็จหมด
ลูกา13:32	เราจะทำการสำเร็จ	
	แต่ว่าจำเป็นซึ่งเราจะเดินไปวันนี้ พรุ่งนี้ และมะริ่นนี้ เพราะว่าผู้เผยพระวจนะจะถูกฆ่าออกกรุงเยรูซาเล็มก็หามิได้	แต่เราจะต้องเดินทางต่อไป ในวันที่ พรุ่งนี้ และมะริ่นนี้ ผู้พูดแทนพระเจ้า จะโดนฆ่าตาย นอกเมืองเยรูซาเล็มไม่ได้
ลูกา13:33	โอ เยรูซาเล็มๆ ที่ได้ฆ่าบรรดาผู้เผยพระวจนะ และเอาหินขว้างผู้รับใช้มาหาเจ้าให้ถึงตาย เราใครจะรวบรวมลูกของ	โอ เยรูซาเล็มเอ๋ย เยรูซาเล็ม เจ้าได้ฆ่าพวกผู้พูดแทนพระเจ้าและเอาหินขว้างคนที่พระเจ้าส่งมาหาเจ้า มีหลายครั้งที่
ลูกา13:34	เจ้าไว้เนื้อๆ เหมือนแม่ไก่กกลูกอยู่ใต้ปีกของมัน แต่เจ้าไม่ยอมเลยหนอ	เราอยากจะโอบลูกๆของเจ้าเข้ามา เหมือนกับที่แม่ไก่กกลูกๆ ของมันไว้ใต้ปีก
	ดูเถิดนิเวศของเจ้าถูกทอดทิ้งและเวรสร้าง และเราว่าแก่เจ้าทั้งหลายว่า เจ้าจะไม่เห็นเราอีกกว่าเจ้าจะออกปากกล่าวว่า	เดี๋ยวนี้ บ้านของเจ้าก็ถูกทอดทิ้งจนร้างและเราจะบอกให้รู้ว่าพวกเจ้าจะไม่เห็นเราอีก จนกว่าจะถึงเวลาที่พวกเจ้าพูดว่า
ลูกา13:35	ขอให้ท่านผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทรงพระเจริญ	
	พระองค์จึงตรัสกับเขาทั้งหลายว่า คนไหนในพวกท่าน ถ้าจะมีลาหรือโคตกบ่อ จะไม่รีบจุดมันออกในวันสะบาโตหรือ	พระองค์หันมาถามพวกนั้นว่า "ถ้าลูกของคุณ หรือวัวของคุณตกบ่อในวันหยุด พวกคุณจะไม่รีบช่วยดึงขึ้นมาหรือ?"
ลูกา14:5	เขาทั้งหลายตอบข้อนี้ไม่ได้	พวกเขา ก็เงิบ ไม่รู้จะตอบยังง
ลูกา14:6	ในพวกท่านมีคนใดมีแกะร้อยตัว และตัวหนึ่งหายไป จะไม่ละแกะสิบเก้าตัวนั้นไว้ที่กลางทุ่งหญ้า และไปเที่ยวหาตัวที่	สมมุติว่า พวกคุณคนหนึ่งมีแกะอยู่หนึ่งร้อยตัว ตัวหนึ่งหลงหายไป เขาจะไม่ทิ้งแกะเก้าสิบเก้าตัวไว้ในทุ่งหญ้า
ลูกา15:4	หายไปนั้นจนกว่าจะได้พบหรือ	แล้วออกไปตามหาแกะตัวที่หายไป จนกว่าจะพบหรือ?
	เมื่อพบแล้วเขาก็ยกขึ้นใส่บาแอกมาด้วยความเปรมปรีดี	เมื่อพบแกะตัวนั้นแล้ว เขาก็ดีใจมาก แบกมัน
ลูกา15:5	เมื่อมาถึงบ้านแล้ว จึงเชิญพวกมิตรสหายและเพื่อนบ้านใหม่ให้มาพร้อมกัน พูดกับเขาว่าจงเปรมปรีดีกับข้าพเจ้าเถิด	กลับมาบ้าน แล้วเรียกเพื่อนบ้านเพื่อนฝูงมาพร้อมหน้ากัน และบอกว่า 'มาร่วมฉลองกับฉันหน่อย เพราะฉันพบแกะที่'
ลูกา15:6	เพราะข้าพเจ้าได้พบแกะของข้าพเจ้าที่หายไปนั้นแล้ว	หลงหายไปแล้ว
	เราบอกท่านทั้งหลายว่าเช่นนั้นแหละ จะมีความปรีดีใน	เราจะบอกให้รู้ว่า 'ในสวรรค์ก็เหมือนกัน เมื่อมีคนบาป

	สวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจใหม่ มากกว่า เพราะคน	คนหนึ่งกลับตัวกลับใจ ก็จะเป็นเรื่องที่น่ายินดีมากกว่ามี คนดี"
ลูกา15:7	ชอบธรรมแก่สืบแก่คนที่ไม่ต้องการกลับใจใหม่	แก่สืบแก่คนที่ไม่ต้องกลับตัวกลับใจ
	หญิงคนใดที่มีเหรียญเงินสืบเหรียญและเหรียญหนึ่ง หายไปจะไม่จุดตะเกียงกวาดเรือนค้นหาให้ละเอียดจนกว่าจะพบ	สมมุติว่าหญิงคนหนึ่งมีเหรียญเงิน"อยู่สืบเหรียญ ทำตก หายไปหนึ่งเหรียญ นางจะไม่จุดตะเกียง และกวาดบ้าน
ลูกา15:8		ค้นหาทุกซอกทุกมุมจนกว่าจะพบหรือ?
	เมื่อพบแล้วจึงเชิญเหล่ามิตรหาย และเพื่อนบ้านให้มา พร้อมกัน พูดกับเขาว่า จงเปรมปรีกับข้าพเจ้าเกิด เพราะข้าพเจ้า	เมื่อหาเหรียญนั้นเจอแล้ว นางก็เชิญเพื่อนบ้านเพื่อนฝูง มาพร้อมหน้า และพูดว่า 'มาร่วมฉลองกับฉันหน่อย เพราะ
ลูกา15:9	ได้พบเหรียญเงินที่หายไปในั้นแล้ว	ฉันพบเหรียญที่หล่นหายไปแล้ว
	เช่นนั้นแหละ เราบอกท่านทั้งหลายว่าจะมีความปรีดีใน พวกทูตของพระเจ้า เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจ ใหม่	เราจะบอกให้รู้ว่า "พระเจ้าชื่นชมยินดีต่อหน้าพวกทูต สวรรค์ของพระองค์ เมื่อมีคนบาปคนหนึ่งกลับตัวกลับ ใจ"
ลูกา15:10	แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่า เจ้าทั้งหลายทำที่ดูเป็นคน ชอบธรรมต่อหน้ามนุษย์ แต่พระเจ้าทรงทราบจิตใจของ เจ้าทั้งหลาย	พระองค์จึงพูดว่า "พวกคุณพยายามจะให้คนมองว่าพวก คุณทำตามใจพระเจ้า แต่พระเจ้ารู้ว่าจิตใจของพวกคุณ ชั่วร้าย
ลูกา16:15	ด้วยว่าซึ่งเป็นที่นับถือมากท่ามกลางมนุษย์ ก็ยังเป็นที่ เกลียดชังจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า	สิ่งที่มีมนุษย์คิดว่าดีและสำคัญนั้น พระเจ้ากลับเห็นว่า เป็นสิ่งที่น่าขยะแขยง
	มีธรรมเนียมปฏิบัติและผู้เผยพระวจนะมาถึงยอห์น ตั้งแต่ นั้นมาเขาก็ประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของ พระเจ้า และ	แต่ก่อนนั้นพระเจ้าได้ให้กฎต่างๆผ่านมาจากทางโมเสส และ ให้คำพูดต่างๆผ่านมาจากผู้พูดแทนพระเจ้า จนกระทั่ง มาถึง
ลูกา16:16	คนทั้งปวงก็ชิงกันเข้าไปในแผ่นดินนั้น	สมัยของยอห์นคนที่ทำพิธีจุ่มน้ำนั้น นับตั้งแต่สมัยของ ยอห์นเป็นต้นมา ข่าวดีเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้านี้ได้
		ประกาศออกไป ทำให้ทุกคนตอบสนองต่อข่าวดีนี้อย่าง เอาจริงเอาจัง
	พระองค์ตรัสตอบเขาว่าเราบอกท่านทั้งหลายว่าถึงคน เหล่านี้จะนิ่งเสีย ศิลาทั้งหลายก็ยังคงส่งเสียงร้อง	พระองค์ตอบว่า "เราจะบอกให้รู้ว่า ถึงแม้พวกเขาจะ หยุตร้อง นินพวกรี้ก็จะให้ร้องออกมาแทน"
ลูกา19:40	พระองค์ตรัสตอบเขาว่า เราจะถามท่านทั้งหลายสักข้อ หนึ่งด้วยจงตอบเราเถิด	พระเยซูจึงตอบไปว่า "ตอบเรามาก่อนว่า
ลูกา20:3	คือบัญญัติศาษาของยอห์นนั้นมาจากสวรรค์หรือมาจาก มนุษย์	พิธีจุ่มน้ำของยอห์น มาจากสวรรค์หรือมาจากมนุษย์?"
ลูกา20:4	พระเยซูจึงตอบเขาว่าเราจะไม่บอกท่านทั้งหลาย เหมือนกันว่า เรากระทำการนี้โดยสิทธิอันใด	พระเยซูก็เลยตอบพวกเขาว่า "ถ้าจั้น เราก็ไม่ตอบคำถาม คุณเหมือนกัน"

ลูกา20:8	พระเยซูตรัสแก่เขาว่า คนยูคนีมีการสมรสกัน และยกให้เป็นสามีภรรยา	พระเยซูจึงตอบว่า "คนในโลกนี้เท่านั้น ที่แต่งงานกัน และยกให้เป็นสามีภรรยา"
ลูกา20:34	แต่เขาเหล่านั้นที่สมควรจะลุกถึงยุคหน้า และถึงการฟื้นขึ้นมาจากความตาย ไม่มีการสมรสกันหรือยกให้เป็นสามี	ส่วนในโลกหน้า คนที่เหมาะสมที่จะได้อยู่ที่นั่นและฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว จะไม่แต่งงานกัน หรือยกให้เป็นสามี
ลูกา20:35	ภรรยา	กันอีกต่อไปแล้ว
	เพราะว่าเขาจะตายอีกไม่ได้ เพราะว่าเป็นเหมือนทูตสวรรค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ด้วยว่าเป็นลูกแห่งความฟื้นขึ้น	เป็นไปไม่ได้ที่พวกเขาจะตายอีกครั้ง แต่เขาจะเป็นเหมือนทูตสวรรค์ และจะเป็นลูกของพระเจ้าเพราะพระเจ้าจะทำ
ลูกา20:36	มาจากความตาย	ให้เขาฟื้นขึ้นจากความตาย
	แต่คนที่ตายจะถูกชุบให้เป็นขึ้นมาใหม่นั้น โมเสสก็ยังได้สำแดงในเรื่องพุ่มไม้ คือที่ได้เรียกองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าเป็น	เรื่องการฟื้นขึ้นจากความตายนี้ ขนาดโมเสสก็ยังพูดถึงเลย ตอนที่เขาเขียนเรื่องพุ่มไม้ที่ลุกเป็นไฟ เขาได้เรียก
ลูกา20:37	พระเจ้าของอับราฮัมพระเจ้าของอิสอัคและพระเจ้าของยาโคบ	องค์เจ้าชีวิตว่า "พระเจ้าของอับราฮัม พระเจ้าของอิสอัค และพระเจ้าของยา"
	พระองค์มิได้ทรงเป็นพระเจ้าของคนตาย แต่ทรงเป็นพระเจ้าของคนเป็นด้วยว่าจำเพาะพระเจ้า คนทุกคนเป็นอยู่	พระเจ้าเป็นพระเจ้าของคนมีชีวิต ไม่ใช่ของคนตาย เพราะสำหรับพระเจ้าแล้ว ทุกคนยังมีชีวิตอยู่
ลูกา20:38	เมื่อเราอยู่กับท่านทั้งหลายในบริเวณพระวิหารทุกวัน ท่านก็มีได้ยินมือออกมาจับเรา แต่นี้เป็นเวลาของท่านและ	เราอยู่กับพวกคุณทุกวันในวิหารคุณก็ไม่เห็นจับเราเลย ตอนนี้เป็นเวลาของคุณแล้วนี่เป็นเวลาที่มีความมืดเข้าครอบครอง"
ลูกา22:53	เป็นอำนาจแห่งความมืด	
	และถึงเราถามท่านท่านก็จะไม่ตอบเรา	ถ้าเราถาม คุณก็ไม่ตอบเหมือนกัน
ลูกา22:68	แต่ตั้งแต่นี้ไป บุตรมนุษย์จะนั่งข้างขวาพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพ	นับแต่นี้ไป บุตรมนุษย์ ก็จะนั่งอยู่ทางขวาของพระเจ้าผู้มีฤทธิ์สูงสุด"
ลูกา22:69		
	3.4 ผู้ฟัง: มาร,ซาตาน	
	พระคัมภีร์ฉบับ1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	พระเยซูตรัสตอบมารว่า มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาได้	แต่พระเยซูตอบว่า "พระคัมภีร์เขียนไว้ชีวิตของคนเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกินเพียงอย่างเดียวเท่านั้น"
ลูกา 4:4	มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นเจ้าของท่านและปรนนิบัติพระองค์แต่เพียงผู้เดียว	พระเยซูตอบว่า "พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า ให้กราบไหว้องค์เจ้าชีวิตพระเจ้าของเจ้าและให้รับใช้แต่พระองค์เท่านั้น"
ลูกา 4:8	พระเยซูจึงตรัสตอบมารว่า มีคำกล่าวไว้ว่าอย่าทดลอง	แต่พระเยซูตอบว่า "พระคัมภีร์ยังบอกอีกว่า'อย่าได้

	พระองค์ผู้เป็นเจ้าของท่าน	ทดลององค์เจ้าชีวิตพระเจ้าของเจ้าเล่น "
ลูกา 4:12	พระเยซูตรัสถามเขาว่า เจ้าชื่ออะไร	พระเยซูถามมันว่า "เอ็งชื่ออะไร?" มันตอบว่า "ชื่อกอง*" ที่มันตอบอย่างนี้ ก็เพราะพวกมันหลายตนสิงอยู่ในชายคนนี้
ลูกา 8:30	3.5 ผู้ฟัง : พระเจ้า	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ว่า พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์พอพระทัยขอให้ด้วยนี้ เลื่อนพันไปจากข้าพระองค์เกิด แต่อย่างไรก็ดีอย่าให้เป็นไปตามใจข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์เกิด	พระบิดา ถ้าพระองค์พอใจ ช่วยเอาด้วย*แห่งความทุกข์นี้ไปจากลูกด้วยเกิดครบ แต่ขอให้เป็นไปตามความต้องการของพระบิดา ไม่ใช่ของตัวลูกเอง"
ลูกา 22:42	ฝ่ายพระเยซูจึงทรงอธิษฐานว่า โอพระบิดาเจ้าข้า ขอโปรดอภัยโทษเขาเพราะว่า เขาไม่รู้ว่า เขาทำอะไร เขาก็เอาฉลองพระองค์ จับฉลากแบ่งปันกัน	แล้วพระเยซูก็พูดว่า "พระบิดา ช่วยยกโทษให้กับพวกเขาด้วย เพราะพวกเขาไม่รู้ตัวหรอกว่ากำลังทำอะไรลงไป" แล้วพวกเขาเอาเสื้อผ้าของพระองค์มาจับฉลากแบ่งปัน
ลูกา 23:34	พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากวิญญาณจิตของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์	พระเยซูได้ร้องตะโกนว่า "พระบิดา ลูกขอมอบจิตวิญญาณของลูกไว้ในมือของพระองค์เมื่อพูดจบพระองค์ก็ขาดใจตาย
ลูกา 23:46		
	4.1 อ้างอิงถึง: ทูตสวรรค์	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ทูตองค์หนึ่งของพระเจ้า มาปรากฏแก่เศคาริยาห์ยืนอยู่ที่ข้างขวาแท่นเผาเครื่องบูชา	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์เจ้าชีวิต ได้มายืนอยู่ทางขวาของแท่นเผาเครื่องหอม
ลูกา 1: 11	แต่ทูตองค์นั้นกล่าวแก่ท่านว่า เศคาริยาห์เอ๋ย อย่าตกใจกลัว ด้วยได้ทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว นางเอลีซาเบธ ภรรยา	แต่ทูตสวรรค์นั้นบอกว่า "ไม่ต้องกลัว เศคาริยาห์ พระเจ้าได้ยินคำร้องขอของเจ้าแล้ว เอลีซาเบธเมียของเจ้าจะมีลูกชาย
ลูกา 1: 13	ของท่านจะมีบุตรเป็นผู้ชายท่านจงตั้งชื่อบุตรคนนั้นว่ายอห์น	ให้ตั้งชื่อเขาว่า ยอห์น
	ท่านจะมีความปรีดาและยินดีและคนเป็นอันมากจะเปรมปรีดีที่บุตรนั้นมาบังเกิด	เขาจะนำความสุขความยินดีมาให้เจ้า และคนมากมายจะดีใจเมื่อเขาเกิดมา
ลูกา 1: 14	เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่จำเพาะพระเจ้าเขาจะไม่กินน้ำองุ่นหมักและเหล้าเลยและจะประกอบพระวิญญาณบริสุทธิ์	เพราะเขาจะเป็นคนสำคัญในสายตาขององค์เจ้าชีวิต เขาจะต้องไม่ดื่มเหล้าองุ่นหรือของมีเมาเลย และพระวิญญาณ
ลูกา 1: 15	ตั้งแต่ครรภ์มารดา	บริสุทธิ์*จะอยู่กับเด็กคนนี้ตั้งแต่เขายังอยู่ในท้องแม่

	เขาจะนำพงศ์พันธุ์อิสราเอลหลายคนให้หันกลับมาหาพระเจ้าของเขาทั้งหลาย	เขาจะทำให้คนอิสราเอลจำนวนมาก หันกลับมาหาองค์เจ้าชีวิตพระเจ้าของพวกเขา
ลูกา 1: 16	เขาจะนำหน้าพระองค์โดยน้ำใจและฤทธิ์เดชของเอเลียห์ให้พอลกลับคืนดีกับลูกและคนเต็มบ้านให้กลับได้ ปัญหาของ	เขาจะนำหน้าองค์เจ้าชีวิต เขาจะมีพระวิญญาณและฤทธิ์อำนาจเหมือนกับเอเลียห์*ผู้พูดแทนพระเจ้า เขาจะทำให้จิต
ลูกา 1: 17	คนชอบธรรมเพื่อจัดเตรียมชนชาติไว้ให้สมแก่พระเจ้า	ใจของพ่อหันกลับมาหาลูกๆ และทำให้คนที่ดื้อรั้นหันกลับมาเชื่อฟังอย่างที่ควรจะเป็น เพื่อเตรียมประชาชนให้พร้อม
		สำหรับพระองค์"
	เมื่อถึงเดือนที่หก พระเจ้าทรงใช้ทูตสวรรค์กาเบรียล นั้นให้มายังเมืองหนึ่งในแคว้นกาลิลี ชื่อนาซาเร็ธ	เอลีซาเบธตั้งท้องได้ห้าเดือนย่างเข้าเดือนที่หก พระเจ้าได้ส่งทูตสวรรค์กาเบรียลไปที่เมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี
ลูกา 1: 26	มีทูตองค์หนึ่งของพระเจ้ามาปรากฏแก่เขา และพระสิริของพระเป็นเจ้าส่องล้อมรอบเขา เขากลั้วนก	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์เจ้าชีวิตได้มาปรากฏตัวให้พวกเขาเห็น และรัศมีขององค์เจ้าชีวิตได้ส่องสว่างล้อมรอบพวกเขา
ลูกา 2:9		เขา พวกเขาตกใจกลัวมาก
	ดูเกิดมีสองคนสนทนากับพระองค์ คือโมเสสและเอเลียห์	ทันใดนั้นก็มียายสองคน คือโมเสส กับเอเลียห์*ได้มาพูดคุยอยู่กับพระองค์ที่นั่น
ลูกา 9:30	ผู้มาปรากฏด้วยศักดิ์ศรี และกล่าวถึงการจากไปของพระองค์ ซึ่งจะ	ทั้งสองเปล่งรัศมีเจิดจ้า พวกเขากำลังพูดถึงการตายของพระเยซูที่กำลังจะเกิดขึ้นในเมืองเยรูซาเล็ม
ลูกา 9:31	สำเร็จในกรุงเยรูซาเล็ม	
	ทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปรากฏแก่พระองค์ ช่วยชูกำลังพระองค์	แล้วก็มีทูตสวรรค์ลงมาให้กำลังใจพระองค์
ลูกา 22:43		
	4.2 อ้างอิงถึง: พระเยซู	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ครบถ้วนครบถ้วน เป็นวันที่พระกุมารเข้าสู่หนัดเขาจึงได้ชื่อว่าเยซู	เมื่อเด็กเกิดมาครบถ้วนก็ได้เข้าพิธีขลิบ และได้ชื่อว่า "เยซู" ซึ่งเป็นชื่อที่ทูตสวรรค์บอกมารีย์ไว้ก่อนที่จะตั้งท้อง
ลูกา 2: 21	เมื่อถึงเวลาทำพิธีชำระตัวตามบัญญัติของโมเสส เขาจึงนำพระกุมารไปยังกรุงเยรูซาเล็มจะถวายพระเป็นเจ้า	ตามกฎของโมเสส คนที่เพิ่งคลอดลูกจะมีเวลาสี่สิบวันสำหรับชำระตัวให้สะอาดตามหลักศาสนา* เมื่อครบกำหนด
ลูกา 2: 22		นี่แล้ว พวกเขาก็ได้พาพระเยซูไปที่เมืองเยรูซาเล็ม เพื่ออุทิศพระเยซูให้กับองค์เจ้าชีวิต
	พระกุมารนั้นก็เจริญวัยแข็งแรง ประกอบด้วยสติ	แล้วเด็กน้อยก็ได้เติบโต มีร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง

	ปัญญาและพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน	เฉลียวฉลาดและพระเจ้าอวยพรเขา
ลูกา2: 40	เมื่อพระกุมารมีพระชนม์สิบสองพรรษา เขาทั้งหลายก็ขึ้นไปตามธรรมเนียมในเทศกาลนั้น	เมื่อพระเยซู อายุสิบสองปี พวกเขาได้ไปร่วมฉลองเทศกาลเหมือนทุกปี
ลูกา2: 42	ครั้นหามาสามวันแล้วจึงพบพระกุมารนั่งอยู่ในวิหารท่ามกลางพวกธรรมาจารย์ฟังและโต้ถามพวกเขาเหล่านั้น	หลังจากสามวันพวกเขาก็มาพบพระเยซูกำลังนั่งอยู่กับพวกครูสอนกฎปฏิบัติในวิหารพระองค์กำลังตั้งคำถามกับพวกเขา
ลูกา2: 46	แล้วพระกุมารก็ลงไปกับเขา ไปยังเมืองนาซาเล็ม อยู่ใต้การปกครองของเขา มารดาก็เก็บเรื่องราวทั้งหมดนั้นไว้ในใจ	พระเยซูกลับไปเมืองนาซาเร็ธ และอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ แม่ของพระองค์ก็เก็บเรื่องทั้งหมดนี้ไว้
ลูกา2: 51	พระเยซูก็ได้จำเจริญขึ้นในด้านสติปัญญาในด้านร่างกายและเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย	พระเยซูเจริญเติบโตขึ้นทางด้านสติปัญญาและร่างกาย ทั้งยังเป็นที่ยืนชอบของพระเจ้าและต่อคนทั่วไปมากขึ้น
ลูกา2: 52	ตามที่เขียนไว้ในหนังสือถ้อยคำของอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมมรรคาแห่ง	เหมือนกับที่ได้เขียนไว้ในหนังสือของอิสยาห์ ผู้พูดแทนพระเจ้าว่า"มีบางคนร้องตะโกน อยู่ในที่เปล่าเปลี่ยวแห่ง
ลูกา3:4	พระเจ้าเป็นจงกระทำให้ทางของพระองค์ให้ตรงไป	แล้วว่า เตรียมทางให้เรียบร้อยสำหรับองค์เจ้าชีวิตทำทางให้ตรงสำหรับพระองค์
	หุบเขาทุกแห่งจะถมให้เต็มภูเขาทุกแห่งจะถมให้เต็มภูเขาและเนินทุกแห่งจะให้ต่ำลงทางคดจะกลายเป็นทางตรงและ	หุบเขาทุกแห่งต้องถมให้เต็มภูเขาและเนินเขาทุกลูกต้องดันให้ราบทางที่คดเคี้ยวต้องทำให้ตรงทางที่ขรุขระต้อง
ลูกา3:5	ทางทางที่สูงๆต่ำๆจะเป็นทางราบ	ปรับให้เรียบ
	มนุษย์ทั้งปวงจะให้เห็นความรอดของพระเจ้า	แล้วคนทั้งหลายจะให้เห็นความรอดจากพระเจ้า'
ลูกา3:6	อยู่มาเมื่อคนทั้งปวงรับบัพติศมา และพระเยซูทรงรับด้วย ขณะเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ที่ท้องฟ้าก็แหวกออก	ในช่วงที่ทุกคนมาเข้าพิธีจุ่มน้ำนั้น พระเยซูก็เข้าพิธีจุ่มน้ำด้วย เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่นั้น ท้องฟ้าก็เปิดออก
ลูกา3:21	และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปปลีณฐานเหมือนนกพิราบได้ลงมาบนพระองค์ และสุรเสียงมาจากฟ้า สวรรค์ว่า ท่านเป็น	พระวิญญาณบริสุทธิ์"ซึ่งมีรูปร่างเหมือนนกพิราบได้ลงมาอยู่กับพระองค์ จากนั้นมีเสียงหนึ่งดังมาจากสวรรค์ว่า
ลูกา3:22	บุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก	ลูกเป็นลูกที่รักของพ่อ พ่อพอใจลูกมาก
	ฝ่ายพระเยซู เมื่อทรงเริ่มพระราชกิจ พระองค์มีพระชนมายุประมาณสามสิบพรรษาตามคาดหมายของคนทั้งหลาย	พระเยซูได้เริ่มงานของพระองค์เมื่ออายุได้ประมาณสามสิบปี คนทั่วไปคิดว่าพระองค์เป็นลูกของโยเซฟ
ลูกา3:23	เข้าใจว่าเป็นบุตรโยเซฟ ซึ่งเป็นบุตรเฮลี	
	พระเยซูทรงประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้กลับ	พระเยซู เติบโตเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์"พระองค์

	ไปจากแม่น้ำจอร์แดนและพระวิญญาณได้นำพระองค์ไป	กลับไปจากแม่น้ำจอร์แดนและพระวิญญาณนำพระองค์ไป
ลูกา4:1		ในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง
	ถึงสี่สิบวัน ในถิ่นทุรกันดาร ทรงถูกมารทดลอง ในวันเหล่านั้นพระองค์มิได้เสวยอะไรเลย และเมื่อสิ้นสี่สิบวันแล้ว	มารร้ายมาลองใจพระองค์ถึงสี่สิบวันในช่วงนั้นพระองค์ไม่ได้กินอะไรเลย เมื่อครบสี่สิบวันแล้วพระเยซูก็หิวจัด
ลูกา4:2	พระองค์ทรงอยากพระกระยาหาร	
	พระเยซูได้เสด็จกลับไปด้วยฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณ ยิ่งแคว้นกาลิลีกิตติศัพท์ของพระองค์เลื่องลือไปตามถิ่นโดยรอบ	พระเยซูได้กลับไปแคว้นกาลิลี พระองค์เต็มไปด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ
ลูกา4:14		ชื่อเสียงของพระองค์แพร่กระจายไปทั่วแถบนั้น
	พระองค์ทรงสั่งสอนในธรรมศาลาของเขา และได้รับความสรรเสริญจากคนทั้งปวง	พระองค์สอนอยู่ที่ประชุม* และทุกคนต่างยกย่องพระองค์
ลูกา4:15	แล้วพระองค์เสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงเจริญวัยขึ้น พระองค์เสด็จเข้ามาในธรรมศาลาใน	แล้วพระเยซูก็ได้ไปเมืองนาซาเร็ธ ซึ่งเป็นเมืองที่พระองค์เติบโตมา เมื่อถึงวันหยุดทางศาสนา*พระองค์ก็ไปที่ประชุมเหมือนที่ทำเป็นประจำ พระองค์ได้ยืนขึ้นเพื่ออ่านข้อความจากพระคัมภีร์
ลูกา4:16	วันสะบาโตตามเคยและทรงยืนขึ้นเพื่ออ่านพระธรรม	ชุมเหมือนที่ทำเป็นประจำ พระองค์ได้ยืนขึ้นเพื่ออ่านข้อความจากพระคัมภีร์
	แล้วพระองค์ทรงม้วนหนังสือส่งคืนให้แก่เจ้าหน้าที่ แล้วทรงนั่งลง และตาของคนทั้งปวงในธรรมศาลาก็เพ่งดูพระองค์	จากนั้นพระองค์ม้วนหนังสือส่งคืนให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแล แล้วนั่งลง ทุกสายตานั้นก็นิ่งจ้องเขม็งมาที่พระองค์
ลูกา4:20	คนทั้งปวงก็กล่าวชมเชยพระองค์ และประหลาดใจด้วยถ้อยคำอันประกอบด้วยคุณซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์	ทุกคนก็ได้พูดเยินยอพระองค์ และแปลกใจในคำพูดสุดแสนจะวิเศษที่ออกมาจากปากพระองค์ พวกเขาถามกันว่า
ลูกา4:22	และว่า คนนี้เป็นบุตรของโยเซฟมิใช่หรือ	"นี่ลูกโยเซฟไม่ใช่หรือ?"
	แต่พระองค์เสด็จทรงดำเนินผ่านท่ามกลางเขาหันไป	แต่พระองค์ก็ฝ่าวงล้อมของพวกเขาไปได้
ลูกา4:30	พระองค์เสด็จลงไปถึงเมืองคาเปอร์นาอุมแคว้นกาลิลี และได้ทรงสั่งเขาทั้งหลายในวันสะบาโต	พระเยซูได้ไปเมืองคาเปอร์นาอุม ในแคว้นกาลิลี และพระองค์ก็ได้สั่งสอนประชาชนในวันหยุด
ลูกา4:31	กิตติศัพท์ของพระองค์จึงได้เลื่องลือไปทุกตำบลที่อยู่โดยรอบ	แล้วข่าวเกี่ยวกับพระเยซูก็แพร่กระจายออกไปจนทั่วแถบนั้น
ลูกา4:37	ฝ่ายพระองค์ทรงลุกขึ้นออกจากธรรมศาลา เสด็จเข้าไปเรือนของซีโมนแม่ยายซีโมนป่วยเป็นไข้หนัก เขาทั้งหลายจึง	พระเยซูได้ออกจากที่ประชุมชาวยิวและเข้าไปในบ้านของซีโมน*แม่ยายของซีโมนกำลังป่วยมีไข้สูงมาก
ลูกา4:38	อ้อนวอนพระองค์ให้ช่วยหญิงนั้น	พระเยซูจึงมายืนอยู่ข้างนางและสั่งให้ไข่ออกไปจากตัว

		นาง ทันไดนั้นใช้ก็หาย นางลุกขึ้นมาทันที ดูแลรับใช้พระเยซู
ลูกา4:39	ครั้นแสงตะวันยอแสง ใครมีคนเจ็บเป็นโรคต่างๆ ก็พากันมาพระองค์ พระองค์ก็ทรงวางพระหัตถ์ถูกต้องเขาทุกคน ให้	เมื่อดวงอาทิตย์ใกล้จะตกดิน มีชาวบ้านจำนวนมากนำคนที่เจ็บไข้ได้ป่วยด้วยโรคต่างๆมาหาพระเยซู พระองค์จึงวาง
ลูกา4:40	เขาหายโรค	มือรักษาพวกเขาเหล่านั้นจนหายหมด
	ครั้นรุ่งเช้า พระองค์เสด็จออกไปยังที่เปลี่ยว ประชาชนเสาะหาพระองค์ ครั้นพบแล้วก็หวั่นไหวพระองค์ไว้ไม่ให้	ตอนรุ่งเช้า พระองค์ไปยังสถานที่ที่เงียบสงบ แต่พวกเขาบ้านก็ออกตามหาพระองค์ จนพบ และไม่ยอมให้พระองค์
ลูกา4:42	ไปจากเขา	ไปจากพวกเขา
	ครั้นเมื่อประชาชนกำลังเบียดเสียดพระองค์เพื่อฟังพระวาทะของพระเจ้าพระองค์ทรงยืนอยู่ฝั่งทะเลสาบเยนเนซาเรท	วันหนึ่งพระเยซูยืนอยู่ที่ริมฝั่งทะเลสาบเยนเนซาเรท คนเป็นจำนวนมากเบียดเสียดพระองค์เพื่อฟังคำสอนของพระเจ้า
ลูกา5:1	พระองค์จึงเสด็จลงเรือลำหนึ่ง เป็นเรือซีโมน ทรงขอให้เขาถอยไปจากฝั่งจากฝั่งน้อยหนึ่ง แล้วพระองค์ทรงนั่งลง	พระเยซูจึงขึ้นไปบนเรือลำหนึ่งที่เป็นของซีโมน* และขอให้เขาเอาเรือออกห่างจากฝั่งเล็กน้อย หลังจากนั้น
ลูกา5:3	สอนประชาชนจากเรือนั้น	พระองค์ก็นั่งลงและสั่งสอนผู้คนจากเรือนั้น
	แต่พระกิตติศัพท์ของพระองค์ยิ่งเลื่องลือไป และประชาชนเป็นอันมากชุมนุมกันจะฟังพระองค์ และรักษาโรคต่าง	ถึงแม้ว่าพระองค์จะสั่งห้ามไม่ให้เขาพูด แต่ข่าวเกี่ยวกับพระองค์ก็ยิ่งแพร่กระจายออกไปมากขึ้น ดังนั้นชาวบ้านมาก
ลูกา5:15		มายจึงพากันมาฟังพระองค์สั่งสอนและมารับการรักษาให้หายจากโรคต่างๆ
	แต่พระองค์เสด็จออกไปในที่เปลี่ยวและทรงอธิษฐาน	แต่บ่อยครั้งที่พระเยซูหลบไปที่สงบเงียบเพื่ออธิษฐาน
ลูกา5:16	คราวนั้นวันหนึ่งเมื่อพระองค์ทรงสั่งสอนอยู่ มีพวกฟาริสรและพวกบาริเยนนั่งอยู่ด้วย เป็นผู้มาจากทุกหมู่บ้านใน	อยู่มาวันหนึ่ง ในขณะที่พระเยซูกำลังสอนอยู่ มีพวกฟาริสี*และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ ที่เดินทางมาจากทุกหมู่บ้าน
ลูกา5:17	แคว้นกาลิลี แคว้นยูเดียและจากกรุงเยรูซาเล็มฤทธิ์เดชของพระเจ้าก็อยู่ในพระองค์ เพื่อรักษาเขาให้หายโรค	ในแคว้นกาลิลี แคว้นยูเดีย และเมืองเยรูซาเล็มนั่งอยู่ที่นั่นด้วย และองค์เจ้าชีวิตได้ให้ฤทธิ์อำนาจกับพระเยซูเพื่อจะ
	ดูเถิดมีผู้หามคนง่อยคนหนึ่งนอนบนที่นอน และเขาหาช่องที่จะหามคนง่อยนั้นเข้ามาวางลงพระพิตรของพระองค์	มีบางคนได้หามคนอัมพาตที่นอนอยู่บนเปลมา และพยายามที่จะพาเขาเข้าไปในบ้านเพื่อวางไว้ต่อหน้าพระเยซู
ลูกา5:18	ประชาชนต่างก็พยายามที่จะถูกต้องพระองค์ เพราะว่ามิฤทธิ์ชานออกจากพระองค์ รักษาเขาให้หายทุกคน	เพราะคนแน่นมาก พวกเขาจึงพากันขึ้นไปบนคานาดฟ้า หลังคาบ้าน รื้อหลังคาออกเป็นช่องแล้วหย่อนชายที่นอน

		บน
ลูกา5:19		เปลนั้นลงไปกลางฝูงชนตรงหน้าพระเยซู
	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้นพระองค์ได้เสด็จออกไป และทรงเห็นคนเก็บภาษีคนหนึ่งชื่อเลวีนั่งอยู่ที่ด่านภาษี จึงตรัส	หลังจากนั้นพระเยซูก็เดินออกไป และพบคนเก็บภาษี* ชื่อ เลวี กำลังนั่งอยู่ที่ด่านเก็บภาษี พระเยซูพูดกับเขาว่า
ลูกา5:27	กับเขาว่า จงตามเรามาเถิด	ตามเรามา
	เขาก็สละสิ่งสารพัดทิ้ง ลูกขึ้นตามพระองค์ไป	เลวีจึงได้ทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างและตามพระองค์ไป
ลูกา5:28	ในวันสะบาโตอีกวันหนึ่ง พระองค์เสด็จเข้าในธรรมศาลาและสั่งสอน ที่นั่นมีคนหนึ่งมือขวาลีบ	ครั้งหนึ่งในวันหยุดทางศาสนา* พระเยซูได้สั่งสอนอยู่ที่ประชุมชาวยิว* มีชายคนหนึ่งอยู่ที่นั่น
ลูกา6:6	คราวนั้นพระเยซูเสด็จไปที่ภูเขาเพื่ออธิษฐาน และได้อธิษฐานต่อหน้าพระเจ้าคืนยังรุ่ง	หลังจากนั้นไม่นาน พระเยซูได้ขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐาน และได้อธิษฐานถึงพระเจ้าตลอดทั้งคืน
ลูกา6:12	ครั้นรุ่งเช้าแล้วพระองค์ทรงเรียกสาวกของพระองค์ทรงเลือกสิบสองคนออกจากหมู่คนที่พระองค์ทรงเรียกว่า อัครทูต	พอถึงตอนเช้า พระองค์เรียกพวกศิษย์เข้ามาหา และเลือกออกมาสิบสองคนเพื่อตั้งให้เป็นศิษย์เอก
ลูกา6:13	และบรรดาคนที่ต้องทนทุกข์เพราะผีโสโครก พระองค์ก็ทรงรักษาให้หายด้วย	คนที่ทนทุกข์เพราะถูกผีร้ายเข้าสิงก็ได้รับการรักษาด้วย
ลูกา6:18	ประชาชนต่างก็พยายามที่จะถูกต้องพระองค์ เพราะว่า มีฤทธิ์ชานออกจากพระองค์ รักษาเขาให้หายทุกคน	ทุกคนพยายามจะแตะต้องตัวพระองค์ เพราะฤทธิ์อำนาจที่แผ่ออกมาจากพระองค์นั้นได้รักษาพวกเขาหายทุกคน
ลูกา6:19	เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นให้คนทั้งหลายฟังเสร็จแล้ว พระองค์เสด็จเข้าไปในเมืองคาเปอรนาอุม	เมื่อพระเยซูได้สั่งสอนชาวบ้านที่มาฟังเสร็จแล้ว พระองค์ก็ไปที่เมืองคาเปอรนาอุม
ลูกา7:1	ต่อมาพระองค์เสด็จไปยังเมืองหนึ่งชื่อนานาอิน เหล่าสาวกของพระองค์ก็กับคนเป็นอันมากก็ตามพระองค์ไป	ต่อมาพระเยซูพร้อมกับพวกศิษย์ไปเมืองนาอิน และมีชาวบ้านติดตามไปด้วยมากมาย
ลูกา7:11	คนที่ตายนั้นก็ลุกนั่งเริ่มพูด พระองค์จึงทรงมอบชายหนุ่มให้แก่มารดาของเขา	คนตายก็ลุกขึ้นมานั่งและเริ่มพูด พระเยซูจึงมอบชายคนนั้นให้กับแม่ของเขา
ลูกา7:15	และกิตติศัพท์ของพระองค์ได้เลื่องลือไปตลอดทั่วยูเดีย และทั่วแคว้นแคว้นล้อมรอบ	แล้วชื่อเสียงของพระเยซู ก็ได้รั้งลือไปทั่วแคว้นยูเดียและบริเวณรอบๆนั้น
ลูกา7:17	ในเวลานั้นพระองค์ได้ทรงรักษาคนเจ็บเป็นอันมากให้หายจากความเจ็บและโรคต่างๆ และให้พ้นจากผีร้าย และ	ในเวลานั้น พระเยซูได้รักษาคนที่เจ็บป่วยด้วยโรคต่างๆ ให้หาย ขับไล่ผีร้าย และช่วยให้คนตาบอด
ลูกา7:21	คนตาบอดหลายคนพระองค์ได้ทรงรักษาให้เห็นได้	
	และดูเถิด มีหญิงคนหนึ่งของเมืองนั้นเคยเป็นหญิงชั่ว เมื่อรู้ว่าพระองค์ทรงเอนพระกายเสวยในบ้านของคนฟาริสีนั้น	เมื่อมีผู้หญิงคนหนึ่ง ที่มีชื่อเสียงในเมืองนั้นว่าเป็นคนบาป ได้ยินว่าพระเยซูกำลังกินอาหารอยู่ที่บ้านของฟาริสี

ลูกา7:37	นางจึงถือผอบน้ำมัน	นางก็ถือน้ำมันหอมในขวดสวดยหุ้มาด้วย
	ต่อมาพระองค์ก็เสด็จไปตามบ้านเมือง ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สวากสิบสองคนนั้นก็อยู่	ต่อมาพระเยซูเดินทางไปตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ เพื่อประกาศข่าวดีเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า พวกศิษย์เอกทั้ง
ลูกา8:1	กับพระองค์	สิบสองคนก็อยู่กับพระองค์ด้วย
	เมื่อประชาชนเป็นอันมากอยู่พร้อมกัน และคนกำลังมาหาพระองค์จากเมืองนั้น พระองค์ตรัสกับเขาเป็นคำอุปมาว่า	มีชาวบ้านมากมายจากเมืองต่างๆ มาหาพระเยซู พระองค์ได้เล่าเรื่องเปรียบเทียบให้พวกเขาฟังว่า
ลูกา8:4	วันหนึ่งพระองค์เสด็จลงเรือกับเหล่าสาวกของพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสแก่เขาว่าให้เราข้ามทะเลสาบไปฝากข้างโน้น	ที่ทะเลสาบ พระเยซูได้ลงเรือพร้อมกับพวกศิษย์ พระองค์ชวนว่า "พวกเราข้ามไปฝั่งโน้นกันเถอะ" พวกเขาจึงออกเรือ
ลูกา8:22	เมื่อกำลังแล่นไปพระองค์บรรทมหลับ และบังเกิดพายุกล้ากลางทะเล น้ำเข้าเรืออยู่นานกลัวจะมีอันตราย	ขณะที่เรือแล่นไป พระเยซูก็นอนหลับ เกิดพายุใหญ่ขึ้นกลางทะเลสาบ น้ำซัดเข้าเรือจนเกือบจะจมอยู่แล้ว
ลูกา8:23	เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นบกแล้ว มีชายคนหนึ่งจากเมืองนั้น มาพบพระองค์ คนนั้นมีผีเข้าสิงและนานแล้วมิได้สวมเสื้อ	เมื่อพระเยซูขึ้นมาบนบก ก็เจอชายคนหนึ่งที่มาจากเมืองนั้น เขาถูกผีร้ายสิงอยู่ เขาแก้ผ้าและไม่ได้อยู่บ้านมานาน
ลูกา8:27	ได้อยู่เรือน แต่อยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ	แล้ว แต่อยู่ตามอุโมงค์ฝังศพ
	ที่พูดเช่นนี้ก็เพราะพระองค์ได้สั่งผีโสโครกให้ออกมาจากตัวคนนั้น	ที่มันพูดอย่างนี้ ก็เพราะพระเยซูได้สั่งให้มันออกจากร่างชายคนนั้น มันชอบเข้าสิงชายคนนี้อยู่เรื่อย
ลูกา8:29		ขนาดเอาโซ่ล่ามมือและเท้าทั้งสองข้าง และคุมขังเอาไว้ เขาก็ยัง
	เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาแล้วประชาชนก็ต้อนรับพระองค์เพราะเขาทั้งหลายคอยท่าพระองค์อยู่	เมื่อพระเยซูกลับมาถึงกาลิลี มีชาวบ้านมากคอยต้อนรับพระองค์อยู่ที่นั่น
ลูกา8:40	พระองค์ทรงเรียกสวากสิบสองคนมาพร้อมกัน แล้วก็ประทานให้เขามีอำนาจเหนือผีทั้งปวงและรักษาโรคต่างๆ ให้นาย	พระเยซูเรียกศิษย์เอก*ทั้งสิบสองคนมา พระองค์ก็ทำให้พวกเขามีฤทธิ์อำนาจที่จะขับผีร้าย และรักษาโรคภัยไข้เจ็บได้
ลูกา9:1	แล้วพระองค์ทรงใช้เขาไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้า และรักษาคนป่วยเจ็บให้นาย	แล้วพระองค์ก็ส่งพวกเขาออกไปประกาศเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าและให้รักษาคนเจ็บป่วย
ลูกา9:2	แต่เมื่อประชาชนรู้แล้วจึงตามพระองค์ไป พระองค์ทรงต้อนรับเขา ตรัสสั่งสอนเขาถึงแผ่นดินของพระเจ้า และทุกคน	เมื่อพวกเขาบ้านรู้เข้า ก็ตามพระองค์ไป พระองค์ก็ต้อนรับพวกเขา พร้อมกับเล่าเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าให้ฟัง
ลูกา9:11	ที่ต้องให้นายโรคพระองค์ก็ทรงรักษาให้	และยังได้รักษาคนที่เจ็บไข้ได้ป่วยด้วย
	แต่พระองค์ตรัสแก่เขาว่าพวกท่านจงเลี้ยงเขาเถิด	แต่พระเยซูกลับบอกว่า "พวกคุณหาอะไรมาเลี้ยงพวกเขาสิ"

ลูกา9:13	เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่ตามลำพังเหล่าสาวกอยู่กับพระองค์พระองค์ตรัสถามเขาว่า คนทั้งปวงพูดกันว่าเราเป็นใคร	เมื่อพระเยซูอธิษฐานอยู่คนเดียว พวกศิษย์ก็พากันมาหาพระองค์ พระองค์ถามว่า
ลูกา9:18	พระองค์จึงกำชับสั่งเขามิให้บอกความนี้แก่ผู้ใด	พระเยซูเตือนพวกเขาว่าอย่าบอกให้ใครรู้
ลูกา9:21	ภายหลังพระองค์ได้ตรัสคำเหล่านั้นประมาณแปดวัน พระองค์จึงทรงพาเปโตร ยอห์น และยากอบขึ้นไปบนภูเขาเพื่อ	หลังจากนั้นราวแปดวัน พระองค์ได้พาเปโตร ยอห์นและยากอบขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐาน
ลูกา9:28	อธิษฐาน	
	เมื่อพระองค์กำลังอธิษฐานอยู่ วรรณพระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไป และฉลองพระองค์ก็ขาวเป็นมันระยับ	ในขณะที่อธิษฐาน ใบหน้าของพระองค์ก็เปลี่ยนไป เสื้อผ้าพระองค์เปลี่ยนเป็นสีขาวเปล่งประกายแวววาว
ลูกา9:29	วันรุ่งขึ้นเมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกลงมาจากภูเขาแล้ว มีคนมากมายมาพบพระองค์	วันต่อมา เมื่อพวกเขาเดินลงมาจากภูเขา ชาวบ้านเป็นจำนวนมากมาหาพระเยซู
ลูกา9:37	เมื่อเด็กนั้นกำลังมา ฝีกทำให้เขาชักดิ้นใหญ่แต่พระเยซูตรัสสั่งห้ามผีโสโครกนั้นและทรงรักษาเด็กให้หายและส่งคืน	เมื่อเด็กนั้นกำลังเดินเข้ามา ฝีกก็ทำให้เขาล้มลงชักดิ้นชักรอกกับพื้น พระเยซูได้ไล่ผีร้ายนั้นออกไป และรักษาเด็กนั้น
ลูกา9:42	ให้บิดาเขา	แล้วส่งคืนให้กับพ่อของเขา
	ฝ่ายพระเยซูทรงหยั่งรู้ความคิดในใจของเขาจึงให้เด็กคนหนึ่งยืนอยู่ใกล้พระองค์	พระเยซูรู้ว่าพวกเขาคิดอะไรอยู่ในใจ พระองค์จึงพาเด็กคนหนึ่งมายืนอยู่ข้างๆพระองค์
ลูกา9:47	ครั้นจวนเวลาที่พระองค์จะทรงถูกรับขึ้นไปพระองค์ทรงตั้งพระทัยแน่วไปยังกรุงเยรูซาเล็ม	เมื่อใกล้ถึงเวลาที่พระเยซูจะถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ พระองค์ตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะไปเมืองเยรูซาเล็ม
ลูกา9:51	และพระองค์ทรงใช้ทูตล่วงหน้าไปก่อน เขาก็เข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่งของชาวสะมาเรีย เพื่อเตรียมไว้ให้พระองค์	พระองค์จึงส่งศิษย์บางคนล่วงหน้าพวกเขาเข้าไปที่หมู่บ้านชาวสะมาเรีย เพื่อจัดเตรียมสิ่งต่างๆพร้อมสำหรับพระองค์
ลูกา9:52	ชาวบ้านนั้นไม่รับรองพระองค์เพราะพระองค์กำลังเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็ม	แต่คนที่นี่ไม่ต้อนรับพระองค์ เพราะพวกเขาเห็นว่าพระองค์ตั้งใจจะไปเมืองเยรูซาเล็ม
ลูกา9:53	แล้วพระองค์กับเหล่าสาวกก็เลยไปที่หมู่บ้านอีกแห่งหนึ่ง	แล้วออกเดินทางต่อไปยังหมู่บ้านอื่น
ลูกา9:56	ภายหลังเหตุการณ์เหล่านั้น พระเยซูทรงตั้งสาวกอื่นอีกเจ็ดสิบคนไว้ และให้เขาออกไปที่ละสองคนๆ ให้ล่วงหน้า	ต่อมาพระเยซูเลือกศิษย์อีกเจ็ดสิบสองคน* แล้วส่งพวกเขาออกไปเป็นคู่ๆ ล่วงหน้าพระองค์ไปตามเมืองและหมู่บ้าน
ลูกา10:1	พระองค์ไปก่อน ให้เข้าไปทุกเมืองและทุกตำบลที่พระองค์จะเสด็จไปนั้น	ต่างๆที่พระองค์กำลังจะไป
	ในโมงนั้นเอง พระเยซูทรงมีความเปรมปรีดีในพระวิญญูณบรสิฐที่ซึ่งตรัสว่า ข้าแต่พระบิดา ผู้เป็นพระ	ในเวลานั้นพระเยซูเต็มไปด้วยความสุขในพระวิญญูณบรสิฐที่ พระองค์พูดว่า

	เจ้าแห่งฟ้า	
ลูกา10:21	สวรรค์และโลกข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ ที่พระองค์ได้ทรงปิดบังสิ่งเหล่านี้ไว้จากผู้มีปัญญาและผู้ฉลาดแต่ได้ทรง	ลูกสรรเสริญพระบิดา องค์เจ้าชีวิตแห่งฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลก
	สำแดงให้ผู้ถ้อยรู้ ข้าแต่พระบิดาพระองค์ทรงเห็นชอบดังนั้น	
	เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทางไป พระองค์จึงทรงเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งชื่อมารธา	ในระหว่างทางนั้น พระเยซูและพวกศิษย์ ได้เข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ที่นั่นมีหญิงคนหนึ่ง ชื่อมารธา นางได้เชิญ
ลูกา10:38	ต้อนรับพระองค์ไว้ในเรือนของเธอ	พระองค์พักที่บ้านของนาง
	พระองค์ทรงกำลังขับไล่ผีโบ๋ และเมื่อผีออกแล้ว คนโบ๋จึงพูดได้และประชาชนก็ประหลาดใจ	วันหนึ่งพระเยซูได้ไล่ผีร้าย*ออกจากชายคนหนึ่งที่เป็นโบ๋ เมื่อผีออกไปแล้ว ชายคนนั้นพูดได้ ทำชาวบ้านแปลกใจมาก
ลูกา11:14	พระองค์กำลังทรงสั่งสอนอยู่ที่ธรรมศาลาแห่งหนึ่งในวันสะบาโต	ในวันหยุดทางศาสนา* พระเยซูกำลังสั่งสอนอยู่ในที่ประชุมชาวยิว*แห่งหนึ่ง
ลูกา13:10	พระองค์ทรงสวางพระหัตถ์บนเขา และทันใดนั้นเขาก็ยึดตัวตรงได้และสรรเสริญพระเจ้า	พระองค์ก็วางมือลงบนตัวนาง หญิงคนนั้นก็ยึดตัวตรงขึ้นทันที และสรรเสริญพระเจ้า
ลูกา13:13	เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นแล้วบรรดาคนที่ปฏิบัติตามกับพระองค์ต้องขยหน้า และประชาชนก็เปรมปรีดีเพราะ	พระองค์พูดอย่างนี้ก็ทำให้คนที่ต่อต้านพระองค์อับอาย ขยหน้าคนอื่น ๆ ก็ชื่นชมยินดีในสิ่งยอดเยี่ยมต่างๆ ที่พระองค์ทำ
ลูกา13:17	สรรพคุณความดีที่พระองค์ได้ทรงกระทำ	
	พระองค์เสด็จไปตามบ้านตามเมืองสั่งสอนเขา และทรงดำเนินทางไปยังกรุงเยรูซาเล็ม	พระองค์ก็ได้สั่งสอนไปเรื่อยๆตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ ที่พระองค์ผ่านในระหว่างทางที่ไปเมือง
ลูกา13:22	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในตึกของขุนนางคนหนึ่งในพวกฟาริสีในวันสะบาโตจะเสวยพระกระยาหาร เขาทั้งหลาย	ครั้งหนึ่ง ในวันหยุดทางศาสนา*พระเยซูได้ไปกินอาหารที่บ้านของผู้นำฟาริสี*คนหนึ่ง พวกฟาริสีก็จับตามอง
ลูกา14:1	คอยมองดูพระองค์	พระองค์อย่างใกล้ชิด
	ฝ่ายพระองค์เมื่อทรงเห็นคนทั้งหลายที่รับเชิญนั้นได้เลือกเอาที่นั่งอันมีเกียรติ พระองค์จึงตรัสคำเปรียบเทียบแก่เขาว่า	เมื่อพระเยซูเห็นว่าแขกที่มาในงานชอบเลือกนั่งในที่ที่มีเกียรติ พระองค์ก็เลยใช้เรื่องเปรียบเทียบเรื่องนี้ให้ฟัง
ลูกา14:7	พระองค์จึงตรัสคำเปรียบให้เขาฟังดังต่อไปนี้ว่า	พระเยซูก็เลยเล่าเรื่องเปรียบเทียบนี้ให้ฟัง
ลูกา15:3	เมื่อพระองค์กำลังเสด็จไปยังกรุงเยรูซาเล็มพระองค์จึงเสด็จเลียบระหว่างแคว้นสะมาเรีย และกาลิลี	ในระหว่างทางที่ไปเมืองเยรูซาเล็ม พระเยซูผ่านไปตามเขตแดนของแคว้นกาลิลีกับแคว้นสะมาเรีย
ลูกา17:11	พระองค์ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟัง เพื่อสอนว่าคน	พระเยซูได้เล่าเรื่องเปรียบเทียบให้ศิษย์ของพระองค์ฟัง

	ทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอ ไม่อ่อนระอาใจ	เพื่อสอนให้พวกเขาอธิษฐานอยู่เสมอและอย่าสิ้นหวัง
ลูกา18:1	แต่พระเยซูทรงเรียกทหารมา เพราะว่าแผ่นดินของพระเจ้าย่อมเป็นของคนเช่นเด็กเหล่านั้น	แต่พระเยซูกลับเรียกเด็กๆพวกนั้นเข้ามาหา แล้วพูดว่า "ปล่อยให้พวกเขาเด็กๆ เข้ามาหาเรา อย่าไปห้ามพวกเขา"
ลูกา18:16		เพราะแผ่นดินของพระเจ้าเป็นของคนที่เป็นเหมือนกับเด็กๆพวกนี้
	เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้เมืองเยรีโค มีคนตาบอดคนหนึ่งนั่งขอทานอยู่ริมหนทาง	เมื่อพระเยซูมาใกล้ถึงเมืองเยรีโค มีขอทานตาบอดคนหนึ่งกำลังนั่งขอทานอยู่ข้างถนน
ลูกา18:35	เมื่อเขาได้ยินเสียงประชาชนเดินผ่านไปจึงถามถึงเรื่องอะไรกัน	เมื่อได้ยินฝูงชนจำนวนมากเดินผ่านมา เขาก็ถามว่า "เกิดอะไรขึ้น?"
ลูกา18:36	พระเยซูทรงประทับยืนอยู่ สั่งให้พวกคนตาบอดมาหาพระองค์ เมื่อเขามาใกล้แล้วพระองค์ทรงถามเขาว่า	พระเยซูก็เลยหยุด สั่งให้คนพาเขาเข้ามา แล้วพระองค์ถามเขาว่า
ลูกา18:40	ฝ่ายพระเยซูจึงเสด็จเข้าเมืองเยรีโคและกำลังจะทรงผ่านไป	พระเยซูเดินผ่านเมืองเยรีโค
ลูกา19:1	เมื่อพระเยซูเสด็จมาถึงที่นั่นพระองค์ทรงแหงนพระพักตร์ดูสักเคียสแล้วตรัสว่า สักเคียสเอ๋ย จงรีบลงมา เพราะว่าเราจะ	เมื่อพระเยซูเดินมาถึง พระองค์ก็เงยหน้าขึ้นไปพูดกับสักเคียส ว่า "สักเคียส รีบลงมาเร็ว เราต้องไปพักที่บ้านคุณวันนี้"
ลูกา19:5	พักอยู่ในตึกของท่านวันนี้	
	เมื่อเขาทั้งหลายได้ยินเหตุการณ์นั้น พระองค์ได้ตรัสคำอุปมาเรื่องหนึ่งให้เขาฟังต่อไป เพราะพระองค์เสด็จมาใกล้กรุง	ขณะที่พวกเขากำลังฟังเรื่องต่างๆนี้ พระเยซูก็ได้เล่าเรื่องเปรียบเทียบกับอีกเรื่องหนึ่งให้ฟัง เพราะเกือบจะถึงเมือง
ลูกา19:11	เยรูซาเล็มแล้ว และเพราะเขาทั้งหลายคิดว่าแผ่นดินของพระเจ้าจะปรากฏโดยพลัน	เยรูซาเล็มแล้ว และพวกเขาชาวบ้านคิดว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นในเร็ววันนี้
	เมื่อพระองค์ตรัสคำเหล่านั้นแล้ว พระองค์ทรงดำเนิรนำหน้าเขาไป จะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม	หลังจากที่เล่าเรื่องเสร็จแล้ว พระองค์เดินนำหน้าพวกเขาไปเมืองเยรูซาเล็ม
ลูกา19:28	เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้หมู่บ้านเบธฟายีและหมู่บ้านเบธานีบนภูเขาเรียกว่ามะกอกเทศพระองค์ทรงใช้สาวกสองคน	เมื่อพระองค์เดินทางมาใกล้หมู่บ้านเบธฟายี และหมู่บ้านเบธานี ใกล้ภูเขามะกอกเทศ* พระองค์ก็ได้ส่งศิษย์สองคน
ลูกา19:29		ออกเดินทางไปล่วงหน้า
	เมื่อพระองค์เสด็จไป เขาทั้งหลายก็เอาเสื่อผ้าของตนปูลงตามหนทาง	ระหว่างทางที่พระเยซูขี่ลาผ่านไป ชาวบ้านมากมายได้เอาเสื่อผ้ามาปูตามท้องถนน
ลูกา19:36	เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ที่จะลงไปจากภูเขามะกอกเทศแล้วเหล่าสาวกทุกคนมีความเปรมปรีดี เพราะบรรดามนุษย์	เมื่อพระเยซูมาถึงสุดทางที่จะนำลงมาจากภูเขามะกอกเทศ*พวกศิษย์จำนวนมากต่างก็พากันให้ร้องสรรเสริญพระเจ้า
ลูกา19:37	ซึ่งเขาได้เห็นนั้น จึงเริ่มสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง	ด้วยความยินดีในสิ่งมหัศจรรย์ที่พวกเขาได้เห็นมา

	ครั้นพระองค์เสด็จมาใกล้เห็นกรุงแล้ว ก็กันแสงสงสารกรุงนั้น	เมื่อพระเยซูมาใกล้และมองเห็นเมืองเยรูซาเล็ม พระองค์ก็ร้องไห้ให้กับเมืองนั้น
ลูกา19:41	ฝ่ายพระองค์เสด็จเข้าไปบริเวณพระวิหาร แล้วทรงเริ่มขับไล่คนทั้งหลายที่ค้าขายอยู่นั้น	พระเยซูเข้าไปในบริเวณวิหาร* และเริ่มขับไล่คนทีขายของกันอยู่นั้น
ลูกา19:45	พระองค์ทรงสั่งสอนในบริเวณพระวิหารทุกวัน แต่พวกมหาปุโรหิตพวกธรรมจารย์และคนสำคัญของพลเมืองได้หาช่อง	พระเยซูได้สั่งสอนอยู่ในบริเวณวิหาร*ทุกวัน พวกผู้นำนักบวช พวกครูสอนกฎปฏิบัติ กับพวกผู้นำชาวยิว
ลูกา19:47	ที่จะประหารพระองค์เสีย	หาช่องทางที่จะฆ่าพระองค์
	แต่เขาไม่พบช่องทางที่จะทำอะไรได้เพราะว่าคนทั้งปวงชอบฟังพระองค์มาก	แต่ยังหาช่องทางไม่ได้ เพราะประชาชนทุกคนต่างติดอกติดใจในถ้อยคำของพระองค์เป็นอย่างมาก
ลูกา19:48	วันหนึ่งเมื่อพระองค์กำลังทรงสั่งสอนคนทั้งปวงในบริเวณพระวิหาร และประกาศข่าวประเสริฐ พวกมหาปุโรหิตพวก	วันหนึ่ง เมื่อพระเยซูกำลังสั่งสอนและประกาศเรื่องข่าวดีอยู่ในบริเวณวิหาร*พวกหัวหน้านักบวช
ลูกา20:1	ธรรมจารย์และพวกผู้ใหญ่มาพบพระองค์	
	ฝ่ายพระองค์ทรงหยั่งรู้อุบายของเขา จึงตรัสแก่เขาว่า	พระเยซูรู้ถึงอุบายของพวกเขา จึงบอกว่า
ลูกา20:23	พระองค์เฝยพระพักตร์ทรงเห็นคนมั่งมีทั้งหลายนำเงินมาใส่ในตู้เก็บเงินถวาย	เมื่อพระเยซูเฝยหน้าขึ้นมอง ก็เห็นพวกคนรวยเอาเงินมาใส่ในตู้รับเงิน*ของวิหาร
ลูกา21:1	พระองค์ทรงเห็นหญิงม่ายคนหนึ่งเป็นคนจนนำเหรียญทองแดงสองอันมาใส่ด้วย	แล้วพระองค์ก็เห็นหญิงม่ายจนๆคนหนึ่ง เอาเงินสองสลึง*ใส่ลงในตู้
ลูกา21:2	เมื่อถึงเวลา พระองค์ทรงเอนกายเสวยพร้อมกับอัครทูต	เมื่อถึงเวลากินอาหารสำหรับเทศกาลวันปลดปล่อย พระเยซูนั่งเอนตัวอยู่ที่โต๊ะอาหารกับพวกศิษย์
ลูกา22:14	ฝ่ายพระองค์ เสด็จออกไปภูเขามะกอกเทศตามเคย และเหล่าสาวกของพระองค์ก็ตามพระองค์ไป	พระเยซูออกไปที่ภูเขามะกอกเทศ*อีกตามเคย
ลูกา22:39	แล้วพระองค์ดำเนินไปจากเขาไกลประมาณขว้างหินตกและทรงคุกเข่าลงอธิษฐาน	พระองค์ปลีกตัวออกไปใกล้ๆแค่ขว้างหินตก แล้วพระองค์ก็คุกเข่าลงอธิษฐานว่า
ลูกา22:41	เมื่อพระองค์ทรงเป็นทุกข์มากนัก พระองค์ก็ยิ่งปลงพระทัยของพระองค์อธิษฐานพระเสโทของพระองค์เป็นเหมือน	พระองค์ได้ต่อสู้ดิ้นรนอย่างหนักในการอธิษฐาน จนเหงื่อไหลเหมือนหยดเลือดตกบนพื้นดิน
ลูกา22:44	โลหิตไหลหยดลงถึงดินเป็นเม็ดใหญ่	
	เมื่อรองอธิษฐานเสร็จและลุกขึ้นแล้ว พระองค์เสด็จมาตรัสกับเขาว่า นอนหลับทำไม จงลุกขึ้นอธิษฐานเพื่อท่านจะไม่ต้อง	เมื่ออธิษฐานแล้ว พระองค์ได้ลุกขึ้นเดินกลับไป แต่พวกศิษย์นอนหลับกันหมด เพราะเสียใจจนหมดแรง
ลูกา22:45	ถูกการทดลอง	
	พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ นี้แน่มีคนเป็นอันมาก	พระเยซูยังพูดไม่ทันขาดคำ ยูดาสศิษย์เอกคนหนึ่งในลับ

	และผู้ที่ยืนยันว่ายูดาสเป็นคนหนึ่งในสิบสองคนนั้นนำหน้าเข้ามา	สองคนของพระองค์ ก็ได้นำคนกลุ่มหนึ่งเข้ามา
ลูกา22:47	ยูดาสเข้ามาใกล้พระเยซูเพื่อจูบพระองค์	และยูดาสทำท่าจะเข้ามาจับทักทายพระองค์
	เขาก็จับพระองค์พาเข้าไปในหมู่บ้านมหาปุโรหิตประจำการ เปโตรติดตามพระองค์ไปห่างๆ	พวกเขาจับพระองค์ และนำตัวไปที่บ้านของหัวหน้านักบวชสูงสุด*เปโตรได้ตามไปห่างๆ
ลูกา22:54	และมีคำเขียนไว้เหนือพระองค์ว่า ผู้นี้เป็นกษัตริย์ของพวกยิว	เหนือตัวพระองค์ขึ้นไปมีป้ายเขียนไว้ว่า "นี่คือกษัตริย์ของชาวยิว"
ลูกา23:38	เมื่อเชิญพระศพลงแล้ว เขาคณินจึงเข้าไปหาปีลาตขอพระศพพระเยซูไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ ซึ่งเจาะไว้ในศิลาที่	แล้วจึงได้เอาศพของพระองค์ลงมาจากไม้กางเขน และห่อด้วยผ้าลินิน แล้วนำไปไว้ในอุโมงค์ใหม่ ซึ่งเจาะไว้ในหิน
ลูกา23:53	ยังมีได้วางศพผู้ใดเลย	และยังไม่เคยใช้มาก่อน
	เมื่อเข้ามาใกล้หมู่บ้านที่จะไปนั้น พระองค์ทรงกระทำเหมือนจะทรงหยุดดำเนินเลยไป	เมื่อเกือบจะถึงหมู่บ้านเอมมาอูส พระเยซูทำท่าเหมือนจะเดินเลยไป
ลูกา24:28	ต่อมาเมื่อพระองค์เสวยพระกระยาหารกับเขา พระองค์ทรงหยิบขนมปังโมทนาพระคุณ แล้วหักส่งให้เขา	เมื่อพวกเขาอยู่ที่โต๊ะอาหารนั้น พระองค์ได้หยิบขนมปังขึ้นมา ขอบคุณพระเจ้า แล้วก็หักขนมปังแบ่งให้กับพวกเขา
ลูกา24:30	พระองค์ทรงรับมาเสวยต่อหน้าเขาทั้งหลาย	พระองค์ก็เอามากินต่อหน้าพวกเขา
ลูกา24:43	ครั้งนั้นพระองค์ทรงดลบันดาลให้ใจเขาทั้งหลายเกิดความสว่างขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจพระคริสต์จะต้องทรมาณทุกข์	แล้วพระองค์เปิดใจพวกเขาให้เข้าใจพระคัมภีร์*
ลูกา24:45	และทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม	
	พระองค์จึงพาเขาออกไปถึงบ้านเบธานีและทรงยกพระหัตถ์อวยพรเขา	จากนั้นพระเยซูก็นำพวกเขาไปที่หมู่บ้านเบธานี และยกมือขึ้นอวยพรพวกเขา
ลูกา24:50	เมื่อทรงอวยพรอยู่นั้น พระองค์จึงเสด็จจากเขา	ขณะที่ยังอวยพรอยู่นั้น พระองค์ก็จากพวกเขาไป โดยถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์
ลูกา24:51		
	4.3 อ้างอิงถึง:ประชาชน	
	พระคัมภีร์ฉบับ1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ท่านเรโอฟิลัส ที่เคารพอย่างสูง ท่านทราบแล้วว่า มีหลายคนได้อุตสาหะเรียบเรียงเรื่องราวเหล่านั้น ซึ่งสำเร็จแล้วท่าม	ท่านเรโอฟิลัสที่เคารพอย่างสูง มีหลายคนได้พยายามรวบรวมเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในหมู่พวกเรา
ลูกา1:1	กลางเราทั้งหลาย	
	ตามที่เขาผู้ได้เห็นกับตาเองตั้งแต่ต้น และเป็นผู้ประกาศพระวจนะนั้นได้แสดงให้เรา	เป็นเหตุการณ์เดียวกับที่เราได้ยินมาจากคนพวกนั้นที่ได้เห็นด้วยตาของพวกเขาเองตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และเป็น

		พวกที่
ลูกา 1:2		รับใช้พระเจ้าด้วยการบอกด้วยคำของพระองค์... ผู้อื่น
	เหตุฉะนั้นเนื่องจากข้าพเจ้าเองได้สืบเสาะถว้นตั้งแต่ต้นมา จึงเห็นดีด้วยที่จะเรียบเรียงเรื่องราวตามลำดับเพื่อ	เพราะผมได้ติดตามเรื่องนี้อย่างละเอียดตั้งแต่แรก ผมจึงได้ตัดสินใจเขียนลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด
ลูกา 1:3	ประโยชน์แก่ท่าน	นี้ลงในหนังสือให้กับท่าน
	เพื่อท่านจะได้รู้ความจริงอันเกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านั้นซึ่งมีผู้แจ้งให้ท่านทราบ	เพื่อที่ท่านจะได้รู้ว่าสิ่งที่ท่านได้รับการอบรมสั่งสอนมานั้น เชื่อถือได้ขนาดไหน
ลูกา 1:4	ในสมัยเฮโรด กษัตริย์ของยูเดีย มีปุโรหิตคนหนึ่งชื่อเศคาริยาห์ อยู่	ในสมัยที่เฮโรด*เป็นกษัตริย์ของแคว้นยูเดีย นั้น มีนักบวชคนหนึ่งชื่อ เศคาริยาห์ เขาอยู่ในกลุ่มเวรของนักบวช
ลูกา 1:5	ในเวรอาเบียห์ ภรรยาของเศคาริยาห์ ชื่อเอลีซาเบธ อยู่ในตระกูล	อาเบียห์*เมียของเขาชื่อเอลีซาเบธ สืบเชื้อสายมาจากอาโรน
	เขาทั้งสองเป็นคนชอบธรรมจำเพาะพระเจ้า และดำเนินตามบัญญัติและกฎหมายทั้งปวงของพระเจ้าไม่มีที่ติเลย	ในสายตาของพระเจ้าองค์เจ้าชีวิตนั้น ทั้งสองคนนี้เป็นคนที่ทำตามใจพระองค์และทำตามคำสั่งและกฎต่างๆ
ลูกา 1:6		ของพระองค์อย่างไม่มีที่ติ
	แต่เขาไม่มีบุตรเพราะว่านางเอลีซาเบธเป็นหมัน และเขาทั้งสองก็ชราแล้ว	แต่พวกเขาไม่มีลูก เพราะเอลีซาเบธเป็นหมันและพวกเขา ก็แก่มากรแล้ว
ลูกา 1:7	ขณะที่เศคาริยาห์ทำหน้าที่ปุโรหิตเข้าเฝ้าพระเจ้าเมื่อกองเวรของท่านเข้าประจำการ	เมื่อถึงเวลาที่กลุ่มของนักบวชเศคาริยาห์จะต้องเข้าไปรับใช้อยู่ต่อหน้าพระเจ้า
ลูกา 1:8	ท่านได้ฉลากตามธรรมเนียมของปุโรหิตต้องเข้าไปในพระวิหารเผาเครื่องบูชา	พวกเขา ก็จับฉลากกันตามประเพณีของนักบวช เพื่อเลือกคนที่จะเข้าไปเผาเครื่องหอมบูชา*ในวิหาร*ขององค์เจ้าชีวิต
ลูกา 1:9	ส่วนบรรดาประชาชนก็อธิษฐานอยู่ภายนอกในเวลาเผาเครื่องหอมบูชานั้น	ในระหว่างที่เผาเครื่องหอมอยู่นั้น ผู้ชนจำนวนมากพากันอธิษฐานอยู่ข้างนอก
ลูกา 1:10	เมื่อเศคาริยาห์เห็นก็ตกใจกลัว	เมื่อเศคาริยาห์เห็นก็ตกใจกลัวมาก
ลูกา 1:12	ฝ่ายคนทั้งหลายที่คอยเศคาริยาห์ก็ประหลาดใจเพราะท่านอยู่ในพระวิหารช้านาน	คนที่กำลังคอยเศคาริยาห์อยู่ข้างนอกก็สงสัยว่าทำไมเขาถึงอยู่ในวิหาร*นานนัก
ลูกา 1:21		เมื่อเขาเดินออกมา ก็พูดไม่ได้ คนเหล่านี้จึงรู้ว่า เขาได้เห็นนิมิต*ภายในวิหารนั้น เขาได้ทำไม้ทำ
	เมื่อท่านออกมาแล้วก็พูดกับเขาไม่ได้ คนทั้งหลายจึงยังรู้ว่าท่านได้เห็นนิมิตในพระวิหาร ท่านใช้ไม้กับเขา	มีบอกกับประชาชน แต่ยังไม่พูดไม่ได้
ลูกา 1:22	เมื่อหมดเวรของท่านแล้วท่านก็กลับไปบ้าน	เมื่อเขาหมดหน้าที่แล้ว ก็กลับบ้าน
ลูกา 1:23	ภายหลังนางเอลีซาเบธภรรยาของท่านตั้งครรภ์แล้ว	หลังจากนั้นไม่นาน เอลีซาเบธเมียของเขาก็ตั้งท้อง และ

	ซ่อนตัวอยู่ห้าเดือนพูดว่า	เก็บตัวเงียบอยู่ในบ้านนานถึงห้าเดือน นางพูดว่า
ลูกา1:24	พระเจ้าได้ทรงกระทำเช่นนี้แก่ข้าพเจ้าในวันที่พระองค์ได้ทอดพระเนตร เพื่อความมอดสูของข้าพเจ้าที่มีอยู่ท่ามกลางคน	ดูสิ องค์เจ้าชีวิตได้ช่วยฉันอย่างนี้ ทำให้ฉันไม่ต้องอับอาย*ชายหน้าชาวบ้านอีกต่อไปแล้ว*
ลูกา1:25	ทั้งปวงจะหมดสิ้นไปเสีย	
	มาถึงหญิงพรหมจารีคนหนึ่งที่ได้หมั้นกับชายคนหนึ่ง ชื่อโจเซฟ เป็นคนเชื่อวงศ์ดาวิดหญิงพรหมจารีนั้นชื่อมารีย์	เพื่อมาหาหญิงพรหมจารี เธอเป็นคู่มั้นของโยเซฟคนที่สืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดา
ลูกา1:27	ฝ่ายมารีย์ก็ตกใจเพราะคำของทูตนั้น และรำพึงว่าคำทักทายนั้นจะหมายความว่าอะไร	นางกังมก สงสัยว่าที่ทูตสวรรค์พูดถึงเรื่องอะไร?
ลูกา1:29	ครานั้นมารีย์จึงรีบออกไปถึงเมืองหนึ่งแถบภูเขาแห่งยูเดีย	ในเวลานั้นมารีย์ได้เตรียมตัวและรีบเดินทางไปเมืองหนึ่งที่ตั้งอยู่ในแถบภูเขายูเดีย
ลูกา1:39	แล้วเข้าไปในเรือนของเศคาริยาห์ทักทายปราศรัยนางเอลีซาเบธ	นางเข้าไปในบ้านของเศคาริยาห์ และทักทายเอลีซาเบธ
ลูกา1:40	เมื่อนางเอลีซาเบธได้ยินคำปราศรัยของมารีย์ ทารกในครรภ์ของเขาก็ตัน และนางเอลีซาเบธก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณ	เอลีซาเบธได้ยินเสียงทักทายของมารีย์ เด็กในท้องของเอลีซาเบธก็ตื่นตัวนางก็เต็มเปี่ยมไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
ลูกา1:41	มารีย์อาศัยอยู่กับนางเอลีซาเบธประมาณสามเดือน แล้วจึงกลับไปยังบ้านของตน	มารีย์ได้อยู่กับเอลีซาเบธเป็นเวลาสามเดือน แล้วจึงกลับบ้านไป
ลูกา1:56	ครั้นเวลาซึ่งนางเอลีซาเบธจะคลอดบุตรครบถ้วนแล้ว นางก็คลอดบุตรเป็นชาย	เมื่อครบกำหนดคลอด เอลีซาเบธได้คลอดลูกชายคนหนึ่ง
ลูกา1:57	เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องของนางก็ได้ยินว่าพระเจ้าได้ทรงลำแดงพระมหากษัตริย์แก่นาง เขาทั้งหลายก็พากันเปรมปรีดิ์	เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องรู้ข่าวว่าองค์เจ้าชีวิตได้เมตตา กษัตริย์กับนางอย่างใหญ่หลวง พวกเขาต่างก็พากันดีใจกับนางด้วย
ลูกา1:58	ครั้นถึงวันที่แปดแล้ว เขาก็พากันมาให้ทารกนั้นเข้าสู่หนัด และเขาจะให้ชื่อทารกว่าเศคาริยาห์ตามบิดา	เมื่อเด็กเกิดมาได้แปดวัน พวกเขาทำพิธีชโลบ*ให้ แต่ระหว่างที่กำลังจะตั้งชื่อเด็กว่าเศคาริยาห์ ตามชื่อพ่อของเด็กนั้น
ลูกา1:59	ในทันใดนั้นปากและลิ้นของท่านก็คืนดีอีกครั้งแล้วท่านกล่าวสรรเสริญพระเจ้า	จุ้เศคาริยาห์ก็พูดได้อีกครั้ง แล้วเขาก็ขอบคุณสรรเสริญพระเจ้า
ลูกา1:64	เพื่อนบ้านของท่านก็บังเกิดความกลัว และเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นก็เลื่องลือไปทั่วแถบภูเขาแคว้นยูเดีย	เพื่อนบ้านทั้งหมดต่างพากันหวาดกลัว และชาวบ้านที่อาศัยอยู่ตามเทือกเขาของยูเดียก็พูดกันถึงสิ่งที่เกิดขึ้นนี้
ลูกา1:65	บรรดาคนที่ได้ยินก็จดจำไว้ในใจและว่า แล้วทารกนั้นจะเป็นอะไรข้างหน้า ด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับเขา	ทุกคนได้ยินเรื่องนี้ต่างสงสัยว่าเด็กคนนี้เมื่อโตขึ้นจะเป็นอย่างไรเพราะพวกเขาทราบว่าองค์เจ้าชีวิตอยู่กับเด็กคนนี้เป็นพิเศษ

ลูกา1:66	ฝ่ายเศคาริยาห์ผู้เป็นบิดาประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์	แล้วเศคาริยาห์พ่อของเด็ก ก็เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้ทำนายว่า
ลูกา1:67	อยู่ครานั้น มีรับสั่งจากมหาจักรพรรดิซีซาร์ออกัสตัส ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน	ในเวลานั้น จักรพรรดิ*ออกัสตัส ได้ออกคำสั่งให้ประชาชนทุกคนทั่วทั้งแผ่นดินโรมกลับไปบ้านเกิดของตนเพื่อจุด
ลูกา2:1		ทะเบียนสำมะโนครัว
	นี่เป็นครั้งแรกที่ได้จดทะเบียนสำมะโนครัว เมื่อครินิอัสเป็นเจ้าเมืองซีเรีย	ครั้งนี้เป็นการจดทะเบียนสำมะโนครัวครั้งแรกเกิดขึ้นในสมัยครินิอัสเป็นเจ้าเมืองซีเรีย
ลูกา2:2	คนทั้งปวงต่างคนต่างได้ไปขึ้นทะเบียนยังเมืองของตน	ทุกคนจึงกลับไปที่บ้านเกิดของตน
ลูกา2:3	ฝ่ายโยเซฟก็ขึ้นไปจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลีถึงเมืองของดาวิดชื่อเบธเลเฮมแคว้นยูเดียด้วย เพราะว่าเขาเป็นวงศ์	โยเซฟซึ่งสืบเชื้อสายมาจากกษัตริย์ดาวิด จึงต้องออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลี ไปเมืองเบธเลเฮมใน
ลูกา2:4	วานและเชื้อสายของดาวิด	แคว้นยูเดีย ซึ่งเป็นบ้านเกิดของกษัตริย์ดาวิด
	เขาได้ไปกับมารีย์ที่เขาได้หมั้นไว้แล้ว เพื่อจะขึ้นทะเบียนและนางมีครรภ์	เขาพามารีย์คู่หมั้นของเขาซึ่งตั้งท้องอยู่ไปด้วย เพื่อไปจดทะเบียนสำมะโนครัวด้วยกัน
ลูกา2:5	เมื่อเขาทั้งสองยังอยู่ที่นั่น ก็ถึงเวลาที่มารีย์จะประสูติบุตร	ในระหว่างที่พวกเขาอยู่ที่นั่นก็ถึงกำหนดที่มารีย์จะคลอดลูก
ลูกา2:6	นางจึงประสูติบุตรชายหัวปี เอาผ้าพันและวางไว้ในรางหญ้า เพราะว่าไม่มีที่วางให้เขาในโรงแรม	มารีย์ได้คลอดลูกเป็นผู้ชายนางจึงเอาผ้าอ้อมพันเด็กทารกนั้นวางไว้บนรางหญ้า ไม่มีที่ไหนวางให้พวกเขาพักเลย
ลูกา2:7	ในแถบนั้นมีคนเลี้ยงแกะอยู่ในทุ่งนา ฝูงแกะของเขาในเวลากลางคืน	ที่ทุ่งหญ้านอกหมู่บ้าน มีคนเลี้ยงแกะที่กำลังดูแลฝูงแกะอยู่ในตอนกลางคืน
ลูกา2:8	เขาก็รีบไปแล้วนางมารีย์กับโยเซฟและพบพระกุมารนั้นนอนอยู่ในรางหญ้า	พวกเขารีบไป และได้พบมารีย์กับโยเซฟพร้อมกับเด็กทารกนอนอยู่ในรางหญ้า
ลูกา2:16	ครั้นเขาได้เห็นแล้วจึงเล่าเรื่องซึ่งเขาได้ยินพระกุมารนั้น	เมื่อเห็นเด็กทารกแล้ว พวกเขาก็ได้เล่าให้คนที่อยู่ที่นั่นฟังว่าทูตสวรรค์ได้พูดอะไรเกี่ยวกับเด็ก
ลูกา2:17	คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจด้วยเนื้อความที่คนเลี้ยงแกะได้บอกแก่เขา	เมื่อพวกเขาได้ยินอย่างนั้น ก็ประหลาดใจมาก
ลูกา2:18	ฝ่ายนางมารีย์ก็เก็บบรรดาสิ่งเหล่านั้นไว้ในใจและรำพึงอยู่	แต่มารีย์ก็ได้เก็บเรื่องนี้ไว้ในใจและนึกถึงเรื่องนี้อยู่เรื่อยๆ
ลูกา2:19	คนเลี้ยงแกะจึงกลับไปยกย่องสรรเสริญพระเจ้า เพราะเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งเขาได้ยินและได้เห็นดังกล่าวไว้แก่เขาแล้ว	คนเลี้ยงแกะกลับไปเขาก็ได้ยกย่องสรรเสริญพระเจ้า สำหรับสิ่งที่พวกเขาได้ยินและได้เห็นมาเกิดจริงตามที่ทูตสวรรค์
ลูกา2:20	ตามที่เขียนไว้แล้วในบัญญัติของพระเจ้าว่า บุตรชาย	เพราะกฎขององค์เจ้าชีวิตบอกว่า "ถ้าลูกคนแรกเป็นผู้

	ทุกคนที่เบิกครรภ์ครั้งแรก จะได้เรียกว่าเป็นบุตรที่ถวายแด่พระเจ้า	ชาย จะต้องยกเด็กคนนั้นให้องค์เจ้าชีวิต**
ลูกา2:23	และถวายของบูชาตามที่ได้ตรัสสั่งไว้แล้ว ในธรรมเนียมปฏิบัติของพระเป็นเจ้า คือ นกเขาคู่หนึ่ง หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว	แล้วพวกเขาได้ถวายเครื่องบูชา* ตามกฎขององค์เจ้าชีวิต คือ นกเขาสองตัวหรือนกพิราบหนุ่มสองตัว*
ลูกา2:24	นี่แน่ะ มีชายคนหนึ่งในกรุงเยรูซาเล็มชื่อสิเมโอนเป็นคนชอบธรรมและเกรงกลัวพระเจ้า และคอยเวลาซึ่งพวกอิสราเอล	มีชายคนหนึ่งชื่อสิเมโอน อาศัยอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม เขาเป็นคนที่ทำตามความต้องการของพระเจ้าและเคร่งศาสนา
ลูกา2:25	จะได้รับความบรรเทาทุกข์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตกับท่าน	เขาเฝ้ารอคอยว่าเมื่อไรพระเจ้าจะมาช่วยเหลือชาวอิสราเอล และพระวิญญาณบริสุทธิ์* ก็
	พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงสำแดงแก่ท่านว่า ท่านจะไม่ตายจนกว่าจะได้เห็นพระคริสต์ของพระเป็นเจ้า	พระองค์บอกเขาว่า เขาจะได้เห็นพระคริสต์* ขององค์เจ้าชีวิต ก่อนที่เขาจะตาย
ลูกา2:26	สิเมโอนเข้าไปในบริเวณพระวิหาร โดยพระวิญญาณทรงนำ และเมื่อบิดามารดาได้นำพระกุมารเยซูเข้าไปเพื่อจะ	พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้พาเขามาที่วิหาร* ในวันเดียวกับที่ ดา มกฎที่โมเสสสั่งให้ทำกับเด็กแรกเ
ลูกา2:27	กระทำแก่พระกุมารตามธรรมเนียมแห่งธรรมเนียมปฏิบัติ	
	สิเมโอนจึงอุ้มพระกุมาร และสรรเสริญพระเจ้าว่า	สิเมโอนก็อุ้มทารกน้อยไว้ในอ้อมแขน แล้วสรรเสริญพระเจ้าว่า
ลูกา2:28	ฝ่ายบิดามารดาของพระกุมารก็ประหลาดใจ เพราะถ้อยคำซึ่งท่านได้กล่าวถึงพระกุมารนั้น	โยเซฟกับมารีย์งงงเงงมากที่สิเมโอนพูดอย่างนั้นเกี่ยวกับทารกน้อย
ลูกา2:33	ยังมีผู้เผยพระวจนะหญิงคนหนึ่งชื่ออันนา บุตรีฟาเนเอล ในเผ่าอาเซอร์ นางเป็นคนชรามากแล้ว มีสามีตั้งแต่สาว ๆ และอยู่	อันนา ซึ่งเป็นผู้พูดแทนพระเจ้าคนหนึ่ง เป็นลูกสาวของฟาเนเอล จากเผ่าอาเซอร์ นางแก่มากแล้ว หลังจากอยู่กินกับ
ลูกา2:36	ด้วยกันเจ็ดปี	สามีได้เพียงเจ็ดปี
	แล้วก็เป็นม่ายมาจนถึงแปดสิบสี่ปี นางมิได้ไปจากบริเวณพระวิหารเลย อยู่จนมีสการถืออดอาหารและอธิษฐานทั้งกลางวัน	สามีก็ตาย และนางก็อยู่เป็นม่ายมาจนถึงอายุแปดสิบสี่ปี นางไม่เคยออกไปจากวิหารเลย นางนมัสการพระเจ้าทั้งวัน
ลูกา2:37	วันกลางคืน	ทั้งคืนด้วยการอธิษฐานและถือศีลอดอาหาร*
	ในขณะนั้นผู้หญิงคนนี้ก็เข้ามาเฝ้าพระเจ้า และกล่าวถึงพระกุมารให้คนทั้งปวงที่คอยการทรงได้กรุงเยรูซาเล็มฟัง	นางได้เข้ามาหาพวกเขา เริ่มสรรเสริญพระเจ้า และเล่าเรื่องเด็กทารกคนนี้ให้กับทุกคนที่รอคอยเวลาที่เมืองเยรูซาเล็ม
ลูกา2:38		จะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ
	ครั้นโยเซฟกับนางมารีย์ได้กระทำการทั้งปวง ตามธรรมเนียมปฏิบัติของพระเป็นเจ้าเสร็จแล้ว จึงกลับไปถึงนาซา	เมื่อพวกเขาทำทุกอย่างตามกฎขององค์เจ้าชีวิตแล้ว พวกเขาก็เดินทางกลับไปเมืองนาซาเร็วในแคว้นกาลิลี

	เรื่อเมือง	
ลูกา2:39	ของตนในแคว้นกาลิลี	
	ฝ่ายบิดามารดาเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ในเทศกาล ปัสกาทุกๆ	ทุกๆ ปี พ่อแม่ของพระเยซู จะไปเมืองเยรูซาเล็มเพื่อร่วม ฉลองเทศกาลวันปลดปล่อย
ลูกา2:41	เมื่อครบกำหนดวันเลี้ยงกันแล้วขณะเขากำลังกลับไป พระกุมารเยซูยังค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ฝ่ายบิดากับ มารดาก็ไม่รู้	เมื่อหมดเทศกาลแล้ว พวกเขาเดินทางกลับบ้าน แต่ เด็กน้อยเยซูยังอยู่ในเมืองเยรูซาเล็ม โดยที่พ่อกับแม่ไม่รู้
ลูกา2:43	แต่เพราะเขาทั้งสองคิดว่า พระกุมารนั้นอยู่ในหมู่คนที่ มาด้วยกัน เขาจึงเดินทางไปได้วันหนึ่ง แล้วเริ่มหาพระ กุมารใน	เพราะคิดว่าพระองค์อยู่กับกลุ่มคนที่เดินทางมาด้วยกัน เมื่อเลยไปหนึ่งวันแล้ว พวกเขาเริ่มหาเด็กน้อยเยซูใน กลุ่มญาติ
ลูกา2:44	หมู่ญาติพี่น้องและพวกคนที่รู้จักกัน	พี่น้องและเพื่อนฝูง
	เมื่อไม่พบจึงกลับไปเที่ยวหาที่กรุงเยรูซาเล็ม	แต่ก็ไม่พบ จึงกลับไปตามหาในเมืองเยรูซาเล็ม
ลูกา2:45	คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสติปัญญาและคำ ตอบของพระกุมารนั้น	คนที่ได้ยินพระองค์พูดก็ทึ่งในความเข้าใจและคำตอบ ของพระองค์
ลูกา2:47	ฝ่ายบิดามารดาก็ไม่เข้าใจคซึ่งท่านกล่าวแก่เขา	แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าพระองค์พูดเรื่องอะไร
ลูกา2:50	เมื่อปีที่สิบห้า ในรัชกาลทิเบริอัส ซีซาร์ ปอนทิอัสปีลาต เป็นเจ้าเมืองอิทุเรียกัลเมืองตราโคนิติส สีซาเนียสเป็น เจ้าเมือง	จักรพรรดิทิเบริอัส*ปกครองบ้านเมืองมาเป็นเวลาสิบห้า ปีแล้ว ขณะนั้นปอนทิอัสปีลาต เป็นผู้ว่าแคว้นยูเดีย เฮ โรด*
ลูกา3:1	อาบีเลน	ปกครองแคว้นกาลิลี ส่วนฟิลิปน้องชายของเฮโรดปก ครองแคว้นอิทุเรียกัลกับแคว้นตราโค
	และอันนาสก็ลคายาฟาสเป็นมหาปุโรหิต คราวนั้นพระ วจนะของพระเจ้ามาถึงยอห์นบุตรเศคาริยาห์ในถิ่น ทุรกันดาร	ในช่วงที่อันนาสกับคายาฟาส เป็นนักบวชสูงสุด* พระ เจ้าได้ให้ถ้อยคำกับยอห์น ลูกชายของเศคาริยาห์ ที่ อาศัยอยู่ใน
ลูกา3:2		ที่เปลาเปลี่ยนแห่งแดง
	แล้วยอห์นจึงไปทั่วที่ลุ่มแม่น้ำจอร์แดน ประกาศให้กลับ ใจเสียใหม่และรับบัพติศมา เพื่อพระเจ้าจะทรงยก ความผิดบาป	ยอห์นจึงได้ออกไปประกาศทั่วบริเวณลุ่มแม่น้ำจอร์แดน ว่า "ให้คนมาเข้าพิธีจุ่มน้ำ เพื่อแสดงว่าพวกเขากลับตัว
ลูกา3:3	เสีย	กลับใจแล้ว พระเจ้าก็จะยกโทษความผิด
	เหตุฉะนั้น ยอห์นจึงตั้งเตือนอีกหลายประการ ประกาศ ข่าวแระเสริฐแก่คนทั้งหลาย	ในขณะที่ประกาศข่าวดี*นี้ ยอห์นได้พยายามพูดอีก หลายอย่าง เพื่อชักชวนให้คนพวกนี้กลับตัวกลับใจเสีย ใหม่
ลูกา3:18	ฝ่ายเฮโรด เจ้าเมืองเมื่อถูกยอห์นว่าติเตียนเพราะเรื่อง นางเฮโรดเดียสภรรยาของน้องชาย และเพราะการชั่ว ทั้งหมดที่	ยอห์นได้ว่าเฮโรดผู้ครองแคว้นที่ไปเอานางเฮโรเดียสเมีย ของน้องชายมาเป็นเมียตัวเอง และเรื่องชั่วร้ายอื่นๆที่เขา ได้ทำ

ลูกา3:19	เฮโรดได้กระทำนั้น	
	เฮโรดยังทำความชั่วนี้เพิ่มกับที่ได้ทำมาแล้ว คือได้จับยอห์นจำได้ในคุก	เฮโรดก็เลยทำชั่วเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเรื่องคือจับยอห์นจำคุก
ลูกา3:20	เมื่อคนทั้งปวงในธรรมศาลาได้ยินดังนั้นโกรธยิ่งนัก	เมื่อทุกคนที่อยู่ในที่ประชุมชาวยิวได้ยินอย่างนั้น ก็โกรธแค้นมาก
ลูกา4:28	จึงลุกขึ้นผลักพระองค์ออกจากเมืองพาไปยังแ่งของเงอิมเขาที่เมืองของเขาซึ่งตั้งอยู่บนหินนั้นหมายจะผลักพระองค์	เขาลุกฮือกันขึ้นบังคับให้พระเยซูออกไปนอกเมือง ไปที่หน้าผาบนเขาที่
ลูกา4:29	คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์ เพราะคำของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ	พวกเขาต่างแปลกใจในคำสอนของพระองค์ เพราะพระองค์สอนแบบคนที่มีสิทธิอำนาจ
ลูกา4:32	มีคนหนึ่งในธรรมศาลาที่มีผีโสโครกเข้าสิง เขาร้องเสียงดังว่า	ในที่ประชุมนั้น มีชายคนหนึ่งถูกผีร้ายสิงอยู่ ร้องตะโกนว่า
ลูกา4:33	คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนัก พุดกันว่า คนนี้เป็นอย่างไรหนอ เพราะว่าท่านได้สั่งผีโสโครกด้วยสิทธิอำนาจและ	ทุกคนประหลาดใจมาก พุดกันว่า "นี่เป็นคำสอนแบบไหนกัน เขาสั่งผีร้ายด้วยสิทธิอำนาจ แล้วมันก็ออกไป"
ลูกา4:36	ด้วยฤทธิ์เดชพวกมันก็ออกมา	
	ครั้งเมื่อประชาชนกำลังเบียดเสียดพระองค์เพื่อฟังพระวจนะของพระเจ้าพระองค์ทรงยืนอยู่ที่ฝั่งทะเลสาบเยนเนซาเรท	วันหนึ่งเมื่อพระเยซูอยู่ที่ริมฝั่งทะเลสาบเยนเนซาเรทมีคนเป็นจำนวนมากเบียดเสียดเพื่อฟังคำสอนของพระเจ้า
ลูกา5:1	และพระองค์ทรงเห็นเรือสองลำจอดอยู่ริมฝั่งทะเลสาบนั้น แต่ชาวประมงขึ้นจากเรือแล้วกำลังชักอวนอยู่	พระองค์เห็นเรือสองลำที่ชาวประมงจอดทิ้งไว้บนฝั่งเพื่อล้างอวน
ลูกา5:2	เมื่อเขาย่อนลงแล้วก็ล้อมปลาไว้เป็นอันมาก จนอวนของเขากำลังปริ	เมื่อพวกเขาทำตามที่พระเยซูบอก ก็จับปลาได้เยอะมาก จนอวนเกือบขาด
ลูกา5:6	แก่เพื่อนที่อยู่ในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย เขาก็มาช่วยแล้วได้ปลาเต็มเรือทั้งสองลำ จนเรือเพียบ	พวกเขาก็เลยต้องส่งสัญญาณเรียกเพื่อนร่วมงานในเรืออีกลำหนึ่งให้มาช่วย ปรากฏว่าพวกเขาได้ปลามาเต็มสองลำเรือ
ลูกา5:7		จนเรือเกือบจะจม
	เพราะว่าเขา กับคนทั้งหลายที่อยู่ด้วยกันก็ประหลาดใจด้วยปลาเป็นอันมากที่เขาจับได้นั้น	ที่พูดอย่างนั้นเพราะตัวเขาและเพื่อนๆ รู้สึตกตลิ่งที่จับปลาได้มากขนาดนั้น
ลูกา5:9	เมื่อเขานำเรือมาถึงฝั่งแล้ว เขาก็สละสิ่งสารพัดทิ้งตามพระองค์ไป	เมื่อพวกเขาลากเรือมาถึงฝั่ง พวกเขาก็ละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่างแล้วติดตามพระเยซูไป
ลูกา5:11	คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจยิ่งนัก และได้สรรเสริญพระเจ้าต่างเต็มไปด้วยความกลัว และพุดว่า วันนี้เราได้เห็นสิ่งแปลก	คนทั้งหลายต่างประหลาดใจและพากันสรรเสริญพระเจ้า พวกเขารู้สึกหวาดกลัวและพากันพุดว่า "วันนี้พวกเราได้เห็น
ลูกา5:26		สิ่งมหัศจรรย์จริงๆ"

	เลวีได้จัดการเลี้ยงใหญ่ในเรือนของตน เพื่อเป็นเกียรติยศแก่พระองค์ มีคนมากมายเป็นคนเก็บภาษีและคนอื่น ๆ มา	เลวีก็ได้จัดงานเลี้ยงใหญ่ให้กับพระเยซูที่บ้านของเขา มีพวกคนเก็บภาษีเป็นจำนวนมาก และคนอื่น ๆ มาร่วมงาน
ลูกา 5:29	ร่วมสำรับด้วยกัน	
	ฝ่ายคนเหล่านั้นต่างก็มีความเดือดดาล และปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรแก่พระเยซูได้	พวกครูสอนกฎปฏิบัติ กับพวกฟาริสี โกรธแค้นมาก ก็เลยปรึกษากันว่าจะจัดการกับพระเยซูอย่างไรดี
ลูกา 6:11	มีทาสของนายร้อยคนหนึ่งที่น่ารักมากป่วยเกือบจะตายแล้ว	มีทาสของนายร้อยทหารโรมันคนหนึ่งป่วยหนักใกล้จะตาย นายร้อยคนนี้รักทาสของเขามาก
ลูกา 7:2	เมื่อนายร้อยได้ยินถึงพระเยซู จึงขอให้ผู้ใหญ่บางคนของพวกยิวให้ไปอ้อนวอนเจ็ดพระองค์เสด็จมารักษาทาสของตน	เมื่อเขาได้ยินเรื่องของพระเยซู ก็ได้ส่งพวกผู้นำอาวูลุสชาวยิวไปขอร้องพระองค์ให้มาช่วยรักษาทาสของ
ลูกา 7:3	ผ่านคนรับใช้มานั้นเมื่อกลับไปถึงตึกก็เห็นทาสคนนั้นหายเป็นปกติแล้ว	เมื่อพวกเพื่อน ๆ ของนายร้อยกลับไปถึงบ้าน ก็พบว่าทาสคนนั้นหายดีแล้ว
ลูกา 7:10	เมื่อมาใกล้ประตูเมืองนั้น ดูเกิดมีคนหามศพชายหนุ่มคนหนึ่งมาเป็นลูกชายคนเดียวของแม่และนางก็เป็นหญิงม่าย	เมื่อพระองค์เดินมาใกล้ประตูเมือง ก็สวนกับชบวนแห่งศพของคนคนหนึ่ง เขาเป็นลูกชายเพียงคนเดียวของหญิง
ลูกา 7:12	ชาวเมืองเป็นอันมากกับหญิงนั้น	ม่ายคนหนึ่ง มีชาวบ้านเป็นจำนวนมากเดินมากับชบวนพร้อมกับหญิงม่ายคนนั้น
	มายืนอยู่ข้างหลังใกล้พระบาทของพระองค์ ร้องให้น้ำตาไหลเปียกพระบาทเขาผาเซ็ด จวบพระบาทของพระองค์มาก	นางได้เข้าไปยืนอยู่ข้างหลังใกล้เท้าของพระเยซู แล้วร้องให้น้ำตาไหลเปียกพระบาทของพระองค์เปียกชุ่มไปด้วยน้ำตา แล้วเธอหม
ลูกา 7:38	และเธอน้ำมนั้นชโลม	ของนางเซ็ด และก้มลงจูบเท้าของพระองค์ พร้อมทั้งเทน้ำหอมลงบนเท้าทั้งสองข้างของพระองค์
	ต่อมาพระองค์ก็เสด็จไปตามบ้านตามเมือง ทรงประกาศข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า สวกลีบสองคนนั้นก็	ต่อมาพระเยซูเดินทางไปตามเมืองและหมู่บ้านต่างๆ เพื่อประกาศข่าวดีเกี่ยวกับแผ่นดินของพระเจ้า พวกศิษย์ทั้งสิบสอง
ลูกา 8:1	อยู่กับพระองค์ด้วย	ก็อยู่กับพระองค์ด้วย
	พร้อมกับบางคนที่มีผีร้ายออกจากนางและที่หายโรคต่างๆคือมารีย์ชาวมักดาลา ที่พระองค์ได้ทรงขับออกจกนางเจ็ดผี	แล้วก็ยังมีพวกผู้หญิงบางคน ที่พระองค์ได้ขับผีร้ายให้ และรักษาโรคต่างๆให้ ติดตามมาด้วย คือ มารีย์ชาวมักดาลาที่
ลูกา 8:2		พระเยซูได้ขับผีร้ายทั้งเจ็ดออกให้
	และโยอันนาภรรยาของคูซาต้นเรือนของเฮโรดและสุสันนาและหญิงอื่นๆหลายคนที่เคยปรนนิบัติพระองค์และสาวก	นางโยอันนาเมียของคูซาผู้จัดการทรัพย์สินส่วนตัวของกษัตริย์เฮโรด และนางสุสันนากับผู้หญิงคนอื่นๆที่ใช้ทรัพย์สิน

ลูกา8:3	ด้วยบัยบัยของเขา	ส่วนตัวของพวกนางเองคอยช่วยเหลือพระเยซูกับพวกศิษย์เอกของพระองค์นั้น
	ครั้งนั้นมารดาและพวกน้องชายของพระองค์มาหาพระองค์ แต่เข้าไปถึงพระองค์ไม่ได้เพราะคนมาก	เมื่อแม่กับน้องๆของพระเยซูมาหา ก็เข้าไปไม่ถึงพระองค์เพราะคนแน่นมาก
ลูกา8:19	ฝ่ายคนเลี้ยงสุกร เมื่อเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ต่างก็พากันหนีไปเล่าเรื่องนั้นทั้งในนครและบ้านนอก	พวกเขาจึงพากันไปปลุกพระเยซู ตะโกนว่า "อาจารย์ อาจารย์ พวกเรากำลังจะจมนอยู่แล้ว"
ลูกา8:34	คนทั้งหลายจึงออกไปดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเมื่อเขามาถึงพระเยซูก็เห็นคนนั้นที่มีผีออกมาจากตัวนุ่มห่มผ้ามีสติ	ชาวบ้านก็แหกกันออกมาดูว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเขามาหาพระเยซู และได้พบกับชายคนที่มีผีร้ายได้ออกไปจาก
ลูกา8:35	ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้เห็นก็เล่าให้เขาฟังถึงเรื่องคนที่ผีเข้าได้หายปกติอย่างไร	ส่วนคนที่เห็นเหตุการณ์ก็เล่าว่าชายคนนี้หายได้อย่างไร
ลูกา8:36	ชาวเมืองเกราซาและคนทั้งปวงที่อยู่ตามชนบทโดยรอบจึงอ่อนวอนพระองค์ให้ไปเสวยจากเขา เพราะว่าเขากลับมายัง	คนที่อยู่แถวๆนั้นได้ขอร้องให้พระเยซูไปจากเขตแดนของพวกเขา เพราะพวกเขากลัวมาก พระเยซูก็เลยลงเรือจากไป
ลูกา8:37	คนที่มีออกจากตัวนั้นอ่อนวอนขอติดตามพระองค์แต่พระเยซูตรัสกับเขาไปว่า	ชายคนที่เคยถูกผีร้ายสิงขอตามพระองค์ไปด้วย แต่พระองค์ส่งเขาไป บอกว่า
ลูกา8:38	นี่แน่ะ มีชายคนหนึ่งชื่อไยรัสเป็นนายธรรมศาลามาก ราบลงที่พระบาทพระเยซู อ่อนวอนพระองค์เสด็จเข้าไปในตึก	ชายคนหนึ่งชื่อไยรัส เป็นหัวหน้าที่ประชุมชาวยิวได้มาก้มกราบแทบเท้าพระเยซู อ่อนวอนพระองค์ให้ไปบ้านของเขา
ลูกา8:41	เพราะว่าเขามีบุตรสาวคนเดียวอายุประมาณสิบสองปี และบุตรสาวนั้นนอนป่วยอยู่เกือบจะตาย	เพราะลูกสาวคนเดียวของเธอ ที่มีอายุเพียงสิบสองปี กำลังจะตาย ในระหว่างทางที่พระเยซูไป
ลูกา8:42	มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นโรคตกโลหิตได้สิบสองปีมาแล้ว ไม่มีผู้ใดรักษาให้หายได้	กลุ่มคนนี้มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ตกเลือดมาเป็นเวลาสิบสองปี นางเสียเงินเสียทองไปกับการรักษาจนหมดเนื้อหมดตัว
ลูกา8:43	ผู้หญิงนั้นแอบมาข้างหลัง ถูกต้องชายฉลองพระองค์ และในทันใดนั้นโลหิตที่ตกหยุด	นางจึงเข้ามาทางข้างหลังพระองค์ และแตะชายเสื้อพระองค์ เลือดที่ไหลอยู่ก็หยุดทันที
ลูกา8:44	เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในตึก พระองค์ไม่ทรงยอมให้ผู้ใดเข้าไป เว้นแต่เปโตร ยอห์น ยากอบ และบิดามารดา	เมื่อพระเยซูไปถึงบ้านไยรัส พระองค์ไม่อนุญาตให้ใครเข้าไปกับพระองค์เลย นอกจากเปโตร ยอห์น ยากอบ
ลูกา8:51	ของเด็กนั้น	และพ่อแม่ของเด็กเท่านั้น
	คนทั้งหลายจึงตั้งอกร้องให้รำไรเพราะเด็กนั้นแต่พระองค์ตรัสว่า อย่าร้องให้เลยเขาไม่ตาย แต่นอนหลับอยู่	คนทั้งหลายพากันร้องให้คร่ำครวญให้เด็กสาว พระเยซูพูดหยุดร้องให้ได้แล้ว เด็กคนนี้ยังไม่ตายแค่นอนหลับเท่านั้น
ลูกา8:52	คนทั้งปวงก็พากันหัวเราะเยาะพระองค์เพราะเขารู้ว่าเด็กนั้นตายแล้ว	พวกเขาก็หัวเราะเยาะใส่พระองค์ เพราะรู้ว่าเด็กคนนั้นตายแล้วจริงๆ
ลูกา8:53	แล้ววิญญาณจิตก็กลับเข้ามาในเด็กนั้น เขาลุกขึ้นทันที พระองค์จึงตรัสสั่งให้เอาอาหารมาให้เขากินบ้าง	แล้ววิญญาณของเธอก็กลับเข้าสู่ร่างอีกครั้ง และเธอก็ลุกขึ้นมาทันที พระเยซูจึงบอกพวกเขาให้เอาอาหารมา

		ให้เธอกิน
ลูกา8:55	ฝ่ายบิดามารดาของเด็กนั้นก็ประหลาดใจนัก แต่พระองค์ทรงห้ามเขาไม่ให้บอกผู้ใดให้รู้เหตุการณ์ซึ่งเป็นนั้น	พ่อแม่ของเธอต่างก็ประหลาดใจมาก แต่พระองค์สั่งห้ามไม่ให้เล่าเรื่องนี้ให้ใครฟัง
ลูกา8:56	ผ่านเฮโรดเจ้าเมืองได้ยินเรื่องเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งเกิดขึ้นนั้น จึงคิดสงสัยมาก เพราะบางคนว่ายอห์นเป็นขึ้นมาจาก	เมื่อเฮโรด*ผู้ปกครองแคว้นกาลิลี ได้ยินเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นนี้ ก็มีงงสงสัย เพราะมีคนบอกเกี่ยวกับ
ลูกา9:7	ความตาย	
	บางคนว่าเอลียาห์มาปรากฏคนอื่นว่าเป็นผู้เผยพระวจนะโบราณกลับเป็นขึ้นมาจาก	บางคนก็บอกว่าเป็นเอลียาห์ที่มาปรากฏให้เห็นบางคนว่าเป็น*ผู้พูดแทนพระเจ้า*คนหนึ่งจากสมัยก่อนที่ฟื้นขึ้นมาใหม่
ลูกา9:8	เฮโรดจึงว่า ยอห์นนั้นเราได้ตัดศีรษะแล้ว แต่คนที่เราได้ยินเหตุการณ์ของเขาอย่างนี้คือผู้ใดเล่า แล้วเฮโรดจึงหา	แต่เฮโรดพูดว่าเราได้ตัดหัวยอห์นไปแล้ว คนนี้ที่เราได้ยินคนพูดถึง เป็นใครกันแน่พระองค์ก็เลยอยากจะเจอพระเยซู
ลูกา9:9	โอกาสที่จะเห็นพระองค์	
	เมื่อพระองค์ทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวนั้นแล้ว ให้เขาแจกแก่ประชาชน	พระเยซูหยิบขนมปังห้าก้อน
ลูกา9:16		และปลาสองตัวขึ้นมา พร้อมแหงนหน้าขึ้นมองท้องฟ้าขอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหาร แล้วหักขนมปังส่ง
	เขาได้กินอิ่มทุกคน แล้วเขาเก็บเศษอาหารที่ยังเหลือนั้นได้สิบสองกระบุง	พวกชาวบ้านกินกันจนอิ่ม แล้วพวกศิษย์ก็เก็บเศษอาหารที่เหลือกินได้อีกสิบสองกระบุงเต็มๆ
ลูกา9:17	คนทั้งปวงก็ประหลาดใจนักเพราะความใหญ่ยิ่งของพระเจ้า	ชาวบ้านต่างพากันประหลาดใจมากถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
ลูกา9:43	เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทางไป พระองค์จึงทรงเข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่ง ชื่อมารธา	ในระหว่างทางนั้น พระเยซูและพวกศิษย์ ได้เข้าไปในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง ที่นั่นมีหญิงคนหนึ่ง ชื่อมารธา นางได้เชิญ
ลูกา10:38	ต้อนรับพระองค์ไว้ในเรือนของเธอ	พระองค์พักที่บ้านของนาง
	มารธามีน้องสาวชื่อมารีย์และมารีย์ก็นั่งใกล้พระบาทพระเยซูฟังถ้อยคำของพระองค์ด้วย	มารีย์ ซึ่งเป็นน้องสาวของมารธา ได้มานั่งอยู่ที่เท้าขององค์เจ้าชีวิต และฟังพระองค์พูดอย่างตั้งใจ
ลูกา10:39	แต่มารธายุ่งในการปรนนิบัติมาก จึงทูลพระองค์ว่าพระองค์เจ้าข้า พระองค์ไม่สนพระทัยหรือ ซึ่งน้องสาวของข้าพ	ส่วนมารธานั้นกำลังยุ่งอยู่กับการจัดเตรียมต่างๆ นางก็ได้มาติดพอกับพระเยซูว่า "อาจารย์ ไม่สนใจเลยหรือ ที่น้องสาว
ลูกา10:40	พระองค์ทำการปรนนิบัติแต่คนเดียว ขอพระองค์สั่งเขาให้มาช่วยพระองค์	ปล่อยให้ดิฉันทำงานอยู่คนเดียว ช่วยบอกให้เธอมาช่วยหน่อยเถอะค่ะ"
	สิ่งซึ่งต้องการนั้นมีสิ่งเดียว มารีย์ได้เลือกเอาส่วนดีนั้น	แต่มีสิ่งเดียวเท่านั้นที่จำเป็น และมารีย์ก็ได้เลือกเอาสิ่ง

	ใครจะชิงเอาไปจากเธอไม่ได้	นั่นที่ตึกว่าไว้แล้ว และจะไม่มีใครแย่งสิ่งนั้นไปจากเธอได้"
ลูกา10:42	ระหว่างนั้นคนเป็นอันมากนับเป็นพันๆชุมนุมเบียดเสียดกันอยู่ พระองค์ทรงตั้งต้นตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ก่อน	มีชาวบ้านหลายพันคนได้มายืนเบียดเสียดเหยียบกันอยู่ พระเยซูพูดกับพวกศิษย์ก่อนว่า "ระวังเชื่อของพวกฟาริสี"
ลูกา12:1	ว่า ท่านทั้งหลายจะระวังเชื่อฟาริสีซึ่งเป็นคนหน้าซื่อใจคด	ไว้ให้ดี นั่นคือความหน้าไหว้หลัง
	แต่ไม่มีสิ่งใดปิดบังไว้ที่จะไม่ต้องเปิดเผยหรือการลับที่ จะไม่เผยให้ประจักษ์	ทุกสิ่งทุกอย่างที่แอบซ่อนไว้ จะต้องถูกค้นพบ และทุกอย่างที่เป็นความลับ ก็จะต้องถูกเปิดเผย
ลูกา12:2	เหตุฉะนั้นสิ่งสารพัดซึ่งพวกท่านได้กล่าวในที่มืด จะได้ยินในที่แจ้ง และซึ่งได้กระซิบในหูที่ห้องส่วนตัว จะต้อง	สิ่งทีพวกคุณแอบพูดกันในที่มืดจะได้ยินในที่แจ้ง และสิ่งทีคุณกระซิบข้างหูในห้องส่วนตัว ก็จะถูกประกาศจากหลังกา
ลูกา12:3	ประกาศบนดาดฟ้าหลังคาบ้าน	
	ขณะนั้นมีบางคนอยู่ที่นั่นเล่าเรื่องชาวกาลิลีซึ่งปีลาตเอาโลหิตของเขาระคนกับเครื่องบูชาของเขา ให้พระองค์ฟัง	ตอนนั้น มีบางคนมาเล่าให้พระเยซูฟังว่า มีชาวกาลิลีซึ่งถูกปีลาตฆ่าตาย ในขณะที่กำลังถวายเครื่องบูชาพระเจ้าอยู่
ลูกา13:1	และมีหญิงคนหนึ่งซึ่งมีผีเข้าสิงทำให้เป็นโรคสิบแปดปีมาแล้วหลังโกง ยึดตัวขึ้นไม่ได้เลย	ในทีนั้น มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ถูกผีร้ายเข้าสิง จนพิการมาเป็นเวลาสิบแปดปีแล้ว นางหลังค่อมและยึดตัวตรงไม่ได้เลย
ลูกา13:11	แต่นายธรรมศาลาก็เคืองใจเพราะพระเยซูได้ทรงรักษาโรคในวันสะบาโต จึงว่าแก่ประชาชนว่ามีหกวันที่ควร	แต่ผู้นำที่ประชุมชาวยิวโกรธมาก ทีพระเยซูรักษาโรคในวันหยุดทางศาสนา เขาจึงบอกกับประชาชนว่า "ในแต่ละ
ลูกา13:14	จะทำงานในหกวันนั้นจงมาให้รักษาโรคเกิด แต่ในวันสะบาโตนั้นอย่าเลย	อาทิตย์ มีเวลาทำงานตั้งหกวัน ให้ไปรักษากันในวันเหล่านั้น อย่ามา
	ดูเกิดมีคนหนึ่งเป็นโรคมาน้ำอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์	มีชายคนหนึ่งทีแขนขาบวมมากมายยืนอยู่ตรงหน้าพระองค์
ลูกา14:2	ฝ่ายคนหนึ่งร่วมโต๊ะด้วยกัน เมื่อได้ยินคำเหล่านั้นจึงทูลพระองค์ว่า ผู้ที่จะรับประทานอาหารในแผ่นดินของพระเจ้า	มีชายคนหนึ่งทีกินอยู่ที่นั่น เมื่อได้ยินเรื่องนี้ ก็พูดกับพระเยซูว่า "ถือว่าเป็นเกียรติจริงๆ สำหรับคนที่ได้กินอาหารที่
ลูกา14:15	ก็เป็นสุข	งานเลี้ยงในแผ่นดินของพระเจ้า"
	ฝ่ายคนหนึ่งในพวกนั้น เมื่อเห็นว่าตัวหายโรคแล้ว จึงกลับมาสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดัง	คนหนึ่งในนั้น เมื่อเห็นว่าหายแล้ว ก็กลับมาร้องสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง
ลูกา17:15	และกราบลงที่พระบาทของพระเยซู โมทนาพระคุณของพระองค์ คนนั้นเป็นชาวสะมาเรีย	เขาก็้มลงกราบขอบคุณอยู่ที่เท้าของพระเยซู เขาเป็นชาวสะมาเรีย

ลูกา 17:16	ไม่เห็นผู้ใดกลับมาสรรเสริญพระเจ้า เว้นแต่คนต่างชาติคนนี้	ทำไมมีแต่คนต่างชาติคนนี้นี่เท่านั้นหรือ ที่กลับมาสรรเสริญพระเจ้า?
ลูกา 17:18	แล้วเขารู้สึกทรมานหาพระองค์เพื่อจะให้พระองค์ทรงถูกต้องทรงยกย่อง แต่เหล่าสาวกเมื่อเห็นเขาก็ห้ามเขา	มีคนอุ้มลูกเล็กๆมา ให้พระเยซูจับตัวและอวยพรให้ เมื่อพวกศิษย์เห็น ก็สั่งห้ามไม่ให้มาอยู่กับพระ
ลูกา 18:15	เขาจึงบอกว่าพระเยซูชาวนาซาเร็ธเสด็จไป	คนเหล่านั้นบอกว่า "เยซูชาวนาซาเร็ธกำลังผ่านมาทางนี้"
ลูกา 18:37	ในทันใดนั้นเขาก็เห็นได้ และตามพระองค์ไปพลางถวายนามแด่พระเจ้า เมื่อคนทั้งปวงได้เห็นเช่นนั้นก็สรรเสริญ	เขามองเห็นทันที จึงได้ติดตามพระเยซูไป และสรรเสริญพระเจ้า
ลูกา 18:43		เมื่อชาวบ้านเห็นอย่างนั้น ทุกคนก็พากันยกย่องพระเจ้า
	ดูเถิดมีชายคนหนึ่งชื่อศักเคียสเป็นนายด่านภาษีและเป็นคนมั่งมี	มีชายคนหนึ่งชื่อศักเคียส เป็นหัวหน้าคนเก็บภาษีที่ร่ำรวยมาก
ลูกา 19:2	ศักเคียสพยายามจะดูให้เห็นพระเยซูว่า พระองค์เป็นใคร แต่ดูแต่ดูไม่เห็นเพราะคนแน่นด้วยเขาเป็นคนเตี้ย	เขาอยากจะทำพระเยซูเป็นใคร แต่เขามองไม่เห็น เพราะตัวเตี้ยและคนแน่นมาก
ลูกา 19:3	เขาจึงวิ่งไปข้างหน้าขึ้นต้นมะเดื่อเพื่อจะได้เห็นพระองค์ เพราะว่าพระองค์จะเสด็จไปทางนั้น	เขาจึงวิ่งไปปักอยู่ข้างหน้าพระเยซู โดยปีนขึ้นไปคอยอยู่บนต้นมะเดื่อ
ลูกา 19:4	แล้วเขาก็รีบลงมาต้อนรับพระองค์ด้วยความเปรมปรีดี	เขารู้สึกทั้งตื่นเต้นและดีใจ แล้วรีบลงมาหาพระองค์ไปอยู่บ้านของเขา
ลูกา 19:6	เมื่อคนทั้งหลายเห็นแล้วเขาก็พากันบ่นว่าพระองค์เข้าไปพักอยู่กับคนบาป	ทุกคนที่เห็นอย่างนั้น ก็บ่นกันใหญ่ว่า "เขาไปเป็นแขกในบ้านของคนบาปได้อย่างไร"
ลูกา 19:7	คนเหล่านั้นจับผิดในพระดำรัสตอบของพระองค์จึงนิ่งไป	พวกเขาไม่สามารถจะจับผิดคำพูดพระองค์ต่อหน้าคนนี้ได้ แต่ตะลึงในคำตอบ จนถึงกับอึ้งไปเลย
ลูกา 20:26	เมื่อเขาก่อไฟที่กลางลานบ้าน และนั่งลงด้วยกันแล้ว เปโตรก็นั่งอยู่ท่ามกลางเขา	เมื่อพวกเขาที่ก่อไฟขึ้นกลางลานบ้าน และนั่งล้อมวงกัน เปโตรก็เข้าไปนั่งอยู่ด้วย
ลูกา 22:55	มีสาวใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งอยู่ในแสงไฟจึงเพ่งดูแล้วว่า คนนี้ได้อยู่กับคนนั้นด้วย	มีสาวใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งอยู่ใต้แสงไฟ นางก็จ้องมองดูเขาใกล้ๆ และพูดขึ้นว่า "ชายคนนี้อยู่กับเยซูด้วย"
ลูกา 22:56	ฝ่ายคนที่คุมพระเยซูก็เยาะเย้ยโหมตีพระองค์	พวกที่ควบคุมตัวพระเยซูพากันเยาะเย้ยและทุบตีพระองค์
ลูกา 22:63	และเมื่อเขาเอาผ้าผูกปิดพระเนตรของพระองค์แล้ว เขาก็ถามว่า จงเผยให้เราทราบว่าใครตบเจ้า	พวกเขาเอาผ้ามาปิดตาพระองค์ และถามว่า "ทนายดูซิว่าใครเป็นคนตีแก?"
ลูกา 22:64	เขาพูดหยามซ้ำแก่พระองค์อีกหลายประการ	แล้วพวกเขาก็พูดดูถูกเหยียดหยามพระองค์อีกมากมาย
ลูกา 22:65	เขาทั้งปวงจึงลุกขึ้นพาพระองค์ไปหาปีลาต	ทุกคนในที่ประชุมลุกขึ้น พาพระเยซูไปหาเจ้าเมืองปีลาต*
ลูกา 23:1	และเขาฟ้องว่า เราได้พบคนนี้ยุยงชนชาติของเราและ	พวกเขาเริ่มกล่าวหาพระองค์ว่า "เราได้พบว่า ชายคนนี้

	ห้ามมิให้สงสวดยแก่ซีซาร์ และว่าตัวเองเป็นพระคริสตักษัตริย์	พยายามปลุกปั่นประชาชนให้กระด้างกระเดื่อง เขาขยุ่งให้
ลูกา23:2		พวกประชาชนเล็กจ๋ายภาซีให้แก่ซีซาร์*แกมยังอ้างตัวเองเป็นพระคริสตักษัตริย์ของพวกเราอีกด้วย"
	เมื่อปีลาตได้ยิน ท่านจึงถามว่า คนนี้เป็นชาวกาลิลีหรือ	เมื่อปีลาตได้ยินอย่างนั้น ก็ได้สอบถามจนรู้ว่าพระเยซูเป็นชาวกาลิลี
ลูกา23:6	เมื่อทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นคนอยู่ในท้องที่ของกษัตริย์เฮโรด ท่านจึงส่งพระองค์ไปหาเฮโรดผู้กำลังพักอยู่ในกรุง	ซึ่งอยู่ในการปกครองของกษัตริย์เฮโรดเขาจึงส่งตัวพระเยซูไปให้กับกษัตริย์เฮโรด ซึ่งตอนนั้นอยู่ที่เมืองเยรูซาเล็มพอดี
ลูกา23:7	เยรูซาเล็มในเวลานั้น	
	เมื่อเฮโรดได้เห็นพระเยซูที่มีความยินดีมาก ด้วยนานมาแล้วท่านอยากจะพบพระองค์เพราะได้ยินถึงพระองค์และหวัง	เมื่อกษัตริย์เฮโรดพบพระเยซูก็ดีใจมาก เพราะอยากพบมานานแล้ว เขาได้ยินชื่อเสียงของพระองค์ และเขาหวังว่า
ลูกา23:8	ว่าคงจะได้เห็นพระองค์ทำหมายสำคัญบ้าง	พระเยซูจะแสดงอิทธิฤทธิ์ให้ดูบ้าง
	ท่านจึงซักถามพระองค์เป็นหลายข้อแต่พระองค์หาทรงตอบประการใดไม่	เฮโรดได้ถามพระเยซูหลายอย่าง แต่พระองค์ก็ไม่ได้ตอบอะไรเลย
ลูกา23:9	เฮโรดกับพวกทหารของท่านกระทำต่อพระองค์อย่างดูหมิ่นเยาะเย้ย เอาเสื่อที่งามยิ่งสวมให้พระองค์และส่งกลับ	เฮโรดกับบรรดาทหารของเขาต่างพากันหัวเราะเยาะและดูถูกเหยียดหยามพระองค์ พวกเขาให้พระองค์แต่งชุด
ลูกา23:11	ไปหาปีลาต	ของกษัตริย์แล้วส่งตัวกลับไปหาปีลาต
	ฝ่ายปีลาตกับเฮโรดคืนดีกันในวันนั้นด้วยแต่ก่อนเป็นศัตรูกัน	ในวันนั้นเอง ทั้งเฮโรดและปีลาตได้กลายมาเป็นเพื่อนกัน เพราะก่อนหน้านี้พวกเขาเป็นศัตรูกัน
ลูกา23:12	ปีลาตจึงสั่งมหานูโรฮิต พวกขุนนางและราษฎรให้ประชุมพร้อมกัน	ปีลาตได้เรียกพวกหัวหน้ากับบวช พวกผู้นำและประชาชนมาชุมนุมกัน
ลูกา23:13	และกล่าวแก่เขาว่า ท่านทั้งหลายได้พาคคนนี้มาหาเรา ฟ้องว่าเขาได้ยุ้งราษฎรดูเถิด เราได้สืบถามต่อหน้าท่านทั้งหลาย	ตามที่พวกคุณได้นำชายคนนี้มาหาเรา และได้กล่าวหาเขาว่าปลุกปั่นยุ้งประชาชนให้กระด้างกระเดื่องนั้นหลังจาก
ลูกา23:14	และไม่เห็นว่าคนนี้มี ความผิดในข้อที่ท่านทั้งหลายฟ้องเขา นั้น	ที่เราได้สอบสวนเขาต่อหน้าพวกคุณแล้ว ก็ไม่เห็นว่าเขาทำผิดอะไรตามที่พวกคุณกล่าวหาเลย
	และเฮโรดก็ไม่เห็นว่าเขามีความผิดด้วย เพราะเฮโรดได้ส่งตัวเขากลับมายังเราอีกแล้ว ดูเถิด คนนี้ไม่ได้ทำผิดอะไร ซึ่ง	ส่วนกษัตริย์เฮโรดก็เหมือนกัน พระองค์ก็เลยส่งคนนี้กลับมาหาเรา เขาไม่ได้ทำผิดอะไรที่สมควรตายเลย
ลูกา23:15	สมควรจะมีโทษถึงตาย	
	เหตุฉะนั้นเมื่อเราเขียนเขาแล้ว เราก็ปล่อยเสีย	เราจะสั่งเขียนเขาแล้วปล่อยตัวไป

ลูกา23:16	ท่านต้องปล่อยคนหนึ่งให้เขาทั้งหลายในเทศกาลนั้น	
ลูกา23:17	แต่คนทั้งปวงร้องขึ้นพร้อมกันว่าถ้าจัดคนนี้เสียและจะปล่อยบารับบัสให้เราเถิด	แต่ฝูงชนร้องตะโกนเป็นเสียงเดียวกันว่า "ฆ่ามันซะ แล้วปล่อยบารับบัสให้เรา"
ลูกา23:18	บารับบัสนั้นติดคุกอยู่เพราะการจลาจลที่เกิดขึ้นในเมืองและการฆ่าคน	บารับบัสถูกขังอยู่ในคุก เพราะได้ก่อการจลาจลขึ้นในเมืองเยรูซาเล็มและฆ่าคนตาย
ลูกา23:19	ฝ่ายปีลาตยังมีน้ำใจจะใคร่ปล่อยพระเยซูจึงพูดกับเขาอีก	ปีลาตจึงเกลี้ยกล่อมพวกเขาอีกเพราะอยากปล่อยพระเยซู
ลูกา23:20	แต่คนเหล่านั้น กลับตะโกนร้องว่า ตรึงเสียเถิด ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด	แต่พวกเขากลับตะโกนว่า "ตรึงมันที่กางเขน ตรึงมันที่กางเขน"
ลูกา23:21	ปีลาตจึงถามเขาครั้งที่สามว่าตรึงทำไม เขาได้ทำผิดประการใด เราไม่เห็นเขาทำผิดอะไรที่สมควรจะมีโทษถึงตาย	ปีลาตถามพวกเขาอีกเป็นครั้งที่สามว่า "ทำไม? เขาทำผิดอะไร? เราไม่เห็นเขาทำผิดอะไรที่สมควรตายเลย เราจะทำอะไรให้"
ลูกา23:22	เหตุฉะนั้นเมื่อเราเขียนเขาก็จะปล่อยเสีย	เขียนเขา แล้วก็ปล่อยตัวไป"
	ฝ่ายคนทั้งปวงก็เร่งเร้าเสียงดัง ให้ตรึงเสียที่กางเขนและเสียงคนทั้งปวงนั้นมีชัย	แต่พวกเขาก็ร้องตะโกนดังขึ้นๆ ให้ตรึงพระเยซูที่กางเขน และในที่สุดเสียงนั้นก็ชนะ
ลูกา23:23	ปีลาตจึงสั่งให้เป็นไปตามที่เขาทั้งหลายปรารถนา	ปีลาตตัดสินใจทำตามที่เขาเหล่านั้นขอ
ลูกา23:24	ท่านจึงปล่อยคนที่เขาขอขึ้น ซึ่งติดคุกอยู่เพราะการจลาจลและการฆ่าคน แต่ท่านได้มอบพระเยซูไว้ตามใจเขา	คือปล่อยตัวบารับบาส ที่ติดคุกเพราะก่อการจลาจลและฆ่าคนตาย และทำกับพระเยซูอย่างที่เขาต้องการ
ลูกา23:25	เมื่อเขาพาพระองค์ออกไป เขาเกณฑ์ซีโมนชาวไซรินที่มาจากบ้านนอก แล้วเอากางเขนวางบนเขาให้แบกตามพระเยซู	ในระหว่างทางที่นำตัวพระเยซูไปนั้น พวกเขาจับตัวซีโมนชาวไซริน ที่เพิ่งมาจากบ้านนอก บังคับให้เขาแบกไม้
ลูกา23:26		กางเขนเดินตามหลังพระเยซูไป
	มีคนเป็นอันมากตามพระองค์ไป ทั้งพวกผู้หญิงที่พิลาปและคร่ำครวญเพราะพระองค์	ฝูงชนจำนวนมากได้เดินตามไป รวมทั้งผู้หญิงหลายคนที่ได้ร้องไห้ร้องไห้ คร่ำครวญสงสารพระ
ลูกา23:27	เมื่อมาถึงตำบลหนึ่งที่เรียกว่าทะเลสาบไซรัส เขาจึงตรึงพระองค์ไว้ที่กางเขนที่นั่นพร้อมกับผู้ร้ายสองคนนั้นข้างขวา	เมื่อเขามาถึงสถานที่เรียกว่า "ห้วยทะเลสาบ" พวกเขาจึงตรึงพระเยซูบนไม้กางเขน ผู้ร้ายสองคนนั้น ก็ถูกตรึงไว้คน
ลูกา23:33	คนหนึ่งข้างซ้ายคนหนึ่ง	ละข้างของพระเยซู
	คนทั้งปวงก็ยืนดูพวกเขาหญิงนั้นก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วยว่า เขาช่วยคนอื่นให้รอดได้ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ของพระเจ้า	ประชาชนก็ยืนดูอยู่ ส่วนพวกผู้นำชาวยิวต่างพากันหัวเราะเยาะและพูดถากถางว่า "ในเมื่อเขาช่วยคนอื่นได้ก็ให้เขา"
ลูกา23:35	ที่เลือกไว้ให้เขาช่วยตัวเองเถิด	ช่วยตัวเองด้วยสิ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์*ผู้ที่พระเจ้าได้เลือกไว้จริง"
	พวกทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เข้ามาเอาเหล้าองุ่น	พวกทหารก็พากันมาล้อเลียน เอาเหล้าองุ่นถูกๆเปรี้ยวๆ

	เปรี๊ยวส่งให้พระองค์	มาเผยให้ตี๋ม37พวกเขาพูดว่า "ถ้าแกเป็นกะษัตริย์ของชาวยิว
ลูกา23:36		จริง ก็ช่วยตัวเองสิ"
	ฝ่ายนายร้อยเมื่อเห็นเหตุการณ์ซึ่งบังเกิดขึ้นนั้น จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า แท้จริงท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม	เมื่อนายร้อย*เห็นว่าเกิดอะไรขึ้น เขาก็สรรเสริญพระเจ้าและพูดว่า "เขาเป็นคนบริสุทธิ์แน่ๆ"
ลูกา23:47	คนทั้งปวงที่มาชุมนุมกันเพื่อจะดูเหตุการณ์นั้น เมื่อเห็นแล้วก็พากันตืออกของตัวกลับไป	ส่วนฝูงชนที่พากันมามุงดูเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นนี้ เมื่อพวกเขาเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น ต่างก็กลับบ้านและทบทวนตัวเอง
ลูกา23:48		ด้วยความเสียอกเสียใจ
	คนทั้งปวงที่รู้จักพระองค์ และพวกผู้หญิงซึ่งได้ตามพระองค์มาจากกาลิลีก็ยืนอยู่แต่ไกลมองเห็นเหตุการณ์เหล่านั้น	ส่วนเพื่อนสนิททั้งหมดของพระเยซู และพวกผู้หญิงที่ติดตามพระองค์มาจากแคว้นกาลิลีนั้น ยังคงยืนคูดอยู่ห่าง ๆ
ลูกา23:49	มีชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ ชาวบ้านอาริมาเรียหมู่บ้านพวกยิวท่านเป็นสมาชิกสภาเป็นคนดีและคนชอบธรรม	มีชายคนหนึ่งชื่อว่า โยเซฟ เป็นสมาชิกสภาสูงของชาวยิว เขาเป็นคนซื่อสัตย์ที่ทำตามใจพระเจ้า
ลูกา23:50	มิได้ยอมยอมเห็นด้วยในมติและการกระทำของเขาทั้งหลาย และโยเซฟเป็นผู้คอยทำแผ่นดินของพระเจ้า	เขาไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจและการกระทำของพวกผู้นำชาวยิวคนอื่น ๆ เกี่ยวกับพระเยซู เขามาจากเมืองอาริมาเรีย
ลูกา23:51		ในแคว้นยูเดีย และเฝ้าคอยแผ่นดินของพระเจ้าอยู่
	ชายคนนี้จึงเข้าไปหาปีลาตขอพระศพของพระเยซู	เขาได้ไปหาปีลาตเพื่อขอศพพระเยซู
ลูกา23:52	ฝ่ายพวกผู้หญิงที่ตามพระองค์มาจากแคว้นกาลิลีก็ตามไปและได้เห็นอุโมงค์ ทั้งได้เห็นเขาวางพระศพของพระองค์ไว้	ส่วนพวกผู้หญิงที่ติดตามพระเยซูมาจากแคว้นกาลิลีก็ได้ตามโยเซฟไปที่อุโมงค์ และได้เห็นว่าเขาวางศพไว้ในอุโมงค์
ลูกา23:55	อย่างไรด้วย	
	แล้วเขาก็กลับไปจัดแจงเครื่องหอมกับน้ำมันหอมในวันสะบาโตนั้นเขาหยุดการไว้ตามพระบัญญัติ	หลังจากนั้น พวกเขาก็กลับบ้านไปเตรียมเครื่องหอมกับน้ำมันหอมไว้อาบศพพระองค์ แล้วในวันหยุดทางศาสนา*
ลูกา23:56		พวกเขาก็หยุดพักผ่อนตามที่กฎหมายของโมเสสสั่ง
	แต่เช้ามีดในวันต้นสัปดาห์ ผู้หญิงเหล่านั้นจึงนำเครื่องหอมที่เขาได้จัดเตรียมไว้มาถึงอุโมงค์	ตอนเช้าตรู่ของวันอาทิตย์ พวกผู้หญิงก็ได้พากันเอาเครื่องหอมที่ได้เตรียมไว้ไปที่อุโมงค์
ลูกา24:1	เขาเหล่านั้นเห็นก้อนหินกลิ้งออกพ้นจากปากอุโมงค์แล้ว	แล้วพบว่าหินที่ปิดปากอุโมงค์นั้นได้ถูกกลิ้งเปิดออกแล้ว
ลูกา24:2	และเมื่อเข้าไปมิได้เห็นพระศพของพระเยซูเจ้า	พวกนางจึงเข้าไปในอุโมงค์ แต่ก็ไม่พบศพองค์เจ้าชีวิต
ลูกา24:3	เมื่อเขากำลังคิดงงด้วยเหตุการณ์นั้นดูเถิด มีผู้หญิงเหล่านั้นกลัวและหลบหน้าลงถึงดิน ชายสองคนนั้นจึงพูด	พวกนางถึงงว่าเกิดอะไรขึ้น ทันใดนั้น ก็มีชายสองคนใส่เสื้อผ้าสีขาวเป็นประกายมายืนอยู่ข้างๆ

	กับเขาว่า	
ลูกา24:4	พวกท่านแสวงหาคนเป็นในหมู่มนตายทำไมเล่า	
	เขาจึงระลึกถึงพระดำรัสของพระองค์ได้	พวกผู้หญิงจึงนึกขึ้นมาได้
ลูกา24:8	และกลับไปจากอุโมงค์แล้วบอกเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นแก่สาวกสิบเอ็ดคนและคนอื่นๆทั้งหลายด้วย	พวกนางรีบกลับไปเล่าเรื่องทั้งหมดนี้ให้พวกศิษย์เอกทั้งสิบเอ็ดคน และพวกศิษย์คนอื่นๆของพระเยซูฟัง
ลูกา24:9	ผู้ที่ได้บอกเหตุการณ์นั้นแก่ัครทูต คือมารีย์ชาวมักดาลา โยอันนา มารีย์มารดาของยากอบและหญิงอื่นๆที่อยู่กับเขา	พวกผู้หญิงที่มาเล่าเรื่องให้ฟังก็มี มารีย์ชาวมักดาลา
ลูกา24:10		โยอันนา มารีย์แม่ของยากอบ และรวมทั้งหญิงคนอื่นๆ
	ตาของเขาก็หายฟางและเขาก็รู้จักพระองค์ แล้วพระองค์ก็อันตธานหายไปจากเขา	แล้วตาของพวกเขาก็สว่างขึ้น จำพระเยซูได้ แล้วพระองค์ก็หายวับไปกับตา
ลูกา24:31	เขาทั้งหลายจึงกลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มมีความยินดีเป็นอันมาก	พวกเขากราบไหว้พระองค์ และกลับไปในเมืองเยรูซาเล็มด้วยความดีใจอย่างยิ่ง
ลูกา24:52	เขาทั้งหลายอยู่ในพระวิหารทุกวันสรรเสริญพระเจ้า	แล้วพวกเขาก็ได้อยู่ในวิหารเป็นประจำ เพื่อสรรเสริญพระเจ้า
ลูกา24:53		
	4.4 อ้างอิงถึง: ฟาริสี, ธรรมจารย์	
	พระคัมภีร์ฉบับ1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ฝ่ายพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีคอยดูพระองค์ พระองค์จะทรงรักษาเขาในวันสะบาโตหรือไม่	พวกครูสอนกฎปฏิบัติ และพวกฟาริสี ได้จับตาดูอย่างใกล้ชิดว่า พระเยซูจะรักษาใครหรือเปล่าได้มีเรื่องกล่าวหาพระองค์
ลูกา6:7	แต่พวกฟาริสีและพวกบาเรียนไม่ยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับเขาโดยที่มิได้รับบัพติศมาจากยอห์น	ฟาริสีและพวกครูสอนกฎปฏิบัติไม่ยอมรับทางพระเจ้าที่มีสำหรับพวกเขา เพราะพวกนี้ไม่ได้ให้ยอห์นทำพิธีจุ่มน้ำให้
ลูกา7:30	มีคนหนึ่งในพวกฟาริสีเชิญพระองค์ไปเสวยพระกระยาหารกับเขา พระองค์ก็เสด็จเข้าไปในเรือนของคนฟาริสีนั้น	มีฟาริสีคนหนึ่งได้เชิญพระเยซูมากินอาหารกับเขา พระองค์จึงได้มาที่บ้านของเขาและนั่งเอนกายอยู่ที่โต๊ะอาหาร
ลูกา7:36	แล้วเอนการลง	
	เมื่อพระองค์ยังตรัสอยู่ คนหนึ่งในพวกฟาริสีเชิญพระองค์เสวยกับเขา พระองค์จึงเสด็จเข้าไปทรงเอนกายลง	เมื่อพระเยซูพูดจบแล้ว ฟาริสี*คนหนึ่ง ก็ได้ชวนพระองค์ไปกินอาหารที่บ้านของเขา เมื่อไปถึง พระองค์ก็ไปนั่งที่
ลูกา11:37		โต๊ะอาหารทันที
	ฝ่ายฟาริสีเมื่อเห็นพระองค์มิได้ทรงล้างตามพิธีก่อนเสวยก็ประหลาด	ส่วนฟาริสีคนนั้นก็แปลกใจที่พระเยซูไม่ได้ล้างมือ*ตามพิธีก่อนกินอาหาร
ลูกา11:38	เมื่อพระองค์เสด็จออกมาจากบ้านแล้ว พวกธรรมจารย์	เมื่อพระเยซูออกไปแล้ว พวกครูสอนกฎปฏิบัติและพวก

	และพวกฟาริสีก็ตั้งต้นใจมดี และยั่วเข้าพระองค์ หมายจะตรัส	ฟาริสี*ก็เริ่มต่อต้านพระองค์อย่างหนัก และซักถามหลายๆ
ลูกา 11:53	ต่อไปหลายประการ	เรื่องอย่างไม่หวังดี
	คอยหวังจับผิดในพระดำรัสของพระองค์	เพื่อคอยจับผิดคำพูดของพระองค์
ลูกา 11:54	ในโมงนั้นมีฟาริสีบางคนมาทูลพระองค์ว่า ท่านจงไปจากที่นี่เถิด เพราะว่าเฮโรดจะใคร่ประหารชีวิตของท่านเสีย	ในเวลานั้นมีพวกฟาริสี* มาบอกพระเยซูว่า "ไปจากที่นี่เร็ว เพราะ เฮโรด*อยากจะฆ่าอาจารย์"
ลูกา 13:31	ครั้งนั้นบรรดาคนเก็บภาษีและพวกคนบาปเขามาใกล้เพื่อจะฟังพระองค์	ในเวลานั้นมีพวกเก็บภาษี*และพวกคนบาปทั้งหลาย ต่างก็รุมล้อมกันเข้ามาฟังพระเยซูสั่งสอน
ลูกา 15:1	ฝ่ายพวกฟาริสีและพวกธรรมจารย์ป่นว่า คนนี้ต้อนรับคนบาปและกินด้วยกันกับเขา	พวกฟาริสี*และครูสอนกฎปฏิบัติก็บ่นกันว่า "คนนี้อยอมต้อนรับคนบาปและยังกินอาหารกับพวกเขาด้วย"
ลูกา 15:2	ฝ่ายพวกฟาริสีที่มีใจรักเงินเมื่อได้ยินคำเหล่านั้นแล้ว จึงเยาะเย้ยพระองค์	ฝ่ายพวกฟาริสี*ที่เห็นแก่เงิน เมื่อได้ยินเรื่องทั้งหมดนี้ก็หัวเราะเยาะพระเยซู
ลูกา 16:14	เขาจึงปรึกษากันว่า ถ้าเราจะว่า มาจากสวรรค์ ท่านจะถามเราว่าเหตุไฉนจึงไม่เชื่อยอห์นเล่า	พวกเขาจึงปรึกษากันว่า "ถ้าเราตอบว่า 'มาจากสวรรค์' เขาก็จะถามว่า 'แล้วทำไมคุณถึงไม่เชื่อยอห์นล่ะ?'"
ลูกา 20:5	แต่ถ้าเราตอบว่ามาจากมนุษย์ คนทั้งปวงจะเอาหินขว้างเรา เพราะเขาทั้งหลายถือกันว่ายอห์นเป็นผู้เผยพระวจนะ	แต่ถ้าเราตอบว่า 'มาจากมนุษย์' คนก็จะเอาหินขว้างเรา เพราะชาวบ้านพวกนี้เชื่อว่า
ลูกา 20:6		ยอห์นเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า"
	ฝ่ายธรรมจารย์และพวกมหาปุโรหิตรู้ที่อยู่ว่า พระองค์ได้ตรัสคำอุปมานั้นกระทบพวกเขาเอง จึงอยากจะจับพระองค์	เมื่อพวกครูสอนกฎปฏิบัติ และพวกผู้นำนักบวชตระหนักว่าพระเยซูกำลังเปรียบพวกเขาเป็นชาวสวนพวกนั้น
ลูกา 20:19		เขาก็เลียวหาทางที่จะจับพระเยซูตอนนั้นเลย แต่ก็ไม่กล้า เพราะกลัวประชาชนจะก่อการจลาจลขึ้น
	เขาจึงตามดูพระองค์ และใช้คนให้ปลอมเหมือนคนสุจริตไปสอดแนม หวังจะจับผิดในพระดำรัสของพระองค์ เพื่อ	พวกเขาจึงเฝ้าดูพระเยซูอย่างใกล้ชิด และส่งพวกสายลับที่แกล้งทำเป็นคนดีเพื่อไปสอดแนมจับผิดคำพูดของ
ลูกา 20:20		พระองค์ จะได้จับตัวพระองค์ส่งไปให้เจ้าเมืองโรม
	จะอายัดพระองค์ไว้ในอำนาจและอาชญาของเจ้าเมือง	พวกสายลับได้ถามพระเยซูว่า "อาจารย์ครับ พวกเราทราบว่าอาจารย์พูดและสอนให้คนรู้ในสิ่งที่พระเจ้าต้องการ
ลูกา 20:21		ให้ทำ และไม่เห็นแก่หน้าใครเลย
	ยังมีพวกสะดูสีบางคนมาหาพระองค์ เขาทั้งหลายว่า การฟื้นขึ้นมาจากความตายนั้นไม่มี	มีพวกสะดูสี*บางคนมาหาพระเยซู พวกนี้ไม่เชื่อว่าคนตายแล้วจะฟื้นขึ้นจากความตาย เขาถามพระองค์ว่า
ลูกา 20:27	พวกปุโรหิตและธรรมจารย์จะฆ่าพระองค์ก็ต้องแสวง	พวกผู้นำนักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ ต่าง

	หาช่องเพราะเขากลัวราชูกร	พยายามหาทางที่จะฆ่าพระเยซู แต่พวกเขาก็กลัวชาว บับ
ลูกา22:2	คนเหล่านั้นตั้งใจและสัญญากับยูดาสว่าจะให้เงิน	พวกเขาก็ดีใจมาก และตกลงว่าจะให้เงินกับยูดาส
ลูกา22:5	ครั้นรุ่งเช้าพวกผู้ใหญ่ของพลเมืองกับพวกปุโรหิตและ ธรรมมาจารย์ได้	เมื่อถึงตอนเช้า พวกผู้นำอาวูด พวกหัวหน้านักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ พวกกันมาประชุม และเอาตัว
ลูกา22:66	ประชุมกัน พาพระองค์เข้าไปในศาลสูง	พระเยซูเข้ามาในศาลสูง*ของพวกเขา
	ฝ่ายพวกปุโรหิตและพวกธรรมมาจารย์ ก็มาฟ้องแข็งแรง	พวกหัวหน้านักบวช และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ ที่ยืนอยู่ ที่นั่นก็พากันกล่าวหาพระองค์อย่างดุเดือด
ลูกา23:10		
	4.5 อ้างอิงถึง: อัครสาวก	
	พระคัมภีร์ฉบับ1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	คือซิโมนที่พระองค์เรียกว่าเปโตร อันดรูว์น้องชายเปโตร ยากอบและยอห์น ฟีลิปและบารโธโลมิว	มี ซิโมน ที่พระองค์เรียกว่าเปโตร อันดรูว์ ยากอบและยอห์น ฟีลิปและบารโธโลมิว 15 มัทธิว โรมัส ยากอบลูกชายของอัลเฟัส ซิโมนผู้มีใจจดจ่อกับ พระเจ้า
ลูกา6:14	มัทธิวและโรมัส ยากอบบุตรอัลเฟัส ซิโมนที่เรียกว่าเศ โลเท	มัทธิว โรมัส ยากอบลูกชายของอัลเฟัส ซิโมนผู้มีใจจด จ่อกับพระเจ้า
ลูกา6:15	ยูดาสบุตรของยากอบ และยูดาส อิสคาริโอทที่เป็นผู้ อายัดพระองค์ไว้	ยูดาสลูกของยากอบ และยูดาส อิสคาริโอท ซึ่งเป็นคนที่ ต่อมาจากหลังได้หักหลังพระเยซู
ลูกา6:16	เหล่าสาวกจึงออกไปตามหมู่บ้านประกาศข่าวประเสริฐ และรักษาคนป่วยเจ็บทุกแห่งให้หาย	พวกเขาก็ได้ไปประกาศข่าวดี*นี้ ทั่วทุกหมู่บ้านและรักษา คนเจ็บป่วยด้วย
ลูกา9:6	ครั้นอัครทูตกลับมาทูลพระองค์ถึงบรรดาการซึ่งเขาได้ กระทำนั้นพระองค์จึงพาเขาไปลำพังถึงเมืองที่เรียกว่า เบธไซดา	เมื่อศิษย์เอก*กลับมา ก็เล่าให้พระเยซูฟังถึงเรื่องราว ต่างๆที่พวกเขาได้ไปทำมา แล้วพระองค์จึงพาพวกเขา ปลีกตัวออก
ลูกา9:10		ไปที่เมืองเบธไซดา
	ฝ่ายเปโตรกับคนที่อยู่ด้วยกันนั้นถึงวังเหงาหวานอน แต่ เมื่อเขาตาสว่างขึ้นแล้ว เขาก็ได้เห็นพระสิริของพระองค์	ส่วนเปโตรกับเพื่อนอีกสองคนนั้นวังงมาก แต่เมื่อพวก เขาตื่นเต็มที ก็ได้เห็นรัศมีอันเจิดจ้าของพระเยซู และ เห็น
ลูกา9:32	และเห็นแสงคนนั้นที่ยืนอยู่กับพระองค์	ชายสองคนยืนอยู่กับพระองค์
	เมื่อเขากำลังพูดคำเหล่านี้ มีเมฆมาคลุมเขาไว้ และเมื่อ เขาอยู่ในเมฆนั้นเขาก็กลัว	ขณะที่เปโตรกำลังพูดอยู่นั้น ก็มีเมฆลอยมาปกคลุมพวก เขาไว้ พวกเขากลัวมาก
ลูกา9:34	แต่คำเหล่านั้นสาวกหาได้เข้าใจไม่ ความก็ถูกซ่อนไว้ จากเขา เพื่อเขาจะไม่ได้เข้าใจและเขาไม่กล้าถามพระ องค์ถึง	แต่พวกศิษย์ไม่รู้*ว่าพระองค์พูดถึงเรื่องอะไร เพราะความ หมายถูกซ่อนไปจากใจของพวกเขา ก็เลยไม่เข้าใจ

ลูกา9:45	คำนั้น	แต่ก็ไม่มีใครกล้าถาม
	แล้วเหล่าสาวกก็เกิดเถียงกันว่าพวกเขาใครเป็นใหญ่	พวกเขาเริ่มเถียงกันว่า ในพวกเขาใครจะได้เป็นคนสำคัญที่สุด
ลูกา9:46	สาวกที่รับใช้นั้นได้ไปพบเหมือนที่พระองค์ตรัสแก่เขาแล้ว	พวกเขาก็ไปและพบทุกอย่างตามที่พระเยซูบอกไว้
ลูกา19:32	เมื่อเขากำลังแก้ลูกกลานั้น พวกเจ้าของก็ถามเขาว่า ท่านแก้ลูกกลาทำไม	ขณะที่แก้มัดลูกกลาอยู่นั้น เจ้าของลา ก็ถามว่า "แก้มัดมันทำไม?"
ลูกา19:33	ยูดาสได้ไปปรึกษา กับพวกมหาปุโรหิตและพวกนายทหารรักษาพระวิหารว่าจะซีพระองค์ด้วยวิธีใดให้เขาจับ	ยูดาสก็ได้ไปหาพวกผู้นำนักบวชและพวกทหารเฝ้าวิหาร* เพื่อเสนอตัวที่จะช่วยจับพระเยซูไต่
ลูกา22:4	เหล่าสาวกจึงเริ่มถามกันและกันว่า จะเป็นใครในพวกเขาที่จะกระทำการนั้น	พวกศิษย์เอกเหล่านั้นถามกันใหญ่ว่าใครจะทำอย่างนั้น
ลูกา22:23	มีการเถียงกันด้วยว่าจะนับว่าใครในพวกเขาเป็นใหญ่ที่สุด	พวกศิษย์เอกต่างเถียงกันว่า พวกเขาคนไหนที่เป็นใหญ่ที่สุด
ลูกา22:24	มีคนหนึ่งในเหล่าสาวกได้พินทาสคนหนึ่งของมหาปุโรหิตประจำการถูกขังขวขาด	ศิษย์คนหนึ่งของพระองค์ ใช้ดาบฟันหูขวาของคนรับใช้หัวหน้านักบวชสูงสุด*ขาด
ลูกา22:50	แล้วเปโตรก็ออกไปข้างนอกร่องให้เป็นทุกข์นัก	แล้วเปโตรก็ออกไปร้องไห้อย่างขมขื่น
ลูกา22:62	ฝ่ายอัครทูตไม่เชื่อ ถือว่าเป็นคำเหลวไหล	แต่พวกศิษย์เอกไม่เชื่อ และหาว่าเป็นเรื่องเหลวไหล
ลูกา24:11	แต่เปโตรลุกขึ้นวิ่งไปที่อุโมงค์ก็มลงมองดูก็เห็นแต่ผ้าป่านนั้นแล้วกลับไปคิดพิศวงถึงเหตุการณ์ซึ่งได้เป็นไปนั้น	แต่เปโตรวิ่งไปดูที่อุโมงค์ เมื่อเขาก็มลงไปดูก็เห็นแต่ผ้าลินินที่ห่อศพของพระเยซูวางอยู่ แล้วเขาก็จากไปด้วย
ลูกา24:12		ความสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้น*
	วันนี้เองมีศิษย์สองคนไปยังหมู่บ้านชื่อเอมมาอูส ไกลจากกรุงเยรูซาเล็มประมาณสิบเอ็ดกิโลเมตร	ในวันนั้น ศิษย์สองคนของพระเยซู กำลังเดินทางไปที่หมู่บ้านเอมมาอูส
ลูกา24:13		ซึ่งอยู่ห่างจากเมืองเยรูซาเล็มราวๆสิบเอ็ดกิโลเมตร
	เขาสนทนากันถึงเหตุการณ์ซึ่งได้เป็นไปนั้น	พวกเขาพูดคุยกันถึงเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้น
ลูกา24:14	และเมื่อเขากำลังพูดสนทนากันอยู่พระเยซูก็เสด็จเข้ามาใกล้ดำเนินไปกับเขา	พระเยซูก็ได้เข้ามาใกล้ และเดินไปกับพวกเขา
ลูกา24:15	แต่ตาฟางไปและจำพระองค์ไม่ได้	แต่พระเจ้าทำให้พวกเขาจำพระองค์ไม่ได้
ลูกา24:16	ฝ่ายทั้งสองคนนั้นจึงเล่าความซึ่งเกิดขึ้นที่กลางทาง และที่เขาได้รู้จักพระองค์โดยการหักขนมปังนั้น	แล้วทั้งสองก็ได้เล่าเรื่องที่เกิดระหว่างทาง และเล่าให้ฟังว่าพวกเขาจำพระเยซูได้ยังไงตอนที่พระองค์หักขนมปังให้
ลูกา24:35	เมื่อเขาทั้งสองกำลังเล่าเหตุการณ์นั้น พระองค์เองทรงยืนอยู่ที่ท่ามกลาง	ขณะที่ทั้งสองยังเล่าอยู่นั้น พระเยซูได้มายืนอยู่กับพวกเขา และพูดว่า ขอให้ยูเย็นเป็นสุข*

ลูกา24:36	ฝ่ายเขาทั้งหลายสะดุ้งตกใจกลัวคิดว่าเห็นผี	พวกเขาก็สะดุ้งตกใจกลัว คิดว่าเจอผี
ลูกา24:37	เขาก็เอาปลาย่างชิ้นหนึ่งมาถวายพระองค์	พวกเขาจึงเอาปลาย่างชิ้นหนึ่งมาให้พระองค์
ลูกา24:42		
	4.6 อ้างอิงถึง:มาร. ซาตาน	
	พระคัมภีร์ฉบับ1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	แล้วมารจึงนำพระองค์ขึ้นไป แดงบรรดาราชาอาณาจักรทั่วพิภพในขณะเดียวให้พระองค์เห็น	แล้วมารร้ายก็นำพระเยซูขึ้นไปบนที่สูง แล้วแสดงแผ่นดินทั้งหมดในโลกให้พระองค์เห็นในชั่วพริบตาเดียว
ลูกา4:5	ครั้นเห็นพระเยซูเขาให้ร้อง และกราบลงตรงพระพักตร์พระองค์ ร้องเสียงดังว่า ข้าแต่พระเยซูบุตรของพระเจ้าสูงสุด	เมื่อเขาเห็นพระเยซู ก็กรีดร้องและล้มลงต่อหน้าพระองค์ พร้อมกับตะโกนสุดเสียงว่า "มาอยู่กับข้าทำไม เยซู"
ลูกา8:28	พระองค์มาอยู่กับข้าพระองค์ทำไม ขอพระองค์อย่าทรมานข้าพระองค์	บุตรของพระเจ้าสูงสุด? ข้าขอร้อง อย่าได้ทรมานข้าเลย"
	ผีเหล่านั้นจึงออกมาจากคนนั้น แล้วเขาอยู่ในตัวสุกรสุกรทั้งฝูงก็วิ่งกระโดดจากผาชันลงไปโนทะเลสาบ ล้ำลึกน้ำตาย	พวกมันจึงพากันออกจากร่างชายคนนี้ และเข้าไปสิงหมูฝูงนั้นแทน หมูทั้งฝูงก็พากันวิ่งพรวดพราดจากไหล่เขาสูงชัน
ลูกา8:33		ลงสู่ทะเลสาบ จนจมน้ำตายหมด
	และดูเถิดผีมักจะเข้าสิงเขา เด็กก็ให้ร้องขึ้นทันที ผีทำให้เด็กนั้นชักดิ้น น้ำลายฟูมปาก ทำให้ตัวพุกซ้าไม่มีใครออกจากเขา	ผีร้ายชอบเข้าสิงเขา เขาก็จะกรีดร้องทันที บางครั้งมันก็ทำให้เด็กล้มชักดิ้นชักงอ น้ำลายฟูมปาก มันแทบจะไม่
ลูกา9:39		เคยออกจากตัวเขาเลย และชอบทำร้ายเขา
	เมื่อผีโสโครกออกมาจากผู้ใดแล้ว มันก็ท่องเที่ยวไปในที่ก้นการน้ำเพื่อแสวงหาที่หยุดพัก แต่เมื่อไม่พบมันจึงกล่าวว่า	เมื่อผีร้ายออกมาจากร่างของคนหนึ่งแล้ว มันได้ก็ตระเวนไปในที่เปล่าเปลี่ยวแห้งแล้ง เพื่อหาที่พักผ่อน แต่ก็หา
ลูกา11:24	ข้าจะกลับไปยังเรือนของข้าที่ได้ออกมานั้น	ไม่เจอ มันจึงพูดว่า 'กลับไปบ้านหลังเก่าที่เคยอยู่ดีกว่า'
	และเมื่อมาถึงก็เห็นเรือนนั้นกวาดและตกแต่งไว้แล้ว	แล้วมันก็กลับไป พบว่าบ้านหลังนั้นถูกเก็บกวาดสะอาดเรียบร้อย
ลูกา11:25	มันจึงไปรับรับเอาผีอื่นอีกเจ็ดผีร้ายกว่ามันเอง แล้วก็เข้าไปอาศัยที่นั่น และในที่สุดคนนั้นก็ตกที่นั่นร้ายกว่าตอนแรก	มันจึงไปชวนผีที่ร้ายกว่ามันมาอีกเจ็ดตัว เข้ามารวมกันอยู่ที่บ้านหลังนั้น และในที่สุด สภาพของคนนั้นก็ยิ่งเลว
ลูกา11:26		ร้ายกว่าตอนแรกเสียอีก"
	ฝ่ายซาตานเข้าคล้อยใจยูดาสที่เรียกว่าอิสคาริโอทที่นับเข้าในพวกสาวกสิบสองคน	ซาตานได้เข้าสิงยูดาส อิสคาริโอท ซึ่งเป็นหนึ่งในศิษย์เอก"สิบสองคน
ลูกา22:3	ไว้จึงพูดหยาบเข้าต่อพระองค์ว่า ท่านเป็นพระคริสต์มิใช่หรือ จงช่วยตัวเองกับเราให้รอดเถิด	ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงอยู่พูดเสียดสีว่า "แกเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ? ช่วยตัวเองและพวกเราด้วยสิ"

ลูคา23:39		
	4.7 อ้างอิงถึง:พระเจ้า	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ตามที่เขียนไว้ในหนังสือถ้อยคำของอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมมรรคา	เหมือนกับที่เขียนไว้ในหนังสืออิสยาห์ ผู้พูดแทนพระเจ้าว่ามีบางคนร้องตะโกนอยู่ในที่เปลี่ยวแห้งแล้งว่าเตรียมทาง
ลูคา3:4	แห่งพระผู้เป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป	เรียบร้อยสำหรับพระองค์
	หุบเขาทุกแห่งจะถมให้เต็มภูเขาทุกแห่งจะให้ต่ำลงทางคดจะกลายเป็นทางตรงและทางที่สูงๆต่ำๆ จะเป็นทางราบ	หุบเขาทุกแห่งต้องถมให้เต็มภูเขาและเนินเขาทุกลูกต้องดันให้ราบทางที่คดเคี้ยวต้องทำให้ตรง
ลูคา3:5	มนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นความรอดของพระเจ้า	แล้วคนทั้งหลายจะได้เห็นความรอดจากพระเจ้า
ลูคา3:6		
	4.8 อ้างอิงถึง:ยอห์น	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ยอห์นจึงกล่าวแก่ประชาชนที่ออกมารับบัพติศมาจากท่านว่า เจ้าชาติดูร้าย ใครได้เตือนเจ้าให้หนีจากพระอาชญา	ยอห์นต่อว่าฝูงชนมากมายที่หลั่งไหลกันมาให้เขาทำพิธีจุ่มน้ำว่า "พวกชาติอสรพิษ มีใครเตือนเจ้าให้หลบหนีจาก
ลูคา3:7	ซึ่งจะมาถึงนั้น	การลงโทษที่กำลังจะมาถึงหรือ?
	เหตุฉะนั้นจึงพิสูจนการกลับใจของเจ้าด้วยผลที่เกิดขึ้น อย่างนี้ก็เหมาะเอาในใจว่าตัวมีอับราฮัมเป็นบิดา เพราะเรา	ทำตัวให้สมกับที่ได้กลับตัวกลับใจด้วย อย่าแม้แต่จะคิดเลยว่
ลูคา3:8	บอกเจ้าทั้งหลายว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์อาจจะให้บุตรเกิดขึ้นกับอับราฮัมจากก้อนหินเหล่านี้ได้	
	บัดนี้ขวานวางไว้ที่โคนต้นไม้แล้วและทุกต้นที่ไม่เกิดผลดีจะต้องตัดทิ้งแล้วโยนทิ้งในกองไฟ	ขวานได้ถูกเตรียมไว้พร้อมแล้ว และต้นไม้ทุกต้นที่ไม่เกิดผลดี จะถูกโค่นและโยนทิ้งลงในไฟ"
ลูคา3:9	ฝ่ายพวกศิษย์ของยอห์นก็ได้เล่าเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นให้ท่านฟัง	มีศิษย์คนหนึ่งของยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำได้เล่าเรื่องนี้ให้ยอห์นฟัง ยอห์นจึงได้ส่งศิษย์สองคนของเขา
ลูคา7:18	ยอห์นจึงเรียกศิษย์ของท่านสองคนใช้เขาไปหาพระเป็นเจ้าทูลถาม ท่านเป็นผู้ที่ จะมานั้นหรือ หรือว่าจะคอยผู้อื่น	ให้ไปถาม องค์เจ้าชีวิตว่า "ท่านคือคนคนนั้นที่จะมา หรือพวกเราจะต้องรออีกคนหนึ่ง?"
ลูคา7:19		
5. ผู้พูด:	5.1 ผู้ฟัง:ทูตสวรรค์	

ประชาชน		
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	เศคาริยาห์จึงทูลทูตสวรรค์ว่า ข้าพเจ้าจะรู้แน่ได้อย่างไร เพราะข้าพเจ้าก็ชราและภรรยา ก็อายุมากแล้ว	แล้วเศคาริยาห์ก็พูดกับทูตสวรรค์ว่า "ผมจะรู้ได้อย่างไรว่า สิ่งที่ท่านพูดมานี้จะเป็นจริง เพราะผมกับเมียก็แก่แล้ว"
ลูกา1:18	ฝ่ายมารีย์ทูลทูตสวรรค์นั้นว่า เหตุการณ์นั้นจะเป็นไปอย่างไรได้เพราะข้าพเจ้ายังหาได้ร่วมกับชายไม่	แล้วมารีย์พูดกับทูตสวรรค์ว่า "จะเป็นไปได้ยังไง ดิฉันเป็นหญิงพรหมจารีนั้นคะ"
ลูกา1:34	ส่วนมารีย์จึงทูลว่า ดูเถิด ข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน แล้วทูตสวรรค์นั้น	มารีย์ พูดว่า "ดิฉันเป็นทาสรับใช้ขององค์เจ้าชีวิต ขอให้ เป็นไปตามที่ท่านพูดเถิด" แล้วทูตสวรรค์ก็จากไป
ลูกา1:38	จึงจากเธอไป	
	เมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้น ไปจากเขาขึ้นสู่สวรรค์แล้ว พวก เลี้ยงแกะได้พูดกันว่า ให้เราไปยังเมืองเบธเลเฮมดูเหตุการณ์ที่	เมื่อทูตสวรรค์กลับสู่สวรรค์แล้ว คนเลี้ยงแกะก็พูดกันว่า "ไปเมืองเบธเลเฮมกันเถอะ จะได้ไปดูสิ่งที่องค์เจ้าชีวิต บอกกับ"
ลูกา2:15	เกิดขึ้นนั้นซึ่งพระเป็นเจ้าได้ทรงแจ้งแก่เรา	
	5.2 ผู้ฟัง: ประชาชน	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	จึงร้องเสียงดังว่า ในบรรดาสตรีท่านได้รับพระพรมาก และทารกในครรภ์ของท่านก็ได้รับพระพรด้วย	เอลีซาเบลพูดเสียงดังว่า ในจำนวนผู้หญิงทั้งหมดพระเจ้าได้ช่วยพรหลานมากที่สุด และพระเจ้าได้ช่วยพระเด็ก
ลูกา1:42	เป็นใจข้าพเจ้าจึงได้ความโปรดปรานเช่นนี้ คือ มารดาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าได้มาหาข้าพเจ้า	ป้ารู้สึกเป็นเกียรติจริงๆ ที่แม่ขององค์เจ้าชีวิตของป้ามาเยี่ยม
ลูกา1:43	เพราะ ดูเถิด พอเสียงปราศรัยของท่านเข้าข้าพเจ้า ทารกในครรภ์ของข้าพเจ้าก็ดิ้นด้วยความยินดี	พอป้าได้ยินเสียงทักทายของหลาน เด็กในท้องป้าดิ้น เพราะดีใจ
ลูกา1:44	สตรีที่ได้เชือกเป็นสุข เพราะว่าจะสำเร็จตามพระดำรัส จากพระเป็นเจ้าที่มาถึงเขา	หลานมีเกียรติจริงๆ เพราะหลานเชื่อว่ามันจะเกิดขึ้นจริง ตามที่องค์เจ้าชีวิตบอก
ลูกา1:45	นางมารีย์จึงว่า จิตใจของข้าพเจ้าก็ยกย่องพระเจ้า	แล้วมารีย์พูดว่า ดิฉันโอ้อวดในความยิ่งใหญ่ขององค์เจ้าชีวิตสุดหัวใจ
ลูกา1:46	และวิญญาณของข้าพเจ้าก็เกิดความยินดีในพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า	และก็ดีใจในพระผู้ช่วยให้รอดของดิฉัน
ลูกา1:47	เพราะพระองค์ทรงหวังไยฐานะอันยากต่ำแห่งทาสีของ พระองค์เพราะนั่นแหละ ตั้งแต่ไปคนทุกชั่วอายุจะ เรียก	เพราะพระองค์ได้แสดงความหวังไยดิฉัน ทาสที่ต่ำต้อย ของพระองค์ดูสิ ต่อจากนี้ไป คนทุกสมัยก็จะเป็นเกียรติ
ลูกา1:48	ข้าพเจ้าว่าผาสุก	กับดิฉัน

	เพราะว่าผู้ทรงฤทธิ์ได้ทรงกระทำการใหญ่กับข้าพเจ้า พระนามของพระองค์ก็บริสุทธิ	เพราะพระเจ้าผู้มีอำนาจทั้งสิ้นได้ทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ มหาศาลให้กับดินแดนชื่อของพระองค์นั้นศักดิ์สิทธิ์
ลูกา1:49	พระกรุณาของพระองค์มีแก่บรรดาผู้ยากแค้นพระองค์ ทุกชั่วอายุสืบไป	พระองค์มีเมตตากรุณากับคนทุกยุคที่เกรงกลัวพระองค์
ลูกา1:50	พระองค์ทรงสำแดงฤทธิ์ด้วยพระกรของพระองค์ พระ องค์ทรงกระทำให้คนที่มิใช่เยอฮันนี่แตกฉานเช่นไป	พระองค์ได้ใช้แขนที่เข้มแข็งทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่จริงๆ
ลูกา1:51	พระองค์ทรงถอดเจ้านายจากพระที่นั่ง และพระองค์ ทรงยกผู้น้อยขึ้น	พระองค์ได้ปลดพวกผู้ปกครองที่เข้มแข็งจากบัลลังก์และ ชูผู้ต่ำต้อยขึ้น
ลูกา1:52	พระองค์ทรงโปรดให้คนอดอยากอิมด้วยสิ่งดี และทรง กระทำให้คนมั่งมีไปมือเปล่า	พระองค์ได้มอบสิ่งดีให้กับคนที่หิวโหยและให้คนที่ ร่ำรวยไปตัวเปล่า
ลูกา1:53	พระองค์ทรงช่วยอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์ คือพระ องค์ทรงจดจำพระกรุณาของพระองค์	พระองค์มาเพื่อช่วยอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์
ลูกา1:54	ที่มีต่ออับราฮัม และต่อพงศ์พันธุ์ของท่านเป็นนิตย์ ตาม ที่พระองค์ได้ตรัสไว้กับบรรพบุรุษของเรา	พระองค์ทำตามที่ได้สัญญาไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา อับราฮัมและลูกหลานของเขาตลอดไป
ลูกา1:55	ฝ่ายมารดาจึงตอบว่า ไม่ใช่ แต่ต้องให้ชื่อว่าเยอฮัน	แม่ของเด็กก็ค้านว่า ไม่ได้ เขาจะต้องชื่อเยอฮัน
ลูกา1:60	เขาพากันตอบว่า ไม่มีผู้ใดในพวกญาติของท่านที่มีชื่อ อย่างนั้น	พวกเขาจึงพูดกับนางว่า เธอไม่มีญาติสักคน ชื่อนี้แหละ นะ
ลูกา1:61	บิดาจึงขอกระดานชนวนมา เขียนว่า ชื่อของบุตรคือ เยอฮัน คนทั้งหลายก็ประหลาดใจนัก	แล้วพวกเขาหันไปทำท่ากับพ่อเด็ก เพื่อถามว่าจะให้ลูก ชื่ออะไรดี
ลูกา1:62	แล้วสิเมโอนก็อวยพรแก่เขา แล้วกล่าวแก่นางมารีย์ มารดาพระกุมารนั้นว่า ดูก่อน ท่านทรงตั้งพระกุมารนี้ ไว้ เป็น	แล้วสิเมโอนได้อวยพรพวกเขา และพูดกับนางมารีย์ว่า พระเจ้ากำหนดได้แล้วว่าเด็กคนนี้จะเป็เหตุให้คน
ลูกา2:34	เหตุให้หลายคนในพวกอิสราเอลล้มลงหรือยกตั้งขึ้น และจะเป็นหมายสำคัญซึ่งคนปฏิเสธ	อิสราเอลมากมายต้องล้มลงหรือลุกขึ้นเด็กคนนี้จะเป็ สัญญาเตือนจากพระเจ้า
	เพื่อความคิดในใจของคนเป็นอันมากจะได้ปรากฏแจ้ง ถึงหัวใจของท่านเองก็ยิ่งจะถูกดาบแทงทะลุด้วย	สิ่งนี้เลย ทำให้รู้สึกถึงความคิดในใจของคนพวกนี้ เรื่องนี้ จะทำให้คุณทุกซิกใจมากเหมือนมีดาบที่มเข้าไปในใจ
ลูกา2:35	แต่เปโตรปฏิเสธว่า แม่เอ๋ย คนนั้นข้าไม่รู้จัก	แต่เปโตรปฏิเสธว่า "แม่นาง ผมไม่รู้จักเขาเลย"
ลูกา22:57	อยู่มาประมาณอีกชั่วโมงหนึ่งมีอีกคนหนึ่งยืนยันแข็ง แรงว่า แม่แล้ว คนนี้อยู่กับเขาด้วย เพราะเขาเป็นชาว กาลิลี	ประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อมา ก็มีชายคนหนึ่งยืนยันว่าไอ้ คนนี้ ต้องอยู่กับเยซูแน่ๆ เพราะมันเป็นชาวกาลิลีเหมือน กัน"
ลูกา22:59	แต่เปโตรพูดว่า พ่อเอ๋ย ที่ท่านว่านั่นข้าไม่รู้เรื่อง เมื่อเป โตรกำลังพูดยังไม่ทันขาดคำ ในทันใดนั้นไก็กัซัน	แต่เปโตรพูดว่า "พ่อหนุ่ม ผมไม่รู้ว่าคุณพูดเรื่องอะไร" และเมื่อเปโตรพูดยังไม่ทันขาดคำก็มีเสียงไก็กัซันขึ้นมา
ลูกา22:60	บิดาจึงว่าแก่ปุโรหิต กับประชาชนว่า เราไม่เห็นว่าคุณนี้ มีความผิด	บิดาจึงพูดกับพวกหัวหน้านักบวชและฝูงชนว่า "เราไม่ เห็นเขาผิดอะไรเลย"

ลูคา23:4	เขาทั้งหลายยิ่งกล่าวแข็งแรงว่า คนนี้ผูกพลเมืองให้วุ่นวาย และสั่งสอนทั่วตลอดยูเดีย ตั้งแต่กาลิลีจนถึงที่นี่	แต่พวกเขาขึ้นกรานเสียงแข็งว่า "แต่เขาก็ได้สอนและปลุกปั่นประชาชนไปทั่วแคว้นยูเดีย เริ่มจากแควกาลิลี
ลูคา23:5		เรื่อยมาจนถึงเมืองเยรูซาเล็มนี้"
	เขาจึงพูดกันว่า ใจเราเร่าร้อนภายในเมื่อพระองค์ตรัสกับเราตามทาง เมื่อทรงอธิบายพระคัมภีร์ให้เราฟังมิใช่หรือ	พวกเขาจึงพูดกันว่า มีน่าละ ใจของเราถึงได้ร้อนรุ่มน่าดูเลย ในระหว่างทางที่พระองค์พูดและอธิบายข้อพระคัมภีร์
ลูคา24:32	แล้วคนทั้งสองนั้นก็ลุกขึ้นในโมงนั้นเอง กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพวกสาวกสิบเอ็ดคนชุมนุมกันอยู่พร้อมทั้ง	ทั้งสองก็เลยรีบลุกขึ้นกลับไปเมืองเยรูซาเล็มทันที และได้พบกับพวกศิษย์เอกทั้งสิบเอ็ดคนที่ชุมนุมกันอยู่กับศิษย์
ลูคา24:33	พรรคพวก	
	กำลังพูดกันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นขึ้นขึ้นมาแล้วจริงๆ และได้ปรากฏแก่ซีโมน	กลุ่มที่ชุมนุมนั้นก็ได้ออกกับสองคนนี้ว่า "องค์เจ้าชีวิตฟื้นขึ้นมาแล้วจริงๆ พระองค์มาปรากฏตัวให้ซีโมนเห็น"
ลูคา24:34		
	5.3 ผู้ฟัง: พระเจ้า	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	สาธุการแด่พระเจ้าของพวกอิสราเอลด้วยว่าพระองค์ทรงเยี่ยมเยียนและช่วยไถ่ชนชาติของพระองค์	สรรเสริญองค์เจ้าชีวิต พระเจ้าของพวกอิสราเอล เพราะพระองค์ได้มาเยี่ยมเยียนคนของพระองค์และได้ปล่อย
ลูคา1:68	และได้ทรงให้ผู้ช่วยฤทธิ์เกิดมาในวงศ์ของดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์	พระองค์ได้ส่งพระผู้ช่วยให้รอดที่มีพลังอันแข็งแกร่งมาให้เราโดยให้เกิดขึ้นในตระกูลดาวิด ผู้รับใช้ของพระองค์
ลูคา1:69	ตามที่พระองค์ตรัสไว้แต่โบราณโดยปากของผู้เผยพระวจนะบริสุทธิ์ของพระองค์	ทุกอย่างเป็นไปตามที่พระองค์สัญญาไว้โดยผ่านทางพวกผู้พูดแทนพระเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในสมัยโบราณ
ลูคา1:70	คือทรงให้รอดพ้นจากพวกศัตรูของเราทั้งหลายและพ้นจากมือของคนทั้งปวงที่ขังเรา	พระองค์สัญญาว่าจะช่วยให้พวกเราปลอดภัยจากศัตรูและจากคนทั้งหมดที่เกลียดชังพวกเรา
ลูคา1:71	ดังนั้นจึงสำแดงพระกรุณาซึ่งทรงสัญญาแก่บรรพบุรุษของเราและทรงระลึกถึงพันธ ะสัญญาบริสุทธิ์ของพระองค์	พระองค์สัญญาว่าจะเมตตาต่อบรรพบุรุษของพวกเรา
ลูคา1:72		และรักษาคำสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
	คือคำปฏิญาณซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำไว้กับอับราฮัม บรรพบุรุษของเราว่า	พระองค์ได้สาบานไว้กับอับราฮัม บรรพบุรุษของพวกเรา
ลูคา1:73	เมื่อเราทั้งหลายพ้นจากศัตรูของเราแล้วจะทรงโปรดให้เราปรนนิบัติพระองค์โดยปราศจากความกลัว	ว่าพระองค์จะช่วยเหลือให้พวกเราพ้นจากศัตรูของพวกเรา และพวกเราจะได้รับใช้พระองค์แบบไม่ต้องหวาดกลัว
ลูคา1:74	ด้วยความบริสุทธิ์และด้วยความชอบธรรมจำเพาะพระ	จะได้รับใช้ด้วยความบริสุทธิ์ และทำตามความต้องการ

	พักตร์ของพระองค์ตลอดชีวิตของเรา	ของพระองค์ อยู่ต่อหน้าพระองค์ไปจนตลอดชีวิต
ลูกา1:75	ท่านทารกเอ๋ย เขาจะเรียกท่านว่าเป็นผู้เผยพระวจนะของผู้สูงสุดเพราะว่าท่านจะนำหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าและ	ลูกน้อยเอ๋ย เจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้พูดแทนพระเจ้า"ของพระเจ้าสูงสุดเพราะเจ้าจะนำหน้าองค์เจ้าชีวิต
ลูกา1:76	จัดเตรียมมรรคาของพระองค์	เพื่อเตรียมทางให้กับพระองค์
	เพื่อจะให้ชนชาติของพระองค์มีความรู้สึกถึงความรอดที่มาทางการทรงยกบาปของเขา	เพื่อจะบอกคนของพระเจ้าว่าพวกเขาจะรอดทางที่รอดนั้นก็เมื่อพระเจ้ายกโทษบาปของพวกเขา
ลูกา1:77	โดยพระทัยเมตตากรุณาแห่งพระเจ้าของเราแสงอรุณาจากเบื้องสูงจึงมาเยี่ยมเยียนเรา	เพราะความเมตตาสงสารของพระเจ้านั้นแสงจากสวรรค์ใกล้จะส่องลงมาถึงพวกเราแล้วเหมือนแสงของวันใหม่
ลูกา1:78	ส่องสว่างแก่คนทั้งหลายผู้อยู่ในความมืดและในเงาแห่งความมรณาเพื่อจะนำเราไปในทางสันติสุข	ส่องลงมาถึงคนที่อยู่ในความมืด และอยู่ในเงาของความตายเพื่อนำพวกเราไปบนหนทางของความสงบสุข"
ลูกา1:79	ฝ่ายทารกนั้นก็ได้เจริญวัยขึ้น และวิญญานจิตก็มีกำลังทวีขึ้นท่านไปอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร จนถึงวันที่ท่าน	ฝ่ายทารกนั้นก็เติบโตขึ้น และมีจิตวิญญานที่แข็งแกร่งขึ้น เขาอาศัยอยู่ในที่เปลี่ยวเปลี่ยวแห่งแคว้น จนถึงเวลา
ลูกา1:80	จะได้มาปรากฏแก่ชนชาติอิสราเอล	ที่เขาออกไปประกาศกับชนชาติอิสราเอล
	ข้าแต่พระเจ้า บัดนี้พระองค์ทรงให้ทาสของพระองค์ไปเป็นสุขตามพระคำรับสั่งของพระองค์	โอ องค์เจ้าชีวิต ตอนนี้ ขอให้ปลดปล่อยทาสคนนี้ ให้ไปเป็นสุขได้แล้วตามที่พระองค์ได้บอกไว้
ลูกา2:29	เพราะว่าตาของข้าพระองค์ได้เห็นความรอดของพระองค์แล้ว	เพราะดวงตาของข้าพเจ้าได้เห็นความรอด
ลูกา2:30	ซึ่งพระองค์ได้ทรงเตรียมไว้ต่อหน้าบรรดาชนชาติทั้งหลาย	ที่พระองค์ได้เตรียมไว้แล้วเพื่อชนชาติทั้งหลายจะให้เห็น
ลูกา2:31	เป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติ	พระองค์เป็นแสงสว่างที่ส่องให้กับคนที่ไม่ใช่ยิวได้เห็นทางของพระองค์และนำเกียรติอันยิ่งใหญ่มาให้กับคนของพระองค์"
ลูกา2:32		
	5.4 ผู้ฟัง:พระเยซู	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ฝ่ายบิดามารดาเมื่อเห็นแล้วก็ประหลาดใจ มารดาจึงว่า ลูกเอ๋ยทำไมทำกับเราเช่นนี้ ดูเถิดพ่อกับแม่แสวงหาเจ้า	เมื่อพ่อแม่เห็นพระองค์ ก็แปลกใจ แม่ของพระองค์ก็พูดว่า "ลูกจ๋า ทำไมถึงทำกับพ่อแม่อย่างนี้พ่อกับแม่เป็นห่วง"
ลูกา2:48	เป็นทุกซึก	แทบแย้ เทียวตามหาลูกซะทั่วทุกหนแห่ง
	ซีโมนทูลตอบว่า พระอาจารย์เจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งหลายทอดอวนคืนยังรุ่งไม่ได้อะไรเลย แต่ข้าพระองค์จะหย่อน	แต่ซีโมนตอบว่า "อาจารย์ครับ พวกเราตราบดาพร้าลากอวนกันมาทั้งคืนแล้ว จับไม่ได้อะไรเลย แต่ถ้าอาจารย์บอก

ลูกา5:5	ลงตามพระดำรัสของพระองค์	ให้ทำ ผมก็จะลงใหม่"
	ฝ่ายซีโมนเปโตรเมื่อเห็นดังนั้น ก็กราบลงที่พระบาทของพระเยซูทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ขอพระองค์เสด็จไปห่างข้า	ซีโมนเห็นอย่างนั้นจึงก้มลงกราบที่เท้าของพระเยซูและพูดว่าอาจารย์ ไปให้ห่างจากผมเถิดเพราะผมเป็นคนบาป
ลูกา5:8	พระองค์เกิดเพราะว่าข้าพระองค์เป็นคนบาป	
	เมื่อพระเยซูทรงอยู่ในเมือง นี้แะมีคนโรคเรื้อนเต็มทั้งตัว เมื่อเขาเห็นพระองค์ก็ชบหน้าลงถึงพื้นดินอ้อนวอนทูล	เมื่อพระเยซูอยู่ในเมืองหนึ่ง มีชายคนหนึ่งที่เป็นโรคผิวหนังร้ายแรงทั่วทั้งตัว เมื่อเขาเห็นพระเยซู ก็มาก้มกราบอ้อน
ลูกา5:12	พระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า เพียงแต่ข้าพระองค์จะไปโรคก็จะบังดาลให้ข้าพระองค์หายโรคได้	วอนว่า "อาจารย์ครับ ถ้าอาจารย์เต็มใจ อาจารย์ก็รักษาให้ผมหายได้"
	เมื่อเขาเหล่านั้นมาถึงพระเยซูแล้ว เขาก็อ้อนวอนพระองค์ด้วยใจร้อนรนว่า นายร้อยนั้นเป็นคนสมควรที่พระองค์	เมื่อพวกผู้นำอาดูโรมาพบพระเยซูแล้ว ก็ได้ขอร้องอ้อนวอนพระองค์ ว่า "อาจารย์ ช่วยนายร้อยคนนี้ด้วยเถิด เขา
ลูกา7:4	จะทำการนั้นให้ท่าน	เป็นคนดีมาก
	เพราะว่าท่านรักชนชาติของเรา และท่านเองสร้างธรรมศาลาให้เรา	เขารักคนของเราและสร้างที่ประชุม"ให้กับพวกเราด้วย"
ลูกา7:5	และพระเยซูจึงเสด็จไปกับเขาเมื่อเกือบถึงดึกแล้ว นายร้อยจึงให้เพื่อนฝูงไปหาพระองค์ทูลว่า พระองค์เจ้าข้าอย่า	พระเยซูจึงไปกับพวกเขา และเมื่อใกล้จะถึงบ้านเขาแล้ว นายร้อยก็ได้ส่งพวกเพื่อนให้มาบอกกับพระเยซูว่า
ลูกา7:6	ลำบากเลย เพราะข้าพระองค์เป็นคนไม่สมควรที่จะรับเสด็จพระองค์เข้าได้ชายคนบ้านของข้าพระองค์	"อาจารย์ครับ อย่าต้องลำบากเข้ามาในบ้านของผมเลย เพราะผมไม่เหมาะสมที่อาจารย์จะให้เกียรติขนาดนั้น
	เพราะเหตุนั้น ข้าพระองค์จึงคิดเห็นว่า ไม่สมควรที่ข้าพระองค์จะไปหาพระองค์ด้วย แต่ขอพระองค์ตรัสสั่งและ	ตัวผมเองก็ไม่ดีพอจึงไม่กล้าที่จะมาพบอาจารย์ ขอแค่อาจารย์สั่ง ทาสของผมก็จะหาย
ลูกา7:7	บ่าวของข้าพระองค์จะหายโรค	
	ข้าพระองค์ทราบดีเพราะเหตุว่าข้าพระองค์อยู่ใต้พระวินัยทหาร แต่ก็ยังมีทหารอยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพระองค์	ที่ผมรู้เพราะว่าผมเป็นทหาร มีหัวหน้าที่สั่งผม และมีลูกน้องที่ต้องเชื่อฟังคำสั่งผม เมื่อผมสั่งให้ 'ไป' เขาก็ไป
ลูกา7:8	ข้าพระองค์จะบอกแก่คนนี้ว่า ไป เขาก็ไป บอกแต่ว่ามา เขาก็มา บอกว่าจงทำสิ่งนี้ เขาก็ทำ	สั่งให้ 'มา' เขาก็มา และสั่งให้ทาสของผม 'ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้' เขาก็ทำ"
	ฝ่ายคนทั้งปวงมีความกลัวและสรรเสริญพระเจ้าว่า ท่านผู้เผยพระวจนะใหญ่ได้เกิดขึ้นท่ามกลางเรา	ชาวบ้านต่างเกิดความเกรงกลัวและสรรเสริญพระเจ้าว่า "ผู้พูดแทนพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ได้เกิดขึ้นในหมู่พวกเราแล้ว"
ลูกา7:16	เมื่อคนทั้งสองมาถึงพระองค์แล้ว เขาทูลว่า ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใช้ข้าพเจ้ามาหาท่านให้ถามว่า ท่านเป็นผู้	และพูดว่า "พระเจ้าได้มาช่วยเหลือคนของพระองค์แล้ว"

	นั้น	
ลูกา7:20	หรือ หรือจะต้องคอยผู้อื่น	
	ฝ่ายคนทั้งหลายที่เอนกายอยู่ด้วยพูดกันว่า คนนี้เป็นใคร แม้ความผิดบาปก็ยกให้ได้	คนนี่คิดว่าเขาเป็นใครกัน ถึงได้เที่ยวยกโทษบาปให้ใครต่อใคร?"
ลูกา7:49	มีคนทูลพระองค์ว่า มารดาและน้องชายของพระองค์ ยืนอยู่ข้างนอกปรารถนาจะมาหาพระองค์	มีคนมาบอกพระเยซูว่า "อาจารย์ แม่กับพวกน้องของอาจารย์มายืนรออยู่ข้างนอกครับ"
ลูกา8:20	เมื่อหญิงคนนั้นเห็นว่า จะซ่อนตัวไว้ไม่ได้แล้ว เขาก็เข้ามาตัวสั่นกราบลงตรงพระพักตร์พระองค์ ทูลพระองค์ต่อหน้า	เมื่อหญิงคนนั้นเห็นว่า นางหลบไม่พ้นแล้ว ก็ออกมาทักกราบลงต่อหน้าพระเยซู ด้วยความกลัวจนตัวสั่นต่อหน้า
ลูกา8:47	คนทั้งปวงว่า เขาได้ถูกต้องพระองค์เพราะเหตุอะไรและได้หายโรคในทันใดนั้น	คนทั้งหลาย นางได้อธิบายว่า ทำไมนางถึงไปแตะต้องตัวพระองค์ ซึ่งทำให้นางหายจากโรคทันที
	ดูเถิด มีชายคนหนึ่งในหมู่บ้านประชาชนนั้นร้องว่า อาจารย์เจ้าข้า ขอพระองค์ทรงโปรดบุตรของข้าพเจ้าด้วย	ชายคนหนึ่งในฝูงชนนั้นร้องขึ้นว่า "อาจารย์ครับ ช่วยลูกผมด้วย ผมมีลูกชายเพียงคนเดียวเท่านั้น"
ลูกา9:38	เพราะว่าข้าพเจ้ามีบุตรคนเดียว	
	ข้าพเจ้าได้ขอเหล่าสาวกของพระองค์ให้ขับมันออกเสีย แต่เขากระทำไม่ได้	ผมเคยขอร้องให้พวกศิษย์ของท่าน ช่วยไล่มันออกไป แต่พวกเขาทำไม่ได้
ลูกา9:40	เมื่อพระองค์กับเหล่าสาวกกำลังเดินทางไป มีคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า พระองค์เสด็จไปไหน ข้าพระองค์จะตาม	ขณะที่พวกเขา กำลังเดินไปตามถนน มีชายคนหนึ่งพูดกับพระเยซูว่า "ไม่ว่าท่านจะไปที่ไหน ผมจะติดตามไปด้วย"
ลูกา9:57	พระองค์ไปทางนั้น	
	อีกคนหนึ่งทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์จะตามพระองค์ไป แต่ขออนุญาตให้ข้าพระองค์ไปลาคนที่อยู่ในบ้าน	ชายคนอื่นจึงพูดขึ้นว่า "ผมจะตามพระองค์ไปแน่ แต่ขอกลับไปร่ำลาคนที่บ้านก่อนนะครับ"
ลูกา9:61	ของข้าพระองค์ก่อน	
	ดูเถิดมีบาเรียนคนหนึ่งยื่นขึ้นทูลพระองค์ ทูลถามว่า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้	มีคนทีเก่งกฎของโมเสสคนหนึ่ง ลูกขึ้นทูลสอบพระเยซู เขาถามว่า "อาจารย์ครับ ผมจะต้องทำอย่างไรถึงจะมีชีวิตอยู่"
ลูกา10:25	ชีวิตนิรันดร์	กับพระเจ้าตลอดไป?"
	เขาทูลตอบว่า จงรักพระองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า	เขาก็ตอบว่า "ต้องรักพระเจ้าองค์เจ้าชีวิต ด้วยสิ้นสุดหัวใจ สิ้นสุดจิตวิญญาณ"
ลูกา10:27	และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง	สิ้นสุดกำลัง และสิ้นสุดความคิด*และต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง**

	แต่คนนั้นปรารถนาจะแก้ตัว จึงทูลพระเยซูว่า ใครเป็นเพื่อนบ้านของข้าพเจ้า	แต่เขาอยากจะรอดว่า เขาทำถูกแล้วที่ถามคำถามอย่างนี้ เขาจึงถามต่อว่า "แล้วใครเป็นเพื่อนบ้านของผมล่ะครับ"
ลูกา 10:29	เขาทูลตอบว่า คือคนนั้นแหละที่ได้สำแดงความเมตตาแก่เขา พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า ท่านจงไปทำเหมือนอย่างนั้นเถิด	คนเก่งกฎของโมเสสคนนี้ก็ตอบว่า "คนที่แสดงความเมตตาแก่ท่านนะสิครับ"
ลูกา 10:37		
	แต่บางคนในพวกเขาพูดว่า คนนี้ขับผีออกได้โดยใช้อำนาจของเบเอลเซบูลนายผีนั้น	แล้วพระเยซูพูดต่อไปว่า "สมมุติว่ามีเพื่อนมาเยี่ยมคุณ แต่บ้านคุณก็ไม่มีอะไรจะให้เขากินสักอย่าง"
ลูกา 11:15	เมื่อพระองค์ยังตรัสคำเหล่านั้น มีผู้หนึ่งคนหนึ่งในหมู่ประชาชนร้องทูลพระองค์ว่า ครรภซึ่งปฏิสนธิพระองค์และหัวนมที่พระองค์เสวยนั้นก็เป็นสุข	พระเยซูเล่าเรื่องนี้ก็ยังมีผู้หนึ่งคนหนึ่งในฝูงชนร้องขึ้นมาว่า คนที่คลอดท่านมาและให้ท่านดูคนมถือว่ามีเกียรติจริงๆ
ลูกา 11:27		
	มีผู้หนึ่งในหมู่คนทูลพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า ขอสิ่งพี่ชายของข้าพเจ้าให้แบ่งมรดกให้กับข้าพเจ้า	มีชาวบ้านคนหนึ่งพูดว่า "อาจารย์ครับ ช่วยบอกให้พี่ชายผมแบ่งมรดกของพ่อให้ผมด้วยครับ"
ลูกา 12:13	มีคนหนึ่งทูลถามพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า คนที่รอดนั้นน้อยหรือ พระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า	มีคนหนึ่งถามว่า "อาจารย์ คนที่จะรอดนั้นมีอยู่นิดเดียวหรือ?" พระองค์จึงตอบว่า
ลูกา 13:23	เมื่อพระองค์ทรงเห็นแล้วจึงตรัสแก่เขาว่า จงไปสำแดงตัวแก่พวกปุโรหิตเถิด เมื่อกำลังเดินไป เขาทั้งหลายก็หายสะอาด	พระองค์ก็มองพวกเขา แล้วพูดว่า "ไปแสดงตัวให้พวกนักบวช*ดูสิ" ในระหว่างทางที่ไปนั้น พวกเขาหนีหายจากโร
ลูกา 17:14		
	มีขุนนางผู้หนึ่งทูลถามพระองค์ว่า ท่านอาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะทำประการใดจึงจะได้ชีวิตนิรันดร์	มีผู้นำชาวยิวคนหนึ่งถามพระเยซูว่า "อาจารย์ผู้ดีเลิศผมจะต้องทำอย่างไรถึงจะมีชีวิตกับพระเจ้าตลอด"
ลูกา 18:18	ฝ่ายคนทั้งหลายที่ได้ยินจึงว่า ถ้าอย่างนั้นใครจะรอดได้	คนที่ได้ยินเรื่องนี้ ก็พูดว่า "ถ้าอย่างนั้น ใครจะโปรดได้?"
ลูกา 18:26	คนตาบอดนั้นจึงร้องว่า ท่านเยซู บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาตรัสข้าพระองค์เถิด	คนตาบอดก็ตะโกนว่า "เยซู บุตรดาวิด* สงสารผมด้วยครับ"
ลูกา 18:38	คนที่เดินไปข้างหน้านั้นจึงห้ามเขาให้นิ่ง แต่เขายังร้องขึ้นว่า บุตรดาวิดเจ้าข้า ขอทรงเมตตาตรัสข้าพระองค์เถิด	คนที่เดินนำหน้าต่างก็บอกให้เขาเงียบ แต่เขากลับยังตะโกนดังขึ้นว่า "บุตรดาวิด สงสารผม"
ลูกา 18:39	ฝ่ายคนตาบอดนั้นทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ดูเถิด พระเจ้าข้า ทรัพย์สิ่งของของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ยอมให้คน	ในวันนั้นคนตาบอดได้ลุกขึ้นบอกองค์เจ้าชีวิตว่า "อาจารย์ ผมจะบริจาคทรัพย์สมบัติ ครั้งหนึ่งของผมให้กับคนจน"
ลูกา 19:8	อนาถาคนหนึ่ง และถ้าข้าพระองค์ได้ข้อโกงของของผู้ใด ข้าพระองค์ยอมคืนให้เขาสิเท่า	และถ้าผมโกงใครมา ผมยินดีจะคืนให้เขาถึงสิเท่า"
	คนเหล่านั้น จึงทูลถามพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้าทั้งหลายทราบอยู่ว่า ท่านกล่าวและสั่งสอน	พวกเขาสืบได้ถามพระเยซูว่า "อาจารย์ครับ พวกเราทราบว่า อาจารย์พูดและสอนให้คนรู้ในสิ่งที่พระเจ้าต้องการ"

	ล้วนแต่	
ลูกา20:21	ความจริง และมิได้เลือกหน้าผู้ใด แต่สั่งสอนทางของพระเจ้าจริงๆ	ให้ทำ และไม่เห็นแก่หน้าใครเลย
	การที่จะส่งส่วยให้แก่จักรพรรดิซีซาร์นั้นควรหรือไม่	ช่วยบอกหน่อยว่า 'มันผิดกฎของโมเสสหรือเปล่าที่จ่ายภาษีให้กับซีซาร์?'
ลูกา20:22	เขาทั้งหลายทูลถามพระองค์ว่า พระอาจารย์เจ้าข้า เหตุการณ์เหล่านี้จะบังเกิดขึ้นเมื่อไร สิ่งไรเป็นหมายสำคัญว่า	พวกเขาก็เลยถามว่า "อาจารย์ เรื่องพวกนี้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ครับ? แล้วจะรู้ได้อย่างไรครับว่าเรื่องนี้ใกล้จะเกิดขึ้นแล้ว?"
ลูกา21:7	การณ์ทั้งปวงนี้จวนจะบังเกิดขึ้น	
	คนทั้งปวงจึงถามว่า ท่านเป็นบุตรของพระเจ้าหรือ พระองค์ตรัสแก่เขาว่า ก็ท่านว่าแล้วว่าเป็น	พวกเขาจึงถามพระองค์ว่า "ถ้าอย่างนั้นแกเป็นบุตรของพระเจ้าหรือ?" พระองค์จึงตอบว่า "คุณพูดเอง"
ลูกา22:70	เขาทั้งหลายจึงว่า เราต้องการพยานอะไรอีกเล่า เพราะว่าเราได้ยินจากปากของเขาเองแล้ว	แล้วพวกเขาก็พูดขึ้นว่า "เรายังต้องการพยานอีกทำไม? ในเมื่อเราก็ได้ยินจากปากของมันเองแล้วนี่"
ลูกา22:71	ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ พระองค์ตรัสตอบเขาว่า ก็ท่านว่าแล้วนี่	ปีลาตจึงถามพระเยซูว่า "แกเป็นกษัตริย์ของยิวหรือ?"
ลูกา23:3	แล้วว่า ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิว จงช่วยตัวเองให้รอดเถิด	พวกเขาพูดว่า "ถ้าแกเป็นกษัตริย์ของชาวยิวจริง ก็ช่วยตัวเองสิ"
ลูกา23:37	แล้วคนนั้นจึงทูลว่า พระเยซูเจ้าข้าขอพระองค์ทรงระลึกถึงข้าพระองค์ เมื่อพระองค์เสด็จเข้าไปในแผ่นดินของพระองค์	แล้วเขาก็พูดว่า "เยซู อย่าลืมผมนะครับ เมื่อท่านเข้าไปในแผ่นดินของท่าน"
ลูกา23:42		
6. ผู้พูด: อัครสาวก	6.1 ผู้ฟัง: พระเยซู	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	เหล่าสาวกจึงทูลถามพระองค์ว่า คำเปรียบนั้นหมายความว่าอย่างไร	พวกเขาจึงถามพระองค์ว่า "เรื่องที่เล่าให้ฟังนี้ หมายถึงอะไรครับ?"
ลูกา8:9	เขาจึงมาปลุกพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า อาจารย์เจ้าข้า ข้าพเจ้ากำลังจะจมอยู่แล้ว	พวกเขาจึงพากันไปปลุกพระเยซู ตะโกนว่า "อาจารย์ อาจารย์ พวกเรากำลังจะจมอยู่แล้ว"
ลูกา8:24		
	เหล่าสาวกทูลตอบว่า เขาว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา บางคนว่าเป็นเอลียาห์ แต่คนอื่นว่าเป็นคนหนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะโบราณเป็นขึ้นมาใหม่	พวกเขาตอบว่า "บางคนว่าเป็นยอห์นคนทำพิธีจุ่มน้ำ บางคนก็ว่าเป็นเอลียาห์" แต่บางคนว่าเป็นผู้ทดแทนพระเจ้า
ลูกา9:19	เมื่อสองคนนั้นกำลังลาไปจากพระองค์ เปโตรจึงทูล	เมื่อชายสองคนนั้นกำลังจะไป เปโตรได้พูดกับพระเยซูว่า

	พระเยซูว่า พระอาจารย์เจ้าข้า ซึ่งเราอยู่ที่นี้ก็ดี ให้พวกข้าพระองค์ทำเพิงสามหลังสำหรับพระองค์หลังหนึ่ง สำหรับโมเสสหลังหนึ่งสำหรับเอลียาห์หลังหนึ่งเปโตรไม่รู้สักตัวว่าได้พูดอะไร	"อาจารย์ครับ ดีจังเลยที่พวกเราอยู่ที่นี้ เราจะได้สร้างเพิงขึ้นสามหลัง สำหรับพระองค์หนึ่งหลัง โมเสสหนึ่งหลัง และเอลียาห์อีกหนึ่งหลัง"แต่....
ลูกา9:33		
	ฝ่ายยอห์นทูลพระองค์ว่า พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์เห็นผู้หนึ่งขับผีออกในพระนามของพระองค์ และข้าพระองค์ห้ามเขาเสียเพราะเขาไม่ตามพวกเรา	ยอห์นได้พูดว่า "อาจารย์ครับ พวกผมเห็นบางคนขับผีร้ายออกโดยอ้างชื่อของอาจารย์ พวกผมก็เลยพยายามห้ามเขา เพราะเขาไม่ใช่พวกเรา"
ลูกา9:49	เมื่อสาวกของพระองค์ คือ ยากอบและยอห์น ได้เห็นดังนั้น เขาทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้ข้าพระองค์ขอไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญเขาเสียหรือ	เมื่อยากอบและยอห์น ศิษย์ของพระองค์เห็นอย่างนั้น ก็พูดขึ้นว่า "อาจารย์ จะให้เราส่งไฟจากสวรรค์ ลงมาเผาผลาญคนพวกนี้*ให้สิ้นซากไปเลยดีไหมครับ?"
ลูกา9:54	ฝ่ายสาวกเจ็ดสิบคนนั้นกลับมากด้วยความปรีดีทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ถึงผีทั้งหลายก็ได้อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์	ศิษย์ทั้งเจ็ดสิบสองคน* กลับมารายงานพระเยซูด้วยความดีใจว่า "อาจารย์ครับ ขนาดพวกผีร้าย*ยังเชื่อฟังเราเลย ตอนที่เราอ้างชื่อของอาจารย์"
ลูกา10:17		
	เมื่อพระเยซูทรงอธิษฐานอยู่ที่แห่งหนึ่ง พอจบแล้วสาวกของพระองค์คนหนึ่งทูลว่า พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน เหมือนยอห์นได้สอนพวกศิษย์ของตน	มีครั้งหนึ่งที่พระเยซูอธิษฐานอยู่ที่แห่งหนึ่ง เมื่ออธิษฐานเสร็จแล้ว ลูกศิษย์คนหนึ่งเข้ามาบอกว่า "อาจารย์ช่วยสอนพวกเรา.....ของเขา"
ลูกา11:1		
	ฝ่ายเปโตรทูลพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า พระองค์ได้ตรัสคำเปรียบนั้นแก่พวกข้าพเจ้าหรือ หรือตรัสแก่คนทั้งปวง	เปโตรได้ถามว่า "อาจารย์ครับ เรื่องเปรียบเทียบนี้ อาจารย์เล่าให้แต่พวกเราฟังเท่านั้น หรือเล่าให้กับทุกคนฟัง?"
ลูกา12:41	ฝ่ายอัครทูตทูลพระองค์ว่า ขอพระองค์โปรดให้ความเชื่อของพวกข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น	ฝ่ายพวกศิษย์เอก* ก็พูดกับองค์เจ้าชีวิต ว่า "ถ้าฉัน ช่วยเพิ่มความเชื่อให้กับเราด้วยครับ"
ลูกา17:5	แล้วเขาก็จูงลูกามาถึงพระเยซู และเอาเสื้อของตนปูลงบนหลังลา และเชิญพระเยซูขึ้นทรงลานั้น	แล้วพวกศิษย์ก็จูงลูกาให้พระเยซู พวกเขาจัดแจงเอาเสื้อผ้าของตนปูบนหลังลา และช่วยพระเยซูขึ้น
ลูกา19:35	ว่า ขอให้พระมหากษัตริย์ ผู้ที่เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระเจริญ จะมีสันติสุขในสวรรค์ และพระสิริในที่สูงที่สุด	พวกเขาให้ร้องว่าขอพระเจ้าอวยพรกษัตริย์ผู้มาในนามขององค์เจ้าชีวิต สรรเสริญพระเจ้าในสวรรค์ที่ให้สันติสุข
ลูกา19:38		
	เขาทูลถามพระองค์ว่า จะให้ข้าพระองค์จัดเตรียมที่	พวกเขาจึงถามว่า "จะให้ไปเตรียมที่ไหนดีครับ?"

	ไหน	
ลูกา22:9	เขาทูลตอบว่า พระองค์เจ้าข้า นี่แน่ะ มีดาบสองเล่ม พระองค์ตรัสกับเขาว่า พอแล้ว	พวกเขาจึงบอกว่า "อาจารย์ครับ นี่ไง ดาบสองเล่ม" แต่พระองค์บอกว่า "เลิกพูดเรื่องนี้ได้แล้ว"
ลูกา22:38	เมื่อคนทั้งปวงที่อยู่รอบพระองค์เห็นว่าจะเกิดเหตุอะไรต่อไป เขาจึงทูลถามพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้า ให้เราเอาดาบฟันเขาหรือ	เมื่อพวกศิษย์ของพระเยซูเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น จึงถามพระองค์ว่า "อาจารย์ เอาดาบลุยมันเลยดีไหม?"
ลูกา22:49	คนหนึ่งชื่อเคลโอบัส จึงทูลถามพระองค์ว่า ท่านเป็นแขกเมืองอาศัยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม แต่คนเดียวหรือที่ไม่รู้เหตุการณ์ทั้งปวง ซึ่งเป็นไปในวันนี้	คนหนึ่งชื่อเคลโอบัสก็ตอบว่า สงสัยจะมีแต่คุณเท่านั้น ในเมืองเยรูซาเล็ม ที่ไม่รู้เรื่องที่เกิดขึ้นที่นั่น เมื่อสองสามวันมานี้!
ลูกา24:18	และพวกมหาปุโรหิตกับขุนนางทั้งหลายของเรา ได้อายัดท่านไว้ให้ปรับโทษถึงตาย และตรึงท่านที่กางเขน	พวกหัวหน้านักบวชและพวกผู้นำของเรา ส่งเขาไปให้ผู้มีอำนาจของโรมตัดสินประหารชีวิต แล้วเขาถูกตรึงบนไม้
ลูกา24:20	แต่เราทั้งหลายได้หวังใจว่าจะเป็นท่านผู้หนึ่งที่ไถชนชาติอิสราเอล ยิ่งกว่านั้นอีก วันนี้เป็นวันที่สามตั้งแต่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น	พวกเราเคยหวังไว้ว่า เขาจะมาไถชนชาติอิสราเอลให้เป็นอิสระ เรื่องนี้ก็เกิดขึ้นสามวันมาแล้ว
ลูกา24:21		
	ยังมีหญิงบางคนในพวกเรา ที่ได้ทำให้เราประหลาดใจ นางได้ไปที่อุโมงค์เมื่อเวลาเช้ามีด	แต่เมื่อเช้าตรู่วันนี้เอง มีผู้หญิงบางคนในพวกเราได้ไปที่อุโมงค์ แล้วได้มาพูดให้เราประหลาดใจว่า
ลูกา24:22	แต่ไม่พบพระศพของพระองค์จึงมาเล่าว่านางได้เห็นนิมิตเป็นทูตสวรรค์ และทูตนั้นบอกว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่	พวกนางหาเขาไม่เจอ และยังบอกอีกว่าได้เห็นทูตสวรรค์สององค์ในนิมิต*มาบอกว่า เยชูยังมีชีวิตอยู่
ลูกา24:23	บางคนที่อยู่กับเราก็ไปจนถึงอุโมงค์ และได้พบเหมือนพวกผู้หญิงเหล่านั้นได้บอก แต่เขาหาได้เห็นพระองค์ไม่	พวกเราบางคนวิ่งไปดูที่อุโมงค์ ก็ไม่พบศพจริงๆ เหมือนกับที่ผู้หญิงกลุ่มนั้นบอก"
ลูกา24:24	เขาจึงพูดหนึ่งเห็นยิวพระองค์ว่า เชิญท่านหยุดพักกับเราเพราะว่าจวนเย็นแล้ว และวันก็ล่วงไปมาก พระองค์จึงเสด็จเข้าไปเพื่อพักอยู่กับเขา	พวกเขา ก็คะยั้นคะยอให้พระองค์อยู่ บอกว่า "นี่ก็เย็นมากแล้ว ใกล้เคียงแล้วด้วย ไปพักกับพวกเราก่อนเถอะ" พระเยซูก็เลยเข้าไปพักอยู่กับพวกเขา
ลูกา24:29		
7. ผู้พูด: ฟาริสี, ธรรมม จารย์	7.1 ผู้ฟัง : พระเยซู	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อ่านง่าย
ข้อพระคัมภีร์	ฝ่ายพวกธรรมมาจารย์และพวกฟาริสีคิดในใจว่า คนนี้ที่พูดหมิ่นประมาทพระเจ้าเป็นผู้ใดเล่า ใครจะยกความผิด	พวกครูสอนกฎปฏิบัติและพวกฟาริสีก็คิดในใจว่า "คนนี้เป็นใครกัน บังอาจพูดจาดูหมิ่นพระเจ้า มีแต่พระเจ้าเท่านั้น"

ลูกา5:21	บาปได้เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น	นั่นที่ให้อภัยบาปได้"
	ฝ่ายพวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ของเขากระซิบบ่นติพวกเก็บภาษีและพวกคนบาป	พวกฟาริสี*และพวกครูสอนกฎปฏิบัติ บ่นกับลูกศิษย์ของพระองค์ว่า "ทำไมพวกคุณถึงได้กินและดื่มกับพวก
ลูกา5:30		เก็บภาษี และพวกคนบาปแบบนี้?"
	เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า พวกศิษย์ถืออดอาหารเนื่องๆและอธิษฐานถือเป็นกิจวัตร และศิษย์ของพวกฟาริสีก็ถือ	พวกเขาได้พูดกับพระองค์ว่า "ลูกศิษย์ของยอห์นถืออดอาหารและอธิษฐานบ่อยๆ ลูกศิษย์ของพวกฟาริสีก็
ลูกา5:33	เหมือนกัน แต่ศิษย์ของท่านกินและดื่ม	เหมือนกัน แต่ทำไมลูกศิษย์ของอาจารย์ถึงได้ทั้งกินทั้งดื่มอยู่เรื่อย"
	บางคนในพวกฟาริสีจึงกล่าวว่า ทำไมพวกท่านจึงทำการซึ่งต้องห้ามในวันสะบาโต	พวกฟาริสี*บางคนจึงพูดว่า "ทำไมพวกคุณถึงทำผิดกฎของวันหยุดทางศาสนา?"
ลูกา6:2	ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบว่า ซีโมนเอ๋ย เรามีอะไรจะพูดกับท่านบ้าง เขาทูลว่า อาจารย์เจ้าข้า เชิญพูดไปเถิด	พระเยซูพูดว่า "ซีโมน เราจะบอกอะไรให้ณะ และซีโมนก็ตอบว่า "ว่ามาเลยครั้น อาจารย์"
ลูกา7:40	ซีโมนจึงทูลว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าคนที่นายได้โปรดยกหนี้ให้มาก ก็เป็นคนที่ยกนายมาก พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า	ซีโมนจึงตอบว่า "คนแรกที่มีหนี้มากกว่าครับ"พระองค์ก็ตอบว่า "ถูกต้อง"
ลูกา7:43	ท่านคิดเห็นถูกแล้ว	
	บาเรียนคนหนึ่งทูลพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าข้า ซึ่งท่านว่าอย่างนั้น ท่านก็ติเตียนพวกเราด้วย	บางคนพูดว่า "เขาใช้ฤทธิ์อำนาจของเบเอลเซบูลหัวหน้าผี ขับไล่ผีร้ายพวกนั้น"
ลูกา11:15	เมื่อพวกฟาริสีทูลถามพระองค์ว่า แผ่นดินของพระเจ้าจะมาถึงเมื่อไร พระองค์ตรัสตอบเขาว่า แผ่นดินของพระเจ้า	วันหนึ่งพวกฟาริสี*ถามพระเยซูว่า "แผ่นดินของพระเจ้าจะมาถึงเมื่อไหร่?"พระองค์ก็ตอบว่า "เมื่อ
ลูกา17:20	ไม่มาด้วยนิมิตที่จะสังเกตได้	
	และเขาจะไม่พูดว่า มาดูนี่ หรือไปดูโน้น เพราะดูเกิดแผ่นดินของพระเจ้าอยู่ท่ามกลางท่านทั้งหลาย	ไม่มีใครบอกได้หรือทูลว่า 'อยู่นี่ไง' หรือ 'อยู่นั่นไง' เพราะแผ่นดินของพระเจ้าอยู่ในหมู่พวกคุณ"
ลูกา17:21	และทูลพระองค์ว่า จงบอกพวกเราเถิด ท่านมีสิทธิ์อันใดจึงได้ทำเช่นนี้ ใครให้สิทธิ์แก่ท่าน	พวกเขาถามว่า "ช่วยบอกหน่อยว่า คุณมีสิทธิ์อะไรไปไล่คนขายของพวกนั้น?ใครให้สิทธิ์กับคุณ?"
ลูกา20:2	ไม่ทราบว่ามีมาจากไหน	พวกเขาก็เลยตอบพระองค์ว่า "เราไม่รู้ว่ามาจากไหน"
ลูกา20:7	เขาจึงทูลถามว่า อาจารย์เจ้าข้า โมเสสได้เขียนสั่งข้าพเจ้าไว้ว่า ถ้าผู้ชายผู้ใดตาย และมีภรรยา แต่ไม่มีบุตรก็ให้	อาจารย์ครับ โมเสสได้เขียนสั่งไว้ว่า ถ้าคนไหนตายและทิ้งเมียไว้โดยยังไม่มีลูก ก็ให้น้องชายของคนตายแต่ง
ลูกา20:28	น้องชายรับพี่สะใภ้ไว้เป็นภรรยาของตน เพื่อสืบเผ่าพันธุ์ของพี่ชายไว้	กับหญิงม่ายคนนั้น จะได้มีลูกไว้สืบสกุลให้กับพี่ชายของเขา"
	ยังมีชายพี่น้องเจ็ดคน พี่หัวปีมีภรรยาแล้วก็ตายไม่มี	พี่น้องพี่น้องอยู่เจ็ดคน พี่ชายคนโตแต่งงาน แล้วตายไป

	บุตร	แต่ก็ยังไม่มียูก
ลูกา20:29	แล้วน้องที่สอง	น้องคนที่สองก็แต่งงานกับหญิงม่ายนั้น แต่เขาก็ตายไปและยังไม่มียูกเหมือนกัน
ลูกา20:30	ที่สามนั้นก็รับหญิงนั้นเป็นภรรยาทั้งเจ็ดคนก็เหมือนกัน ไม่มีบุตร แล้วก็ตาย	น้องคนที่สามก็ทำแบบเดียวกัน และในที่สุด พี่น้องทั้งเจ็ดคนนี้ก็แต่งงานกับหญิงนั้น แล้วพวกเขาก็ตายโดย
ลูกา20:31		ไม่มีลูกสักคนเดียว
	ที่สุดผู้หญิงนั้นก็ตายด้วย	ต่อมาหญิงคนนั้นก็ตายด้วย
ลูกา20:32	เหตุฉะนั้นในวันที่จะฟื้นขึ้นมาจากความตายหญิงนั้นจะเป็นภรรยาใคร ด้วยนางได้เป็นภรรยาของชายทั้งเจ็ดแล้ว	ช่วยบอกหน่อยสิครับว่า ในวันที่ทุกคนฟื้นขึ้นจากความตาย นางจะน้องทั้งเจ็ดคนเป็นเมียของใคร? ในเมื่อนางเคยเป็นเมียของพี่
ลูกา20:33		
	ธรรมาจารย์บางคนจึงทูลพระองค์ว่า อาจารย์เจ้าเข้าท่านพูดดีแล้ว	พวกเขาครุ่นทบทวนปฏิบัติบางคนชมพระเยซูว่า "อาจารย์พูดได้เยี่ยมมากเลยครับ"
ลูกา20:39	เพราะเขาไม่อาจจะทูลถามพระองค์ต่อไปอีก	แล้วก็ไม่มีใครกล้าถามอะไรพระเยซูอีกเลย
ลูกา20:40	ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ จงบอกเราเถิด แต่พระองค์ทรงตอบเขาว่า ถึงเราจะบอกท่าน ท่านก็จะไม่เชื่อ	พวกเขาพูดขึ้นว่า "บอกพวกเรามาซิว่า แก่เป็นพระคริสต์หรือเปล่า?"
ลูกา22:67		
8. ผู้พูด: มาร, ซาตาน	8.1 ผู้ฟัง: พระเยซู	
	พระคัมภีร์ฉบับ 1971	พระคัมภีร์ฉบับ อานังาย
ข้อพระคัมภีร์	มารจึงทูลพระองค์ว่า ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินให้กลายเป็นพระกระยาหาร	มารร้ายได้ท้าทายกับพระองค์ว่า "ถ้าเป็นลูกพระเจ้า ก็สั่งหินก้อนนี้ให้กลายเป็นขนมปังสิ"
ลูกา4:3	แล้วมารได้ทูลพระองค์ว่า อำนาจทั้งสิ้นนี้และศักดิ์ศรีของราชอาณาจักรนั้นเราจะยกให้แก่ท่านเพราะว่ามอบเป็นสิทธิ์ไว้แก่เราแล้ว	มันพูดว่า "เราจะยกอำนาจและความรุ่งเรืองเรื่องทั้งหมดนี้ให้ เพราะมันเป็นของเราและใครก็ได้ที่เราอยากให้ ถ้าท่านกราบไหว้บูชาเรา แผ่นดินทั้งหมดนี้ก็จะ为您的"
ลูกา4:6	และ เหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูท่านไว้มิให้เท้าของท่านกระทบหิน	"เหล่าทูตสวรรค์ก็จะรับท่านไว้ในอ้อมแขนของพวกเขา เพื่อไม่ให้เท้าของท่านกระทบหิน"
ลูกา4:11	ผู้นั้นจึงอ้อนวอนขอพระองค์มิให้สั่งให้มันกลับไปยังนรก	พวกมันต่างก็อ้อนวอนพระเยซูไม่ให้ส่งพวกมันไปลงขุมนรกอเวจี*

ภาคผนวก ข

คำถอดเทปจากการสัมภาษณ์ อ.ทองหล่อ วงศ์กำชัย
หัวหน้าฝ่ายการแปลสมาคมพระคริสตธรรมไทย

ถอดเทปสัมภาษณ์ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ.2545

เวลา 9.15 น. สถานที่ สมาคมพระคริสตธรรมไทย จ.กรุงเทพฯ

ผู้ได้รับการสัมภาษณ์ : อ.ทองหล่อ วงศ์กำชัย ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายการแปลของสมาคม

พระคริสตธรรมไทย

คำถาม 1. สมาคมพระคริสตธรรมไทยเป็นองค์กรที่ขึ้นกับหน่วยงานใด

คำตอบ เป็นองค์กรที่จดทะเบียนกับรัฐบาลไทยเป็นสมาคม และเป็นสมาชิกของสหสมาคมหรือ United Bible Society

คำถาม 2. พระคัมภีร์ฉบับปี 1971 เรียบเรียงหรือแก้ไขจากฉบับใดและทำไมจึงมีการจัดทำขึ้น

คำตอบ เป็นการแก้ไขฉบับ 1940 เนื่องจากเมื่อเวลาผ่านไปภาษาที่ใช้ย่อมมีการเปลี่ยนแปลง การศึกษาของคนในชาติก็เพิ่มขึ้น จึงต้องมีการแก้ไขพระคัมภีร์ในเรื่องการใช้ศัพท์ต่างๆและแก้ไขให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น การแปลฉบับ 1940 เป็นการแปลที่เทียบเคียงได้กับฉบับ King James Version และฉบับ 1971 เป็นการแก้ไขที่เทียบได้กับฉบับ Revised Standard Version

คำถาม 3. กลุ่มเป้าหมายของพระคัมภีร์ฉบับ 1971เป็นใคร

คำตอบ ไม่ได้มีการเจาะจงเป็นกลุ่มย่อย เนื่องจากตอนที่จัดทำมีพระคัมภีร์ภาษาไทยอยู่ฉบับเดียว จึงคาดว่าเป็นการทำให้คนไทยทุกคนโดยเฉพาะคริสเตียนสามารถอ่านได้ แนนอนว่าการใช้ศัพท์ต่างๆ อาจทำให้คนที่มีการศึกษาน้อยถูกจำกัดลงไปบ้าง

คำถาม 4. ใครเป็นผู้กำหนดรูปแบบการแปล

คำตอบ ทุกครั้งที่มีการแปลหรือการแก้ไข ทางสมาคมเองเป็นผู้กำหนดว่าจะใช้รูปแบบการแปลแบบใด เมื่อตัดสินใจแล้วก็จะมีคณะกรรมการชุดหนึ่งที่ทำงานตามนโยบายที่ตั้งไว้ การแปลฉบับ 1971 ก็แปลตามหลักและแนวทางของ 1940 เป็นส่วนใหญ่ซึ่งก็เป็นแบบที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Formal translation ที่รักษาโครงสร้างของต้นฉบับภาษากรีกและฮีบรู และใช้ภาษาที่เป็นทางการ ไม่ได้เป็นภาษาอ่านเล่น ดังนั้นจึงมีการใช้ราชาศัพท์และศัพท์ที่เป็นทางการ

คำถาม 5. ขอช่วยยกตัวอย่างปัญหาที่พบในการแปลในเรื่องการเลือกใช้คำหรือสรรพนามมีอะไรบ้าง

คำตอบ มีปัญหาหลายอย่าง เช่น การที่เราต้องบัญญัติศัพท์ขึ้นใหม่ที่ไม่เคยมีใช้ในภาษาไทยมาก่อน เช่น โมทนาพระคุณพระเจ้า พระสิริ พระเมตตาของพระเจ้า เป็นต้น ปัญหาเช่นนี้พบบ่อยที่สุด

ปัญหาในการเรียกพระเจ้าหรือพระยะโฮวา ซึ่งตอนแรกมีความคิดที่จะเรียกว่า สมเด็จพระยะโฮวา ซึ่งต่อมามีผู้รู้ให้คำแนะนำว่า พระเจ้าเป็นผู้สูงสุดแล้วไม่ต้องใช้คำว่า สมเด็จพระ เป็นต้น

หรือปัญหาเรื่องการใช้คำราชาศัพท์ คือที่มีหลายระดับ ถ้าจะเลือกระดับพระเจ้าอยู่หัว คำที่ใช้ก็ค่อนข้างยืดยาว การจะเลือกระดับไหนก็เป็นความลำบากในการตัดสินใจอย่างหนึ่ง

ในพระคัมภีร์ในบางครั้งตำแหน่งของบุคคลต่างๆไม่ชัดเจน เช่น กษัตริย์เฮโรด บางตอนก็เป็นกษัตริย์ บางตอนก็เป็นเจ้าเมือง จึงต้องตัดสินใจว่าจะใช้ราชาศัพท์กับเฮโรดหรือไม่ ส่วนเรื่องการใช้สรรพนามก็ไม่มีปัญหาอะไรเนื่องจากใช้คำทั่วไปที่เห็นว่าเหมาะสมดีอยู่แล้วซึ่งเน้นลักษณะที่เป็นภาษาเขียนที่เป็นทางการ

ภาคผนวก ค

คำถอดเทปจากการสัมภาษณ์ คุณธนพล เสาวทานพงศ์
ผู้อำนวยการภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก ศูนย์การแปลโลก

ถอดเทปสัมภาษณ์ วันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2545 เวลา 15.00 น.

ผู้ได้รับการสัมภาษณ์ : คุณธนพล เสาวทานพงศ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกของศูนย์การแปลพระคัมภีร์โลก (World Bible Translation Center หรือ WBTC)

คำถาม 1. ขอเล่าความเป็นมาของการจัดทำ การแปลพระคัมภีร์และนโยบายของศูนย์การแปลโลก หน่อยค่ะ

คำตอบ WBTC ตั้งมาเกือบ 30 ปีแล้วซึ่งครั้งแรกได้จัดทำพระคัมภีร์สำหรับคนหูหนวกเพื่อให้เข้าใจพระคัมภีร์ได้ ฉะนั้นศัพท์ที่ใช้มีก็ค่อนข้างจำกัดเพราะมาจากภาษามือ และต้องทำให้อ่านง่ายที่สุดเท่าที่จะทำได้แต่ต่อมากลับเป็นที่นิยมโดยทั่วไปมาก จึงคิดที่จะแปลเป็นภาษาต่างๆทั่วโลกตอนนี้มีกว่า 30 ภาษาทั่วโลก เมื่อ 4 ปีที่แล้วได้เข้ามาที่เมืองไทยและผมได้ร่วมงานเป็นครั้งแรก โดยมีนโยบายการแปลให้เป็นภาษาอ่านง่ายสำหรับคนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียน และคริสเตียนเองโดยที่ในการอ่านนี้ไม่จำเป็นต้องมีคนมาช่วยอธิบายหรือแปลให้ฟังอีก

คำถาม 2. กลุ่มเป้าหมายของฉบับอ่านง่าย

คำตอบ เราพยายามให้คนที่ไม่เป็นคริสเตียนอ่านแล้วเข้าใจ และพยายามลดระดับภาษาลงตอนแรกหวังให้เป็นระดับ ป4 แต่คงไม่ถึง คิดว่าอยู่ประมาณ ป7 เพราะถ้าลดระดับมากเกินไปจะทำให้เสียรรถรสได้

คำถาม 3. คณะผู้แปลมีใครบ้างและมีขั้นตอนการแปลอย่างไร

คำตอบ ในทีมงานเรามีทั้งผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ ภาษกรีก ฮีบรู และไทยมาช่วยกัน ซึ่งมีขั้นตอนค่อนข้างวุ่นวาย เพราะแปลมาจากภาษกรีกเป็นภาษาอังกฤษ แล้วเราใช้ภาษาอังกฤษที่เป็น segment นี้แปลเป็นไทยแล้วปรับให้สละสลวย แล้วนำภาษาไทยที่เสร็จแล้วไปให้อีกทีมหนึ่งแปลกลับเป็นอังกฤษเพราะนักวิชาการเราอ่านภาษาไทยไม่ได้ ก็ส่งไปให้เค้าอ่าน ก็จะแก้ไขส่งกลับมาที่เราอีกครั้ง เมื่อออกมาค่อนข้างเรียบร้อยผมก็จะเอาส่วนนี้ไปที่ US เพื่อเจอกับผู้เชี่ยวชาญตัวต่อตัวเหมือนสัมภาษณ์ จะอ่านให้เค้าฟังทุกๆข้อ ถ้าผิดก็แก้ อีกจากนั้นก็ออกมาเป็นรูปเล่มแบบไม่เป็นทางการก็จะส่งต่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆเช่น ภาษาศาสตร์ พระคัมภีร์ นักศึกษาพระคริสตธรรมรวมถึงคนที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลยอ่าน เพื่อเป็นการทดสอบตลาดว่าอ่านแล้วเข้าใจมากน้อยเพียงใด คนเหล่านี้ก็จะช่วยให้ความเห็นเพื่อให้เราแก้ไข แล้วก็แปลกลับเป็นอังกฤษอีกทีเพื่อให้อีกทีมผู้เชี่ยวชาญดู แก้ไขส่งกลับมาเป็นภาษาไทย สุดท้ายเราก็พิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่ม จริงๆแล้วเราทดลองพิมพ์หนังสือ ย่อหน้าออกมา

ก่อน แต่มีปัญหาเพราะพระเยซูเรียกตัวเองว่า ผม จึงไม่ได้รับการยอมรับจากคริสเตียนโดยทั่วไป และฟีดแบคกลับมารุนแรง เราเลยเปลี่ยนสรรพนามของพระเยซูเป็น เรา นอกนั้นใช้ ผม หหมด

คำถาม 4. การเลือกแปลคำสรรพนาม ผม คุณซึ่งเป็นภาษาในยุคปัจจุบันนี้มีแนวคิด หรือ สาเหตุจากอะไร

คำตอบ ภาษากรีกที่คนใช้กันในสมัยนั้นเรียกว่า ซอยเนเป็นภาษาง่ายๆ เป็นภาษาพื้นบ้านที่ใช้พูดคุยกัน เราต้องการที่จะให้ภาษานี้ตรงกับยุคนี้ สมัยนี้ภาษาพูดที่ใช้กันทั่วไปก็คือ ผม คุณเป็นคำติดปากเราก็พยายามให้มันเป็นภาษาในยุคปัจจุบันให้มากที่สุดก็เลยตัดสินใจใช้ ผม คุณ

คำถาม 5. ผลตอบรับเป็นอย่างไรบ้าง

คำตอบ เราแทบไม่ได้ยินปัญหาเลย หลังจากที่เราเปลี่ยนให้พระเยซูเรียกตัวเองว่า เรา เพราะพระเยซูเป็นจุดที่คนมองว่าเมื่อเรียก ผม แล้ว ตลก แต่นอกนั้นก็ไม่มีใครพูดถึงตรงนั้นแล้ว อาจมีคนที่ไม่เห็นด้วยบ้างแต่ไม่มากเท่าตอนหนังสือยอห์น ก็ถือว่าเล่มนี้ก็ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง

คำถาม 6. ยอดพิมพ์เป็นอย่างไรบ้าง

คำตอบ เราเพิ่งจะออก Survey ตลาดมาแรกๆก็แจกฟรี มีบางองค์กรที่อ่านแล้วชอบ เช่น Bible League เป็นองค์กรใหญ่ ก็สั่งซื้อทดลองมาจำนวน 1000 เล่ม ซึ่งเขาก็พอใจก็หวังว่าในอนาคตจะมียอดสั่งเพิ่มอีก

คำถาม 7. แสดงว่าเมื่อผู้อ่านพบว่ามันอ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้นก็ยอมรับกันมากขึ้น โดยมองข้ามเรื่องการใช้สรรพนามที่ต่างไปหรือไม่

คำตอบ ก่อนที่เราจะให้พระคัมภีร์ฉบับนี้ไปตามองค์กรต่างๆ เราได้เน้นก่อนว่าเราทำเพื่อคนที่ไม่เป็นคริสเตียนโดยเฉพาะ เน้นให้รู้ว่ากลุ่มเป้าหมายของเราเป็นใคร ความรู้สึกของเขาก็จะดีขึ้น ก็ทุกคนก็มีความสุขในระดับหนึ่ง ผลที่ได้รับก็ถือว่าเกินคาด ทางองค์กรก็หวังว่า พระคัมภีร์ที่เราพยายามทำนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อทั้งคนที่ไม่เป็นคริสเตียนและคริสเตียนให้รู้จักพระเจ้า พระเยซูมากขึ้น ทางเราก็จะพยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไป ซึ่งในเดือนหน้า จะมีฉบับแก้ไขฉบับแรกออกมา แก้ไขที่ยังพิมพ์ผิดและที่เนื้อหาบางส่วนที่ความหมายยังไม่ตรงเสียทีเดียว และฉบับหน้าจะมีภาษาอังกฤษคู่ไปด้วย ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษจากฉบับ Easy to Read ของ WBTC ที่เป็นที่แพร่หลาย โดยคราวนี้เราจัดทำเพื่อกลุ่ม

นักศึกษาที่ไม่เป็นคริสเตียนและสนใจเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้งหมดทั้งมวลก็เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวครับ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว โปรตปราน ธรรมสอน เกิดเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ.2520 สำเร็จการศึกษา
ชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียน ดาราวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2537 และเข้าศึกษาต่อที่คณะ
มนุษยศาสตร์ เอกภาษาอังกฤษ สาขารรณคดี ได้รับปริญญาตรีศิลปศาสตร์บัณฑิตจากมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2541 เคยทำงานเป็นล่ามและมิชชันนารีฝึกหัดกับนักศึกษาจาก Abilene
Christian University ในปี พ.ศ. 2542 ทำงานเป็นครูสอนภาษาไทยที่โรงเรียนนานาชาติเกรซ
จังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ.2544 ปัจจุบันทำงานในคณะผู้แปลของศูนย์กลางการแปลโลก จังหวัด
เชียงใหม่